

စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ

သာယာဝ တီထောင်မှ
ငရဲခန်းများ

ကျော်မြသန်း

BURMESE
CLASSIC
2007

အခန်း : အကြောင်းအရာ စာမျက်နှာ

နိဒါန်း

၁။ ရန်ကုန်ထောင်ကြီးတွင် ၁၁

ကွန်မြူနစ်ပါတီကို မတရားအစည်းအဖြစ် ကြေညာ
ပြီ...၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော်နေ့ဝယ်...၊ ဝန်ကြီး ရောက်
လာပြီ...၊ တုန်းပြန်ပြန်...။

၂။ သာယာဝတီထောင်ကြီး ၁၉

ကျေးအာသီးနှင့် တူသော ထေရဝင်ကြီး...၊ အကျဉ်း
သားဦးရေ...၊ ငွေကဒရစ်...၊ အဖအမည်...၊
အိမ်ထောင်အဖွဲ့...၊ အစားအသောက်...၊ အိပ်
ထောင် ပြောင်းရပြီ...၊ စပါးကြိတ်...၊ ရေဆွဲ...၊
ပဲခူး...၊ လမ်းပြင်...၊ ဖိုကြီးအထူ...၊ မြောင်းထိုး
မြက်ပေါက်...၊ ရေချိုးရုံ...၊ ဥပုသ်နေ့...၊ ထောင်
ထွင်းကပွဲ...၊ ထောင်ဝင်စရာ...၊ စုံစမ်းရေး ကော်မ
ရှင်...၊ ကော်မရှင် လာပြီ...၊ ဆေးရုံနှင့်ဆရာဝန်-
ထမင်းဆွဲ-ထမင်းဆွဲ...၊ အသားလွတ် ရိုက်နှက်
ခြင်း...၊ သာယာဝတီထောင်မှ မွေးထုတ်လိုက်သော
ကွန်မြူနစ်များ...၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို ညှဉ်းပန်းပုံ၊
မိခင်နှင့် ရေခဲ...။

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၀ ကုန်သည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့
အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီး (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၄၀၀) က
တာဝန်ခံထုတ်ဝေသည်။

[နိုင်ငံရေးစာပေ ခွင့်ပြုချက်အမှတ်-၀၆၂၉]

စာပေဗိမာန်ပုံနှိပ်တိုက်အတွက်
ရန်ကုန်မြို့ ၁၂၁၊ ၃၀ လမ်း၊ ဥက္ကလာပုံနှိပ်တိုက် ဦးထွန်းစိန်(၀၃၆၃၉)က
ပုံနှိပ်ပေးသည်။

၃။ ရဲဘော်လွတ်မြောက်ရေး ၁၁၃

ပါတီဖွဲ့ကြံ...၊ ထောင်ဖောက်ရန် စီစဉ်ခြင်း...၊

အထံနီတို သစ္စာပေါက်ခြင်း.....၊ စစ်တပ် အသွင်ဖွဲ့ခြင်း.....၊ အချက်ပြဆက်သွယ်ရေး.....၊ သေနတ်သံများကြားစပြုခြင်း.....၊ အရက်စက်ဆိုးနှင့် အဆိုးဝါးဆိုးနှိပ်စက်မှု.....၊ အိုးစာဆွဲခြင်း.....၊ လက်ကောက်ဖြစ်လာကြပြီ.....၊ သေနတ်သံများ ထပ်မံကြားရပြီ.....၊ အင်းစိန်ထောင်သို့ ရှေ့မည့်ကောဠာဟုလ.....၊ လွတ်လပ်ရေး ရိုက်ခတ်ကြီး.....၊ ထောင်ထွင်း ဈေးတန်းကလေး.....၊ ဗိုလ်ချင်းတစ်ခန်းထပ်ပြီ.....၊ ဗိုလ်ချင်းလာပြီ။

၄။ ထောင်ကြီးပွင့်ခြင်း

ဂရုခန်းကို စွန့်ခွာရတော့မည်.....၊ ရေဝေဇရပ်ကြီးသို့၊ သခင်စိုးနှင့် ဦးစိန္တာ.....၊ ထောင်အာဏာပိုင်များကို ပြည်မြို့သို့ပို့ပြီ.....၊ စီရင်ချက်.....၊ ဆန္ဒမုန်.....။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်းက နာဇီတို့၏ ကမ္ဘာကျော် အကျဉ်းစခန်းကြီးဖြစ်သော ပိုလန်နိုင်ငံအော့စဝစ် အကျဉ်းစခန်းကြီးအကြောင်း ဖတ်မိသည့်အခါ နာဇီတို့၏ ရက်စက်မှု မျိုးစုံကို နာကျည်းစုပ်သပ်ခဲ့သလို အနှိပ်စက်ခံ အကျဉ်းသားတို့၏ ဘဝကိုလည်း စာနာခြင်းများစွာဖြင့် ရင်တမမ ဖတ်ရှုခဲ့ရပေသည်။

အော့စဝစ်ကား ကမ္ဘာကျော် စစ်အကျဉ်းစခန်းကြီးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့၏။ အော့စဝစ် အကျဉ်းစခန်းကြီး အကြောင်းကား ယနေ့အထိပင် ကမ္ဘာတိုင်တုန်ဟီးလျက် ရှိပေသည်။ အနီအော့စဝစ် အကျဉ်းစခန်းကြီးကဲ့သို့ ကမ္ဘာတိုင်အောင် မကျော်ကြားခဲ့သော်လည်း တချိန်သော အခါက တခေတ်သောအခါက ဗမာပြည်တစ်ခု ဟိုး-ဟိုး-ကျော်ခဲ့ပေသော သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်ကြီး၏ ရက်စက်မှုများကို ရေးသားတင်ပြချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော် အခြေအနေက ခွင့်မပေးခဲ့သဖြင့် တင်ပြချင်စိတ်ကို မြို့သိပ် သားခဲရပေသည်။ အခြေအနေက ခွင့်မပေးဆိုသည်မှာ ဖ-ဆ-ပ-လ အုပ်စိုးမှုလက်ထက်က ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် ထိုခေတ်တွင် ဤစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခွင့် ပေးမည်မဟုတ်

အားကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်ဆို သော် ဖ-ဆ-ပ-လ
အောင်ကြောင်း ရေးသည်မဟုတ်ပါ။ တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့
သည် ဖြစ်ရပ်တခုကိုသမားသမတ်မျှတစွာဖြင့် သင်္ခန်းစာယူနိုင်
စေရန်အတွက် ရေးသားခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၄၇ ခု ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရပြီး
နောက် သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်ကြီးကိုနိုင်ငံရေးအကျဉ်း
သမားများထားရုံရာ ထောင်ကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ၁၉၄၇ ခု
မတ်လမှစ၍ ကွန်မြူနစ် ဖြူး-နီ-ကြောင်-ကြားများ အပါအဝင်
နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသမားများကို သာယာဝတီ ထောင်သို့
စတင်ပို့ခဲ့၏။

ထိုအချိန်မှစတင်၍ သာယာဝတီထောင်က ငရဲခန်းဇာတ်
လမ်းစတင်ခဲ့၏။ ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်ရောက် အ
ကျဉ်းသားအားလုံးလိုပင် လောကငရဲသို့ရောက်ခဲ့ရသည့်ပမာ
ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုးစုံကို အလူးအလှိမ့်ခံခဲ့ကြရ၏။ ထောင်
မှထွက်လာသူများအနက် လူစဉ်မမှီဖြစ်ခဲ့သူများ၏ အရေ အ
တွက်မှာလည်း ထောင်ဂဏန်းတမျှ ရှိခဲ့သလို နှိပ်စက်ညှင်းပန်း
မှုဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးခဲ့သည့်ဦးရေမှာလည်း မနည်းခဲ့ပေ။

ထိုစဉ်က သာယာဝတီထောင်၏ ညှင်းပန်း နှိပ်စက်မှုများ
မည်မျှသောက် ဆိုးဝါးရက်စက် ပြင်းထန်ခဲ့သည်ကိုမူ ဤစာ
အုပ်က အဆုံးအဖြတ် ပေးလာလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်အကြောင်းရေးလျှင် ထိုစဉ်
က ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းခံရသူများမှာ များသောအားဖြင့်
ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများသာ ဖြစ်ကြရာ ယခု
စာရေးသူအနေဖြင့် ကွန်မြူနစ်နိုင်ငံရေးသမားများအား ဝါ

ဒအနေအားဖြင့်၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲအားဖြင့်၎င်း အတ္တစွဲထား၍
ရှင်ထုမနာ ရေးသားခြင်း မဟုတ်သည်ကိုမူ ဦးစွာအလေး
အနက် ဝန်ခံလိုပေသည်။

နိုင်ငံရေးသမိုင်းတခုကို ရေးသားပြုစုရာတွင် တချိန်သော
အခါက ဖြစ်ခဲ့သည့် တကယ့် အဖြစ်အပျက်များကို ကောင်း
သည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ မပျောက်မပျက် မှတ်တမ်း
တင်ထားသင့်သည်ဟူသော ခံယူချက် အရင်းခံဖြင့်သာ ရေး
သားခြင်း ဖြစ်သည်ကိုမူ သံသယကင်းကြစေလိုပါသည်။

တော်လှန်ရေးအရပ်ရပ်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်သော
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း၏ “လူကို လူလိုကြည့်၍ လူလိုမြင်ကာ
ညွှာတာရမည်” ဟူသော ဩဂါဒကို အခြေပြု၍ မည်သည့်
ခေတ် မည်သည့်အချိန်သို့ရောက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်
စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် လူကို လူလိုသဘောမထားခဲ့သည့် သာယာ
ဝတီထောင်ကဲ့သို့ ကြမ္မာဆိုးမျိုး၊ အဖြစ်ဆိုးမျိုးမပေါ်ပေါက်
စေရန် ဆန္ဒပြုလျက် ရေးသားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် လက်ရှိဗမာ့တပ်မတော်၏ ကွန်မြူနစ်များအပေါ်
ကျင့်သုံးခဲ့သည့်စံနှုန်းနာယူထိုက်သော သက်ညှာမှုတခုကို တင်
ပြလိုပေသည်။

မကြာသေးမီ ကာလက အစိုးရကို လက်နက်စွဲကိုင် ထိုက်
ခိုက်လျက်ရှိသော ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်များပါသည့်အစု
တစုကို ဗမာ့တပ်မတော်က အကြိတ်အနယ် ထိုက်ခိုက်နေသည့်
ခြေမှန်းရေးထိုက်ပွဲများတွင် ကိုင်းတောက်ကြီးများ၊ ကျူတော
ကြီ များအတွင်း ပြေးပေါက်မရှိပဲ ချောင်ပိတ် မိနေသည့်

ကုန်မြို့နယ်များကို အပေါ်စီးရနေသည့် ဗမာ့တပ်မတော်က ရက်ရက်စက်စက်ခြေမုန်းခဲ့ပေ။

တိုက်ပွဲကာလဖြစ်ရသဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ခြေမုန်းတိုက် ခိုက်ခြင်းပြုသည့်တိုင်အောင် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာမရှိပေ။ ဤသို့ သောအခြေအနေမဆိုးမိမှာပင် ကုန်မြို့နယ်တို့အား လက်နက် ချထွက်ခဲ့ကြရန် အကြိမ်ကြိမ်သတိပေး မေတ္တာရပ်ခံ၍ အချိန် ပေးခဲ့၏။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ် သတိပေးမေတ္တာရပ်ခံချက်ကို မည်သို့မျှ တုန့်ပြန်မှုမပြုခဲ့သောအခါ မုသာခြေမုန်းရေးတိုက်ပွဲ အဆင့်ကို မလွဲမရှောင်သာတော့သဖြင့် တိုးမြှင့်ခဲ့ရသည့်သာ ဧကတရပ် ထင်ရှားစွာထူထောင်ခဲ့ပေသည်။

အမျိုးသားအချင်းချင်းအပေါ်တွင် ရန်သူလို သဘော မထားပဲ မေတ္တာရွှေ့မှု၊ ညာတာမှု၊ လူသားဆန်မှုများထုတ် လှစ်ပြသခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အထူးစံနမူနာအဖြစ် မှတ်တမ်းပြုတား အပ်လှပေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်ဖြစ်ရပ်နှင့် ယနေ့ဖြစ်ရပ်နှစ်ခု နှိုင်းယှဉ်ကြည့် သော် လူလူချင်းအပေါ် ထားရှိသည့် ထားရှိရန် လိုအပ်လှ သည့် မေတ္တာတရား၏ တိုးတက်လာမှုအတိုင်းအတာမှာ ဝမ်း မြောက်ဂုဏ်ယူချီးကျူးစရာကောင်းလှပေ၏။ ရွှေတွင်လည်း ဤထက်နောက်မဆုတ်ပဲ ဤထက် တိုးတက်လာမည်မှာ သိသ ယရှိစရာမလိုတော့ပေ။

၁၉၄၇ ခု သာယာဝတီထောင် ဖြစ်ရပ်မှာ ကြေကွဲဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေရာ လူလူချင်းထားရှိအပ်သည့် တရားမျှတသော လူ့ အခွင့်အရေး အဆောက်အအုံကြီးတခု တည်ဆောက်ရေး တွင် သင်္ခမ်းစာယူရာ မှတ်တမ်းမှတ်တိုင်တရပ်အဖြစ် ရှုမြင်

နိုင်ကြမည်ဆိုပါလျှင် ယခုစာတမ်းကို ရေးသား တင်ပြရကျိုး နှပ်ပြီဟု စာရေးသူအဖို့ ကြီးမားသော ကြည်နူးနှစ်သိမ့်မှုခု လပ်တခုအဖြစ် သက်ခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤကား စာရေး သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ဆန္ဒ အရင်းခံပင်တည်း။

သို့သော် ယင်းသာယာဝတီထောင်ကား လွတ်လပ်ရေး၏ နောက်ပိုင်းခေတ်တွင်မှ ထိုသို့ညှင်းပန်းနှိပ်ဖက်မှုမျိုး ဖြစ်ပွား ခဲ့သည်မဟုတ်ပေ။

၁၉၃၀ ခုနှစ်မှစ၍ တောင်သူလယ်သမား ခေါင်းဆောင် ကြီး ဆရာစံနှင့်တကွသော အရေးတော်ပုံ တပ်သားများကို စံတင်လောက်သည့် ညှင်းပန်း နှိပ်ဖက်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် တောင်တခုလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ယနေ့ အကျဉ်းသောင်များတွင်ကား ညှင်းပန်းခြင်း၊ နှိပ် စက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း စသည်များ မကြားရပေ။ ထို့ပြင် အေ-ဘီ-စီ ဆိုသော အတန်းအစား ခွဲခြားမှုလည်းမရှိတော့ပဲ တပြေးညီစွာသော ခံစားခွင့်ရှိသမျှ လူ့အခွင့်အရေးများကို တတ်နိုင်သမျှ ပေးခန့်၏။ ဤသို့ တော်လှန် ပြောင်းလဲလာ သော ခေတ်နှင့်အညီ ပြောင်းလဲလာခဲ့သောဖြစ်ရပ်မှာ တော် လှန်ရေး၏ဆုလာဘ်အဖြစ် လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုရပည့် လှုပ် ငန်းရပ်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

သာယာဝတီထောင်ကြီး၌ ဖြစ်ခဲ့သည့်အတိတ်ဖြစ်ရပ်များ ကို စစ်ကြောသည့်အခါ ထူးခြားချက် သုံးချက်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။

နယ်၌ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာစံနှင့်ဘဝသား

များအား ဤသာယာဝတီထောင်တွင် ညှင်းပန်း နိပ်စက်ခဲ့သည် ထူးခြားချက်တချက်၊

လွက်လပ်ရေးခေတ်တွင် လူလူချင်း အညာတာကင်းမဲ့စွာ ညှင်းပန်း နိပ်စက်ခဲ့သည်မှာလည်း သာယာဝတီထောင်၏ ထူးခြားချက်တချက်၊

“ရက်စက်ပါပေကွယ်” စာအုပ် ရေးသားခဲ့သည့် သခင်နု (ဦးနု) လက်ထက်တွင်ဖြစ်ခဲ့၍ သူ၏ ရက်စက်ပါပေကွယ် စာအုပ်ထက် အဆပေါင်း ထောင်သောင်းမက ရက်စက်ခဲ့သည့်ဖြစ်ရပ်မှာလည်း သာယာဝတီထောင်၏ ထူးခြားချက်တချက်၊

ယင်းတို့ဖြင့် ပြုရိုကရက်ခေတ် ဟောင်းမှ လူသားအချင်းချင်း ညှင်းပန်းနိပ်စက်ရာတွင် နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သော အမည်းစက်ကြီးသဖူဟ် ထင်ရှားသည့် သာယာဝတီဟောင်အကြောင်းကို သမိုင်းမှတ်တမ်းတစောင် တဖွဲ့ အဖြစ် ပြုစု၍ တင်ပြခြင်း၏ ရိုးသားသော စေတနာကို လက်ခံလျှင် စာရေးသူ၏ဆန္ဒနှင့် ထပ်တူထပ်မျှကိုက်ညီသော အမြင်ရှိလျှင် ဤစာအုပ်ကို ကြိုးပမ်းရေးသားခြင်း၏ ကျွန်တော့ဆန္ဒပြည့်မြောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

ကျော်မြသန်း

အခန်း ၁

ရန်ကုန်ထောင်ကြီးတွင်

ကုန်မြို့နယ်ပါတီကို ၁၉၄၇ ခုနှစ် မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် မတရားသင်းကြေညာပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ အနှံ့အပြားရှိ ကုန်မြို့နယ်ပါတီဝင်များအား ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ပါတီခေါင်းဆောင်ပိုင်းနှင့် ပါတီဝင်တရာကျော်တို့ကို ဖမ်းဆီးမိခဲ့သည်။

ဖမ်းမိခဲ့သူများကို အစု နှစ်စုခွဲ၍ တစုကို အင်းစိန်ထောင်၊ အခြားတစုကို ရန်ကုန်ထောင်သို့ပို့ခဲ့ရာ ရန်ကုန်ထောင်ရောက်သူပေါင်းမှာ ဤစာရေးသူ အပါအဝင် ၅၁-ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ရန်ကုန်ထောင်ကြီးသို့ ညနေ ၃ နာရီ တွင် ရောက်ရှိသွားကြရာ ဘူးဝတွင် စာရင်းယူခြင်း၊ ရှာဖွေခြင်း၊ ပါသွားသော ပစ္စည်းများ အမှတ်အသားလုပ်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ နေရမည့်အဆောင်သို့ ညနေ ၅ နာရီကျော်မှပင်ရောက်ကြ၏။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့လူစုတွင် အသက်ကြီးပိုင်းထက် လူလတ် လူရွယ်ပိုင်းက များသည့် အလျောက် လူငယ်များပီပီတက်တက်ကြွကြွ ရှိကြကာ ထောင်ထဲ ရောက်ရသည်ကိုပင် ဂုဏ်ထူးကြီးတရပ်အဖြစ် လက်မထောင်လျက် စိတ်ညစ်ဖို့ဝေးစွာ ဝမ်းသာအားရ ပျော်ရွှင်နေကြပေသည်။

ညနေ ၅ နာရီခွဲခန့်တွင် ကျွန်တော်တို့အား ထမင်းကျွေး

ချန် သံစည်ပိုင်းပြတ်ကြီးနှင့် လုံးထီးထမင်းများ ယူလာကာ ဒန်ပုဂံပြားများဖြင့် ပြင်ဆင်နေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့က ထောင်အရာရှိများအား “ဒါတွေဘယ်သူစားဖို့လဲ” ဟု မေးသည့်အခါ “ခင်ဗျားတို့ စားဖို့ဘဲ” ဟု အဖြေပေးကြသည်။

ကျွန်တော်တို့က ဘာမျှ ထပ်၍မပြောကြတော့ပဲ ထမင်းထည့်လာသည့် သံစည်ပိုင်းပြတ်ကြီးကို ဘောလုံး ကန်သလို ဝိုင်း၍ကန်လိုက်ကြရာ လုံးတီးထမင်း နီနီလေးများ မြေကြီးတွင် ပြန့်ကြဲသွားကုန်၏။ အချို့ကလည်း ဒန်ပုဂံပြားများကို ယူ၍ လှင့်ပစ်ကြရာ ဒန်ပုဂံပြားများမှာ လေထဲတွင် ပုဂံပြားပျံများအလား ပျံဝဲနေကြပေသည်။

ထောင်အရာရှိများကား ကျွန်တော်တို့လုပ်သမျှကို ဘာမျှ မပြောပဲ ရပ်ကြည့်၍သာ နေကြ၏။ မကြာမီ ထောင်မှူးကြီး မစ္စတာဘားဂီး ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ထောင်းပန်ရှာပါသည်။

သူ့အနေဖြင့် ရုတ်တရက် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်၍ ယနေ့အတွက် သည်းခံကြရန်မေတ္တာရပ်ခံသော်လည်း လက်မခံပဲ ဆူပူနေကြသဖြင့် ထောင်မှူးတယောက်အား ဧေလွတ်၍ ပေါင်မို့နှင့် ဝေးသေတ္တာများ ဝယ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကား ရန်ကုန် ထောင်ကြီးတွင် မင်းမူချင်တိုင်း မင်းမူခဲ့ကြ၏။ ထောင်က စီစဉ်ပေးသော အစားအသောက်အများအပြင် အိမ်ကမိဖများပို့သော အစားအစာများဖြင့် အလှူပယ်ဖြစ်နေကြရာ ထောင်ထဲရောက်နေသူများနှင့်မတူပဲ စုပေါင်းပျော်ပွဲစား ထွက်သူများပို့ ပေါက်နေကြပေသည်။

ညဖက်များတွင် ကျွန်တော်တို့အိပ်သည့် ခေါင်းရင်းမှ အခစာဝင်ဝါဒါများက ကင်းစောင်ရင်း လမ်းလျှောက်ရာတွင် ခပ်တိနပ်ကြီးများစီး၍ လျှောက်သဖြင့် အိပ်မရပါဟု ထောင်မှူးကြီးအား ပြောသည့်အခါ ချက်ခြင်း ညှပ်ဖိနပ်များ စီးရမည်ဟု အမိန့်ပေးခဲ့၏။ ဤသို့နှင့် ကျွန်တော်တို့ကား ပျော်လို့က်ပါးလိုက် နိုင်ငံရေး သင်တန်းတက်လိုက်ဖြင့် မင်းမူချင်တိုင်း မင်းမူနေခဲ့ပေသည်။

ထိုသို့ နေရင်းမှ ထောင်တွင်း၌ ကဆုန် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်နှင့် ကြုံကြိုက်လာခဲ့ရာ ထိုကဆုန် ညောင်ရေသွန်းပွဲကို ရာဇဝတ်မှုအပြစ်ကျ အကျဉ်းသားများက ဦးစီးလှုပ်ရှားစီစဉ်ကြပါသည်။ ထောင်တွင်း အကအဖွဲ့ဖြင့်လည်း ညွှန်ခံရန်စီစဉ်ထား၏။ ထိုအပြင် အပြင်မှဝန်ကြီးတဦး ကြွရောက်အားပေးမည်ဆိုသဖြင့် အကောင်းဆုံး အစီအစဉ်ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းနေကြပေသည်။

နေ့ညမစဲ ဆိုင်းသံမှ သံတည့်ညံ့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ထောင်ကြီးကား စိုပြေနေပေသည်။ သို့သော် ပြဿနာကား ပေါ်လာ၏။ အပြင်မှဝန်ကြီးတဦး ကြွရောက်မည် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ပုဒ်မ-၅ များအား ထိုနေ့တွင် ဘယ်မှ ထွက်ခွင့်မပေးပဲ အားလုံးငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေကြရန် ထောင်အာဏာပိုင်များက လာရောက်မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့က ထိုမေတ္တာရပ်ခံချက်ကို လုံးဝလက်မခံပဲ ချက်ခြင်း အစည်းအဝေး ထိုင်ကြပြီး ဝန်ကြီးလာလျှင် ကြွေးကြော်သံများဖြင့် ဆန္ဒပြရန်ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့၏။ ပြောပြလည်

၁၄ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

လည် ဖြစ်နေသော ထောင်အာဏာပိုင်များနှင့် ကျွန်တော်တို့ ဆက်ဆံရေးမှာ တင်းမာသွားခဲ့ပေသည်။

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ဝယ်

ထောင်သို့လာမည့်ဝန်ကြီးမင်းမှာ မည် သည့် အချိန်တွင် ကြရောက်လာမည်မသိသဖြင့် နံနက် ၄ နာရီ ကပင် အိပ်ရာမှ ထကြ၍ လက်ဖက်ရည်မို့များဖြင့် ဝမ်းဖြည့် ထားလိုက်ကြပြီး အသင့်ပြင်ဆင်ထားကြ၏။ ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့က ဝိရိယ လွန်ကဲနေကြမောင်လည်း ဂ နာရီ ထိုးသည့်တိုင် ဝန်ကြီးမင်း ကားကြမလာသေးပါ။ လည်ပင်းတရှည်ရှည်နှင့် စောင့်မျှော် နေရသည့်အတွက် ပျင်းရိပြီးငွေ့လာကြ၏။

သို့နှင့် နံနက် ၉ နာရီခွဲလောက်တွင် ကျွန်တော်တို့ စိတ် ပျက်ငြီးငွေ့ နေစဉ် ဝန်ကြီး ကြွရောက်လာမည့် အရိပ်အရောင် များကို မြင်လာရ၏။ လက်ထဲတွင် ဝါးရင်းခုတ်ကြီးများ ကိုင်ထားသည့် ထောင်ဝါဒါများ စုရုံးလျက် ကျွန်တော်တို့ မနသော ဖိနပ်ပိတ်အဆောင်သို့ ချီတက်လာကြပေပြီ။ ထို နောက် အဆောင်ကို ဝိုင်းလျက် အသင့် နေရာ ယူထားလိုက် ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း အားကျမခံပင် အိပ်ဆောင်များ ကို ကာရံထားသည့် အုတ်တံတိုင်းပေါ်တွင် တန်းစီ၍ နေရာ ယူထားလိုက်ပါသည်။ ထောင်ကျ အကျဉ်း သား များသည် လည်း သူတို့၏အဆောင်များပေါ်မှ ဝိုင်းအုံ့လျက် ကျွန်တော် တို့၏ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေကြ၏။

ဝန်ကြီး ဆောက်လာပေပြီ။ သူကား ကချင် အမျိုးသား

ခေါင်ဆောင်ကြီး ဆမားဒူးဝါးဆင်ဝါးနောင်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့က ပြည်လုံးကျော် ဦးကျော်ငြိမ်းကို စောင့်မျှော် နေကြ၏။

မတတ်နိုင်ပါ။ မည်သူလာလာ အစီအစဉ်အတိုင်း ဆန္ဒပြ ကြွေးကြော်ရပေတော့မည်သာ ဖြစ်၏။ အောက်ပါ ကြွေး ကြော်သံများကို နှစ်ကြိမ်စီကြွေးကြော်ကြသည်။

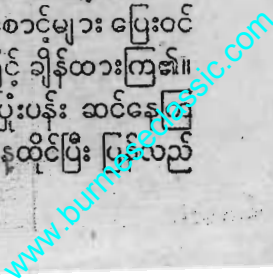
- အတုအယောင် လွတ်လပ်ရေး- အလိုမရှိ
- မတရားသင်းပုဒ်မတွေ- ရုပ်သိမ်းပေး
- ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ- ကျဆုံးပါစေ
- ဖိနှိပ်မှုဥပဒေတွေ- ရုပ်သိမ်းပေး
- ဆမားကြီး- ပြန်သွား
- ဖိလျှင်ကြမည်- ထိလျှင်ချမည်
- ကွန်မြူနစ်တိုက်ပွဲ- အောင်မြင်ရမည်။

ဟူသော ကြွေးကြော်သံများကား တထောင်လုံး ဟိန်းထွက် သွားပေသည်။

ပထမတော့ ကျွန်တော်တို့ပုဒ်မ ၅ များသာ ကြွေးကြော် နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း အချုပ်သမားများ၊ အခြားအကျဉ်း သားများပါ ဝိုင်းဝန်းကြွေးကြော်လာကြတော့၏။

ထောင်အာဏာပိုင်များကား မျက်နှာ ညိုပုတ်လျက် ဆ မားကြီးကား ဟိုကြည့် သည်ကြည့်၊ ကျွန်တော်တို့ကား သံ ကုန်ဟစ်ဆဲ။ ထိုအခိုက် လက်နက်ကိုင်အစောင့်များ ပြေးဝင် လာပြီး ကျွန်တော်တို့အား သေနတ်များဖြင့် ချိန်ထားကြ၏။

ကျွန်တော်တို့ထောင်ထဲတွင်ကား အပြုံးပန်း ဆင်နေကြ ၏။ ဝန်ကြီးဆမားကြီးကား ခေတ္တသာ နေထိုင်ပြီး ပြန်လည်

၁၆ သာယာဝတီထောင်မှ ရဲခန်းများ

ထွက်ခွါသွားတော့၏။ ဆမားကြီး ပြန်လည်ထွက်ခွါသွားပြီး နောက် တနာရီကြာအောင် ကြွေးကြော်သံများကား ဆက်လက်ရှိနေဆဲပင်။

ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်နေသည့် ထောင်ကြပ်များပင် ဗိုတ်ပွတ်လာကြပေပြီ။ ထမင်းဖားချိန်ပင် လွန်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထောင်မှ ၁၂ နာရီ သံချောင်းခေါက်သံ ကြားမှပင် ကြွေးကြော်သံများ ရပ်လိုက်ကြပေသည်။

တို့ပြန်မှု

ထိုနေ့တွင်မူ အခြေအနေကား အေးဆေးငြိမ်သက်နေ၏။ နောက်နေ့တွင်ထောင်အာဏာပိုင်များကတို့ပြန်မှုပေးလာ၏။ ထောင်ဝင်စာ အကန့်အသတ်မရှိပိတ်လိုက်ပြီ ဟူ၍တည်း။ ကြွေးကြော်သံများကား ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာရတော့၏။ ဤအကြိမ်တွင် ၂၄ နာရီ အသံမစဲ ကြွေးကြော်ပွဲ ဆင်နွှဲကြတော့၏။

အခြေအနေကား ပြန်လည် တင်းမာလာ၏။

မြို့သူမြို့သားများပင် ထောင်ပြင်မှ လာရောက် နားသော ဝါဆင်နေကြပေပြီ။

သုံးရက်မြောက်တွင် ထောင်အာဏာပိုင်များက စေ့ပပ် ရေးခေါ်လာ၏။ ဖြေရှင်းကြ၏။ သို့နှင့် ပြဿနာ ပြေလည် သွားတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဆူဆူပူပူမလုပ်ရန်၊ သူတို့ကလည်း ထောင်ဝင်စာ ပြန်ဖွင့်ပေးရန် အပေး အယူ တည့်သွားကြ ပေသည်။

အမှန်အားဖြင့် စေ့စပ်ပွဲကား အာဏာပိုင်များ၏ လိမ်မာပါးနပ်မှုပင်။ ထိုးမည့်စစ် တလှမ်းဆုတ်၍ အရှိန်ယူလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။ သုံးရက်အတွင်း သာယာဝတီထောင် သို့ ပြောင်းရွှေ့ရမည်ဖြစ်၍ ပြင်ဆင်ထားကြပါဟု အမိန့်ပေးလာ၏။

ကျွန်တော်တို့က ထောင်သာမဟုတ် ကြီးစင်တက်ရန်ပင် အသင့်ရှိကြောင်း ပြန်ကြား လိုက်၏။ သာယာဝတီထောင် ရောက်လျှင် ဖိနှိပ်ခဲ့သော မည်သို့ တိုက်ပွဲဝင်ရမည်ကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြရာ အရင်ရောက်နှင့်သူ ရဲဘော်များနှင့် တွေ့ဆုံပြီးမှ စဉ်းစားလုပ်ရန် သဘောတူ အဖြေထွက်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ထောင်ပြောင်းရမည် ဖြစ်သဖြင့် မိမိတို့အိမ်များမှ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ မှာကြားကြပါသည်။ အိမ်များကလည်း အဝေးထောင်ပြောင်းရမည်ဖြစ်သဖြင့် လိုလေသေးမရှိအောင် အစားအသောက် ပစ္စည်းများကို အပြည့်အစုံ ပို့ပေးကြပေသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အိပ်ယာလိပ် အပြည့်အစုံ၊ အနွေးထည်များ အပါအဝင် အဝတ်အစားအပြည့်အစုံ၊ စားသောက်စရာ အပြည့်အစုံဖြင့် အသင့်ဖြစ်နေကြ၏။

နို့ဆီအလုံးပေါင်း ၈၀၀ ကျော်၊ ဂိုဒင်းဘတ် မုန့်ဘူး ၆၀ ကျော်၊ ယိုဘူး ၄၀ ကျော်၊ ဆားငံသီး၊ သကြားလုံးက အစစားသောက်ဖွယ်မျိုးစုံမှာ တထမ်းတပိုးကြီး ဖြစ်နေ၏။ မြင်ကွင်း အဖြစ်အပျက်ကား ထောင်ပြောင်းနှင့်မတူပဲ ရပ်ဝေးကျောင်းပြန် ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစား သမား သို့မဟုတ် ဘုရားဖူးများနှင့် တူနေပေသည်။

မေလ ၂၂ ရက်နေ့နံနက်တွင် ရန်ကုန် ဘူတာကြီးသို့ အစောင့်အကြပ် အပြည့်အစုံနှင့် တပျော်တပါးကြီး ရောက်ကြပြီး မီးရထားဖြင့် သာယာဝတီဘူတာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြ၏။ လမ်းတွင် သီချင်းဆိုလိုက်ကြ၊ ဘူတာတခုဆိုက်လျှင် ကြွေးကြော်သံများ ဟစ်လိုက်ကြနှင့် နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် သာယာဝတီဘူတာသို့ ရောက်ခဲ့ကြပေသည်။

အခန်း ၂

သာယာဝတီထောင်ကြီး

ကျီးအာသီးနှင့်တူသော ထောင်ကြီး

သာယာဝတီဘူတာမှ ထွက်ခွာလာပြီးနောက် အကျဉ်းထောင်သို့ဝင်ရာ မြေနီလမ်းမပေါ်သို့ ရောက်လျှင်ပင် သာယာဝတီထောင်ကြီးကို လှမ်း၍ မြင်လိုက်ရပေသည်။

ရန်ကုန်ထောင်မှ ပြောင်းရွှေ့လာကြသည့် ဖုန်မ ၅ အကျဉ်းသမား ၅၀ ဦးမှာ ထောင်ကြီးကို လှမ်းမြင်လိုက်သည့်အခါ ကြိုတင်တိုင်ပင်ထားခြင်းမရှိပဲ “ဟာ...ဒီထောင်ကြီးကတော့ တော်တော်ကိုလှတာဘဲဟေ့” ဟု ဥဒါန်း ကျူးလိုက်မိကြ၏။

ရန်ကုန်ထောင်ကြီးလို ညိုပုတ်ပုတ် ညစ်မဲမဲကြီး မဟုတ်ပဲ အုတ်ရိုးနီနီ နိမ့်နိမ့်ကလေးအတွင်းမှ ထိုးထောင်ထွက်နေသည့် ထောင်အဆောက်အဦများမှာ လှပသော မြင်ကွင်းတွင် တမျိုးဆန်းသစ်နေပေသည်။ သာယာဝတီ ထောင်ကား ထူးခြား၏။

ထောင်တည်ဆောက်ထားပုံမှာ အခြားသော ထောင်များနှင့် အသွင်မတူပဲ တမူထူးခြားသည့်ပုံစံဖြစ်၏။ ထိုထက် ပို၍ထူးခြားသည်မှာ သာယာဝတီထောင်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို အဖြစ်အပျက်များ

က ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် ဖြစ်ပျက်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ပဲ တင်ကြိုစီစဉ်ထားသော အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ် သောကြောင့်လည်း ပို၍ရင်နာဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။

ဗမာပြည်တွင်ရှိသော အခြားသော အကျဉ်းထောင်များ၌ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဘူးသည့် သမိုင်းတွင် မှတ်တမ်း တင်လောက်သော လူမဆန်သည့် ရက်စက်မှု၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၊ သတ်ဖြတ်မှုများမှာ သာယာဝတီထောင်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့၏။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားကို လက်နက်စွဲကိုင်တော်လှန်ခဲ့သည့် တောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံ ခေါင်းဆောင် ဆရာစံနှင့်တကွ အရေးတော်ပုံတပ်သားများကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်ကြပြီးနောက် ကြီးစင်တင်၍ သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်မှာလည်း သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်ကြီးတွင်ပင် ကျူးလွန်ခဲ့ကြပေသည်။

မို့ပြုပြု ရိုးမတောင်တန်းကြီးကို နောက်ခံပြုလျက် သာယာဝတီအနီး လယ်ကွင်းကြီးထဲတွင် နီနီရဲ့ရဲ့ ထီးထီး မားမားကြီး တည်ရှိနေသည့် အဆောက် အအုံကြီးမှာ သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၄၀ ခု လွတ်လပ်ရေး ရပြီးနောက် သုံးလအကြာတွင် သာယာဝတီထောင်ကို ရိုးရိုးအကျဉ်းထောင် အဖြစ်မှ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းထောင်အဖြစ်သို့ ပြောင်း လဲ သတ်မှတ်လိုက်ပြီး မူလထောင်တွင် ရှိနေသည့် အကျဉ်းသမားများကို အခြားထောင်များသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့၏။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းထောင် ပြုလုပ်ရာတွင် အမိန့်ပေးရမည့် ပါးကွက် အာဏာသားများ ဖြစ်ကြသော အကျဉ်းထောင်

အရာရှိများကိုပါ အထူးရွေးချယ်ခန့်ထားပြီးနောက် အခြားထောင်များမှ ဆိုးပေ့မိုက်ပေ့ဆိုသော လက်ရွေးစင် အကျဉ်းသမားများကိုလည်း သာယာဝတီထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပို့ ပေးခဲ့၏။

သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်သို့ ရောက်ရှိလာကြမည့် နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသားများအား ကိုယ်ထိလက်ရောက် နှိပ်စက်ကြရမည့် အကျဉ်းသားများကိုလည်း ဤသို့ ကြိုတင်၍ နားသွင်းပေးထားခဲ့ပေသည်။

“အခု ဒို့တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးရတာနဲ့ မင်းတို့ကိုအစိုးရက လွတ်ပေးဖို့ စီစဉ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကုန်မြူနစ်တွေက ဒီလွတ်လပ်ရေးကို ကန့်ကွက်ပြီး ဆူပူနေကြတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းတို့ကို လွတ်ဖို့အစီအစဉ်တွေ နှောင့်နှေးနေတယ်။ ဒီကောင်တွေ အခု ဒီထောင်ရောက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒါ မင်းတို့ရန်သူတွေဘဲ။ လက်စွမ်းရှိသလောက် နှက်ပေတော့၊ သေသွားရင်လဲ ကိစ္စမရှိဘူး။ စာရွက်တရွက်ဘဲ ကုန်မယ်။ မင်းတို့ လက်စွမ်း နိုင်သလောက် မင်း တို့ လွတ်ဖို့ နီးလာပြီလို့မှတ်ကြပေတော့” ဟူ၍ နားသွင်းပေးထားခဲ့ပေသည်။

မည်မျှ ဆိုးယုတ်ခါးသီးလှသော အစီအစဉ်နှင့် အကြံ အစည်များပေးနည်း။ ထိုအကြောင်းကား ကျွန်တော်တို့ သာယာဝတီထောင်ရောက်ပြီးနောက် အကျဉ်းသားများကို စည်းရုံးခဲ့ရာမှ သိရှိခဲ့ရသော သူတို့ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟဝန်ခံချက်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

သာယာဝတီထောင်၏ အုတ် ရိုး မှာ အလွန် နိမ့်သဖြင့် ထောင်အနီးမှ လှမ်း ကြည့် လိုက်သည့်အခါ ထောင်အပေါ်

ထပ်မှလူများကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နိုင်သလို အိပ်ဆောင်ပေါ်မှလူများကလည်း ထောင်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလယ်ကွက်များတွင် ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးနေသူများကို လူလုံးကဲ့မျှ တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

ထောင်အတွင်းသို့ ဝင်ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင်မူ သာယာဝတီထောင်မှာ ထောင်နှင့်မတူပဲ ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစားများ နေသည့် ဘော်ဒါဆောင်ကြီး၏ အသွင် သဏ္ဍာန်မျိုး ဆောင်ယူထားကြောင်း တွေ့ရပေသည်။

အိပ်ဆောင်များတွင် တယောက်အိပ်အင်္ဂါတေကုတင်လေးများ ပြုလုပ်ထားသည်ကပင် ကျောင်းဆောင်နှင့် ပို၍ တူနေပေသည်။

အိပ်ဆောင်များကို ဘေးပတ်လည်တွင် ဝိုင်း၍ ဆောက်ထားပြီး အလယ်ဗဟိုတွင် ထမင်းချက်ဖိုကြီး ဆောက်ထား၏။ ထမင်းချက်ဖိုကြီး ရွှေကွက်လပ်တွင် ဗျိုင်းရုပ်များ၊ ငှက်ရုပ်များ ရေပန်းတိုင်ကြီးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည့် လှပသော ပန်းခြံတခုလည်း ရှိပေသည်။

ထောင်အဆောက်အအုံပုံစံနှင့်မတူသည့် အိပ်ဆောင်များ အလယ်တွင် မြေနီလမ်းကလေးများ ဝိုင်းထားသည့် ပန်းခြံကလေးများဖြင့် မှမ်းမံထားသေး၏။ ထောင်တွင်း ဝင်သည့် နောက်ဆုံးတံခါးမကြီးမှ ရပ်ကြည့်လိုက် သည့် အခါနေချင်း စပွယ်မြင်ရယုံမျှမက မိမိကိုယ်ကိုပင် ထောင်ထဲရောက်နေသည် ဆိုသည့် အထင်များ ပျောက်သွားစေ၏။ ယခုခေတ် အမြင်အားဖြင့် မော်လမြိုင် ပုသိမ်မြို့များရှိ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းထဲ ရောက် နေ သ လား ဟု ထင်ရလောက်အောင် ရှုကွင်း

ကောင်းသောထောင်မှာသာယာဝတီထောင်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ထောင်အတွင်း အိမ်ထောင်အပေါ်မှ လှမ်း ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ညီညီညာညာ အကွက်ပေါ်ထားသည့် လယ်ကွင်းများနှင့် သစ်ပင်များ အုပ်ဆိုင်နေသော ရွာကလေးများ၏ မြင်ကွင်းများက ဆန်းသစ်နေသလို ခပ်ဝေးဝေးတွင် မှိုင်းညိုညို မြင်နေရသည့် ရိုးမတောင်တန်းကြီးနှင့် ဆရာစံ၏ တော်လှန်ရေးဌာနချုပ်ကြီးဖြစ်သော အလံတောင်ကြီး၏ မြင်ကွင်းမှာလည်း လှမ်းချင်စရာအသွင်ကို ဆောင် လျက် ရှိပေသည်။

ယင်းသို့လျှင် သာယာဝတီ ထောင်ကြီးကား အပြင်းဘန်းအားဖြင့် အသွင်လှသလောက် အတွင်းတွင်မူ မကြာမီ ဖာဖတ်သူများ စာရှုရတော့မည့် လောကဓရဘုံကြီးလို ဖြစ်နေရာ၊ သာယာဝတီထောင်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ကျိုးအာသီးနှင့် ဖြိုင်းခြင်းသည်သာ အမှန်ကန်ဆုံးဟု ဆိုရပေမည်သာ။

အကျဉ်းသားဦးရေ

ထိုအချိန်က သာယာဝတီထောင်၏ အကျဉ်းသား ဦးရေမှာ ပုဒ်မ ၅ အကျဉ်းသား ၃၁၀၀ ကျော်ရှိ၍ ရာဇဝတ်မှု အကျဉ်းသား ၄၀၀ ခန့်ရှိ၏။

၁၉၄၉ ခု သာယာဝတီထောင် ပွင့်သွားသည့် အချိန်ထိ အကျဉ်းသား စုစုပေါင်း ၂၇၀၀ ကျော်မျှ ရှိ၍ ဗမာ တပြည်လုံးမှ ပုဒ်မ ၅ အကျဉ်းသမားများ အားလုံး နီးနီး၏ အရေအတွက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဒီလိုအုတ်ရိုး ခိုမိန့်မိကလေးရှိသော ထောင်မှ ဒီလောက်လူတွေထဲက တဦးတယောက်မျှ ထွက်မပြေးနိုင်ကြဘူးလား။

ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားကြဘူးလားဟု စာဖတ်သူများ စိတ်
တွင် မေးမိကောင်း မေးမိကြပေလိမ့်မည်။ မှန်ပါသည်။ ဘဝ
ထောင်လောက် ကြီးလေးတချောင်းရလျှင် ထောင်၏အုတ်ရိုး
ကိုကျော်လွှားနိုင်မည်မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်
ထောင်အုတ်ရိုးကို ကျော်လွှားနိုင်ဘိတားဦး၊ အုတ်ရိုး အပြင်
ရောက်သည်နှင့် အကြင်သူမှာ နောက်တနေ့ မျက်နှာသစ်စရာ
မလိုသောဘဝ ရောက်ရှိသွားပေမည်။

ထောင်နှင့် ၂၅ ကိုက်အကွာမှ ထောင်ကြီး တလုံး ပတ်
ပတ်လည်ကာထားသည့် သံဆူးကြီးများတွင် လွတ်ထားသည့်
မိတ်အားက သေတွင်းသို့ အမြန်မနှေး လှလှလေး ပို့ဆောင်
ပေးလိုက်မည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

ဘူဘာမှသာယာဝတီထောင်ဘူးဝရောက်သည်အထိ ကြေး
ကြော်သံများ အသံကုန် ဟစ်လာကြ၏။ ထောင်ဘူးဝသို့
ရောက်ပြီး ကားရပ်ထားစဉ် ထောင်မှူးကြီး ကိုယ်တိုင် ထွက်
လာပြီးစနာက ကျွန်တော်တို့အား ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ကြည့်
ပြီး ပြန်ထွက်သွား၏။

မကြာမီ တံခါပေါက်လေး ပွင့်လာ၏။ တယောက်စီ
အထဲကို တန်းစီ၍ ဝင်ကြရ၏။ အထဲသို့ ရောက်သည့် အခါ
ထောင်မှူးကြီးကိုယ်တိုင် ဆီးကြိုပြီး “ထိုင်ကြပါခင်ဗျာ- ထိုင်
ကြပါခင်ဗျာ” ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ မျက်နှာမူရာ ရှေ့တံခါမကြီးပေါ်တွင် နေ
မစာလုံးကြီးနှင့် ရေးတားသည့် စာတမ်းကြီးကလည်း ဆီးကြို
လျက် ရှိ၏။

“မည်သည့်အကျဉ်းသားကိုမျှ ရိုက် နှက် ညှင်း ပန်းခြင်း
မပြုရ” ဟူသော စာတမ်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထောင်မှူးကြီး၏ ဖိတ်ခေါ်သံနှင့် စာတမ်းကြီးက ကျွန်
တော်တို့နှစ်လုံးသားကို ရွတ်ပြုံးအားရစေတော့၏။ သို့သော်
ရွတ်ပြုံးမှုနှင့် အားရမှုကား တခဏသာ ဖြစ်ခဲ့၏။

“ခင်ဗျားတို့ မနက်စာ မစားခဲ့ရသေးဘူးလား” ဟု
ထောင်မှူးကြီးကမေးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း “မစားရ
သေးကြောင်း” ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ဖြေသံဆုံးသည်နှင့် ထောင်မှူးကြီးက သူ၏
ရုံးခန်းဖက်သို့လှည့်၍ “ဟေ့ - ကျောက်ကြီး တို့၊ ငမဲကြီး၊
ကျားကြီးတို့ရေ- ဟောဒီက ရန်ကုန်မှမိတ်ဆွေတွေ မနက်စာ
မစားခဲ့ရသေးဘူးတဲ့ကွ။ စီစဉ်ပေးလိုက်ပါအုံး” ဟု အမိန့်ပေး
လိုက်ပါသည်။

ရသေ့ ဒေါက်ချာဆံဆံ ဦးထုပ်ပြာများ ဆောင်းထား
သည့် ထောင်ကျသုံးယောက် ထွက်လာ၏။ သူတို့လက်ထဲတွင်
ကြိမ်ဒုတ်များ ကိုင်ထားကြပေသည်။

အကျဉ်းထောင်များတွင် ဦးထုပ်ဖြူ ဆောင်း၊ ဦးထုပ်ပြာ
ဆောင်းရသည့် အကျဉ်းသား အရာရှိများ၊ ဒုတ်ကိုင်ကြသည်
မှာ အစဉ်အလာ ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း ခပ်
အေးအေးပင် ထိုင်နေကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှား ရောက်လာပြီးနောက် “ထမင်းမစားရ
သေးရင်လဲ ကောင်းကောင်း ကျွေးရတာပေ?” ဟု ပြောကာ
ပါလာသောကြိမ်ဒုတ်များဖြင့် တရွမ်းရွမ်း စ၍ရိုက်တော့၏။
အချိန်ထဲမှာပင် ဝါဒါလေးငါးယောက်က တဖက်ခန်းမှ

ပြေးထွက်လာပြီး စစ်ဖိနပ်ချားဖြင့် ခြေဦးတည့်ရာ စွပ်၍ကန် ကြပြန်၏။

ကျွန်တော်တို့ကား ကြောင်နေကြ၏။ အထင်နှင့် အမြင် ပါစင်အောင် လှည့်သွားသဖြင့် ရုတ်ကရက် ဘာလုပ်ရမှန်းပင် မသိကြတော့ပေ။ ထိုစဉ် အခြား အကျဉ်းသားများ ရောက် လာကြပြီး ဒုတ်နှင့်ရိုက်သူကရိုက်၊ လက်သီးနှင့် ထိုးသူကထိုး ဖြင့် ဝမ်းသိုးကား ဖြစ်နေကြပေသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာလည်း ခေါင်းနှင့်မျက်နှာကို မထိအောင် သာလျှင် ကာကွယ်နေရ၏ “အားလုံး ငြိမ်ကြ” ဟူသော ထောင်မှူးကြီး၏ အမိန့်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက်ကျွန် တော်တို့ကို နှစ်ယောက်စီတံလျှက် ထိုင်ခိုင်းထား၏။

ထိုနောက် ထောင်မှူးကြီးက “ထုံးစံအတိုင်းလုပ်ကြ” ဟု ပြောသည်အခါ ကျွန်တော်တို့ထဲမှ ရဲဘော်တဦးဖြစ်သူ ကို ထွန်းဇံ (ယခုမင်္ဂလာညွန့်ဖလင်)က ထ၍ “ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ ရေးအကျဉ်းသားတွေဟု၊ ဒီလိုရိုက်တာမသင့်လျော်ပါ၊ လူ တွေအနေနဲ့ ဆက်ဆံသင့်ပါတယ်” ဟု ပြောသည့်အခါ ပြော သည့်ရဲဘော်အား ထောင်မှူးကြီးကိုယ်တိုင် လက်သီးနှင့် မျက် နှာကိုထိုးပြီး ခြေထောက်ဖြင့် ဆောင်ကန်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ထိုရဲဘော်မှာ ဖင်ထိုင်လျက်လဲကျသွား၏။

လောကရဲစံပြီ

အကျဉ်းသားနှစ်ဦးက ရှေ့ဆုံးမှ ရဲဘော်ကို ဆွဲထူပြီး ထောင်မှူးကြီး ရုံးခန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ အခန်းထဲသို့ ဆွဲ ပေါ်သွား၏ တယောက်ပြီးတယောက် ဆွဲခေါ်သွား၏။

ထိုသို့ ဆွဲခေါ်ရာတွင် ရိုးရိုး အေးအေး ခေါ်သွားခြင်း မဟုတ်ပဲ၊ တဖက်ခန်းမှတဆင့် အနိမ့်ပိုင်းရှိ အခန်းကျယ်ထဲသို့ နောက်မှ ခြေထောက်ဖြင့် ဆောင်ကန် သွင်းလိုက်ခြင်းဖြစ် ရာ၊ တယောက်ပြီးတယောက် ဒိုင်ဗင်ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် အခန်း ထဲသို့ရောက်သွားကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ကား စတန်းမင်းသား များဖြစ်နေကြ၏။

လဲကျရာမှ လူးလဲထကာ ဗုတ်ဖက်ခါ၍ ပြန်ထသည်နှင့် အခန်းထဲမှ စောင့်နေသူ အကျဉ်းသားတဦးက “ပုံစံ” ဟု ဆီး အော်ပြီး မိရာနေရာ ဆွဲ၍ရိုက်ပြန်၏။ ကျွန်တော်တို့ကား မျောက်ကလေးများပမာ ဟိုခုန်လိုက်ဒီခုန်လိုက် ဖြစ်နေကြ၏။ အသားနာနေသည့် ကြားထဲမှ ရီလည်းရီမိကြကာ ပြုံးလည်း ပြုံးမိကြ၏။ ပုံစံကို နားမလည်သဖြင့် တတုန်းတုန်း တဘိုင်း ဘိုင်း အရိုက်ခံရပြီးမှ အကျဉ်းသားကြီးက နမူနာထိုင်ပြပါ သည်။

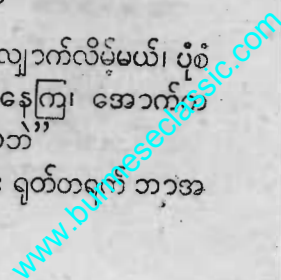
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ လက်နှစ်ဘက်ကို ဒူးပေါ်တွင်ရှက် ပြီး ခေါင်းကိုငုံ့ထားရခြင်းကို ပုံစံထိုင်ဟု ဤတွင်မှ နားလည် လိုက်ရတော့၏။

ငါးမိနစ်ခန့် အကြာတွင် “ခေါင်းတွေမော့မကြည့်နဲ့” ဆို သော အသံဆိုးကြီးကြားမှ ဘီနပ်သံများကို ကြားလာရ၏။

“အားလုံးခေါင်းငုံ့ပြီး နားထောင်”

“ဒို့ဆရာကြီး လူဟံတားပေါ်လမ်း လျှောက်လိမ့်မယ်၊ ပုံစံ ထိုင်နေတဲ့အတိုင်း ခေါင်းငုံ့ပြီး ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၊ အောက်က လှုပ်လို့လိမ့်ကျရင် လှုပ်တဲ့အကောင်အသေဘဲ”

သူတို့ပြောသမျှ ကြားနေရသော်လည်း ရုတ်တရက် ဘာအ

မိပွါယ်ကိုမှ နားမလည်ကြပါ ငြိမ်သက်၍သာနေကြ၏။ ထိုအတွင်းပင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်တို့ထိုင်နေသည့် ဇက်ပိုးများပေါ်မှ လူတယောက် လမ်းတက်လျှောက်နေခြင်းကို သိနေရာ အပြန်အလှန် သုံးခေါက် လျှောက်သွား၏။ ကျွန်တော်တို့ကား အံ့ကိုကြိတ်၍သာ အောက်မှ တောင်လျက် မလှုပ်မရွက်ပဲ ငြိမ်၍နေကြ၏။

ဘာမှမတတ်နိုင်ပါ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ထလုပ်လျှင် ထိုနေရာတွင် မုချကျွန်တော်တို့ သေလျှင် သေမည်။ မသေလျှင်လည်း ကျိုးကန်းကုန်ကြပေမည်။ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

“လူတယောက်သေရင် စာရွက် တရွက်ဘဲ ကုန်သည် မပူနှင့်” ဟု ထောင်သား လူမိုက်များကို မှာထားသောကြောင့် ပင်တည်း။ (ထိုစကားကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ နောက်မှသိရပါသည်။)

“ကဲ-အားလုံး ခေါင်းမော့ကြ”

“ကြည့်ထား”

“ဟောဒါ မင်းတို့တွေတိုင်း အရိုအသေပေးရမဲ့ ခြောက်ထောင်ပိုင်ဆိုတာဘဲ၊ ဒို့အထဲမှာ အကြီးဆုံးဘဲ” ဟု မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။

သူတို့မိတ်ဆက်ပေးသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အသားမမဲ အရုပ်ဆိုးဆိုးတွင် ကုတ်အင်္ကျီအနက်၊ ဘောင်ဘီအဖြူဝတ်လျက် ခါးပတ် အပြာပေါ်၌ ကြေးဝါတံဆိပ်တခု တတ်ထား၏။ ရှူးဖိနပ်နှင့် ခေါင်းပေါ်တွင် ဘဲရီကက်ဟလုံးဆောင်းထားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

မည်မျှလောက် ထူးမြတ်၍ မည်မျှလောက်ကြီးမြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မုန်းတော့မသိပါ။ ကျွန်တော်တို့၏ ဇက်ပိုးများကိုတန်တားခင်း၍ လမ်းလျှောက်ခဲ့သူပေတည်း။ ကျွန်တော်တို့ကား အံ့ကြိတ်ရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှ မတတ်နိုင်ပါပေ။ လူမဆန်သော နှိပ်စက်ခြင်းပျိုးဖြင့် နှိပ်စက်နေကြရာ ဘဝဝဋ်ကြေးပင် ဆိုလေရော့သလားဟုသာ တွေးရ၏။

ထိုစဉ် ထောင်မှူးတယောက် ဝင်လာ၍ ထိပ်ဆုံးက စားပွဲပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး လုပ်ငန်းစပါသည်။ ရွှေဆုံးမှလူတယောက်ကို ထုခိုင်း၍ သူ့အနားသို့ ခေါ်လိုက်၏။ လက်နှစ်ဖက်ကို ရွှေတွင် စုထားပြီး မတ်တတ်ရပ်လျက် နေရ၏။

ထိုနောက် မိမိအမည် အဖအမည်၊ အလုပ်အကိုင် စသည်များ ရေးမှတ်၍ စာအုပ်ကြီးတွင် စာရင်းရေးသွင်းပါသည်။ ကိုယ့်နာမည်ပြောလျှင် “ဦး” “ကို” “မောင်” စသည် များ ထိပ်ကခံ၍ မပြောရ၊ တုံးထိပြောရ၏။ ပုံစံဆိုသော် ဦးဘရီဆိုလျှင် ဘရီဟု ပြောရ၏။ ထိုသို့ မပြောလျှင် အနားတွင် စောင့်နေသည့် အကျဉ်းသား၏ လက်ဝါးက နားထင်ကို မိတ်ဆက်လိုက်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ပထမပိုင်းကျသူများ နထင်ခံ၍ ရယူလိုက်သော သင်္ခါးစာကို နောက်လူများ အထူးသတိချုပ်ရ၏။

အဖအမည်

အဖေအမည်မေးသည့်အခါလည်း “ဦး” တပ်၍ မပြောရပါ။ ဦးနေရာတွင် “င” တပ်၍ ပြောရ၏။ ပုံစံအားဖြင့် “ဦးအေးမောင်” ဆိုလျှင် “ငအေးမောင်” ဟု ပြောရ၏။

လူတိုင်း အမြတ်တနိုးထားသည့် မွေးသဖခင်၏ အမည်ကို စော်ကားစွာ ခေါ်ဆိုစေကာ အကြောင်းမဲ့ နှိမ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

သည်တခါတော့ ကျွန်တော်တို့ မလျှော့တော့ပါ။ ဆန့်ကျင်ကြ၏။ ထိုနေရာတွင်ပင် သေလျှင်လည်း သေပါဖေတော့ မိမိအမည်ကို မည်သို့ပြောရပါစေ၊ အဖေအမည်ကိုတော့ “င” တပ်၍ မပြောနိုင်ပါ။ “ဦး” တပ်၍သာ ပြောကြ၏။ အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်၏။ ပြောသူကား မလျှော့။ မီးစပ်များတွင်းမှ သွေးများပင် ယိုစီးကျလာ၏။ သို့သော် မမူပါ။ မလျှော့ကြပါ။ ထပ်ခါတလဲလဲ ရိုက်၍ “င” ထည့်ပြောခိုင်း၏။ ရိုက်နှက်ခြင်းကို အကြိတ်ခံ၍သာ “ဦး” ထပ်ပြောကြ၏။ နောက်ဆုံးတော့ ထောင်မှူးက “အချိန် မရှိတော့ဘူးဧဟ၊ အလုပ်မပြီးဘဲ နေလိမ့်မယ်” ဟု “ပြောမှ ‘ဦး’ နှင့် ‘င’ ပြဿနာ တခန်းရပ်သွားခဲ့ပေသည်။ သို့သော် ငရဲခန်းကား တမျိုးပြီး၍ တမျိုးလာပြန်၏။

အလုပ်အကိုင်

အလုပ်အကိုင်မေးရာတွင် ‘ဦးဘရီ စတီးဘရားသား စာရေးကြီး’ ဟု ဖြေရာ “မင်းလဒ အများကြီးရတဲ့ အကောင်ဘဲ၊ ပိုရိုက်ရမယ်” ဟု ပြောပြီး ရိုက်၏။ ကျောင်းသားဟုဖြေလျှင် “ဟာ-ခါးပိုက်နှိုက်ဘဲ” ပြောပြီး ရိုက်ပြန်၏။ ဘယ်လိုဖြေဖြေ ရိုက်ချက်ကတော့ ပြေးမလှတ်ပါ။

မျက်မှန်တပ်ထားသူကို မျက်မှန်ချွတ် လမ်းလျှောက်ခိုင်း၏။ မျက်မှန်မပါစေကာမူ လမ်းတော့ လျှောက်နိုင်ပေရာ

မျက်စေ့ မကန်းဘဲ မျက်မှန်တတ်ရမလား၊ လူညာဟု စွဲချက်တင်၍ ဆော်ပြန်၏။

မြန်မာစကားမတတ်သော ရယ်ဒီဆိုသည့် ကုလားအလုပ်သမားခေါင်းဆောင်တဦး ပါဝင်ရာ သူ့အား ပမာစာမတတ်ပဲ သာယာဝတီထောင် ရောက်အောင် လာရမလားဟု ပြောပြီး နှက်ပြန်၏။

ကျွန်တော်တို့ထဲမှ ရောင်းဆိုသော ရဲဘော် တဦးထံတွင် လီနင်၏စက္ကူ ဓါတ်ပုံကလေးတပုံ တွေ့သွားရာ “ဒါကဘာလဲ” ဟုမေး၏။

“ဒါ ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးပုံပါ” ဟု ဖြေ၏။

“ချစ်သလား” ဟု မေး၏။

“ချစ်တယ်” ဟု ဖြေရာ ဝိုင်းရိုက်ကြပြီး ခါးကိုကုန်းခိုင်းပြီးနောက် ဓါတ်ပုံဖြင့် စအိုကိုသုတ်ပြီး ပြန်နမ်းခိုင်းပါတော့သည်။

ပုတီးလည်ပင်းဆွဲထားသည့် ဘီအိုစီ အလုပ်သမားကြီးကို ကြောင်သူတော်ကြီးဟု စွပ်စွဲကာ ဒီပုတီးနဲ့ ဘာတွေ့စိပ်လဲဟု မေးရာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး စိပ်ပါသည်ဟု ဖြေကြားသည့်အခါ ခုံတခုပေါ် မတ်တပ်ရပ်ခိုင်း၍ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို အသံကုန် ဟစ်အော်စေပြီး ပုတီးစိပ်ခိုင်းပါသည်။

နောက်ဆုံး အခြားစွပ်စွဲစရာမရှိသည့်နောက်ဆုံးတွင် “ငါတို့တောသားတွေ ရန်ကုန် ရောက်တဲ့အခါ ခါးပိုက်နှိုက်ပြီး ပါသမျှ လိမ်ယူတာ မင်းတို့ရန်ကုန်သားတွေဘဲ၊ ခုမှလက်စားချေရတယ်” ဟု ပြောပြီး ရိုက်ပြန်၏။

ကျွန်တော်တို့အဖြစ်ကား အတော်ဆိုလှ၏။

ဤသို့လျှင် တဦးချင်းခေါ်၍ မေးချင်တာ မေးလိုက်၊ ရိုက်လိုက် လုပ်နေသည့်အချိန်၌ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုင်နေသည့် လူများမှာလည်း မသက်သာပါ။ အလကားနေရင်း တယောက်တလှည့် ကြိမ်စမ်းနေကြပါသည်။ လူလူချင်း မတရား နှိုင်းထက်ကလူ နှိပ်စက်ခြင်းများ ပေတည်း။

ကျောကုန်းများမှာ ကြိမ်းစပ် နာကျင်နေ၏။ အရှိုးရာများကား ထပ်လျက် ယက်လျက်သာဖြင့် ကျွန်တော်တို့မှာ ခေါင်းကိုမထိရေးအတွက် သာ ကာကွယ်နေရတော့၏။ နံနက် ၁၁ နာရီခန့်မှစ၍ နှိပ်စက်ခန်းဖွင့်လိုက်ကြသည်မှာ ညနေ ၅ နာရီမှပင် ရပ်သွားတော့၏။ ထိုသို့ ရပ်သွားခြင်းများသည် ကျွန်တော်တို့အား အိပ်ဆောင်သို့ပို့ ရတော့မည့်အချိန်ရောက်လာသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့တွင် ပါသွားသော ပစ္စည်းများ အနက်မှ အဝတ်အစား အပိုတစ်စုံ ပြန်လည် ပေးလိုက်သည်မှအပ ပါသမျှ အကုန်လုံး ယူထားလိုက်ကြ၏။

နောက်မှ စုံစမ်းသိရှိရသည်မှာ ကျွန်တော်တို့တွင် ပစ္စည်းများ အများအပြားပါသဖြင့် ပစ္စည်းများကို ဝေစုခဲ့ဖို့ အာရုံစိုက်နေသောကြောင့် အရိုက်ခံရ သက်သာခြင်း ဖြစ်သည်။ အခြားခရိုင်များမှ ရဲဘော်များ ခံရချက်မှာ ကျွန်တော်တို့ထက်ပင် ပို၍ဆိုးသေးသည်ဟု သိရ၏။

အိပ်ဆောင်သို့ပို့ပြီ

ညနေ ၅ နာရီကျော်ကျော်တွင် နှစ်ယောက်တထွဲစီ တွဲ၍ ခေါင်းအောက်ငုံ့ပြီး ဘူးကြီးမှ အိပ်ထောင်သို့ တန်းစီလျက်

သွားကြရ၏။ အေးအေးသက်သာသွားရခြင်းကားမဟုတ်ပါ။ နွားအုပ်ကြီးများ မောင်းသွားသလို ဘေးက ရိုက်လိုက်၊ ဒုတ်နှင့်ထိုးလိုက်ဖြင့် သွားနေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်ဘတ်တို့နေရမည့် အိပ်ထောင်သို့ ရောက်မှပင် ခေါင်းမေ့ကြရပေသည်။ ကျွန်တော်တို့နေရမည့် အိပ်ထောင်မှာ နှစ်ထပ်တိုက်တန်ဖြစ်၍ ငါးပေ၊ ခုနစ်ပေအခန်းကလေးများဖွဲ့ထားသည့်ခဲခေါ်တိုက်တန်းဖြစ်၏။ ထောင်ထဲတွင် ပြစ်မှုတခုခုကျူးလွန်သူများအား အပြစ်ပေး တိုက်ပိတ်သည့်အခါ အသုံးပြုသည့် တိုက်ဖြစ်ပေသည်။

တိုက်တန်းကို အုပ်ချုပ်သည့် တန်းစီးခေါ် အုပ်ချုပ်သူမှာ ကျားကြီး ချစ်ခင်အမည်ရှိ ဦးထုပ်ပြာဆောင်းရသူ တုတ်ကိုင်တဦးဖြစ်၏။ သူ့နာမည်ကို အစွဲပြု၍ “ကျားတိုက်” ဟု နာမည်ပေးထား၏။ တဝင်းထဲတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုက်တန်းနှစ်လုံးရှိပေသည်။

တဖက်တိုက်တန်းတွင်လည်း ကျွန်တော်တို့အရင်ရောက်နှင့်နေသည့်။ အခြားခရိုင်မှ ရဲဘော်များ ရှိနေကြရာ သူတို့မှာ ပိတ်ထားသည့် သံတိုင်များကြားမှ မဝံ့မရဲ ပြုတစ်ပြုတစ်လှမ်း၍ ကြည့်နေကြ၏။ တန်းစီများ အလစ်တွင် ကျွန်တော်တို့အား လှမ်း၍ လက်ဟန် ခြေဟန်ဖြင့် ဘာမှမပြောဖို့ ငြိမ်နေဖို့ သတိပေးကြရှာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အား ငါးယောက်လျှင် တခန်းကျ နေရာချထားပေးရာ ငါးပေ၊ ခုနစ်ပေ အခန်းကလေးထဲတွင် လူငါးယောက်ထိုင်ဖို့လောက်သာ နေရာရှိသော်လည်း အိပ်ဖို့မှာမူ အခက်အခဲနှင့် ကြုံရမည်မှာ မျချဖြစ်ပေသည်။

ပါလာသော ပစ္စည်း အဝတ်အစား အပိုတစ်စုံကို မိမိတို့
နေရမည့်အခန်းထဲတွင် ချထားခဲ့ပြီးနောက် ဝရံဟာသို့ထွက်၍
နှစ်ယောက်စီ တန်းစီခိုင်း၏။

ကျွန်တော်တို့ စိတ်ထဲတွင်ကား အင်း- သာယာလုပ်အုံး
မလဲမသိဘူး။ အိပ်ရာမဝင်ခင်များ တချီထပ်ဆော်ဦးမလားဟု
လန့်နေကြ၏။ ဤတွင်ကား အလင်နှင့် အမြင် လွဲသွား၏။
ဘုရားရှိခိုးခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တယောက်က ရွှေတတိုင်ပေး
စေကာ အများက လိုက်ဆိုရ၏။

အရိုက်အနှက်ခံထားရသည့် ဒဏ်ကြောင့်လား၊ ငါးပါး
သီလပင် မရရှိလား၊ ကြောက်နေ၍လားမသိပါ။ ရွှေကတိုင်
ပေးသူမှာ အမြီးအမောက် မလာလှပဲ ကတောက်ချီကတောက်
ချာဖြစ်နေရာ ဘုရားတောင် မရှိခိုးတတ်တဲ့ ကောင်တွေဟု
ပြောပြီး တချီရိုက်ပြန်၏။ သူ့ခိုးက လူလိုဟစ်တယ် ဆိုသည့်
စကားပုံမှာ ဤနေရာမှ အပိယိုယ် အပြည့်အဝ ပေါ်တော့
သည်ဟု စိတ်ထဲတွင် မှတ်ချက်ချလိုက်မိ၏။ သူ့ခိုးဓားမြကြီး
များက ကျွန်တော်တို့အား ဘုရားရှိခိုးခိုင်းနေသည် မဟုတ်
ပါလား။

နောက်ဟဦး တက်တိုင်စေပြန်၏။ အများများ အယွင်း
ယွင်းပင် ထပ်ရိုက်ပြန်၏။ ငါးယောက်မြောက် အလှည့်ရောက်
မှ ငါးပါးသီလမှန်သွားသဖြင့် သက်သာရာရသွားပါသည်။
ငိုအားထက် ရယ်အားသန်ဆိုသလို ကျွန်တော်တို့ အဖြစ်ကား
ငိုလည်းငိုချင် ရယ်လည်း ရယ်ချင် ဖြစ်မျိုးတည်း။ သို့သော်
ဤဖြစ်ရပ်က ကျွန်တော်တို့၏ နာကျည်းမှုများကို ခေတ္တမေ့
ပျောက်သွားစေသော ဟဒယရွှင်ဆေး တခွက်ပင်ဖြစ်သည်။

အခြားအဆောင်များ ပိတ်သွားသော်လည်း ကျွန်တော်
တို့အဆောင်ကား မပိတ်ရသေးပေ။ ဘုရား ရှိခိုးပြီးနောက်
တန်းစီကာ ဩဝါဒထူးများကို ပေးနေပြန်သေး၏။

“နားထောင်”

“ဒီထောင်မှာ ဘာလုပ်လုပ်၊ ဘယ်သွားသွား နှစ်ယောက်
စီ လက်တွဲပြီး သွားရမယ်၊ ခေါင်းငုံ့ထား၊ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်
မကြည့်ရဘူး”

“မနက် ထောင်ဘူးဝကြီးပေါ်မှ မြူကယ် မှုတ်ရင် တ
ကြိမ်၊ ညနေ မြူကယ်မှုတ်သံကြားရင် တကြိမ်၊ တနေ့ နှစ်
ကြိမ် အသံကြယ်နဲ့ ဘုရားရှိခိုးရမယ်၊ ဘုရားရှိခိုးချိန်ကလွဲပြီး
စကားပြောရင် အတိုးနိုင်ဆုံး တိုးတိုးပြောရမယ်”

“တန်းစီခွင့်ပြုချက်မရပဲ ဝါဒါ ထောင်မှူး၊ ထောင်ပိုင်
တွေကို စကားမပြောရဘူး၊ မနက်လူစစ်ချိန် ညနေလူစစ်ချိန်
ထေ့မှာ ပုံစံထိုင်ပေးရမယ်”

“အဲဒါတွေ ကောင်းကောင်း မှတ်ထား၊ ဒုတ်နဲ့ကျော၊
ခဏခဏမထိချင်ရင် ကျုပ်ပြောတာတွေ မမေ့ကြန့်”

“အရေးအကြီးဆုံးက ဒီထောင်မှာ ကျွေးတာစားပြီး
ပစပ်ပိတ်ထားရမည်။ ကဲ...ဒါဘဲ” ဟု ပြောနေစဉ် ထောင်
မှူးများ ရောက်လာပြီး တံခါးပိတ်ကြပါသည်။ နံနက်မာ
လည်း မစားရသေးပေ။ တနေ့ကနဲ့ ပုံစံ ထိုင် နေရပြီး မချီ
မဆန့် အရိုက်အနှက်ခံထားရသော ဒဏ်ကြောင့် နှုန်းချိနေကြ
၏။ တံခါးပိတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သဖြင့် အရိုက်ခံရမည့် ဘေးက
တော့ တညတာ ဝေးသွားလေပြီ။ အနားကလေး ရလိုက်
တော့မှပင် ဗိုက်ကစကားပြောလာ၏။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့အတွက် ညနေစာကျွေး-မကျွေးကို လည်း မမေးရပါ။ ကျွေးများ ကျွေးလေမလား ဟူ၍သာ မြှောလင့်နေကြရ၏။ မကြာမီ အောက်ထပ်မှ မြေသံများ ကြားရသဖြင့် တခန်းနှင့်တခန်းတိုးတိုးလှမ်း၍ သတင်းပို့လိုက် ပြီး ပုံစံထိုင်နေကြရ၏။

နီရဲနေသည့် လုံးတီးဆန်များကို ဖန်ပန်ကန်ပြားထဲတွင် ထည့်၍ ပေးလာ၏။ ဟင်းကား ဗလာနုတ္တိ၊ ပန်ကန်ပြားတေး တွင် ဆားတပုံပါလာ၏။ ထမင်းပေးပုံမှာလည်း ကောင် ကောင်းမွန် ပေးသည်မဟုတ်ပါ။ အောက်တမန်တလင်းနှင့် သံတံခါးကြားတွင် ကျွေးနေသည့် လက်သုံးလုံးခန့် အပေါက် ထဲမှ ပန်ကန်ပြားကိုပစ်သွင်း၍ ပေးခြင်းဖြစ်၏။ အထဲသို့ ပန် ကန်ပြား ရောက်လာသည့်အခါ ထမင်းအချို့ အဝက်မှာတမန် တလင်းပေါ်တွင် ပြန့်ကြဲသွားတော့၏။

ယခင် ရန်ကုန်ထောင်ရောက်သည့်ညနေကို ပြန်၍ သတိရမိ တော့၏။ သတိရမိရုံမှတစ်ပါး အခြားဘာမျှ မတတ်နိုင်ပေ။ ဝဋ်လည်သည်ဟုပင် ဆိုရမည်လော။ နောက်ဆုံးတွင်ကား ရောမကိုရောက်ရင် ရောမသားလိုကျင့်ရမည်ဟူသော အသံ ကိုသာ နှလုံးမူလိုက်ရပေသည်။

နံနက်ခြောက်တည်းက ဘာအစာမျှ မသွင်းခဲ့ရသော ဝဋ် ဗိုက်အတွင်းမှာလည်း တကြုတ်ကြုတ် ဆာလှောင်လှပြီ ဖြစ် သဖြင့် လုံးတီးထမင်းနီနီရရကိုသာ အဆုပ်ကလေးများလှ လျက် ဆားကလေးနှင့် တွဲပြီးဖားခဲ့ရ၏။ သို့သော် ထိုထမင်း တနပ်မှာ မွေးရက်မှသေရက်ကြားကာလအတွင်း အခကောင် ဆုံးနှင့် အသွားအပြည့်ဆုံး ထမင်းတနပ်အဖြစ်ပင် မှတ်တမ်း

တင်လိုက်ရပေသည်။ ဟင်း ကောင်း ကျွေး ရန် နှင့် မည်မျှ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံသည့် ထမင်းပုံကို စားရစေကာမူ ထိုခန့်က ဆာဆာလောင်လောင်နှင့်အငမ်းမရလှေးခဲ့ရသော ထိုလုံးတီး ဆန်နီတာလန် ထမင်းတနပ်ကိုကား မှီအံ့ဟုမထင်ပေ။

“လူစိတ်က ဆန်းကျယ်သည်” ဆိုသည်မှာ ဤသည်ကိုပင် ခေါ်လေသလားမသိပေ။ ညပတ်တွင်ကား အေးစက်စက်ဖြင့် သဲအတိပြီးနေသော အောက်ခံ တမန်တလင်းပေါ်၌ အခင်း ဗလာနုတ္တိကြောင့် မည်သို့မျှ အိပ်မရကြပါ။ ပါလာသော အဝတ်ကလေးများကို ခေါင်းခုလျက် ခဏတဖြုတ်လှုံ့သွား လှုံ့နိုင်ကြ၏။ တနေ့လုံး ထုတေ ရိုက်နှက်သား၍လည်း ဂုတ် ကြောမှ စကာ တကိုယ်လုံးတွင် ရရှိခဲ့သော ဒဏ်ရာဒဏ်ခံကြ များကလည်း တဖြည်းဖြည်း အေးစပြုလာသော ညဉ့်အချိန် တွင် တစစ်စစ်နာကျင်လာပါသည်။

ဆေးဝါးကလည်းမရှိ၊ ပါလာသောအဝတ်ကလေးများကို အထုပ်လုပ်လျက် အာပူပေးပြီး တယောက်တလှည့်ကြပ်ထုတ် ထိုးပေးကြ၏။ ဒဏ်ရာကြီးသူကို ဒဏ်ရာငယ်သူက ပြုစုပေး ရင်း တနေ့တာခံစားချက်များကို စမြို့ပြန်လျက် တညဘာ အချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့ရပေသည်။

ဘာဟူသည် လောကခံသဘောအရ အနိမ့်-အမြင့်-အဆင်း အတက် ရှိစမြဲဆိုသည်မှာ အလွန်မှန်လှချေတကား။ မနေ့က ပင် ရန်ကုန်ထောင်၌ ကောင်းကောင်းစား ကောင်းကောင်း နေခဲ့၊ အိပ်ခဲ့ကြရပြီး ယနေ့တွင်မူ အရိုက်အနှက်ကြားမှ အေး စက်၍မရသော အဖြစ်မျိုးကို ကြုံတွေ့နေရပေပြီ။ လောကခံ အပြောင်းအလဲကား မြန်ဆန်လှပေစွာ။ သို့သော် အားမာန်

၃၈ သဘာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ကိုတော့ မလျော့ကြပါ။ ဇွဲနှင့်ယုံကြည်မှုကို အရင်းခံလျက် တောင်ခံကြဖို့သာ ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

နံနက် ၅ နာရီတွင် ထောင်မှူးမကြီးပေါ်မှထွက်ပေါ်လာ သည့် ဗြူကယ်သံ ဆုံးသည်နှင့် တပြိုင်နက် တယောင်လုံး “ဩကာသ”သံ လွှမ်းမိုးသွားပါသည်။ မျက်လုံးများ ကျိန်း စင်နေသည့်ကြားမှပင် အသံထွက်မှန်အောင် ဂရုစိုက်ကြရ၏။ ပြုံးလည်းပြုံးမိပါ၏။ မိဖဆရာသမားများက ဘုရားရှိခိုးဟု ဆိုလျှင် ခေါင်းခါ ခဲ့သူများသည် ယခုမိုးမလင်းမီဘုရားရှိခိုး နေရပေပြီ။ မိုးလင်းသည်နှင့်တံခါးများလာဖွင့်ပြီးနှစ်ယောက် စီ တွဲလျက် အိပ်ထောင်ရှေ့ရှိ ရေကန်တွင်အလှည့်ကျ မျက်နှာ သစ်ရပါသည်။ ရေကို လိုသလိုအသုံးပြု၍ မျက်နှာသစ်ရခြင်း မဟုတ်ပါ။ တယောက်လျှင် ဒန်ပန်းကန်ပြားတချပ်စာရေဖြင့် ကိစ္စအပြီးလုပ်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မျက်နှာ သစ်ပြီး နောက်ဖေး သွားရာ တွင်လည်း နှစ် ယောက်စီလက်တွဲလျက်သွားရ၏။ နောက်ဖေးသွားရသည်မှာ အိမ်သာမရှိပါ။ အမိုးအကားမရှိသည့် မြေတွင်းရှည်ကြီးနှုတ် ခမ်းပေါ်တွင် ထိုင်လျက် သွားရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တချိန်ထဲ တွင် ၁၀ ယောက်တတွဲ ထိုင်သွားနိုင်သော တွင်းကြီးတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင်သွားရသဖြင့် မျက်နှာမရခြင်း၊ ရှက်ခြင်းဖြင့် ထွက်အံ့ဆဲဆဲ မစင်များပင် ပြန်ဝင်သွားတော့၏။

သို့သော် ကြာတော့လည်းရိုးသွားပြီးနောက် လွတ်လွတ် လပ်လပ် စကားတပြောပြောနှင့် သွားရသည်မှာ ဇိမ်တမျိုး ပင်ဖြစ်၏။ ငယ်စဉ် ကလေးဘဝ သုံးလေးယောက်လောက် စု၍ မြောင်းနုခမ်းပေါ်မှာ ဆော့ရင်း ကစားရင်း နောက်

ဖေးသွားရသည်များကို သွားသတိရကာ အချင်းချင်း ပြော ဆို ရယ်မောမိကြ၏။ ငယ်ငယ်က အကျင့်ကလေးများ အ သက်ကြီးကာမှ ပြန်လုပ်ရသည်မှာလည်း ထူးခြားသောအခွင့် အရေးတရပ်ပင်ဟု ယူဆရတော့မည်လားမသိပေ။

နောက်ဖေးသွားပြီးပြန်အလာတွင် ဝရံဘာ၌ ပုံစံထိုင်နေ ရ၏။ မကြာမီ ထောင်မှူးကလေး ရောက်ရှိလာပြီး အမိန့် ပြန်တမ်းတခုကို ဖတ်ပြပါသည်။

ဤထောင်တွင် မည်သူမဆို စပါးကြိတ်ခြင်း၊ ပဲကြိတ် ခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်း၊ မြက်ပေါက်ခြင်း၊ မြောင်းဖော်ခြင်း၊ လမ်းပြင်ခြင်း၊ သစ်ပင်စိုက်ခြင်း၊ မြက်နှုတ်ခြင်း စသော လုပ်ငန်းများကို ကျန်းမာရေးအလို့ငှာ လုပ်ရမည်။

ဆူပူဟစ်အော်ခြင်း၊ ဆန္ဒပြခြင်းများလုပ်ခဲ့သော် ငါ့ အပ်သလို အရေးယူရန် ထောင်အာဏာပိုင် များအား အာဏာအပြည့်အဝပေးထားသည်။ ဤအမိန့်ကိုဖိဆန်သူ များအား အရေးယူမည်။ ထိုသို့ အရေးယူခံရသူ၏ တိုင် တန်း လျှောက်ထားချက် များကို မည်သို့မျှ စဉ်း ဘား အရေးယူခြင်းပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။

[၄]

ဘုရားရေးဌာနဝန်ကြီး

ထိုအခန်းကို ဖတ်ပြပြီးနောက် နောက်နောင် နိုင်ငံရေးနှင့် ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီး ယခုကိစ္စများ အ တွက် အမှား ဝန်ခံချက် လျှောက်ထား လိုသူများ ရှိ လျှင်

တန်းစီက တဆင့်ပုံစံတောင်းယူနိုင်ကြောင်းဖြင့် ပြောဆိုပြီး ထောင်မှူးပြန်သွားပါသည်။

အမှန်ကတော့ ကျွန်တော်တို့အပြစ်မှာ ငါ့ငါးချင်းစား ဖားဖားချင်းစားဆိုသကဲ့သို့ ဘဝတူနိုင်ငံရေးသမား အချင်းချင်းအား မိမိတို့နိုင်ချက် ပေါ်တိုး ပေါ်ခိုက် ဦးကြီးသွားအောင် လုပ်လိုက်ခြင်း (ဝါ) တနည်းအားဖြင့် လက်သည်မပေါ်သောနည်းနှင့် လူဆိုးလူမိုက်များကို ငှားရမ်းရိုက်သတ်စေခိုင်းခြင်းဖြင့် မလုပ်သင့်မလုပ်ထိုက်သည့် ယုတ်မာဆိုးဝါးလှသော အကြံအစည်များဖြစ်၏။ ထို့ဖြစ်ရပ်များကား ရှေ့အခန်းများတွင် ထင်ရှားပေါ်လွင်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့အကြောင်းကို ရှေ့မဆက်မီ ကြားဖြတ်အနေဖြင့် ရိုက်နှက် နှိပ်စက်ခံရသဖြင့် ဒဏ်ရာ ရသူများ စာရင်းအချို့ကို အနည်းငယ်ဖော်ထုတ်ပြလိုပေ၏။

မစ္စတာ ရယ်ဒီ (ယခုအိန္ဒိယပြည် လေလင်ဂရန်ယ် ခေါင်းဆောင်)၊ ရဲဘော် ခင်မောင်ကြီး (ယခု မြန်မာ့သတင်းစဉ်) ခေါင်းကွဲ၍ ဂျီစောင်းပေါက်သွား၏။

ဆရာတင်မောင် (ကျောင်းအုပ် ယခု ကြည့်မြင်တိုင်) မှာ နံရိုးခလေးချောင်းခန့် ခိုင်ခံ့ဝင်သွား၏။ ဦးဘရီ (စတိုး ဘရားသား စာရေးကြီး မှာ) နံရိုးများအားလုံး အထိမခံနိုင်အောင် ထိခိုက်နာကျင်နေ၏။ ဦးသန်းဝေ (တာမွေ) နှင့် ကိုထွန်းမြင့် (အလုံ) တို့မှာ အိပ်ရာကမထနိုင်အောင်အတွင်းကြေကြေကာကော့ရာများ ပြင်းထန်စွာ ရခဲရ၏။ ရဲဘော် စိုးမောင် (ယခု ကြည့်မြင်တိုင်) မှာ လက်ဖျန်ရိုးကွဲအက်ထိခိုက်သွား၏။ ရဲဘော် သန်း (စာရေးသူ) မှာ နှာခေါင်းရိုးကျိုးသွား၏။

ကျောကုန်းတွင် အရှိုးရာချင်းလပ်ကာ ရင်အောင့် ကျောအောင့်သော ဒဏ်ရာခံရသူများမှာ ရဲဘော်တိုင်းလိုပင် ဖြစ်ပေသည်။ အခြားအုပ်စုမှ ဒဏ်ရာရသူများ စာရင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါအုံးမည်။ ရဲဘော်မူကာဂျီ (ဗကပ ဗဟိုဧကန်မီတီ) သည် အရိုက်ခံရသည့်နေရာတွင်ပင် မစင်များ ထွက်ကုန်သည်အထိ ပြင်းထန်စွာ ခံလိုက်ရ၏။

ဗိုလ်ရန်အောင် (ရဲဘော်သုံးကျိပ်) ဆိုလျှင် သမန်တလင်း ပေါ်၌ကျောက်စရစ်ခဲစူးကလေးများ ခင်းထားသည့်အပေါ်တွင် မိကျောင်းသွား စစ်ချီတက်ပုံအတိုင်း သွားပြခဲ့ရသဖြင့် တဒေါင်ဆစ်များ၊ ဒူးခေါင်းများအသားနီလန်ကုန်ပြီး သွေးသံရဲရဲဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ဂျပန်ပြန်စစ်ဗိုလ်ကြီးကို စစ်ချီ တက် တိုက်ခိုင်းရအုံးမယ်ဟု ပြောဆိုနှိပ်စက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဆရာဘော် ဦးစိန္တာ (ရခိုင်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်) နှင့်အတူ ပါသူ ရခိုင်ဗိုလ်ကျော်ဇောသည် နားအုံကွဲပြီး ရာသက်ပန် နားလေးသွားခဲ့၏။

ဘုံပေါက်သာကျော်၊ ကြာလှအောင်၊ ကြာနီအောင်၊ (ရခိုင်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များ) တို့ကိုလည်း မြန်မာလို စကားပီအောင် မပြောနိုင်ပဲ နိုင်ငံရေး လုပ်ရမလားဟု မေးပြီး ဆော်လိုက်ကြသည်မှာ တလခန့် အိမ်ရာထဲမှ မထနိုင်ခဲ့ပေ။

ဘုံပေါက်သာကျော်နှင့်အတူ ခြေတဖက် ခူးဆစ်မှုပြုတ်နေသူ ရဲဘော်ရှေ့ကဆို့သူတွင် ခြေထောက်တဖက်မရှိသဖြင့် ဘယ်လိုမှ ပုံစံထိုင်လျှင်မရပါ။ သူများလို ပုံစံမထိုင်နိုင်၍ ထိုင်နိုင်၍ ပုံစံအစား ကင်းမြီး ကောက်ထိုင်ခိုင်းပြီး မရသဖြင့်ရိုက်လေ

ရာခဲဘော်ရွှေဘခမြာ အိပ်ရာထဲ ငါးလခန့်လဲ နေခဲ့ပါသည်။

ရဲဘော်မြ (ယခုအလင်းဝင် ဗဟိုကော်မတီ) နှင့် တောင်ငူ မှ ရဲဘော်များဆိုလျှင် သာယာဝတီ ထောင်သို့ အစောဆုံး ဆောက်ကြပြီး အရေလည်ဆုံး ခံလိုက်ရသူများ ဖြစ်ပေသည်။ သခင်တင်မြ (ယခု လမ်းဖဉ်ပတိဋ္ဌာနချုပ်) မှာ မန္တလေး ထောင်မှ သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက်ခဲ့ရာတွင် သူလည်း အနက်အနှက်ဒဏ်ကို အတော်ပင် ခံလိုက်ရ၏။

ရေနံချောင်းမှ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင် ရဲဘော်မြင့် ဆိုသူမှာ ဘူးဝကြီးတွင် အမှိုက်ခဲနေရသည့် သွေးများ အန်လာ သဖြင့် ဆေးရုံသို့ ချက်ခြင်းတင်ပို့ခဲ့ရာ နှစ်ရက်အကြာတွင် သေဆုံးသွားခဲ့ရပေသည်။

သာယာဝတီထောင်ရောက်ပြီးနောက် အမှိုက်မခံရသူနှစ် ဦးမှာ ဆရာတော် ဦးစိန္တာနှင့် ထောင်ပွင့်ခါနီး နှစ်လအလို တွင်မှ ရောက်လာသူ သခင်စိုးကြီး (အလံနီခေါင်းဆောင်) တို့ပင် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်သားမိလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့၏ ခက်ခက်ပင်ပင် ကွယ် လောကဇရဲခန်းကို ပြန်ဆက်ကြပါစို့။

အမိန့်ပြန်တမ်းဖတ်ပြပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့အား နွား အုပ်ကြီးမောင်းသလို တဟေးဟေး အော်၍ မောင်းသွားကြ ၏။ ဘယ်ကိုဘာအတွက် သွားရမည်မသိပါ။ ခေါင်းလည်း မော့မကြည့်ရသဖြင့် မြေနီလမ်းပေါ်မှ မြေကြီးများကိုသာ ကြည့်၍ သွားနေရ၏။ မကြာမီသွားနေခြင်းကို ရပ်လိုက်သည့် အခါ အဆောက်အဦးတခုယုံရောက်နေပါသည်။ ဆီကြိတ်ဆီ

အလုံးပေါင်း ၅၀ ကျော်ရှိသော အလုပ်ရုံဘုခဖြစ်ပေသည်။ နံနက်ပိုင်းက သူတို့ဖတ်ပြသည့်အမိန့်အတိုင်းဆိုလျှင် ကျွန် တော်တို့မှာ ကျန်းမာရေးအလို့ငှာ ဆီကြိတ်ရပေတော့မည်။ တတ်လည်းတတ်နိုင်ကြသူတွေပါပေ။ အလုပ်ကြမ်း အလုပ် ခိုင်းသည်ကိုပင် ရိုးရိုးမခိုင်းပဲ ကျွန်တော်တို့၏ ကျန်းမာရေး အတွက် ခိုင်းရသလို ဖန်တီးသားပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကပင် ပြန်၍ကျေးဇူးတင်ရဦးမလိုလိုပင်။ “အင်း... ဘယ်လိုများ စခန်းသွားရဦးမည်လဲ” ဟုသောအတွေးပေါင်းစုံဖြင့် ကျွန် တော့ရင်မှာ တဆတ်ဆတ်ခုန်းခနပါသည်။

နှုတ်ခမ်းမွှေးကြီး တည့်လောက်နှင့် လက်ထဲတွင်ကြိမ်လုံး ကြီးကိုင်ထားသည့် ဦးသုပ်ပြာဆောင်း ဘာရာ ကြီးကြီးမှာ ဗသကလည်း ကောင်းလှပေ၏။ သူ့လက်ချက်တချက်လောက် များ မိလိုက်ရင်တော့ အကြောပေါင်း တထောင် စိမ့်ဝင် သွားမည်မှာ မလွဲပေ။ ကျွန်တော်တို့ကား အချင်းချင်းကြည့် ၍ သက်ပြင်း ချလိုက်မိကြ၏။

မကြာမီ လုပ်ငန်းစတင်ပါသည်။ ကြိတ်ဆုံတလုံးလျှင် သုံး ယောက်နေရာချပေးပြီး စပါးကြိတ်ခိုင်း၏။ ကျွန်တော်တို့ မှာ စပါးကြိတ်တစ်ဖွဲ့စေ၍ ကြိတ်ဆုံကိုပင် ကောင်းကောင်း မြင်ဘူးသူများ မဟုတ်ရာ စပါးကြိတ်တံ မောင်းကို အား စိုက်၍ ထိုးလိုက်သည့်အခါ ကြိတ်တံမောင်းမှာ တည့်တည့် ရောက်သွားတိုင်း ထစ်၍ခံနေ၏။ တယောက်က ရှေ့က နေ ပြန်လှည့်ပေးမှ တပတ်ပြန်လည်လာပေသည်။

ကြိတ်တံမောင်းမှာ ထိုးလိုက်တိုင်း ထစ်နေ၍ ပြန်လည် မလာပါ။ ဤတွင် နှုတ်ခမ်းမွှေးဆရာကြီး၏ ပြောင်ခြောက်

လှသော လက်စွမ်းကိုလှလှကြီး ခံ လိုက် ရ တော့၏။ သုံးချီ လောက်ခံလိုက်ရသည့်အခါ အရဲစွန့်ကာ နှုတ်ခမ်းမေးဆရာ အား မျက်နှာချိုသွေး၍ လျှောက်ထားချက်တခု တင်လိုက်ရ ပါသည်။

“ဆရာကြီးခင်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရန်ကုန်ကလူတွေ ပါ။ ကြိတ်ဆုံကိုလဲ တခါမှမမြင်ဘူးကြပေ။ ကျွန်တော်တို့ကို နည်းကလေးတော့ ပြသပေးပါရင်ဗျား” ဟု အသနားတော် မြတ်ခံလိုက်ရပေသည်။

ဆရာကြီးမှာ သူ၏ မဟာနှုတ်ခမ်းမေးကြီးကို သပ်လိုက်၊ ကြိမ်လုံးကို ဆလိုက်ဖြင့် စဉ်းစားခန်းဝင်နေ၏။ ကျွန်တော် တို့ကား သူ၏အဖြေကို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စောင့်နေရ၏။ စီရင်ချက်ချတော့မည့်တရားသူကြီး ရှေ့ ရောက်နေသည့်တရား ခံများပမာပင်တည်း။

“အေး...ကောင်းပြီ” ဟုသောစကားတလုံး သူ့နှုတ်မှ ထွက်လာမှ ကျွန်တော်တို့လည်း ဟင်း ချ လိုက် ရပါသည်။

ဆန်ပြာ နေ သော ထောင် ကျ အကျဉ်းသားများအား ခေါ်၍ နည်းပြဆရာများအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြီး သင်တန်း ပေးစေကာ နှစ်နာရီခန့် နှုတ်ပြော လက်တွေ့ သင်တန်းတက် ပြီးနောက် ကျွန်တော်တို့ကို နိပ်စက်ခဲ့သည့်ကြိတ်ဆုံများသည် ကျွန်တော်တို့ ခိုင်းစေရာသို့ သဘော ကောင်းကောင်းနှင့် လိုက်ပါလာတော့၏။

သင်တန်းဆင်းများ၏လက်စွမ်းကို နှုတ်ခမ်းမေးကြီး ကျ နှပ်အောင် ပြသလိုက်သဖြင့် ထိုစနူအဖို့ နောက်ထပ်အရိုက် မခံရတော့ပါ။ သို့သော် အရိုက်ခံရသည်ထက် အသဲယားစရာ

ကောင်းလှသည်မှာ နှုတ်ခမ်းမေးကြီး၏ ကြိမ်လုံးကို တရွမ်း ရွမ်းလှည့်နေသည့်အသံပင်ဖြစ်၏။ ကလေးအရွယ် ငယ်စဉ်က မိဖများက ဒုတ်ရှာနေစဉ် ကျွန်တော်တို့ ခံစားမှုမျိုးအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ညနေ ၄ နာရီခန့်တွင် အလုပ်ဖြုတ်လိုက်ပြီးနောက် ကျွန် တော်တို့အားလုံးကို ခေါ်၍နှုတ်ခမ်းမေးကြီး ဩဝါဒတရပ် ပေးပြန်၏။

“ဒီနေ့ မင်းတို့လုပ်တာ သတ်မှတ်တဲ့စပါးဟင်းမကုန်ဘူး။ ဒီတော့ ဒီကပြန်သွားပြီး ညအိပ်ရာဝင်တဲ့အခါမှာ ပက်လက် လှန်ပြီး လက်နှစ်ချောင်းမြောက်၍ ဝိုင်းနေရမည်။ (ကြိတ်ဆုံ ထိုးသည့်ပုံစံအတိုင်းလုပ်နေရမည်ဆိုလို၏) ဒါမှ အကျင့်ရသွား မယ်။ ညကြာရင်ငါလာကြည့်မယ်။ လုပ်နေတာမတွေ့ရင် အဲဒီ ကောင် မနက်အသေဘဲ” ဟု၍ဖြစ်၏။

ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျား ဟူသော အသံကား တ ညီ တ ညာ တည်းပင်။ ကျွန်တော်တို့ကား ထောင်ပါး မဝ သေး ပ ။ အိပ်လောင် ပြန်ရောက်ပြီး အိပ် ယာ ဝင် သည့် အ ခါ ရဲရဲ မအိပ်ရဲဘဲ ရောက်လာမည့်ခြေသံကို နားစွင့်နေရ၏။ ခြေသံ ကြားတိုင်း ပက်လက်လဲနေရာမှ လက်မြောက်၍ ကြိတ်ထိုး သည့်ပုံသဘာန်လုပ်ရင်းဖြင့် မိုးလင်းကားနီးမှ အိပ်ရပါသည်။

အမန်မှာ ကျွန်တော်တို့ကိုလာကြည့်မည်ဟု ခြိမ်းချောက် လိုက်သည့် နှုတ်ခမ်းမေးကြီးသည်လည်း ညထွက်ရသူ မဟုတ် ပါ။ သူတို့လည်း ညအိပ်ဆောင်ထဲ သေ့ပိတ်ထားခြင်းခံရ သူများ ဖြစ်ပေ၏။

၄၆

သာဓကီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ကျွန်တော်တို့ကား အစဉ်းစား အဆင်ခြင် နည်းပြီး အကြောက်လွန်နေကြခြင်းသာဖြစ်၏။ နောက်ပိုင်း ဇာတ်ရည်လည်လာသည့်အခါတွင်မူ တို့အကြောင်းများကို ပြန်ပြောင်း တွေးမိတိုင်း ရယ်မဆုံးပြစ်ရတော့၏။

ဘဝစားအသောက်

နံနက်စာမှာ အသီးအရွက်ရေလုံပြုတ်နှင့် ငပိလက်တဆစ်ရ၏။ ထမင်းမှာ ပုံစံပြစ်သဖြင့် တပန်းကန်ပြားမျှသာ ရပါ၏။ နောက်ထပ်လိုချင်၍လည်းမရပါ။ ဘာဟင်းဟူ၍အမည်တတ်မရပေ။ ငပိစိမ်းစားလက်တဆစ်မှာလည်း သဲတရုပ်ရုပ်ဖြင့် စားမရနိုင်ပါ။

ညနေစာမှာ ဆီသပ်သပ်မထည့်ပဲ ဝက်သားမှ ထွက်သော အဆီဖြင့် အရေကြဲကြဲချက်ထားသည့် လက်နှစ်လုံးခန့်ရှိ ဝက်သားဟင်းတတုံးနှင့် အရည်ဇွန်းတဇွန်းရ၏။ ငပိ လက်တဆစ်နှင့် ထမင်းတပန်းကန်ပြားပင် ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ပိုင်း သိရသည်မှာ နံနက်စာ အသားမပါသည့် အသီးအရွက်အစုံ ဟင်းဘခွက် နှင့် ညနေ ဝက်သား ဆီပြန် တယောက်လျှင် လေးအောင်စတုံး တထွေး၊ (ခုနစ်ကျပ်သားခန့်)ပေးရမည်ဖြစ်သော်လည်း ထောင်ရောက်သည်မှ ထွက်သည်အထိ တခါမျှမရဘူးပေ။ နေ့စဉ်ရသည့် အာလူးကိုလည်း လွတ်သည်အထိ တခါဘူးမျှ မမြင်ခဲ့ရဘူးပေ။

ထောင်အာဏာပိုင်များက ဖြတ် စား ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တထောင်လုံးရှိ ပုဂံမ ၅ အကျဉ်းသားများ အမှန်တကယ်ရရမည့် အခွင့်အရေးထဲမှ ခေါင်းပုံဖြတ်၍ ရသည့်

ဝင်ခငူမှာတနေ့ ၁၀၀ဝိ (တထောင်ကျပ်ခန့်) ရှိကြောင်းသိ၏။ တနေ့ ၁ - ၅၅ ပြားနှုန်းပေးသည်ကို ပြား ၂၀၀ ဖိုးခန့်သာ ကျွေးပြီး လူတဦးပေါ်တွင် ပြား၆၀ခေါင်းပုံဖြုတ်ခဲ့ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ မိအေးနှစ်ခါသာသူများဖြစ်၏။ ထောင်အာဏာပိုင်များက ဇာမျိုးဖြတ်စား၍ ခြောက်ထောင် ပိုင်သံဘေ၊ ဦးထုပ်ပြာဆိုသူများက ဇာမျိုးဖြတ်စားသည်ကို ခံရပြီးမှ အကြွင်းအကျန်များစားရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ တနည်းဆိုသော် အသားအစားခံရပြီးမှ အရိုးကိုက်ရသူများ ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့အား ကျွေးသည့် နံနက်စာအသီးစုံ တာလပေါ်ဟင်းတွင် အသီးအရွက်များကို သယ်နေမှ ရေဆေးရိုး ထုံးစံမရှိပါ။ လှည်းပေါ်မှ ချသည့်အတိုင်း ခုတ်သင်ပြီး အိုးကြီးထဲ ထည့်ပြုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ နီးပင်များ၊ မြေကြီးခဲများ၊ မြက်ပင်များ၊ တီကောင်ကလေးများနေစဉ်ပင် ပါသာသည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့နှင့်ပင် မဝတဝစားချပြီး မသေကြခြင်းမှာ ရေမဆေးသော အသီးအရွက်များတွင် ဗီတာမင် အပြည့်အဝပါသော ခကြာင့်လားဟု ကြံဖန်တွေးရတော့၏။ သို့သော် ဤဟင်းများ မည်မျှညှိစေကာမူယနေ့တိုင်မမေ့နိုင်ပါ။ ယခုစာရေးနေစဉ်မှာပင် ချင်ခြင်းဖြစ်မိပါသည်။ ချင်ပေါင် ရွက်သည် မောင်မိုင်းကဲ့သို့ ဆင်းရဲသူများပင် ဤဟင်းမျိုး စားဘူးမည်မထင်ပါ။ ထူးခြားသော အရသာရှိပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ထူးခြားသူများမဟုတ်ပါလား။

အကြိတ်ရုံမှ အိပ်ထောင်သို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ယခင်က အပိုတစ်စုံရလာသည့် အဝတ်အစားထဲမှ အချို့ အင်္ကျီ၊

အချို့ကလုံချည်များအခိုးခံလိုက်ရ၏။ သို့သော်မပြောရဲပါ။ မည်သူ့ ကိုမျှလည်း မတိုင်ရဲပါ။ ဘုရား ရှိခိုး ပြီး သည် နှင့် တန်းစီက “မင်းတို့ပစ္စည်း တွေ အပျောက်အရှုံးရှိသလား” ဟု မေးလာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏အဖြေကား တညီတညွတ်ထံ “မပျောက်ပါ ခင်ဗျား” ဟုလို။

“အေး... နောက်မှ ပျောက် တယ်၊ ရှုတယ် ဆို တဲ့ အ သံ မကြားရစေနဲ့နော်” ဟု အမိန့်ပေးသွား၏။

နောက်နေ့များတွင်ကား ဆံကြိတ်ရုံတွင် နေ့တိုင်းအလုပ် ဆင်းရပါသည်။ အရိုက်အနှက်ကိုကား မခံရဘဲပင်။ မခံရ အောင်လည်း နဖူးကချွေး ခြေမကျအောင် လုပ်ခဲ့ရ၏။ ကျောကုန်းမှ ကြိမ်ချက်ဒဏ်ရာများမှာလည်း သက်သာစပြု လာ၏။ နေသားလည်းကျလာပြီ။ တန်းစီကိုပင် မျက်နှာချို သွေးပြီး ပေါင်းသင်း လာခဲ့သဖြင့် လိုက်လိုက်လျှောလျှော ရှိလာပါသည်။

အိပ်ထောင်ပြောင်းရပြီ

တိုက်တွင် ၁၆ ရက်နေပြီးနောက် နောက်ဆပ်ရောက်သာ မည့် ရဲဘော်များကို နေရာပေးရမည် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် တို့မှာ အိပ်ထောင်ကြီးသို့ ပြောင်းရအောင်ဖြစ်ပေသည်။ ပြောင်းခါနီး တန်းစီပြောသည့်စကားတလုံးမှာ ကျွန်တော် တို့အတွက် မပြုံးဘဲ ဝါးလုံးကဲ့သို့ ရယ်ဖို့ကောင်းပါသည်။

“မင်းတို့ ထောင်ကြီးဖက်ပြောင်းရမယ်။ ပစ္စည်းတွေ ထုပ် ပိုးထားကြတဲ့”

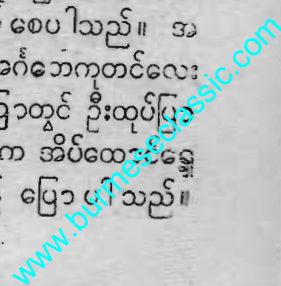
အဝတ်တစ်စုံ ကိုယ်ကခုသားရှိသူများကို ထုပ်ပိုးပြင်ဆင် ကြဟု ပြောလိုက်သည်မှာ ဟဒယရွှင်ဆေး တိုက်ကျွေးလိုက် ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်သာ။

ကျားတိုက်ကြီးကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်သည့် အနေဖြင့် ရေပြောင်အောင် ဆေးပေးခဲ့ရပြီးနောက် အိပ်ထောင် သို့ ပြောင်းရန် နှစ်ယောက်တည်း ပုံစံထိုင်နေရ၏။ တနာရီခန့် နေပူထဲတွင် ပုံစံထိုင်နေရပြီးမှ တန်းစီရောက်လာ၍ နိဂုံးချုပ် မိန့်ခွန်းတရပ် ချွေပြန်ပါသည်။

“မင်းတို့ အိပ်ထောင်ဖက်ရောက်တဲ့အခါ ငါ့ဆီကချပေး လိုက်တဲ့ပုံစံအတိုင်း နေရမယ်။ ဤဆရာကမှ ပုံစံမကျပဲ ကိုးယိုး ကားယားဖြစ်နေရင် ငါ့နာမည်ပျက်မယ်၊ ငါ့နာမည်ပျက် အောင် လုပ်ရင်တော့ မင်းတို့ဘယ်ရောက်ရောက် လာအေးတီး ဘဲ၊ နားလည်ကြလား၊ ကျားတိုက်ထွက်တွေဟာ ပုံစံကျပြီး ဖြစ်ရမယ်” ဟုသတည်း။

ကျွန်တော်တို့အား ခေါ်သွားပြီး မိန်းဂျေး (ထောင်တွင်း ရုံးကလေး) တွင် မိန်းဂျေးထောင်မှူးအား ဝင်ရောက်သတင်း ပို့၍ အိပ်ထောင်တန်းစီလက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်၏။

တန်းစီက ကျွန်တော်တို့အား သူ့အိပ်ထောင်သို့ ခေါ် သွား၏။ အိပ်ထောင်ရှေ့တွင် ပုံစံထိုင်ခိုင်း၍ တယောက်စီ ထလာပြီးမှ နေရမည့်အခန်းသို့ ဝင်ရောက် စေပါသည်။ အ ခန်းထဲရောက်ပြီးနောက် တယောက်အိပ် အင်္ဂါတော်ကုတင်လေး များပေါ်တွင် နေရာယူရ၏။ ခဏအကြာတွင် ဦးထုပ်ပြုစု ဆောင်းထားသည့် တန်းစီ (ဂျင်မောင်) က အိပ်ထောင်ရှေ့ ရှိ မြေကွက်လက်သို့ထွက်၍ ပုံစံထိုင်ကြရန် ပြော ပါသည်။

မြေကွက်လပ်ပေါ်တွင် နှစ်ယောက်စီ တွဲ ထိုင် နေ ရ ပြီး တန်းစီနှစ်ယောက်က ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ခြောက်မြောင့် သစ် သားတုတ်ကြီးများ ကိုင်လျက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေ၏။ တယောက်စီ ထလာကြဟု ပြောသည့်အတိုင်း ထသွားရပြီး သူတို့နှစ်ဦးကြားရောက်သျှင် ခါးကုန်းခိုင်းပြီး တယောက် တချက် အသားလွတ်ရိုက်ပြန်၏။

ဘာအပြစ်မှမရှိပါ။ကျူးလည်းမကျူးသွန်ကြပါ။သို့သော် အသစ်ရောက်လာသူ များအား နှုတ်ဆက် လက်စွမ်းပြသည့် သဘောပင်ဖြစ်ပါသည်။ အားလုံး လူ့စေ့တက်စေ့ ရိုက်ပြီး နောက် တယောက်လျှင် ဂုံနီအိတ်အခင်းတခု စောင်ကြမ်း တသည် ဒန်ပန်ကန်ပြားတချပ်နှင့် ဒန်ရေခွက်တလုံးထုတ်ပေး ၏။ ထုတ်ပေးထားသည့် ပစ္စည်းများထဲမှ တစုံတခု ပျော်ကန် ဆုံးပျက်စီးခဲ့သော် တိုက်ပိတ်ခံရမည်ဟု သတိပေးပါသည်။

ကျွန်တော်ရောက်နေသည့် ဝင်းထဲတွင် အိပ်ခတင်နှစ်လုံး ရှိရာ အိပ်ထောင်တလုံးလျှင် အခန်းလေးခန်းရှိ၏။တခန်းလျှင် လူပေါင်း ၅၀ မှ ၆၀ အထိထားရာ လူပေါင်း ၄၀၀ကျော် ရှိပေ သည်။ သို့သော် တခန်းနှင့်တခန်း အပေါ်ထပ် အောက်ထပ် လူများ တဦးနှင့်တဦး ဆွေလျှင် စကားမပြောရပါ။ တခန်း နှင့်တခန်း အကူးအသန်းလုပ်ခွင့်မပြုပါ။

တန်းစီများမှ အိပ်ထောင်အခန်းအစုန်တွင် ငှိသော သီး သန့်ခန်း(ဘာယာဖန်းဟုခေါ်ပါသည်)တွင် နေကြ၏။ အိပ် ထောင်တွင် ညတက်အခင်းကလေး အခင်းကြီးသွားလိုလျှင် တန်းစီအခန်းဝသို့သွားပြီး ‘ကျွန်တော်မောင်ဖြူ-သေးပေါက်’ (အခင်းလေးကိစ္စ) ဟု ၎င်း၊ “ကျွန်တော် မောင်ဖြူ ချေး

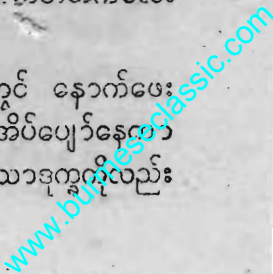
ပေါက်” (အခင်းကြီးကိစ္စ) ဟု၎င်း အော်သည့်အခါ အတဲ က ဘာယာက “ပေါက်” ဟု ပြောမှသာ သွားရပေသည်။ (သာယာဝတီထောင်တွင် သေးပေါက်-ချေးပါဟု မသုံးပါ။ သေးပေါက်၊ ချေးပေါက်ဟုသာ သုံးရပါသည်)။

ပထမဆုံး သေးပေါက်မိသူ သို့မဟုတ် နောက်ဖေးသွားမိ သူက နောက်တယောက် သေးပေါက်သူ နောက်ဖေးသွား သူ၏ တိုင်ကြားသံကို နားစွင့်နေရ၏။ နောက် လူအော်သံ ကြားသည်နှင့် တန်းစီအခန်းရှေ့သွား၍ မောင်ဖြူက မောင် မဲကို လွဲပြောင်းပေးပြီးကြောင်း သတင်းပို့ ရ၏။

ကိုယ်သွားပြီးနောက် နောက်လူကို စောင့်ဖမ်းရ၏။

ဤကဲ့သို့ ဆင့်ကဲ ဆင့်ကဲ ဖမ်း၍ လွှဲပေးရ၏။ ထိုသို့မဖမ်း နိုင်လျှင် နံနက်ပိုင်းလင်းသည့်အခါ ပထမသွားသူက သို့မဟုတ် မဖမ်းနိုင်သူက နောက်ဆုံးလူအဖြစ် အဆိုပါသေးအိုးနှင့်ချေး အိုးများကို သွန်ရပေသည်။ ဤတွင် ညစ်ပတ်မှု ကလေးများ ပေါ်လာ၏။ ညစ်ပတ်မှုမှာ ညစ်ပတ်ချင်သည့် စိတ်ဓါတ် အရင်းခံပြီး ပြုလုပ်ခြင်းမဟုတ်ပဲ ဟာသသဘောဖြင့် ပြုလုပ် ခြင်းဖြစ်၏။ သေးပေါက်ဟု အော်ပြီး နောက်ဖေး သွားခဲ့သူ ချိ၍ အချို့ကလည်း လူအများ အိပ် ချိန် ဖောက် မှ ကုတင် အောက်ကို လေးဖက် ထောက်သွားပြီး တိုက်တိတ်ကလေး ကိစ္စပြီးကြ၏။

အခက်အခဲတခုကား ရှိ၏။ တခါဘရံတွင် နောက်ဖေး ကလည်း အလွန်သွားချင် တန်းစီကလည်း အိပ်ပျော်နေရာ အမိန့်မပေးသေးကြောင့် အထဲသို့ မဝင်မရသောဒုက္ခကိုလည်း

တွေ့ရ၏။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤကိစ္စလေးများမှာ ကျွန်တော်
တို့အတွက် ဟာသကွက်ကလေးများပင် ဖြစ်ပေသည်။

နံနက် မြူကယ်မှတ်သည့်အခါ ဘုရားရှိခိုးကြရ၏။ ဘုရား
ရှ်ခိုးရာတွင် တယောက်တလှည့် ထိပ်စဉ်းဆောင် တိုင်ပေး
သည်ကို နောက်ကလိုက်ဆီရ၏။ ဤတွင်လည်း အခက်အခဲ
တခုကို တွေ့ရပြန်၏။ လူငယ်ပိုင်းအလှည့်တွင် ငါးပါးသီလ
သောက်နှင့် ပြီးကြသော်လည်း လူကြီးများ အလှည့်တွင်မူ
ဆေးပင်၊ ပရိတ်မှန်းဋ္ဌတ်၊ ဒတ်ပင်၊ အမျှဝေခြင်းဖြင့် နာရီ
ဝက်ခန့်ပင်ကြာတတ်ပေသည်။ အာသာရေးကိစ္စဖြစ်နေသဖြင့်
ငင်း၊ အချို့လူကြီးများမှာ ပါတီဝင်များ မဟုတ်သဖြင့်ငင်း
ပေးခြင်းအခက်၊ ပြောရအခက်ဖြစ်နေ၏။ အရှည်နှင့်တွေ့လျှင်
ရှည်လီက်ကြရပြီး အတိုနှင့်တွေ့လျှင် တိုလီက်ကြရ ပေသည်။

“ဟေ့ သာဝဆိုတာ အနိမ့် အမြင့်လို့ ပြောစမှတ် စကား
နဲ့တယ်ကွ။ ဒီဘဝကတော့ အရှည် အတိုဘဲဟေ့” ဟု ဟာသ
ကွက် ဖော်ကြ၏။

နံနက်ပိုင်း ဘုရားရှိခိုးဆုံးသည်ဆိုလျှင် တံခါးဝဉ္စ ဝုဝေး
ကြ၏။ တံခါးဝသို့ အရင်ရောက်စေရန် ရုပ်ရှင် လူတိုးသလို
တိုးကြရ၏။ အကြောင်းကား ခနောက်ခဖေးသွားရန်အတွက်ပင်။

နောက်ဖေးသွားရန်တိုးဝေ့ မသွားပဲ အေးအေးဆေးဆေး
သွားမဖြစ်ဘူးလားဟု မေးစရာ ရှိပေသည်။ မှန်ပါသည်။
အေးအေးဆေးဆေးလုပ်၍ မရပါ။ နံနက်ပိုင်း နောက်ဖေး
သွားချိန်မှာ နာရီဝက်ခန့်သာ အချိန်ပေးထားသောကြောင့်
ဖြစ်၏။

ကျန် အချိန်များတွင် နောက်ဖေး သွားလျှင် မသွားရ

တော့ပါ။ ညနေပိုင်းတချိန် နာရီဝက်ခန့် ဖွင့်သည့် အခါမူ
သွားရပါသည်။ နံနက်ပိုင်း အိမ်သာဖွင့်ချိန် မမှီလိုက်လျှင်
ညနေပိုင်း အိမ်သာဖွင့်ချိန်အထိ အောင်ထားရမည် ဖြစ်၏။

“ဟေ့ ဘိုင်စကုတ်သာ အချိန်နဲ့ကြည့်ဘူးတာကွ။ အခု
ဒွိုက အိမ်သာကို အချိန်နဲ့ဝင်ရဟယ်၊ လူထူးတွေကွ နော်” ဟု
ပြောစမှတ်ပြုကြရ၏။

ကြာတော့လည်း မျက်စေ့အကျင့်၊ ဝမ်းအချင့် မဟုတ်
တော့ပဲ မျက်စေ့အချင့်၊ ဝမ်းအကျင့် ဖြစ်လာရပေသည်။

အိမ်ထောင်တွင်မူ အိမ်သာရှိ၍ အမိုး အကာနှင့် ဖြစ်၏။
တဖက်ဝခန်း၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိသော အခန်း၂ဝပါသည့်
အိမ်သာတို့ကြီး ဖြစ်၏။ သို့သော် ရွှေတွင် တံခါးမရှိသဖြင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင် တဦးကိုတဦးကြည့်၍ နောက်ခဖေး သွားရ
သည်မှာလည်း ယောက်ျားခြင်း ဖြစ်စေကာမူ ခက်ခဲသော
အလုပ်တခုဖြစ်ပေသည်။

ထိုထက်ပို၍ခက်သည်မှာ နောက်ဖေးမသွားမီ ကျင်ငယ်
အလျင်စွန့်ပြီးမှ အိမ်သာပေါ်တက်ရခြင်းဖြစ်၏။ အိမ်သာ
ပေါ်တွင်မူ နောက်ဖေးသာသွားရ၍ ကျင်ငယ် မစွန့်ရပေ။
နှစ်ခုတို့အလုပ်ကို တခုစီခွဲလုပ်ရသည်မှာလည်း ဤလည်း
တဒုက္ခပင်။

လူပေါင်း ၄ဝဝ ကျော်နှင့် အိမ်သာကမမျှဝေ ပေးထား
သည့်အချိန်ကလည်း နည်းသဖြင့် အချိန်မရွေးသွားနိုင်သည့်
ညဖက်ကိုသာ အကျင့် လုပ်ပေးရပေသည်။ ထို့ကြောင့်
စောစောစီးစီး သွားချင်သူများက တံခါးဝတွင် စုဝေးကိုး
ဝေ့ပြီး တံခါးပွင့်သည်နှင့် အိမ်သာရောက်အောင် ပြေးရေ

အတွက် အသင့်ပြင်ကြရခြင်းဖြစ်၏။ အိမ်သာတက်ရေးတွင် လူတို့ရှာရသည်မှာလည်း ဒုက္ခတရပ်ပင်။ တယောက်ထဲမသွားရပဲ နှစ်ယောက်တို့သာ သွားရသော ပုံစံကြောင့် ဖြစ်၏။ အိမ်သာချိန်ပြီးလျှင် မျက်နှာသစ်ရ၏။ ဂန်စီခေါ် စက္ကူကြီးရေ တယောက်တခွက်ရ၏။

ဂန်စီသည် အပြင်လောကတွင် ခွေးပင်စားမည် မဟုတ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့အတွက်မူ နတ်သုဒ္ဓါတမျှပင်။

ဂန်စီသောက်ပြီးနောက် ဝီစီသံကြားသည်နှင့် နှစ်ယောက်တည်း ချီတက်၍ မိန့်ဂျေးပတ်ဝန်းကျင်တွင် စုဝေးကြရ၏။ အိပ်ထောက်အားလုံးမှ လူစုံကြောင်း တန်းစီများက သတင်းပို့ပြီးသည့်အခါ အလုပ်ဘုတ်ကိုင်များကသတ်မှတ်ထားသည့် အရေအတွက်အတိုင်း ပိုင်းဖြတ်၍ ခေါ်သွားကြပေသည်။

၁၀ ယောက်၊ ၁၅ ယောက်၊ ၂၀ စသည်ဖြင့် ဖြစ်၏။ အနောက်နိုင်ငံ ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ကြည့်ရှုခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်တို့ ဧကျပိုင်ခေတ်က ငွေဝယ် ကျွန်ကြီးများသဖွယ် ထုတ်ပြရာ နောက်သို့လိုက်ကြရ၏။ (နာကျည်းခမ်းနည်းဖွယ်တရပ်ပေ)။

တနေ့တာအဖို့ မည်သည့်လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ရမည်ကို ကြံ၍ မခပြာနိုင်ပါ။ မိမိအား ခေါ်သွားသည့် အလုပ် ဘုတ်ကိုင်သည် စပါးကြိတ်ရုံတန်းစီဆိုလျှင် စပါးကြိတ်ရမည်ဖြစ်၏။ ရေဘုတ်ကိုင်ဆိုလျှင် ရေဆွဲရမည်ဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းရေး ဘုတ်ကိုင်နှင့်ပါသွားလျှင် မြောင်းထိုးမြက်ခုတ်ရမည်ဖြစ်၏။ လမ်းဘုတ်ကိုင်ဆိုလျှင် လမ်းပြုပြင်ရမည်ဖြစ်ပေသည်။ နေ့စဉ် မူသေ အလုပ်သတ်မှတ်ချက်မရှိပေ။ မိမိပါဝင်သည့်အစုအား ခေါ်သွားသည့် ဘုတ်ကိုင် အပေါ်တွင် မူတည်လုပ်ရမည် ဖြစ်၏။

တနေ့တာအဖို့ ကံဆိုး ကံကောင်းမှာ အလုပ်ပေါ်တွင်မူတည်နေပေသည်။

ဆန်ကြိတ်၊ ရေဆွဲ၊ စပါးထမ်း၊ ပဲခွဲ ဘုတ်ကိုင် နောက်လိုက်ရလျှင် အလွန်ပင် ပန်း၍ သန့်ရှင်းရေး ဘုတ်ကိုင်၊ မြောင်းဘုတ်ကိုင်နောက်ပါလျှင် အလုပ်သက်သာ၏။

ကျွန်တော်တို့ ထောင်ရောက်သည့် အချိန်က ဖတ်ပြသည့် တရားရေး ဝန်ကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း ကျန်းမာခြင်း အလို့ငှာ လုပ်ရမည့် (ရက်စက်ပါပေ ကွယ်) အလုပ်များမှာမည်သို့သော အလုပ်ဖြစ်သည်ကို ကြည့်ကြပါကုန်။

ယင်းအလုပ်များသည် ကျန်းမာခြင်းအလို့ငှာလော၊ နှိပ်စက်ခြင်းအလို့ငှာလော ဟုသည်ကိုမူ စာဖတ်သူများ ရှာဖွေနိုင်ကြပါကုန်။

စပါးကြိတ်

ကြိတ်ဆိုတလုံးလျှင် သုံးယောက်တလုံး တနေ့လျှင် နံနက်ပိုင်း သုံးတင်း၊ ညနေပိုင်းသုံးတင်း၊ တမါတရံ လေးတင်း ကြိတ်ရ၏။ ကျွန်တော်တို့လို မကျွမ်းကျင်သူများအဖို့ နှစ်ခွဲကချွေး ခြေမကျအောင်လုပ်ရ၏။ အသုပ်ခွင်တွင် ပင်ပန်းရုံမက စပါးမှော်များ၊ ဖုံများကပ်သောကြောင့် တကိုယ်လုံး ယားနေခြင်းဒဏ်ကို မဝတံ ချိုးရသောရေက ရှင်းလင်း ပေးနိုင်ပေ။ ညအိပ်လျှင် ဒုက္ခအပေးဆုံးဖြစ်၏။

ရေဆွဲ

ငါ့လံ ၁၀၀ဆန့်သည့် သံစည်ကြီးကို နွားလှည်းပေါ်တွင် တင်ထားပြီး ထိုနွားလှည်းကို လူပေါင်းကိုးယောက်ကဆွဲ၏။

နှားနှစ်ကောင်နေရာတွင် လူတဖက်နှစ်ယောက် ဝင်ထမ်းရပြီး နောက်မှ ငါးယောက်က တွန်းပေးရ၏။ ရှေ့ဆွဲနှင့် နောက် တွန်းအလှည့်ကို တလှည့်စီတာဝန်ယူလုပ်ကြရပေသည်။ ရုပ်ရှင် ကားများထဲက လူမေ့ဝယ်ကျွန်များအတိုင်းပင်။

အဝီစိတွင်းရှိရာ ထောင်တဖက်ဖျားမှ ထမင်းချက်ဖိုရိုရာ မသင် တဖက်ဖျားသို့ နံနက်ပိုင်း ကိုး ခေါက်၊ ညနေပိုင်း ကိုးခေါက်ဆွဲရ၏။ ရေဆွဲရုံသာမဟုတ်ပါ။ အဝီစိတွင်းမှခရက် စည်ထဲသို့ ပိုက်ဖြင့်ထည့်၍ ရသော်လည်း မှိုကြီးရောက်သည့် အခါတွင်မူ ရေနံဆီသံပိုးများနှင့် ဆွဲ၍တင်ပေးရ၏။

ဂေါ်ရင်ဂျီ ကုလားများ ပစ္စည်း သယ်သည့် အခါ “ရန် ကမာဗူ...ပေးလေးဆပ်...ပေးလေးဆပ်” ဟု အော်ကြသကဲ့သို့ အားယူကြသကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့၏ “ယောကျ်ား ဆွဲလိုက်၊ ယောကျ်ားဆွဲလိုက်” ဟူသောအသံများမှာ ရေစည်လှည်းဆွဲရ သူများ၏ အားယူသည့် ကြွေးကြော်သံ တရပ်ပင် ဖြစ်လာ ပေသည်။

စကားပုံ ဆိုစကားက “မှန်ကင်းတလှည့် ထင်းတလှည့်” ကျွန်တော်တို့မှာမူ “နှားတလှည့် လူတလှည့်” ရှေ့မှန်ကင်းက သင်းဖြစ်ရသလို လူစင်စစ်က နှားဖြစ်ရပေပြီတည်း။

ရေဆွဲသောအလုပ်မှာ အလွန်ပင်ပန်းပါသည်။ သို့သော် အဆိုးထဲမှ အကောင်းရှိပါသေးသည်။ အခြား မဟုတ်ပါ။ အိပ်ထောင်များတွင် ရေဝအောင်မချိုးရသည်ကို ရေဆွဲလှည့် ထောက်သည့်အခါ အတိုးချ၍ အားပါးတရ ရေချိုးရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

လှည်းဆွဲသည့်အလုပ်ကို ကျင့်သားမရမီကမူ အိပ်ထောင်

ပြန်ရောက်လျှင် ထက်ဝယ်လုံးနာကျင်ကိုက်ခဲပြီး နံနက်အိပ်ရာက ထနိုင်တော့ပါ။ မထလျှင်လည်း တုတ်ကလာအုံးမည် ဖြစ် သဖြင့် ကြိတ်မှိတ်၍ထရ၏။

မဲ့

ဆန်ကြိတ်ဆုံကဲ့သို့သော ကြိတ်ဆုံတွင် ကုလားပဲလုံးများ ကို ခွဲရခြင်းဖြစ်၏။ ကြိတ်ခွဲပြီးသည့် ပဲများကို ထောင်ကျ အကျဉ်းသားများကပြာ၍ ပဲသန့်များရွေးထုတ်၏။ ကြိတ်ခွဲ ထလုံးလျှင် လှည်းယောက် နံနက် နှစ်တင်း၊ ညနေ နှစ်တင်း ခွဲရ၏။ ဆုံကြိတ်သကဲ့သို့ ပင်ပန်းသောအလုပ်ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကြိတ်ခွဲခဲ့သည့် ပဲကောင်းပဲသန့်များကိုမူ ကျွန် တော်တို့ တခါမျှမစားရဘူးပေ။ မည်သူတို့ သုံးဆောင်ကြ သည်မသိပါ။ ကျွန်တော်တို့စားရသည့်ပဲမှာ အခွန်လုံးဝမနှာ ရသည့် ကုလားပဲလုံးများသာ ဖြစ်ပေသည်။

ပဲခွဲရုံအလုပ်ကျလျှင် အလွန်ပင်ပန်းသော်လည်း ပျော်ရ သည့်ကိစ္စလည်း ရှိပေသည်။ အလုပ်သိမ်းချိန်တွင် ပဲများကို အနည်းအကျဉ်း ခိုးဝှက်ယူလာပြီး အိပ်ထောင် ရောက်သည့် အခါ ခေစိမ်ထား၍ဆားကလေးများလူးပြီး စကားတပြော ပြောနှင့် စားရသည့်အရသာကိုမူ ယနေ့တိုင်မမေ့နိုင်သေးပါ။ တခါတရံအတွက်တွင် တလားစီဘတ်၏။ ပဲများယူလာသည်ကို ဆွဲသွားလျှင် ကျောကော့အောင် ခံလိုက်ရမည်မှာမလွယ်ပေ။

စပါးကိုဒေါင်မှ ဆန်ကြိတ်ရုံသို့နှစ်တင်းဝင်စပါးအိတ်များ ထမ်းပို့ရ၏။ တဦးလျှင် ၁၅ ခေါက် ထမ်းပို့ရသောနေ့မှာ အသက်သာဆုံးဖြစ်၍ အခေါက် ၂၀ မှ ၂၅ ခေါက် အထိ

လမ်းရသည့် အလှည့်ဆိုလျှင် မသက်သာလှပေ။ မိမိများ သက်ထဲတွင် ဤမျှလောက် အလေးချိန်မျိုးမဆိုထားဘိ။ ဤ အလေးချိန်၏ လေးပုံတပုံမျှပင် မထမ်းခဲ့ဘူးပါ။ အမှန်လည်း ထမ်းနိုင်ပါ။ အသင့် စောင့်နေသည့် ကြိမ်စကြာ တန်ခိုးကြောင့် ကြိတ်မှိတ်ထမ်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝပါးအိတ်များထမ်း၍ ကျလာသည့် ဝပါးခွံ ဖုံများနှင့် ငွေများ ရောထွေးခံရသည့်ဒုက္ခမှာအခံရခက်၏။ ရေမချိုးရ ခြင်း ယားနေသည့်ဒဏ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်နေသော ကျွန်တော်တို့ ရုပ်များမှာလည်း လူရုပ် (နိုင်ငံ ရေးသမားရုပ်)မပေါ်ဘဲ ကျွန်ရုပ် မျောက်ရုပ်ပေါက်နေပါ တော့သည်။

လမ်းပြင်

မြို့ပေါ်တွင် စာဖတ်သူများ မြင်ဘူးကြသည့် လမ်းကြိတ် စာကြီးမှ ရွှေဘီးကြီးကို ပိုက်ဆံကြီးများနှင့် ဆိုင်း၍ ကျွန် တော်တို့၏ ခါးတွင် ကြီးများဖြင့်ချည်ပြီး ထောင်တပတ်ဆွဲ ရ၏။ နံနက်ပိုင်းတပတ်၊ ညနေပိုင်းတပတ် ဖြစ်၏။

ရေဆွဲ သမားများ၏ “ဆွဲ လိုက် ယော ကျား၊ ဆွဲ လိုက် ယောကျား”ဟူသော ညာသံပေးသည့် အသံများနှင့် လမ်း ကြိတ် သ မား များ ၏ “ဆွဲ လိုက် ယော ကျား၊ ဆွဲ လိုက် ယောကျား”ဟူသည့် အားတင်းသံများမှာ လေထဲတွင်မကြာ ခဏ ဆိုဆည်းမိကြ၏။ ရောက်စက လမ်းကြိတ် ဒလှိုမ့်ကြီးကို နှင်ယောက်ထဲဆွဲခိုင်း၏။ မရွေ့ လျှင်ကြိမ်ဖြင့်ဆော်၏။ နောက် ပိုင်းမှသာ လေးယောက်ဆွဲရပေသည်။

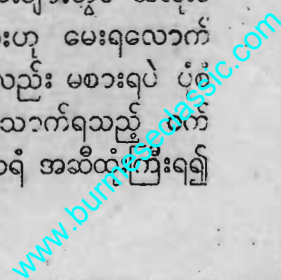
လေးယောက် ဆွဲရာတွင်လည်း မသက်သာပါ။ ခါးကို ကုန်းလျက် အားကုန် ညှစ်ထုတ်ပြီး ဆွဲရ၏။ တနေ့ နှစ်ပတ် ဆွဲရသည့်ဒဏ်မှာ ခါးမကြီးဖြုတ် လိုက်သည်နှင့်ပင် ထိုင်လဲ ကျသွား၏။ အတော်ကြာနားနေပြီးမှသာ ထ၍လျှောက်နိုင် ပေသည်။

ဤသည်ကို ကျွန်တော်တို့ ကျန်းမာရေးအတွက် ကရုဏာ ရ သက်စွာဖြင့် ကျန်းမာရေး အလို့ငှာခိုင်းခြင်းဟု ရက်စရာတွင် ပေ့ကွယ် အမိန့်တော်က ဆိုထားပါသည်။

ဖိုကြီးအကူ

ကျွန်တော်တို့ လုပ်ရသော အလုပ်များအနက် အပင်ပန်း ဆုံးနှင့် ပင်ပန်းရကျိုး အနပ်ဆုံးအလုပ်မှာ ထမင်းချက်ဖိုတွင် အလုပ်ဆင်းလှည့်ကျသည့်အခါဖြစ်ပါသည်။ လူ့ဝဝကျော် အတွက်ချက်ရသော ထမင်းချက်ဖိုကြီးတွင် အောက်ခြေသိမ်း အလုပ်ကအစ တနေကုန် ခိုင်းသမျှ လုပ်ရသည့် အလုပ်မှာ မည်မျှပင်ပန်းသည်ကို စာဖြင့်ရေးသားဖော်ပြရန် မစွမ်းပါ။ ဖော်ပြခဲ့သော အလုပ်များအနက် အမျိုးအမည် တင်စရာမရှိ သော အပင်ပန်းဆုံးအလုပ်လည်းဖြစ်၏။ ပင်ပန်းသလောက် အကျိုးခံစားရသည်မှာ ဤသို့တည်း။

ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်စားရသော ဟင်းများတွင် ဆီလုံးဝ မပါခဲ့ဘူးပါ။ ဆီဆိုသည်မှာ ချိုနဲ့လားဟု မေးရလောက် အောင် ဆီကိုမမြင်ခဲ့ဘူးပါ။ ဝအောင်လည်း မစားရပဲ ပုံစံ အတိုင်းသာ စားရ၏။ ညနေစာ စားသောက်ရသည့် ဝက် သားထိုးလေး လက်နှစ်သစ်မှာ တခါတရံ အဆီထိုးကြီးရ၍

အဆီရော အသားပါ မပါသည့်အခေါက်ကုံးသာရပါသည်။ ဤနေ့မျိုးဆိုလျှင် ကံအဆိုးဆုံးနေ့ဟု ဆိုရပါမည်။

ဖိုကြီးတွင်မူ ချက်ပြုလေ့မဟုတ်ဘဲ မြင်းများကို ထောင်မှူးကြီး၊ ထောင်ပိုင်၊ ထောင်ဆရာဝန်တို့ကို နေ့စဉ်ပြုရ၏။ သူတို့အား ပြုသည့်ဟင်းများတွင်မူ ရေဆိုးသည်မှာ ပါပါလေရလားဟု မေးရလောက်အောင် ဆီတွေ အိုင်နေ၏။ သူတို့အား ပြုဖွဲ့ ဘင်းခွက်တခွက် ပြင်ဆင်ပြီးသည်နှင့် ခရုပေါင်ဆီ (ရေပေါင် ခရုပေါင်နေသမျှဆီ)ကို ခွက်နှင့် ခပ်ပြီး ခြောက်ထောင်ပိုင် မြေတတန်းစီများအတွက် ပေးရ၏။ ပိုသည်ကို ဖိုကြီးဆင်း အလုပ်သမားများအတွက် ဝေပေးပါသည်။

ဖိုကြီးတွင် အလုပ်ဆင်းရသည့် နေ့တွင်မူ ကျွန်တော်တို့ မှာ ရေပေါင်ဆီလူတန်းစားထဲတွင် ပါသွား၏။ ဝက်သား များဆိုလျှင် အညွန့်အဖူး အသားများထဲမှ ကောင်းပေ။ ကြီးပေ ဆိုသည့် အတုံးများ ရွေးပြီး ဝေပုံကျ ဝေပေးပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့ပင် သုံးတုံးရ၏။ သူတို့ဆိုသော် မည်မျှ မည်မျှ ရကြ ယူကြမည်ကို စဉ်းစားပါကုန်။

ဆီမှာ ရေခွက်တခွက် အပြည့်ပင် ရပေသည်။ ဖိုကြီးမှရ သောဆီများကို သိမ်းထားလျှင် နောက်ထပ်သုံးရက်လောက် စားနိုင်၏။ ဖိုကြီးအလုပ်ဆင်းရသောနေ့ကား ဗိုက်ခွေးနမ်း သောနေ့ပေတည်း။

မြောင်းထိုးမြက်ပေါက်

မြောင်းထိုးမြက်ပေါက် အလုပ်မှာ ထောင်တွင်း လုပ်ခဲ့ရ သောအလုပ်များ အနက် အသက်သာဆုံး အလုပ်ဖြစ်၍ မြက်

နှင့်အတူ ရောပေါက်နေသည့် အပင်များထဲမှာ စားကောင်း သည့်အရွက်များကို ရှာဖွေဆွတ်ခူးခွင့်ရပေသည်။

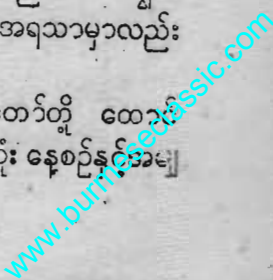
ရလာသော အရွက် (အမျိုးအမည်မရှိပါ) များ အနက် အချို့ကိုပိကလေးမြှုပ်လျှင် တို့စရာအဖြစ်သုံးကြပြီး တချို့ ကို ညနေရသော ဝက်သားဟင်း ပုံစံကလေးနှင့် ရော၍ချက် စားကြရ၏။ ရသည့်အရွက်နှင့် အသားရော၍ ချက်ပြုတ်ရ သည်မှာ လွယ်လွယ်ကူကူမဟုတ်ပါ။ ညနေထမင်းစားချိန်တွင် ထမင်းမစားရသေးပဲ ထမင်းရော ဟင်းပါ သိမ်းထားပြီးမှ လေးငါးယောက် တတွဲ ရသော အသားများဖြင့် စုပေါင်း ချက်ရ၏။ အပြင်တွင်ချက်လျှင် တန်းစီ၏တုတ်ချက်မိမည်စိုး သဖြင့် နို့ဆီခွက်ကလေးထဲတွင် ဟင်းနှင့် အရွက်များရော လျက် ထင်းချောက်ကလေးများ ဖွတ်ယူပြီး အိမ်သာ ခန်း တွင် ဝင်ချက်ရ၏။

“ချေးပေါက်”ဟု အော်၍ ခွင့်တောင်းပြီးကမန်းကတန်း ဝင်ချက်ရ၏။ ကျက်သည်၊ မကျက်သည်မှာ အရေးမဟုတ်ပါ။ ၁၀ မိနစ်ခန့် မီးပေါ်တင်ပြီး ပြန်ယူလာ၍ စားရသော ဟင်း ဖြစ်ပေသည်။

အိမ်သာထဲ ဝင်ချက်ရသော ဟင်းဖြစ်သဖြင့်လည်း ပို၍ ကောင်းဟန်ရှိပါသည်။

နေ့စဉ် အသားချည်းသက်သက် စားရသည်ထက် အရွက် ကလေးနှင့် ရောချက်စားရသည့် ဟင်း၏ အရသာမှာလည်း တမျိုးထူးပေသည်။

ဖေပြုခဲ့သည့် အလုပ်များမှာ ကျွန်တော်တို့ ထောင် ရောက်သည်မှအစ ထောင်ကထွက်သည့်အဆုံး နေ့စဉ်နှင့်အမျှ

လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသော အလုပ်များပင်တည်း။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်
ခဲ့ရသည့် အလုပ်များသည် သူတို့အဆိုပြုသည့်အတိုင်း ကျန်း
မာရေးအတွက် လုပ်ရသည့် အလုပ်မျိုးပေလော၊ သို့မဟုတ်
ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့် လူမဆန်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု
သဘောနှင့် လုပ်ခိုင်းခံခြင်းပေလော ဆိုသည်ကိုမူ စာဖတ်သူ
များ အဆုံးအဖြတ်ပေးကြပါကုန်။

သာယာဝတီထောင်တွင် နေခဲ့ရစဉ် အဆောင်ဟခုတည်း
အခန်းဘခုလည်းသွင်း နေရသည်မဟုတ်ပဲ မကြာခဏပင် အ
ခန်းသော်၎င်း၊ အဆောင်သော်၎င်း ပြောင်းရွှေ့ရ၏။ ထိုသို့
ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် မူလ နေသည့် လူချင်း မဟုတ်တော့ချေ။
လူချင်းလည်း မကြာခဏ ရောထွေးပစ်သဖြင့် ခရိုင်တခုတည်း
မှ လူချင်းစုမထားပဲ အခြားခရိုင်မှ လူများနှင့် ရောထွေး
ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ပြောင်းသည့်အခါတိုင်း
တန်းစီအသစ်များထံ ရောက်သွားရာ တန်းစီ အသစ်များ၏
နှုတ်ဆက် လက်စွမ်းပြရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံရပြန်၏။

ကျွန်တော်တို့နေခဲ့သည့် တနှစ်ကျော် အချိန်အတွင်း အ
ကြိမ် ၂၀ ခန့် ပြောင်းခဲ့ရ၍ ပြောင်းတိုင်းလည်း အရိုက်ခံလွတ်
ရသည်ဟု မရှိဘူးပေ။ ကြာတော့လည်း အရိုက်ခံရသည့်ကိစ္စ
မှာ အဆန်းမဟုတ်တော့ပဲ ထမင်းစားရေသောက် ကိစ္စလေး
လောက်ပင် သဘောထားရတော့၏။

ရေချိုးရပုံ

တိုက်တွင်နေရစဉ်က အနေကျဉ်းကြပ်သော်လည်း ရေကို
မူဝအောင် ချိုးရ၏။ အိပ်ထောင်တွင် အနေကျယ်ဝန်းသော်

လည်း ရေကိုဝအောင်မချိုးရပေ။ တိုက်တွင်ရှိသော ရေချိုး
ခန်းနှင့်အိပ်ခထောင်တွင်ရှိသော ရေချိုးကန်မှာအရွယ် ပမာဏ
ချင်းအတူတူပင် ဖြစ်သော်လည်း လူအင်အားမှာ တိုက်တွင်
နည်း၍ ညအိပ်ခထောင်တွင် များပေသည်။ ထို့မကြောင့် အိပ်
ထောင်တွင် ရေဝအောင် မချိုးရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ရေချိုးသည့်အခါ လုံချည်ရေလဲနှင့်မချိုးရချေ။ ဥပဒေ
အရလည်း ခွင့်မပြု။ လဲစရာအဝတ်ပိုလည်းမရှိသဖြင့် ဥပဒေ
ချိုးဖေါက်စရာ ပြဿနာမပေါ်တော့ပေ။ ဂျပန်ရေချိုးနည်း
သာ ကျွန်တော်တို့အတွက် အကောင်းဆုံးနည်းအဖြစ် လက်ခံ
ထားပေသည်။

အလျား ၂၅ ပေ၊ အနံ ၃ ပေခန့်ရှိ ရေကန်တွင် တကြိမ်
ရေချိုးလျှင် လူပေါင်း ၅၀ ကျော် ရေချိုးရ၏။ ရေချိုးမည့်
သူများမှာ ရေကန်တဖက်တချက်တွင် တန်းစီလျက် ရပ်နေ
ရ၏။

ရေကန်ဘာယာ ဦးထုပ်ဖြူ ဆောင်းသူက ထိပ်၌ တုတ်ကိုင်
ရပ်လျက် ရေချိုးမည့်သူများက ဒန်ပန်ကန်ပြားများကို ကန်
ဘောင်ပေါ်တွင် တင်လျက်အသင့်ပြင်ထားရ၏။ ကန်ဘောင်
နှင့် နှစ်လှမ်းအကွာတွင် ရပ်ရ၏။ ထမင်းစားပန်ကန်ပြားကို
ရေချိုးခွက်အဖြစ် အသုံးပြုရ၏။

ရေကန်ဘာယာက အောက်ပါအတိုင်း အမိန့်တော်များ
ချွေသည်ကို လိုက်နာပြီး ချိုးရပေသည်။

- ‘ရွှေတလှမ်းတိုး’
- ‘ခွက်ကိုကိုင်’
- ‘ရေကန်ထဲနှစ်’

‘ခပ်’

‘နောက်တလှမ်းဆုတ်’

‘ချိုး’ ဟူသော အမိန့်စဉ်အတိုင်း လိုက်နာပြီးမှ ရေတပန် ကန်ပြားချိုးရ၏။ ရေတပန်ကန်ပြားချိုးရတိုင်း အထက်အ မိန့်ကို တခါလိုက်နာရ၏။ သုံးပန်ကန်ပြားချိုးပြီးသောအခါ ‘ဂျေးပွန်း’ (ချေးတုန်းခိုင်းသည့်အသံ) ဟု အမိန့်ပေးမှ ဟို ပွတ်ဒီပွတ်လုပ်ရ၏။

ဒုတိယသုံးပန်းကန်ပြားချိုးပြီး ‘ဂျေးပွန်း’ အသံထွက်လာ ပြန်၏။ တတိယအကြိမ် သုံးပန်ကန်ပြား ချိုးပြီးလျှင်မူ ရေ ချိုးခြင်းကိစ္စပြီးဆုံးသွားပါသည်။ တနေ့လျှင် ရေကိုပန်းကန် ပြားသာ ချိုးရ၏။

ရေချိုးရာတွင် အလွန်ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့သည့် အပြုအမူတရပ် တည်ထိုင်ကြပါသည်။ ညစ်ပတ်သော်လည်း လူမဆန်သော အပြုအမူများကို ဖော်ပြလိုသဖြင့် ရေးရသည်ကိုနားနှင့်မနာ ဖဝါးနှင့် နာကြစေလိုပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားကိုယ်များကို နာမည်ပေးထား ၏။ ‘ဥပမာ အရည်ကြီး၊ ပုတို၊ လုံးဝိုင်း၊ တိုတို’ စသည်ဖြင့် လူ့စနာမည်ပေးထားပြီး ကိုယ့်နာမည်ကို မှတ် ထားရ၏။ အမေပေးသည့်နာမည်မခေါ်ပဲ အထက်ပါ နာမည်များ မှည့် ခေါ်၏။ ခေါ်သည့်အချိန် ကိုယ့်နာမည်မေ့နေ၍ မထွက်မိ လျှင် ရိုက်၏။

မည်မျှ ညစ်ပတ်စုတ်ပဲ့ နှိပ် စက် နည်း များ ဖြစ် သည် ကို ဖော်ပြရန်ပင် မစွမ်းတော့ပါ။

ထို့ကြောင့်ပင် ရေဆွဲရသည့်အခါ အဆိုးထဲမှ အကောင်း အဖြစ် ရေဝံ့ချိုးရခြင်းကို ဟင်စားပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

မိုးရွာသည့်အခါတွင် တန်းစီအလစ် အဆောင် နောက် ဘေးဖက်ထွက်၍ ပိုက်မှကျသောရေကို အားရပါးရ ချိုးရ ပေသည်။

“မိုး...မိုးကိုမျှော်သည်...မျှော်သည်...မျှော်သည်... မိုး ရွာလို့ ပျော်သည်” ဆိုသည့် သီချင်းသံကြားတိုင်း သာယာ ဝတီထောင့်တွင် မိုးမျှော်၍ ပျော်ခဲ့ရသည်များကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်အောင် ရှိပါတော့သည်။

ရေကိုချိုးချင်တိုင်း ချိုးဖို့ဝေးစွ၊ အနည်းငယ် ချိုးရသည် ကိုပင် အမိန့်ပေးမှ ချိုးရသည့်ဘဝမှာ ဘယ်ဝင်္ဂုဏ်ကြောင့် ဤအဖြစ်မျိုး ဆုံစည်းရသည်ကို စဉ်းစား၍ပင် မရနိုင်ခဲ့ပေ။

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ရက်အားပေး၍ အလုပ်လည်း မဆင်း ရပေ။ အိပ်ထောင်များတွင် အနားယူနိုင်ခွင့်ပေး၏။ နေ့လည် ဖက်တွင် အဝတ်လျှော်ရန် ဆပ်ပြာဝေပါသည်။ ဆပ်ပြာခဲ ဝေငှခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဆပ်ပြာရေများ ဝေငှခြင်းဖြစ်၍ ရှိစုမဲ့စု အဝတ်အစားခလေးများကို ထိုနေ့တွင် လျှော်ရ၏။ ဆပ်ပြာ ရေက လူတယောက်ကို အနည်းငယ်သာ ပေးသော်လည်း လျှော်စရာ အဝတ်အစားမရှိသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အတွက် ပို လျှော်နေ၏။ ရေသုံးစွဲမှုမှာမူရေကန်တာယာ သဘောအတိုင်း ပင် ဖြစ်၏။

ထိုရက်အား တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လည်တွင် တဦးလျှင် ငှေနှေး ကြမ်းတခွက်မီ ဝေပေး၏။ လက်ဖက်ခြောက်မှာ ပါသည် ဆို

ရုံမျှသာ ဖြစ်၏။ လက်ဖက်ခြောက် အမည်ခံ ခပ်ထားသည့် ဖြူရော်ရော် ရေနွေးလေးတခွက်စီကို တစ်မိမ့်စီမိမ့် သောက်ရင်း လေပန်းရသော နွေပေတည်း။

ဥပုသ်နေ့

ဥပုသ်နေ့တွင် ဥပုသ်စောင့်ခွင့်ပေး၏။ အပြင်မှ ဘုန်းတော်ကြီးတပါး ကြွလာ၍ သီလပေးရာ ဥပုသ်သည်များ 'မိန်းခွေး' တွင် စုဝေးလျက် သီလယူရ၏။ ဥပုသ်စောင့်ချင်လျှင် ဤတင်စာရင်းပေးရ၍ ဥပုသ်သည်များအတွက် ညနေပိုင်းတွင် ပေးသည့်အသားကို နံနက်ပိုင်းတွင် ပြောင်းပေး၏။

ဥပုသ်မစောင့်လိုသော်လည်း ကလိမိကျရ၏။ ကလိမိကျရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ ဥပုသ်သည် အတွက် မနက်ပိုင်းရသော အသားဟင်းကို ဥပုသ်မစောင့်သည့်သူနှင့် နှင်ဦးခဲ့စေစားသောက်ပြီး ညနေဥပုသ်မစောင့်သူရသည့် အသားကို ဥပုသ်စောင့်သူပါဝါစားစေသည်။ ပူးတွဲဝေပုံကျစနစ်ကို ဖန်တီးရပေသည်။

နံနက်ရောညပါ အသားဟင်းကသေးနှင့်စားရမည့် နည်းလမ်းကို တီထွင်ရခြင်းပေတည်း။

တယောက်တလှည့် ဥပုသ် စောင့်၍ နားလည်မှု ယူပြီး နံနက်ရောညပါ ဟင်းနှင့် ကောင်းကောင်းလေး စားရသည့် ကလိမိကျမှုကို တီထွင်ခဲ့ရပေသည်။

ဤကလိမိကျမှုမှာ ဘာသာရေး ရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် အလွန်အရုပ်ဆိုးသော်လည်း အကျဉ်းအကြပ် ခံနေရသည့် ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင်မူ အရုပ်ဆိုးသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

“ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်း” ဆိုသည့် စကားပုံအတိုင်း ကျင့်သုံးလိုက်နာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့ တီထွင်မှုကို ရိပ်မိသွားသဖြင့် ဥပုသ်စောင့်သူများအား သပ်သပ်ခွဲ၍ အဆောင်တဆောင်တွင် စုဝေးထားပြီး နောက်တနေ့နံနက်မှ ပြန်လွတ်သည့်ပုံစံကို ကျင့်သုံးလာပါသည်။ ဥပုသ်စောင့်သည့် အရေအတွက်မှာလည်း နည်းသွားတော့၏။

ကျွန်တော်တို့အား ဥပုသ်စောင့်ခိုင်းခြင်းမှာ တောင်အာဏာပိုင်များကိုယ်တိုင် ဘာသာရေးအလေးပြု၍ ဘာသာရေးတရားအပေါ် လေးစားပေးနှိုး ပြုလုပ်စေခြင်း ကုတ်ဟန်မလှပါ။ ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးကြီးတို့သည် ခရစ်ယန်ဘာသာကိုးကွယ်သူများဖြစ်၏။ အပိုင်းသွားကြီးချုပ်မှာ ဘာသာရေး လေးစားသူဖြစ်သဖြင့် သူ့အကြိုက် လှုပ်ပေးရသည့်မူဖြစ်ဟန် တူပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အာဏာပိုင်များအတွက် ပြင်ပတွင် ဝါဒဖြန့်ကွက်တခုအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်မည့် မှာ မလွဲပေ။

ထောင်တွင်းကပွဲ

သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်တွင် ကျွန်တော်တို့ထံမှ ခေါင်းပုံ ဖြတ် ထားသည့် ငွေဖြင့် တည် ထောင် ထားသော 'ဂျာနယ်သောင်း' အငြိမ့် အဖွဲ့ကြီးရှိ၏။ ဤအငြိမ့်အဖွဲ့ကြီး၏ ထူးခြားချက်မှာ ငှားသူရှိရှိ မရှိရှိ အတင်း လိုက်ကခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

အခန်းတခန်းလျှင် တညလိုက်ပြ၏။ မကြည့်ချင်၍ မနေရ

ပေ။ သူတို့ပွဲသိမ်းသည်အထိ ကြည့်ရမည် ဖြစ်၏။ ထိုထက် ဆိုးသည်မှာ အငြိမ့် လာကလျှင် ကျွန်တော်တို့က နေ့တွက် ရသည့် ဆေးလိပ်ပုံစံ (ဆေးလိပ်သုံးလိပ်) နှင့် ညနေစာအတွက် ရသည့်အသားဟင်းပုံစံကို အငြိမ့်အဖွဲ့ညွှန်ခံပုံအတွက် ထည့်ဝင် ရခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနေ့အတွက်မူ မာဆီခရုကြွကလေးနှင့် လူး ဖတ်စား၍ ကိစ္စပြီးလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်တို့ လုံ့လရသည့် အသားများ ဖိုကြီးမှ သူတို့ ဝေပုံကျရသည့်အသားများကို စုပေါင်းပြီး အကျော်အလှော် များ ဖန်တီး၍ ဆေးခြောက်ဖြင့် မြီးကြ၏။ မိုန်းကြ၏။ ပျော် ရွှင်ကြ၏။ ဆေးခြောက်ကိုထော်ခင်းမှုများက သွင်းယူလာပြီး အကျဉ်းသားများကို ရောင်းပါသည်။ သာယာဝတီခရိုင်မှာ ဆေးခြောက်အများဆုံးထွက်သည့်ဒေသဖြစ်ရာ ဆေးခြောက် ဈေးမှာ အလွန်ပေါ၏။ တန်းစီတိုင်း ဆေးခြောက်ရှူကြ၏။ တခါသော် တန်းစီတိုင်း ဆေးခြောက်မိုန်းနေစဉ် ရဲဘော် တဦး လက်ထဲမှပန်းကန်ပြား လှော်ကျသွားသဖြင့် ဗိမ္ဗိပျက် သွားရာ ထ၍တီးတော့၏။ တီးရုံတွင်မက သူ့စည်းစိမ်ပျက် သွားသည့် ဆေးခြောက်ပိုးကို ထိုရဲဘော်က ဆေးလိပ်ပုံစံ ၁၀ မှက်ပေး၍ အစားဆပ်ခဲ့ရပေသည်။

သာယာဝတီထောင်၏ မိုန်းကျေး ထောင်မှူး ထွန်းအောင် ကျော် ဆိုသူမှာ ဆေးခြောက်နှင့်တိန်းရောင်းရာတွင် နာမည် ကြီးသူတဦးဖြစ်၏။ ပွဲကသောသူများတွင် သူတို့က ပျော်၍ ကျွန်တော်တို့က နှုံးချည့် နေကြ၏။

ဆေးလိပ်ပုံစံပေးရ၍ အသားတနပ် လက်လွတ် သွားမှ သောကြောင့်ပင်။

ည ၉ နာရီတွင် ဂျာနယ်သောင်း၏ အငြိမ့်အဖွဲ့ကြီး စတင် ထွက်ပါသည်။ အကျဉ်းသား မင်းသမီးက မျက်လုံးလေး ‘ဟိုပစ်’ ‘ဒီပစ်’ လုပ်ပြီး သူ့ဖင်ပြားကြီးကို လှုပ်၍ ရမ်း၍ ထလိုက်သည့်အခါ လက်ခေါက်မှုတ်သံများ ဆူညံသွားတော့ ၏။ ကျွန်တော်တို့မူတ်ခြင်းမဟုတ်ပါ။ သူတို့ အကျဉ်းသား များအသံ ဖြစ်ပါသည်။

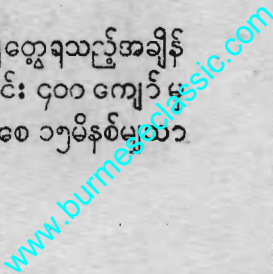
အငြိမ့်ကသောအခန်းမှ တန်းစီမှာ ထိုနေ့ညအဖို့ ‘တီးရိုး’ ဖြစ်၏။ မင်းသမီးနှင့်လည်း တွဲကနိုင်၏။ မင်းသမီးကလည်း သူ့နာမည်ကို တိုင်တယ်၍ည၏။ အပြင်အငြိမ့်များတွင် မင်း သမီးက အလှူရှင်ကို အသားပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

လူပျက်များကလည်း ပေါက်ကရ ပျက်လုံး များဖြင့် အော်ကြ ဟစ်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့မှာ မကြည့်ချင်သော် လည်း ဒီပစ်ခွင့်မရသဖြင့် ဒုက္ခကိုခံလျက် ကြည့် နေရ၏။ ဘာတွေ့ဖက်လုံးထုတ်၍ ဘယ်လိုကသည်ကို သတိမမူမိကြပါ။ မျက်လုံးနှင့် နားကိုကား ခဲ၍ပွင့်ထားရ၏။ ဘာတွေ့ပျက်မှန်း မသိပဲ ရယ်လိုက်ရ၏။ ဘယ်လိုကသည်မမြင်ပဲ ဩဘာပေး လက်ခတ်တီးလိုက်ရပေ၏။

သူတို့ အလိုလိုက်နေသည့် ကြားမှ ဆေးခြောက် မူးမူးနှင့် အသားလွတ် ထရိုက်ချင်ရိုက်ပြန်၏။

ထောင်ဝင်စာ

တလလျှင်တကြိမ် ထောင်ဝင်စာတွေ့ရ၍ တွေ့ရသည့်အချိန် မှာ ၁၅ မိနစ်သာ ဖြစ်ပေသည်။ မိုင်ပေါင်း ၄၀၀ ကျော်မှ လာသူဖြစ်စေ၊ တမိုင်၊ နှစ်မိုင်မှလာသူဖြစ်စေ ၁၅ မိနစ်မျှသာ

တွေ့ရ၏။ တလတကြိမ် ခွင့်ပြုထားစေကာမူ အိမ်များက မလာနိုင်ကြပါ။ အောက်ထစ်ငွေလေးငါးဆယ် အကုန်ခံပြီးမှ ၁၅ မိနစ်တွေ့ရသော ထောင်ဝင်စာဖြစ်၏။

ထောင်ဝင်စာတွေ့သည့်အခါ အိမ်ကလူများကမေးကြ၏။

“ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေရဲ့လား?”

“အစားအသောက် ကောင်းရဲ့လား?”

“ဆေးဝါး ပြည့်စုံရဲ့လား?” ဟူသောအမေးများကို ဝိနည်းလွတ် ဖြေရ၏။

တနည်းကား အိမ်မှလူများ စိတ်ချမ်းသာစေရန်၊ တနည်းကား ထောင်အာဏာပိုင်များအလိုနှင့် မဆန့်ကျင် စေရန် ဖြစ်၏။ အိမ်ကမေးသမျှကို ခေါင်းငြိမ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းခဲ့ရ၏။

တိုင်းပြည်ကို ချစ်၍ နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်ခဲ့ရသော ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝဖြစ်ပုံကား ရာဇဝတ် မှု ကျူးလွန်ခဲ့သော ရာဇဝတ်ကောင် ထောင်သားများ နှင့် မခြားသော ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထောင်ဝင် စာတွေ့နေစဉ် ထောင်မှူးကြီးကလည်း ဤသို့ကြားဝင်တတ်ပါသည်။

“သူတို့အတွက်တော့ မပူပါနဲ့။”

“အထဲမှာ ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီး နေကြတာဘဲ”

“စားလိုက် ကစားလိုက် အစားအပူတော့နဲ့ ဝမ်းကျနေကြဒါဘဲ” ဟု ဝင်ထောက်လေ့ ရှိ၏။

အိမ်က လူများ ရွှေတွင်မူ ကျွန်တော်တို့ အား “ဟာ....

ညီလေး၊ ဆံပင်တွေရှည်နေပါရောလား။ ဆံပင်ညှပ်သမားတွေ မလာဘူးလား?”

“အခု ပြန်သွားရင် လွတ်လိုက်မယ်။ အစားအသောက်ကော အဆင်ပြေရဲ့လား၊ လိုတာရှိကျွန်တော့ကို အချိန်မခွေးပြော” စသည်ဖြင့် ဟန်လုပ်ခလေ့ ရှိ၏။

“ဒါကြောင့်လဲ ဒီထောင်ကို ဒီလိုထောင်မှူးကြီးတွေ ရွေးပို့ လိုက်တာဘဲ” ဟု စိတ်ထဲတွင် တွေးလိုက်မိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကား ခေါင်းငြိမ်ရုံမှတစ်ပါး ဘာမျှမတတ်နိုင်ပေ။

ဖြစ်ကြောင်းရယ်ကုန်စင်ကိုသာ အိမ်ကလူတွေကို တင်ပြလိုက်ရလျှင် အိမ်ကလူများ ပြန်သွားသည့်အခါ ဗူးဝကြီးမှာပင် ဆွေမျိုးမေ့အောင် အချိန်ခံရပြီး ကော် စားရမည် မှာသေချာလှပေသည်။

အိမ်ကိုမှာလိုက်ရ၏။ “ထောင်ဝင်စာလာတဲ့အခါ ဘာမှ ယူမလာပါနဲ့။ လာရတာလဲအခဝေးကြီး ဒီမှာလဲ ပစ္စည်းတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရပါတယ်” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

အကြောင်းကား ဤသို့တည်း။ သူတို့ကို ဖော်လံဖါးလို၍ သူတို့ရှေ့မှာ ဒီစကားများသုံးခြင်း မဟုတ်ပါ။ အိမ်ကလူတွေ ပြန်သွားသည်နှင့် အိမ်ကပေးခဲ့သော ပစ္စည်းများအနက် သူတို့လိုချင်သမျှ ရွေးယူပြီးမှ အကျန်ကို ကျွန်တော်တို့ ရသောကြောင့် အိမ်ကလူများအား ပစ္စည်းယူမလာအောင် ပရိယာယ်ဆင်၍ ပြောရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ ထောင်ရောက်ပြီးခြောက်လခန့်အကြာတွင် ဖုံးဖိထားခဲ့သော သာယာဝတီထောင်သတင်းများ ပြင်ပသို့ ပြန့်လွှင့်ခဲ့ပါသည်။ လွတ်မြောက်သွားသူများက တဆင့်

ဆင့် သတင်းပို့သည့် သတင်းစကားများကြောင့် အပြင်လူများ သိသွားကြ၏။ သာယာဝတီထောင်အတွင်း ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှု သတင်းများ သတင်းစာများတွင် ပါလာ၏။ သို့သော် အပြည့်အစုံထည့်ရုံကြပါ။ ရိပ်ဖမ်းသံဖမ်းလောက်သာ ပါလာ၏။ သာယာဝတီထောင်နှင့် စပ်လျဉ်းသော မေးခွန်းများလည်း ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် မေးမြန်းလာကြ၏။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ စာချွန်တော်များ တင်သွင်း၍လည်း လျှောက်ထားကြ၏ ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့် ပြည်ထဲရေးဌာနမှ စုံစမ်းရေးကော်မရှင်တရပ် ဖွဲ့စည်းစေလွှတ်ရန် စီစဉ်နေသည့် သတင်းများ ကြားရပေသည်။

စုံစမ်းရေးကော်မရှင်

ဤသို့လျှင် သတင်းစာများတွင် ရေးကြသားကြ၊ ဟိုတိုင်မီတိုင်ပြဿနာများ ပေါ်လာသဖြင့် ဖြည့်ထဲရေးဌာနက စုံစမ်းရေးကော်မရှင် စေလွှတ်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့ရပေတော့၏။ စုံစမ်းရေးကော်မရှင်မလာမီ ယောင်မှ ကျွန်တော်တို့အား အဝတ်အစားအချို့ ထုတ်ပေး၏။ စွတ်ကျယ် အင်္ကျီတထည်၊ လုံချည်တထည်၊ ဆေးရုံလူနာများဝတ်သည့် အင်္ကျီကျားတထည် (အနှေးထည်အဖြစ်ထုတ်ပေးခြင်း) ရရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် သူတို့အမိန့်မရပဲ ဝတ်ဆင်ခွင့်မပြုပေ။ စုံစမ်းရေးကော်မရှင် လာမှ ဝတ်ဖို့ချည်ရွယ်၍ ထုတ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အလုပ်များစေခိုင်းခြင်း ရုပ်နားလိုက်၏။

ဟင်းကိုလည်း ယခင်ကထက် စာလျှင် အသင့် အတင့် ကောင်းအောင် ချက်ကြွေးလာ၏။

ပြည်ထဲရေးဌာနမှ “ခ”တန်းပေးထားပါလျက် ထောင်ထောင်မှူးကြီးတို့သဘောနှင့် “ခ”တန်း ပြုတ်၍ “ဂ”တန်း သို့လျှော့ချခဲ့သူများကို ချက်ခြင်း “ခ”တန်းပြန်ပေး၏။

မကျန်းမာသူများကို ဆေးရုံပို့ ပေး၏။ ပိန်ချုံးချညွှန်နေသူများအား နို့စား (နေ့လည်ဖက်နို့ တခွက်နှင့် ပေါင်မုန့်တပိုင်းပေးသည်) ပေးလာ၏။

ဤသို့လျှင် စုံစမ်းရေးကော်မရှင်မလာမီ ကြိုတင် ပြင်ဆင်သည့်အနေဖြင့် ထိုက်သင့်သလောက် လိုက် လျှော့လာသလို တဖက်မှလည်း ခြိမ်းချောက်မှုများ ပြုလုပ်ပါသည်။

“စုံစမ်းရေး ကော်မရှင်လာသည့်အခါ သူတို့ ခွင့်ပြုချက်မရပဲ တိုင်တန်းမှုပြုလုပ်ခဲ့သော် လွတ်ရက်မရှိ တိုက်ပိတ် ကော်ကျေးမည်။ တိုက်ထဲတွင် အသေ ရိုက်သတ်မည်” ဟု အတိအလင်း ပြောလာ၏။

တီးတိုးအနေဖြင့်လည်း စုံစမ်းရေးကော်မရှင်ဟာ ဒို့လူတွေဘဲ၊ ငင်းတိုက်ယံလိုဘင်ပြပေမဲ့ နားထောင်ရုံကလဲ့လို့ ဘာမှအရေးယူလိမ့်မယ်မဟုတ်ဘူး။ ထောင်ထဲလည်း ဝင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ကိစ္စဘဲ” ဟု ဝါဒ ဖြန့်လျက်ရှိပေသည်။

ထို့ပြင် ထောင်အာဏာပိုင်များ၏ အခွင့်အရေးပြ စည်းရုံးမှုကြောင့် သူတို့နောက် ပါသွားသည့် ပုဒ်မ ၅ အချို့ (၁၂ ယောက်ခန့်ရှိ၏) အား တထောင်လုံးရှိ ပုဒ်မ ၅ ပျား၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဖန်တီး၍ ကော်မရှင်နှင့် တွေ့ဆုံရန် ဘတ်တိုက်လျက် ရှိ၏။

ဤကား ကော်မရှင်မလာမီ ထောင်အာဏာပိုင်များဖက်

မူ ပြင်ဆင်ထားချက်များ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော် တို့ဖက်၌လည်း ထောင်တွင်း ပါတီကော်မတီများ၊ ကလာပ် စည်းများ လျှို့ဝှက်ဖွဲ့စည်းပြီးလျက် ရှိနေရာ ကော်မရှင်ကိစ္စကို မည်သို့သဘောထား၍ မည်သို့လုပ်သင့်ကြောင်း အပူတပြင်း ဆွေးနွေးကြရတော့၏။

ထောင်တွင်းပါတီကော်မတီများ၏ ဆွေးနွေးပွဲမှ ထွက် လာသည့်အဖြေမှာ-

၁။ သာယာဝတီထောင် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ပြည်ထဲ ရေးဌာနမှ ကြိုတင်ပြင်ဆင်၍ စီစဉ်ခြင်းဖြစ်ရာ ပြည်ထဲရေး ဌာနမှ စေလွှတ်မည့်ကော်မရှင်သည် ထူးခြားသော အခွင့် အာဏာရှိမည့် ကော်မရှင်မဟုတ် ရုပ်သေး ကော်မရှင်သာ ဖြစ်မည်။

၂။ ရိုးရိုးပုလိပ်က မတရား ရိုက်ထားသည့်အမှုကို ဌာနာ အုပ်က ဝတ္တရားကြေ မေးမြန်းစုံစမ်းသည့် ပုံစံမျိုးသာ ဖြစ် ပေမည်။

၃။ ကော်မရှင်မှာ အရာကြီးဖြစ်၍ ထောင်အာဏာပိုင် များမှာ ကုလားကြီးသာ ဖြစ်ပေသည်။

၄။ ကော်မရှင်အား ထောင်တွင်း ခံစားမှုများ တင်ပြ ခြင်းဖြင့် အကျိုးသက်ရောက်မှုမရှိပဲ အကျိုးဆုတ်ယုတ်မှုသာ ဖြစ်လာမည်။ ကော်မရှင်ပြန်သွားလျှင် ပြဿနာတင်ပြသည့် ရဲဘော်များ အသက်အန္တရာယ်ပြုသည်အထိ ထိခိုက်မည့် အ ရေးယူမှုအပိုင်းများ ပါမလာပဲ တင်ပြရန်သာရှိမည်။

၅။ သူတို့ ကလဖန်ထိုးထားသည့် ဖဲထုပ်ကို သူတို့လူများ ချိုးစေခြင်းသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်။

ကော်မရှင်နှင့်စပ်လျဉ်းပါက တုံ့ဖော် ဘာဝေ ဆိတ် ဆိတ် နေကြရန် အကယ်၍ ကော်မရှင်က ထောင်တွင်း ဝင်လာပြီး စုံစမ်းမေးမြန်းလျှင် ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည်ကို မပြောပဲ “ပြောစရာ လုံးဝ မရှိပါခင်ဗျား” ဟု ဖြေကြခြင်းဖြင့် ကျွန် တော်တို့ ဆန္ဒကို တင်ပြပြီး ဖြစ်စေသည့်မှုကို အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။

ကော်မရှင်လာပြီ

သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှု စုံစမ်း ရေးကော်မရှင်တွင် ငါးဦးပါလာသည်။ (နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော် ခေါင်းထဲမှတ်တမ်းတင်ထားရသဖြင့် ချွတ်ယွင်းချက် ရှိကောင်းရှိပါမည်) မည်သူများဟု မမှတ်မိတော့ပါ။ ဝိုးတိုး ဝါးတား မှတ်မိသူနှစ်ဦးမှာ အကျဉ်းဌာနမင်းကြီး ဦးဘသိန်း နှင့် အမတ် သခင်ထွန်းအံ့တို့ဖြစ်ပါသည်။

စုံစမ်းရေးအဖွဲ့သည် ထုံးစံအတိုင်း ရှေးဦးစွာ ထောင် အာဏာပိုင်များနှင့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်း၏။ စုံစမ်းရေး အဖွဲ့အား အာဏာပိုင်များက လိုလေသေးမရှိအောင်ပြုစု၍ အခက်အခဲ ဆုံးသော ညစာစားပွဲကြီးဖြင့် ညှော်ခံပါသည်။ (ထောင်ကြပ် များ ပြောပြချက်အရ နောင်တွင်သိရပါသည်)။

ကော်မရှင်နှင့် ထောင်အာဏာပိုင်များ တွေ့ဆုံကြပုံကို ကျွန်တော်တို့ အထောက်တော်များထံမှ အောက်ပါအတိုင်း သိရ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ အထောက်တော်မှာ ကော်မရှင်နှင့် ထောင်အာဏာပိုင်များတွေ့ဆုံရာတွင် လိုအပ်သည်များ ခိုင်း စေရန်အတွက် ရုံးခန်းတွင် ခေါ်ယူထားသူ ထောင်မှူးကြီး

ဘာယာဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ စည်းရုံးထားသူ ဖြစ်ပါသည်။
 ကော်မရှင်မှ သတင်းစာပါ သတင်းများနှင့် တိုင်တန်း
 စာများအရ သယံဇာတထောင်အခြေအနေ မေးမြန်းစုံစမ်း
 သည့်အခါ ထောင်အာဏာပိုင်များက အောက်ပါ နှစ်တိုင်း
 ကော်မရှင်သို့ တင်ပြခဲ့ကြောင်းသိရ၏။

ကော်မရှင်သို့ တင်ပြခဲ့သည့် အကြောင်း ရေးသားတင်ပြ
 ရာတွင် စကားလုံးအတိအကျမဟုတ်ပါ။ သဘောထားများကို
 ယူ၍ ပိုမိုရှင်းလင်းစေရန် စာရေးသူ၏ စကားလုံး များဖြင့်
 တင်ပြရမည်ဆိုသော်--

ပုဒ်မ ၅ တွေ သယံဇာတထောင် ရောက်စကပင်
 ထောင်အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံး ကွန်မြူ
 နစ်များအလိုကျ လိုက်လျော့ အုပ်ချုပ်ခဲ့သော်လည်း
 မဖြစ်နိုင်သည်များကိုတောင်း၍ ဆူပူကြသည်။ နောက်ပိုင်း
 တွင် အင်အား များလာသည့်အလျောက် ပို၍ဆူပူကြပြီး
 အုပ်ချုပ်၍ မရနိုင်လောက်သည်အထိ အနှောက်အယှက်
 ပေးကြသည်။ ဥပဒေအရ အေးချမ်းစွာ အကြိမ်ကြိမ်
 တားမြစ်ခဲ့သော်လည်း မရသည့်ပြင် ပို၍ဆိုးလာရုံမက
 ယောင်ဖောက်ဖို့အထိ အနှောက်အယှက် ပေးကြသည်။
 ထို့ကြောင့် သူတို့ကို သည်အတိုင်း ဆက်လက်လွှတ်ထား
 လျှင် ထောင်တခုလုံး ပွင့်ထွက်လုမတတ်သော အခြေ
 အနေများ ဖြစ်ပေါ်လာမည်ကို ကာကွယ်သောအားဖြင့်
 အရေးယူသင့်သူများကို အရေးယူခဲ့ရပေသည်။ ထောင်
 အာဏာပိုင်များအား ပြန်လည် ခုခံသူများကို အနည်း
 အကျဉ်း ရိုက်နှက်ဆုံးမခဲ့ရပါသည်။ အချို့ကို ထိုက်ပိတ်

ခဲ့ရသည်။ ပုဒ်မ ၅ များအား မူလက လွတ်လွတ်လပ်လပ်
 ထားရှိ ခဲ့သော်လည်း ထိုအခွင့်အရေးကိုယူပြီး ထောင်
 ဖောက်ရန်ကြိုးစားကြသဖြင့် ပုံစံစနစ်ကိုပြန်လည်ကျင့်သုံး
 လိုက်ရပါသည်။ သူတို့အတွက် အခွင့်အရေးများအပြည့်
 အဝပေးထားပါသည်။ သူတို့ကို အလုပ်မခိုင်းပါ။ သူတို့
 အတွက် သူတို့ကိုယ်တိုင် အစားအသောက် စီစဉ်နိုင်ရန်
 ဖွဲ့ကြီးတွင် ဦးစီးလုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးထားပါသည်။ အညောင်း
 မိမည်စိုးသဖြင့် ကျန်းမာရေးအလို့ငှာ အိပ်ထောင်အတွင်း
 သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခိုင်းခြင်းကို အကြီးအကျယ် အလုပ်လုပ်
 နေရပါသည်ဟု ဝါဒဖြန့်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤထောင်တွင်ပုဒ်မ ၅ သုံးထောင် (၃၀၀၀) နီးပါးခန့်
 ရှိနေရာ သူတို့ကိုသူတို့အလိုအတိုင်း လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်
 ခွင့်ပေးလျှင် အကျဉ်းထောင် အုပ်ချုပ်ရေးကို အကြီးအ
 ကျယ်ထိခိုက်ပါမည်။ ယခု အေးအေး ချမ်းချမ်း နေသူ
 များကိုမည်သို့မျှ မလုပ်ခဲ့ပါ။ ဆူဆူပူပူ လုပ်နေသူ များ
 ကိုသာ ထိုက်သင့်သလို အရေးယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ဟု ဖြစ်ပါသည်။

တတ်နိုင်ကြပါပေသည်။ လိပ်ကို ကြမ်းပိုး ဖြစ် အောင်
 မျက်လှည့်ပြလိုက်သည့် လှည့်ကွက်သဘောပါပေ။ ထို့အပြင်
 အသင့်စီစဉ်ထားသောထောင်မှူးတယောက်နှင့် ထောင်ကြပ်
 လေးယောက်အား ခေါ်ယူ၍ သက်သေတင်ပြခဲ့ပြန်ပါသေး
 သည်။ မယုံငြါဖယားမေးဟူသော သဘောဖြစ်၏။

ယခုတင်ပြသည့် သက်သေငါးဦးမှာ ထောင်ဥပဒေ နှင့်
 အညီ နေထိုင် သွားလာ အုပ်ချုပ်ခဲ့ပါလျက် အကြောင်းမှ

ရန်စ၍ ပုဒ်မ ၅ တို့၏ ဝိုင်းဝန်းရိုက်နှက်ခြင်းခံခဲ့ရသူများ ဖြစ်ပါသည်ဟု လန်ကြွတ်ဇီကာဖွင့်ပြကြပါသည်။

သူတို့ကို ဝိုင်းရိုက်ဖို့ မဆိုထားပါဘိ မခံမရပ်နိုင်လွန်းတဲ့ အင်္ကျီကြိတ်ပြီး လက်သီးဆုပ်မိကြသည်ကိုပင် သူတို့ရွှေ့မလုပ်ခဲ့ပါ။ ထိုသို့မလုပ်ခဲ့ကြသည်မှာလည်း ကြောက်ရွံ့၍ ကားမဟုတ်ပါ။ အဓိပ္ပာယ် မရှိသော စွန့်စားမှုမျိုးကို ရှောင်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

အခွင့်အရေးပြု၍ စည်းရုံးခဲ့သဖြင့် သူတို့နောက်ပါသွားသည့် ပုဒ်မ ၅ ငါးယောက်တို့ကိုလည်း ထောင်တွင်းအကျဉ်းသားများ၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စုံစမ်းရေး ကော်မရှင်နှင့် တွေ့ဆုံစေခဲ့၏။

ထိုပုဒ်မ ၅ ငါးယောက် ပထမပိုင်းတွင် သူတို့နှင့် ထောင်အာဏာပိုင်များ နားလည်မှု လွှဲများခဲ့ကြသဖြင့် မလိုလားအပ်သော ငြိမ်ပကွဲများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြရပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ထောင်အာဏာပိုင်များ နှင့် အပြောမလည် ဆွေးနွေး၍ ပူးတွဲအုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသဖြင့် ပြဿနာ မပေါ်တော့ပဲ အေးချမ်းလျက်ရှိနေပါသည်။ အကြောင်းမဲ့ဆူပူချင်သူအချို့ကိုမူ သူတို့ကိုယ်တိုင်နားချလျှင်ပင်မရပဲ လွန်ကဲလာသူများကိုမူ သူတို့က ဥပဒေအရ အရေးယူစေပါသည်။ ဤကိစ္စအတွက် ပြောစရာမရှိပါ။ ပုဒ်မ ၅ များ၏ အစားအသောက် အနေအထိုင် ကိစ္စအဝဝကို သူတို့နှင့် ထောင် အာဏာပိုင်များ တပတ်နှစ်ကြိမ် ပူးတွဲဖြေရှင်းလျက်ရှိရာ အခက်အခဲမရှိတော့ပါဟု ထောင်အာဏာပိုင်များ တင်ပြစေခဲ့သည့် အတိုင်း အစစ်ခံကြပါသည်။

နားရှိ၍သာ ကြားလိုက်ရ၏။ ရွှေတိဂုံ ဘုရားကြီး မြို့၍ ပြောသော်မှ ယုံနိုင်စရာ မရှိသော စကားများပင် ဖြစ်ပေသည်။ စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ဝင် လူကြီးတဦး၏ မှတ်သားဖွယ် တရားမျှတသော မှတ်ချက်ကလေး ကိုလည်း မလွတ်တမ်းဖတ်ရှုကြပါဦး။ မည်မျှ အတိုင်အဖောက်ညီမျှကြောင်း ပေါ်လွင်လာပါလိမ့်မည်။

“ဟာ...ဒီ ကွန်မြူနစ်ဆိုတဲ့ အကောင်တွေဟာ ကျောက်ဆင်းတုတေပင် ခေါင်းငြိမ်အောင် ပြောနိုင်ကြတဲ့လူတွေပဲ။ ယခုလဲ နည်းနည်းပါးပါးဖြစ်တာကို ရောမပုံကြီးချဲ့ပြီး ပြောနေတာတွေပါ။ ကျုပ်တို့လဲ သူတို့နဲ့တွေ့ရင် ခေါင်းငြိမ်နေရဦးမလားဘဲ။ တိဘီပိုးထက် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့လူတွေ” ဟူသတည်း။

နောက်နေ့တွင် စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ ထောင်ထဲဝင်လာ၏။ တထောင်လုံးမှာ အရေးပေါ် ထုတ်ပေးထားသည့် စွပ်ကျယ်ဆင်တူ လုံချည်ဆင်တူနှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိနေကြ၏။ မိမိနေထိုင်ရာအဆောင်တွင် လွတ်လပ်စွာနေခွင့် ပေးထားသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ကမူ ကိုယ်ကတင်ပေါ်တွင်ကိုယ်ငြိမ်သက်စွာနေထိုင်ကြ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာဆန္ဒပြသည့် သဘောဖြစ်ပါသည်။

စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ထောင် အာဏာပိုင်များနှင့် အတူ တထောင်လုံး လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြ၍ အချို့ အခန်းထဲသို့ ဝင်ကြည့်ကြပါ၏။ အနေအထိုင် အစား အသောက် ကိစ္စများ တခွန်းစနစ်ခွန်းစ မေးကြ၏။

ကျွန်တော်တို့က မူလ ဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း ဆိုးသည်။

ကောင်းသည် မတင်ပြကြပါ။ “ပြောစရာ လုံးဝ မရှိပါ” ဟု ဖြေခဲ့ကြပါသည်။

စုံစမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များအနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့က ခပ် တည်တည်နေကြသည်ကို နှစ်မြို့ဟန်မရှိပါ။ မျက် နှာများ ညိုပုပ်လျက်ရှိ၏။ ပြူးတူးမြတ် ဟိုကြည့်ဒီကြည့်၍ ပြန်ထွက် သွားကြ၏။

သူတို့စိတ်ထဲတွင် ကော့ “ဒီကောင်တွေဟာ ထောင်အာဏာ ပိုင်တွေ ပြောသလိုဘုတ်မှာပဲ” ဟု ထင်သွားကြဟန်ရှိပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့အယူအဆနှင့် သူတို့ကလည်း သူတို့အယူအဆနှင့် ထပ်၍မရနိုင်သော လေး ထောင့်နှင့်အပိုင်းဖြစ်၍ သွားကြပေ၏။

စုံစမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များသည် ထမင်းချက်ဖိုကြီးသို့ ဝင် ကြည့်ကြသေ ၏။ ထိုနေ့က ထမင်းချက်ဖိုကြီးတွင် နံနက်စာ အတွက် ကုလားပဲခြမ်း သန့်သန့်ကို ကြက်သားတုံး ကလေး များ ရောစွက်၍ မဆလာနဲ့ သင်းနေအောင် ချက်ထား၏။ ကျွန်တော်တို့ ထောင်ရောက်သည်မှ လွတ်သည်အထိ အနံ့ အရသာ ပြည့်စုံသော အသားဟင်း သန့်သန့်ပြန့်ပြန့်ကို ဤ တကြိမ်သာ ပထမဆုံးအကြိမ်နှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် စားရ ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဖိုကြီးထဲဝင်ကြည့်ခဲ့သည့် စုံ စမ်း ရေး အ ဖွဲ့ ဝင် များ ပင် ဟင်းနဲ့ ကောင်းလူနဲ့သဖြင့် ထမင်းဆာလာသည်ဟုမှတ်ချက် ချာသွားခဲ့ကြပေသည်။ တကယ့်သူခမိန်ကြီးများပါပေ။

ထောင်အာဏာပိုင်များမှာ တပြုံးပြုံးနှင့် ဖြစ်နေကြ၏။

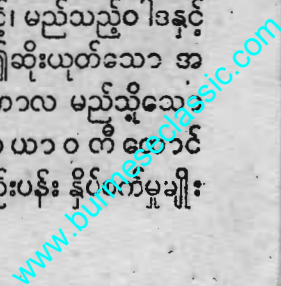
ဤသို့လျှင် သူတို့ကိုယ်တိုင် နှပ်ကြောင်းပေးကာ ကိုယ်

တိုင်ချိုး ကိုယ်တိုင်ဝေသွားခဲ့သော စုံစမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်များ၏ သာယာဝတီထောင် စုံစမ်းရေးလုပ်ငန်းများကား ဤတွင် ပြီး ဆုံးသွားခဲ့ပါသည်။

စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ လာသည့်အတွက် ကျွန်တော်တို့ ရရှိလိုက် သည့်အမြတ်မှာ အဝတ်အစားတစ်စုံ နှင့် နံနက်ပိုင်း ပဲ နှင့် ကြက်သားဟင်းကလေး စားလိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို မူလ ယူဆထားသည့်အတိုင်းပင် စုံစမ်းရေး အဖွဲ့သည် ထောင်အာဏာပိုင်များ၏ ထင်မြင်ချက် အပေါ် အလေးထား၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်းဖြင့် မကြီးကျယ်လှသော စုံစမ်းရေးလုပ်ငန်းများ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်စေခဲ့တော့၏။

ဤနေရာတွင် ကြားဖြတ်တင်ပြလိုသည်မှာ ယခုကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြသည့် သာယာဝတီထောင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်ဖက် မှုများမှာ ကွန်မြူနစ်များအား ခုခံကာကွယ်၍ ရေးသား တင်ပြခြင်းသည် မဟုတ်ပါ။ ဤအချက်ကိုကား သံသယ ကင်းရှင်းကြစေလိုပါသည်။

လူလူချင်း ဤသို့ညှဉ်း ပန်း နှိပ် စက် မှု မျိုး လုပ် ထိုက်၊ မလုပ်ထိုက် ဘဝတူ နိုင်ငံရေး သမားချင်း ငါ့နိုင်၊ သူညှဉ်း သဘောထားမျိုး ထားသင့် မထားသင့်၊ သစ်ငုတ် မြင့်တုံ မြက်မြင့်တုံ၊ တုံလုံတလှည့် ငါးဖျံ တလှည့်မိမိတို့အလှည့်ရောက် ပြီဟူ၍ တော့သဘောထားသင့် မထားသင့်၊ မည်သည့်ဝါဒနှင့် ယုံကြည်ချက်ကို ခံယူသည်ပင်ဖြစ်စေ၊ ဤဆိုးယုတ်သော အ ပြုအမူမျိုးတော့မရှိတန်ရာ၊ မည်သို့သောကာလ မည်သို့သော အစိုးရမျိုးပင် အုပ်ချုပ်စေကာမူ ဤ သာ ယာ ဝ တီ ထောင် အဖြစ်မျိုးကဲ့သို့ လူလူချင်း လူမဆန် ညှဉ်းပန်း နှိပ်ဖက်မှုမျိုး

နောင်တွင် မပေါ်ပေါက်စေရန်နှင့် ဤကဲ့သို့ အတုံ့အလှည့် ပေါ်ပေါက်စေမည့် စိတ်ထားမျိုး ပေါ်ပေါက်စေမည့်အပြု အမူမျိုးကို ထိန်းသိမ်းရှောင်ရှားနိုင်ကြစေရန်သင်ခန်းစာဖြစ် စေလိုသော ဆန္ဒသဘောကိသာ ရွှေရှုရေးသားမှုဖြစ်ပါသည်။

အုပ်စိုးသူများအနေဖြင့် (၀၁) အာဏာလက်ကိုင်ရ အစိုးရအဖွဲ့တဖွဲ့အနေဖြင့် လိုအပ်သည့်အချိန်တွင် လိုအပ်သော သူများအား ထိန်းသိမ်းထားရမည့် တာဝန်ကား ရှိစမြဲ ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိန်းသိမ်းမှုသည် ဥပဒေအရ ထိန်းသိမ်းမှုသာ ဖြစ်စေကာ ထိန်းသိမ်းခံရသူ၏ လူ့ အခွင့်အရေးကိုမူ တရားဥပဒေအတိုင်း တရားမျှတစွာ ခံစားစေခြင်း၊ ကာကွယ်ပေးခြင်းနှင့် ယခုကဲ့သို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုးမှကင်းလွတ်စေသင့်ပါသည်။ သို့မှလည်း အာဏာလက်ကိုင်ရ တရားမျှတသော အစိုးရဟူသော နာမည်နှင့် လိုက်လျော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

တော်လှန်ရေး အရိုးရလက်ထက်တွင် ထိန်းသိမ်းခံသူများ အပေါ်၌ ဤကဲ့သို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်သည့် အဖြစ်မျိုး မဖြစ်ရအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် လက်ဝင်းဖြစ်ရပ်များကား ပြည်ထောင်စုသားများအတွက် တန်ဖိုး မဖြစ်နိုင်သော (၀၂) အလွန် အဖိုးထိုက်တန်လှသော သင်ခန်းစာပြ နမူနာကောင်းကြီးတခုဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့သော သဘောထားမျိုးကို လက်ခံထွေးပိုက်နိုင်သည်နှင့်အမျှ လူလူချင်း ယခုကဲ့သို့ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုး ပေါ်ပေါက်စေမည့် ဖြစ်ရပ်များမှာ မကြာမတင်ချုပ်ငြိမ်းပျောက်ကွယ်သွားမည် မုချ ဖြစ်ပေသည်။ ဤမည်သော အရင်းခံစိတ်ထားသည်ပင် ဤစာအုပ်ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း၏ တခုသောအကြောင်းတရပ်ဖြစ်ပါသည်။

စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ပြန်သွားပြီး နောက်တနေ့မှာပင် တထောင်လုံးရှိ ပုဒ်မ ၅များကို အိပ်ထောင် အပြင်ဖက်ထုတ်၍ အသားလွတ်ရိုက်ပါလေတော့၏။ ခါတိုင်းလို နှစ်ချက် သုံးချက် ရိုက်ခြင်းမျိုးမဟုတ်ပဲ သံခေတများ ကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ အတော်ကလေးသဲသဲမဲမဲ ရိုက်ပစ်လိုက်ပါသည်။

“စုံစမ်းရေးကော်မရှင် လာတာနဲ့တော့ ခေါင်းမထောင်ကြနဲ့ကွာ၊ ဒို့က ဂရုမစိုက်ဘူးဟေ့” ဆိုသည့် သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရိုက်သမျှ ခံနေသူများအား ထပ်ခါတလဲလဲ ရိုက်နှက်ခြင်းဖြင့် သူတို့တွင် မည်သို့ အကြောင်းထူးမည် မသိသော်လည်း ကျွန်တော်တို့အတွက်တော့ ဘာမှပို၍အကြောင်းမထူးဘော့ပေ။ ထုသားပေးသားရနေသကဲ့သို့ ခံနိုင်ရည်ရှိနေပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကို လက်တွေ့ရိုက်နေသူများမှာ ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများ ဖြစ်၏။ သာယာဝတီထောင်တွင် သူတို့က လူနည်းစုဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့က လူများစုဖြစ်၏။ ရိုက်နှက်သူများကိုသာ ပြန်လည်လက်စားချေရလျှင် စိစိညက်ညက်ကြေသွားနိုင်ပေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့က လက်စားမချေကြပါ။ မတုံ့ပြန်ကြပါ။ ထိုစိတ်ကူးမျိုးလည်း မရှိကြပါ။

သူတို့မှာ ထောင်အာဏာပိုင်များ၏ ခိုင်းစေချက်အရ လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ အခြေခံပညာအရည်အချင်းက နည်းပါးသည့်အလျောက် အသိဉာဏ်နှင့် စဉ်းစားဉာဏ်လည်း နည်းပါးကြ၏။ သူတို့အခွင့်အရေးနှင့် လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကွက်ကွက်လေးကြည့်ကာ ရန်သူမဟုတ်သောလူလူချင်းအမျိုးသားချင်းများအပေါ် တွင်ကြိုမျှ ရက်စက်စွာ ရိုက်နှက်ကြခြင်း

ဖြစ်၏။ အာဏာပိုင်များ ခိုင်းစေသမျှ မစဉ်းစားပဲ လုပ်ကြံသူများသာ ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့က တုံ့ပြန်ခဲ့သော် သူတို့လဲနာကျန်မတော်တို့လည်း နာရုံမှတပါးအကြောင်းထူးမလာနိုင်ပေ။ သူတို့ကို အကာအကွယ်ပေးမည့် အာဏာပိုင်များ ရှိနေသေးသည်တကား။ အဓိကမှာအာဏာပိုင်များဖြစ်၍ သာမညမှာ အကျဉ်းသားများ ဖြစ်ပေရာ သူတို့ကို တုံ့ပြန်သည်ထက် အမြင်မှန်ရလာစေရန် ပူးကပ်စည်းရုံးခြင်းသာ အမှန်ဆုံး ဖြစ်သည်ဟု လက်ခံထားကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရင်ဆိုင်နေရသော အခြေအနေအရ ဤသဘောထား ရှိသည်သာ အကောင်းဆုံးနှင့် အမှန်ကန်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။

တနင်းလာနေတိုင်း တန်းစီရ၏။ ထောင်ပိုင်ကြီး လှည့်ကြည့်မည့်နေပေတည်း။ ဟန်းစီဆိုသည်မှာ လွယ်လွယ်ကူကူ ခေတ္တခဏ စီရခြင်းမျိုး မဟုတ်ပါ။ နံနက် ၆ နာရီခွဲမှစ၍ ထောင်အတွင်းပတ်၍ ဖောက်ထားသည့် မြေနီလမ်းပေါ်တွင် ပုံစံထိုင်နေရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထောင်ပိုင်ကြီးမလာမီအတွင်း နေပူလျှင် နေပူထဲ၊ မိုးရွာလျှင် မိုးရွာထဲ နေရခြင်းဖြစ်၏။ ထောင်ပိုင်ကား ၉ နာရီခွဲမှသာ ကြွတော်မူလာ၏။

အမှန်မှာ တနင်းလာတန်းစီဆိုခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ မကျေနပ်ချက် လိုလားချက်များ ထောင်ပိုင်ထံလျှောက်ထားရန်နှင့် အကျဉ်းသားများအခြေအနေကိုထောင်ပိုင်ကကြည့်၍ စစ်ဆေးရန်အတွက် ဖြစ်ပေသည်။ ယခု ကျွန်တော်တို့ တန်းစီကား ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ စီရံသာ စီရသည့် တန်း ဖြစ်ပါသည်။

“မြင်ရုံသာမြင်ရ၊ မကြင်ရမောင့်ကို” ဆိုသည့် တေးအတိုင်း ဖြစ်၏။

ထောင်ပိုင်ဝန်မလာခင် ခြောက်ထောင်ပိုင်နှင့် သံတေအချို့က ပထမလှည့်ကြည့်၏။ လှည့်ကြည့်ရင်းပါးစပ်မှလည်း ဤသို့ ရေရွတ်သွားကြပါသည်။

“မင်းအိုခန့် ထောင်ပိုင်ကို ဘာမျှမလျှောက်နဲ့။ သူက မေးရင် ကောင်းတယ်ပြော၊ အတုနဲ့တက်တဲ့အကောင် အသေဘဲ”ဟူ၍ ဖြစ်၏။

သူတို့က ပတ်လှည့်ပြီး နာရီဝက်ခန့်အကြာမှ ထောင်ပိုင်ကြီးသည် အချွေအရံများနှင့် ဝင်လာပါသည်။ ရွှေဆုံးမှ တုတ်ထမ်းသံတေများ၊ ထို နောက်မှ ဝှင်းနီ(စလွယ်နီကြီးပတ်ထားသည့်)အရစ်လေးရစ်ရ ထောင်ကြပ်အုပ်ကြီးကို ထောင်ခေါ်ဟာရအားဖြင့် ဝှင်းနီဟု ခေါ်ပါသည်။ ဝှင်းနီနောက်မှ ထောင်မှူးကြီး၊ ထောင်မှူးကလေးများ လိုက်ပါလျက် ကြွချီလာပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တန်းစီနေရာသို့ ထောင်ပိုင်ကြီး ရောက်မလာမီ ခရူဆုံးမှသံတေတဦးက

အားလုံး “နံပါတ်ကြီးကိုကိုင်၊ ခြေစု၊ ဒုစိ၊ ရွှေတည့်တည့်ကြည့်”ဟူ၍ အမိန့်ပေး၏။

အဓိပ္ပာယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ နာမည်၊ အဖေ နာမည်၊ နေရပ်၊ ပုဒ်မ၊ အကြောင်းအရာများ ရေးသားထားသည့် အလျား တပေခွဲ၊ အနံ တပေခန့်တွင်ရှိ ကတ်ပြား ကြီးကို နံပါတ်ကြီးဟုခေါ်၏။ နံပါတ်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ကိုင်လျက် ရင်ဘတ်တည့်တည့်တွင် ထားရ၏။ ခြေနှစ်ချောင်းကို

၈၆ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

စုရပ်၍ ဒူးခေါင်းကိုစုထားပြီး ရှေ့သို့ တည့်တည့်ကြည့်နေရမည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

တန်းစီသည့် အခါတိုင်းကြားရသည့်အမိန့်နှင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့ရသည့်အလုပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အမှန်အားဖြင့် ထိုအမိန့်များကား ရာဇဝတ်မှုကြီးများကို ကျူးလွန်ခဲ့သော ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများ အတွက်သာဖြစ်ရာ နိုင်ငံရေးကြောင့် ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ရသော ကျွန်တော်တို့မှာ ထိုရာဇဝတ်ကောင်များနှင့် ဘာမျှမခြားနားတော့ပေ။ ဤအချက် ဤဖြစ်ရပ်များကိုသာ စာဖတ်သူများဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ကြစေလိုပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့သည် အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း မတ်တတ်ရပ်နေရ၏။ ထောင်ပိုင်ကြီးက ကျွန်တော်တို့အား ဂရုတစိုက် လျှောက်ကြည့်မသွားပေ။ သူ့လူများနှင့်သာ စကားတပြောပြော သွားနေ၏။ တခါတရံ ဟိုကြည့်ဒီကြည့်လှည့်ကြည့်ခိုက်နှင့်သူ့ မျက်စိရွေ့တွင် အသက်ကြီးလွန်းသူများ ပိန်ချုံးနေသူများတွေ့လျှင် ဟိုမေး ဒီမေး မေးတတ်ပါသည်။ စိတ်ကောင်းဝင်သည့်အခိုက်နှင့် ကြုံလျှင် နံပါတ်ကြီးပေါ်တွင် 'နို့စား' ခေးရန် လက်မှတ် ထိုးသွားတတ်ပေသည်။ နံပါတ်ကြီးထံ လက်မှတ် ထိုးပေးခံရသူကား ထိုအပေါ်တွင် ထိပေါက်သူများဖြစ်၏။ ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာရသည့် အဖြစ်မျိုးဖြစ်ပေသည်။

နို့စားရသူများသည် ထမင်းပုံစံအပြင် နေ့လည်ဖက်တွင် နို့တခွက်နှင့် ပေါင်မုန့်တပိုင်းရ၍ အလုပ်ခွင်မဆင်းရပဲ နားခွင့်ရ၏။ သို့သော် အပြည့်အဝမရပါ။ အပြည့်အဝမရဆိုသည်မှာ ထောင်ပိုင်က နို့စား ၁၅ ရက်ပေးသွားသော်လည်း ဆေး

ရုံက ငါးရက်မှ ခုနစ်ရက်သာ အများဆုံးပေးပြီး ဖြတ်လိုက်ပါသည်။ သို့သော် နို့စားရကြောင်းကိုမူ ၁၅ ရက် ပြည့်အောင် လက်မှတ် ရေးထိုးရပေ၏။ (ဤအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှေ့အခန်းများတွင် ပါပါဦးမည်။) ထောင်ပိုင်ကြီး ပူးထဲပြန်ရောက်သွားသည့်အခါမှ ထိုနေ့တွက် ငရဲခန်းတခုဖြစ်သော တန်းစီခြင်းကိစ္စမှာလည်း ပြီးဆုံးသွားပါသည်။

ဆေးရုံနှင့်ဆရာဝန်

ထောင်တွင် အဆောင်တဆောင်ကို ဆေးရုံဟု သတ်မှတ်လျက် ဖွင့်ထား၏။ ဆရာဝန်တယောက်ရှိ၏။ သို့သော် ဆေးဝါးကား ဗလာနုတ္တိ၊ ဆရာဝန်ကလည်း အမည်သာရှိ၍ လူမရှိ။ ထောင်ကျ ကုန်ပေါင်ဒါများကသာ ဆေးပေးဆေးယူလုပ်၍ ဆေးကုသပေးလေ၏။ မမာမကျန်းဖြစ်၍ ဆေးရုံသွားလျှင် ဘာဆေးမှန်းမသိသော အဖြူရေများကိုသာ တိုက်၏။ ဆေးပြောင်းပေးခြင်း၊ ဆေးထိုးပေးခြင်းမရှိပေ။ ကျွန်တော်တို့ကမူ ဆေးရုံရောက်လျှင် ဆေးရုံမှ ဆေးထိုးပေးကြောင်း မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ရ၏။ ဆေးမထိုးရ၍ လက်မှတ်မထိုးနိုင်ဟု ငြင်းလျှင် ရိုက်၏။ ပထမပိုင်းဆေးရုံရောက်သူများအဖြစ်အပျက်ကြောင့် နောက်လူများက အရိုက်မခံတော့ပဲ အလွယ်တကူပင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြပေသည်။

ထောင်ဆရာဝန်ကို ကျွန်တော်တို့က ဇီဝကကြီးဟု အမည်ပေးထား၏။ ရောဂါမှန်သမျှကို အဖြူရေဆေးတခွက်နှင့် ကုသနိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တိဘိသမားကိုလည်း ဆေးအဖြူ ခေါင်းကိုက်သမားကို

လည်း ဆေးအဖြူ၊ ဗိုက်နာသူလည်း ဆေးအဖြူ၊ ဖျားနာသူ
ကိုလည်း ဆေးအဖြူ၊ မျက်စေ့နာသူကိုလည်း ဆေးအဖြူ
ဝဲပေါက်သူအားလည်း ဆေးအဖြူ၊ ရောဂါမှန်သမျှ ဆေးအဖြူ
ကိုသာတိုက်၍ ကုသပေးပါသည်။ ဆေးရုံကိုသွားမဲ့သာသွား
ရသည်။ ဘာဆေးတိုက်မည်ကိုမူ သိပြီးဖြစ်နေ၏။ ဆေးရုံမှ
ပြန်လာသူများအား အိပ်ထောင်ရောက်လျှင် “ရဲဖြူ” ဟုနာမည်
ပြောင်ခေါ်ကြပါသည်။

ဆေးထိုးခံရကြောင်း သူတို့လက်ညှိုးထောက်ပြသည့်နေရာ
တွင် လက်မှတ်ထိုးခံရသော်လည်း ဆေးထိုးခံရသူမှာ လူတရာ
တွင် ငါးယောက်ပြည့်အောင် မရှိဘူးပေ။ ရသမျှဆေးများ
ကို ဆရာဝန်ကယူ၍ အပြင်တွင်ဆေးတိုက်ဖွင့်ပြီး ဆေးကုပေး
နေရကြောင်း သိရ၏။ ဆရာဝန်ကား တနေ့တခေါက်ပင်
မှန်မှန်မလာပေ။ သူလာသည့် အချိန်တွင် ထောင်ကျ ကုန်
ပေါင်ဒါများက ရောဂါကြီးသူများကို ဝင်ပြသည့် အခါ
“အို ဒီကောင်တွေ ဆေးကုပေးဖို့ကောင်းတဲ့ အကောင်တွေ
မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့သေရင် စာရွက်တရွက်ဘဲ ကုန်မယ်” ဟု
ရိုင်းစိုင်း ရက်စက်စွာ ပြောလေ့ရှိသူဖြစ်ပါသည်။

နို့စားရသူများမှာ နံပါတ်ကြီးထဲတွင် ၁၅ရက် ရေးပေး
သော်လည်း ငါးရက်လောက်သာရပြီး နောက်ထပ်မရတော့
ပါ။ ကျန်ရက်အတွက်ကိုမူ နို့မရတော့သော်လည်း နေ့တိုင်း
လက်မှတ် သွားထိုးပေးရ၏။ နို့တပုံစံကို ဆေးလိပ် ၂၀
သို့မဟုတ် ပိုက်ဆံငါးမူးဖြင့်ရောင်းစား၏။ ထောင်ကျများက
ကျန်တော်တို့ထံမှ ကစ်၍ရသမျှဖြင့် ဝယ်သောက်ကြ၏။

ဆေးရုံတွင် လူ့ဝဝကျော်ရှိသည့်အနက် လူငါးယောက်

ခန့်သာ အတွင်းလူနာအဖြစ် လက်ခံထား၏။ (သေဖို့ဆဲဆဲ
လူနာများသာ ဖြစ်သည်။) ဆေးရုံမှ လူနာကုတင်များတွင်မူ
သံတေ(ယောင်ကျအကြီးအကဲ) များကမေ့ ရာနှင့်ခြင်ထောင်
နှင့် အကျနေထိုင်လျက် စက်တော်ခေါ်ကြ၏။

ဆရာဝန်မှာ ပန်ချာပီလူမျိုးဖြစ်၍ ဗမာစကားကို ဗမာ
တယောက်လို ပြောတတ်သူဖြစ်၏။ သူ့တွင် အယ်လ်-အမ်-ပီ
ဆိုသော ဘွဲ့တခုကလဲ့၍ ဆရာဝန်တယောက်၏အင်္ဂါရပ် လုံးဝ
မရှိပါ။ ဆရာဝန်တယောက်၏ ကြင်နာမှုမျိုး မဆိုထားဘိ
သာမန်လူသားတယောက်၏ ကြင်နာမှုမျိုးပင် ရှိသူမဟုတ်
ပေ။ သူ့တွင် မည်မျှရက်စက်သော နှလုံးသား ရှိသည်ကို
ထင်ရှားသော ဖြစ်ရပ်တခုဖြင့် တင်ပြပါမည်။

ထောင်ကြီးထဲသို့ ပုစိမ ၅ များ ရောက်လာတိုင်း အသေ
အလဲရိုက်နှက်ကြ၏။ လက်စွမ်းပြကြ၏။ သာယာဝတီထောင်
အကြောင်း သက်သေပြ၏။ ထိုသို့ ထောင်ဗူးကြီးထဲတွင်
ပုစိမ ၅ များကို ရိုက်နှက်နေသည့်အခါ သူ့ရောက်လာတတ်ပြီး
မြှောက်ပေးလေ့ရှိ၏။ ရိုက်နေသူများကို အားပေးလေ့ရှိ၏။

“ဟေ့...တယ်နဲ့လဲကွ၊ မင်းတို့ရိုက်တာ အကဲအမြဲ မပါ
သေးပါလား။ ငါ့မှာရှိတဲ့ မြင်းမီးတွေ တယ်မှာ သွားသုံး
ရမလဲ။ တယ်ခလျှော်တဲ့ အကောင်တွေ ဘဲ၊ ဒီကောင်တွေ
အရိုက်မတတ်သေးဘူး၊ အရိုက်သင်ပေးလိုက်ဖို့ထောင်ပိုင်ကြီး
ပြောရအုံးမယ်။ ကဲ ဒီခန့် မြင်းမီး ၁၀ ချောင်း လောက်
သုံးချင်တယ်ဟေ့” ဟု ပြောဆို မြှောက်ပေးလေ့ ရှိ၏။

ဤမျှ လူစိတ်ကင်းမဲ့သူပေတည်း။ ရိုက်နှက်ခံရ၍ခေါင်းကဲ့
နဖူးကဲ့ လက်ကဲ့လူများကို ထုံဆေး မေ့ဆေး မပါပဲ အစိမ်း

ချုပ်ချုပ်ပေး၏။ အောက်ကခံရသူမှာ ငပြေမ ဆားပက် သည့်နှယ် ထွန်ထွန်လူးမတတ် ခံရပေသည်။

သို့သော် ထောင်ဆရာဝန်ကဲ့သို့ အလွန် ရက်စက် ကြမ်း ကြက်သူများရှိသလို အလွန်စိတ်သဘောထားနဲ့ညှိ၍လူမဆန် သည့် နှိပ်စက်မှုများကို မကြည့် ရက် သည့် အဝတ် တိုက် ချေးဘိုက်ထောင်မှူး မစ္စတာ ဘာနာဂျီကဲ့သို့ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးလည်း ရှိပါသေး၏။ သူကား အကျဉ်းသားများဖက်က လိုက်လေ့ ရှိ၏။ အကာအကွယ်ပေးလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ဘာနာဂျီ သည် သာယာဝတီထောင်မှ အမြန်ဆုံး ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ရ ပေသည်။

နူးညံ့သော အသည်း နှစ်လုံးပိုင်ရှင် ဖြစ်သောကြောင့်ပင် ဆရာဝန်နှင့်တကွ အကျဉ်းသားကုန်ပေါင်ဒါများ၏ မတရား လုပ်မှုကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် နို့စား မလျှောက်ရန် နှင့် မဆေးရုံမသွားရန် ပုဒ်မ ၅ အချင်းချင်း မေတ္တာရပ်ခံ ခဲ့ရ၏။ ပုဒ်မ ၅ များအတွက်ရသည်ကနည်းနည်း၊ သူတို့စားနေသည်က များများ ဖြစ်နေသည်ကို သိမိမေ့သော နည်းဖြင့် တွဲပြန် လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မမာမကျန်းဖြစ်သူများ ရှိခဲ့လျှင် အိမ်က ပို့ ပေးသည့် ငန်းဆေး၊ ချွေးထုတ်ဆေး၊ လျှက်ဆား တို့ဖြင့် တဦးကိုတဦး ကြင်နာ ယုယစွာ ကုသပေးခြင်းဖြင့် ထောင်ဆေးရုံကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆေးရုံ ဆန့်ကျင်ရေး၊ လှုံ့ဆော်ခဲ့ရသည့် နောက် အ ကြောင်းတကြောင်းမှာ အကျဉ်းသားကုန်ပေါင်ဒါ ရမ်း၍ ကုသမှုကြောင့် မင်းဘူးမှ ရဲဘော်တဦးနှင့် ပဲခူးမှ ရဲဘော် တဦးသေဆုံးခဲ့ရသည့် ကိစ္စကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဆေးဖြူကြီးနှင့် လမ်းခွဲလိုက်ကြတော့၏။ ပုဒ်မ ၅ များထဲတွင် ပါလာသည့် ဗိန္ဒော ဆရာ များလည်း အလုပ်ရသွားကြပေသည်။

ထမင်းဆွဲ ထမင်းဆွဲ

“ထမင်းဆွဲ၊ ထမင်းဆွဲ” ဆိုသည့် အသံမှာ ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စောင့်မျှော် နေ ရသော မင်္ဂလာ အရှိဆုံး၊ ကျက်သရေအပေါင်းတို့နှင့် အပြည့်စုံဆုံးသော အသံဖြစ်၏။ သမင်းဟခုကိုသာ အားပြု၍ အဟာရစောင့်သော ရုပ် တည် မြဲမှုအတွက် ကြီးပမ်းနေရသူများအဖို့ ထမင်းစားချိန်ကိုသာ ငံ့လင့်၍ နေကြရသည်မှာ သဘာဝလည်း ကြပေသည်သာ။ ထမင်းဆွဲဆိုသည်မှာ ထမင်းသွားယူရန်ခေါ်သည့်အသံဖြစ်၍ ထောင်ဝေါဟာရအားဖြင့် ထမင်းစားကို ထမင်းဆွဲဟု ဆို ပါသည်။

နေသာသည့်အချိန်တွင် ထမင်းဆွဲရသည်မှာ ဒုက္ခမရောက် ပါ။ အပူရှိန်ဒဏ် ခံရရုံမျှလောက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မိုးရွာ သည့်အခါတွင်မူ အလွန်ဒုက္ခရောက်ကြ၏။ ဆောင်းစရာ က လည်းမရှိ၊ အဝတ်အစား အပိုကလည်း မရှိသဖြင့် ရှိသည့် အဝတ်အထည်ကလေးကို ရေစိုမခံနိုင်ကြပေရာ အဝတ်ဗလာ နှုတ် ကိုယ်တုံးလုံးဖြင့် ထမင်းဆွဲထွက်ရပါသည်။ ယူနီဖောင်း ဆင်တူနှင့် ဖြစ်နေကြ၏။ ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့အား အပြင်လူတဦးဦးကမြင်လျှင် ဘယ်ကလူရိုင်းတွေ လူ့ လော ကထ ရောက်နေကြသလဲ” ဟု ဆိုကြမည်အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသို့လည်းကျွန်တော်တို့၏ ဘဝငရဲတွင် အရှက်နည်းနည်း

ခံခဲ့ရသော အခန်းမျိုးလည်း ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ အရှက်ဟု
သည်ကို ကျွန်တော်တို့က မျက်နှာလွှဲထားကြရ၏။

ထမင်းဆွဲရာတွင် အဆောင်လိုက် နှစ်ယောက်တတ်စီ တဲ
လျက် ပန်းကန်ပြားများကိုကိုင်ပြီး ဖိုကြီးကို ပတ်လျက် ထိုင်
နေကြ၏။ ဖိုဘာယာ၏အမိန့်ရမှ ထမင်းပေးသည့်အပေါက်ရှိ
ရာသို့ ထသွားရ၏။ ထမင်းပေးသည့် အပေါက်နှစ်ပေါက် ရှိ
ရာ ပထမပေါက်မှ ပန်းကန်ပြား ထိုးပေးလိုက်လျှင် ဒုတိယ
ပေါက်မှ ထမင်းနှင့်ဟင်း ပြန်ထွက်လာသည်။

နံနက်ပိုင်း ထမင်းဆွဲရသည့် အခါတွင်မူ သူ့သူ-ငါ့ငါ အ
ရွက်ပေါင်းစုံ ရေလုံပြုတ်ဟင်း ဗာခွက်သာသနာဖြင့် အဆိုး အ
ကောင်းမရှိပဲ သာတူညီမျှကြပေသည်။ ညနေ အသားတုံး
တတုံးရမည့် ထမင်းဆွဲတွင်မူ ကံဆိုး-ကံကောင်းပြဿနာပေါ်
လာပေ၏။ တဖက်သော အစပေါက်မှ သွင်းပေးလိုက်သော
ပန်းကန်ပြားအလွတ်သည် တဖက်သောအပေါက်မှ ပြန်ထွက်
လာသည့်အခါ ထမင်းရောဟင်းပါ ပါလာရာ၌ တတုံးတည်း
သာရရှိသည့် ဝက်သားတုံးသည်အသားတုံး သို့မဟုတ် အသား
နှင့်အဆီ တွဲနေသည့်အတုံး မဟုတ်ပါပဲ အဆီတုံးကြီးသာ
သော်၎င်း၊ အသားရောအဆီပါ မပါသည့် အခေါက်တုံးကြီး
သော်၎င်း ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့လျက်ကံဆိုးသူစာ
ရင်း ဝေါက်သွားပါသည်။ အသားတုံး ရလာသူမူ ပြုံးပြုံးက
လေး ရှိနေ၏။ ထိုသူကား ကံကောင်းသူပါပေ။

နောက်ပိုင်းကျသူများက ရွှေပိုင်းမှလူများ၏ ဟန်ပန်အမူ
အရာ မျက်နှာအနေအထားကိုကြည့်လျှင် ဗေဒင်ဟောကိန်း

ထုတ်ရသည်မှာလည်း စိတ်ပျော်ရွှင်မှုတရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။
ဟာသကွက်ကလေးတကွက်လည်း ဖြစ်၏။

ပြန်ထွက်လာသည့် ထမင်းပန်းကန်ပြားကိုယူ၍ မျက်နှာ
ကြီးရှုံ့မဲ့ပြီး မလှမ်းချင်လှမ်းချင် ခြေလှမ်းဖြင့် အိပ်ထောင်
ဖက်သို့ ဦးတည် သွားနေရသူသည် အဆီတုံးသော်၎င်း၊ အ
ခေါက်တုံးသော်၎င်း ရရှိသွားသူ ဖြစ်ရပေမည်သာ။ ထမင်း
ပန်းကန်လေး တရမ်းရမ်း ခြေလှမ်းသွက်သွက် လှမ်းနေသူမှာ
မူ အသားတုံး ရသွားသူသာ ဖြစ်ရမည်မှာ မလွဲပေ။

မိမိတို့ဟောကိန်းထုတ်လိုက်သည့် ဟောပြောချက်မှန်မမှန်
အိပ်ထောင်ရောက်သည့်အခါ ပြန်လည်စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရ
သည်မှာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသော ပျော်စရာ
ကောင်းသည့် အလုပ်တခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

မိမိအလှည့်တွင်မူ ပန်းကန်ပြား ထိုးလိုက်ပြီးနောက် ရင်
ကထိတ်ထိတ်ဖြင့် ဘာကြီးများ ထွက်လာလေမလဲဟု စောင့်
မျှော်နေရသည့် ခဏတာအချိန်ကလေးမှာလည်း ရင်မောစရာ
ပါပေ။

အိပ်ထောင်အပြန်ခရီး မိုးရွာနေခိုက်ကြုံခဲ့ရလျှင် ဟင်းရေ
အတွက် မပူရတော့ပဲ ဝက်သားတုံးပေါ်ကျလာသည့် မိုးစက်
ရေများက အလိုအလျောက် အဆီရေကြဲကလေး ဖြစ်သွား
တတ်ပါသည်။ တခါတရံ ဟင်းသည် သူ၏ မျက်စေ့မှားမှု
ကြောင့် အသားတုံးနှစ်တုံးမျှ ပါလာတတ်ရာ ဤလို ဖြစ်
တောင့်ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်လာသည့်အခါမျိုးတွင်မူ ကံထူးမောင်ရှင်မှာ
ရွှင်ရွှင်ပြုံးပြုံး ပျော်မဆုံးဖြစ်သွားတတ်ပါသည်။

မို့ရသောမျက်နှာဆိုသည်မှာ အံ့သားတုံးနှစ်တုံးရသည့်သူ

၉၄ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

၏မျက်နှာပေါ်တွင် အရိပ်သန်းလာသည့်မျက်နှာမျိုးကိုခေါ်ဆိုရလျှင် အမှန်ကန်ဆုံးဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အား ပေးသည့် ထမင်းပုံစံမှာ တူတံဆိပ်ထောပတ်ဘူးလေးနှင့် နှစ်ခွက်စာမျှ ဖြစ်လေရာ စားလုံးကောင်းသည့် အလုပ်ကြမ်း လုပ်နေရသော ကျွန်တော်တို့အတွက် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မသိုလောက်နိုင်ပေ။ ထမင်းအနည်းငယ်သာ စားနိုင်သည့် သက်ကြီးရွယ်အိုများထံမှ ပိုလှုံသော ထမင်းများကို တောင်းယူ စားခွင့်ရပေသည်။

ကလိန်မကျချင်ပဲ ကလိန်ကျရသည့် အလုပ်တခုလည်းလုပ်ရ၏။ တဦးက ချာပါဟိစား စာရင်းပေး၍ တဦးက ထမင်းစား စာရင်းပေးပြီး တဝက်စီနှစ်မျိုးစားရသည့်နည်းကို ထွင်ရပါသည်။ ညနေထမင်းကို စားပြီး ညအဆာပြေ စားရန်အတွက် ချာပါဟိလေးကို ချန်ထားပါမှ ဝမ်းကြုတ်သံလည်း မကြားရပဲ အိပ်၍ ကောင်းပေသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ လိမ်နည်းတရာကို သင်ဆရာမြင်ဆရာမရှိပဲ ဘဝကုသိုလ်အကျိုးပေးမဟုတ်။ အကုသိုလ် အကျိုးပေးကြောင့် တတ်မြောက်ခဲ့ရသူများ ဖြစ်ပေ၏။

ထမင်းစားတိုင်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့နေရသည့် စိတ်မကောင်းစရာ တခုမှာလည်း သက်ကြီး ရွယ်အိုများ၏ မျက်ရည်ကျမှုပင်ဖြစ်၏။ သက်ကြီးရွယ်အိုများမှာ သူတို့ပေးသော ထမင်းကို မစားနိုင်တိုင်း ဝမ်းပမ်းတနည်း မျက်ရည်ကျရသည်မှာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှဖြစ်ပေရာ မြင်ရသူတိုင်းပင် စိတ်ထိခိုက်မှုဖြစ်ကြရပေသည်။

တောင်မင်းမြောက်မင်းမကယ်နိုင်ဆိုသည်မှာ ကျွန်တော်

တို့ဘဝမျိုးပင်ဖြစ်ရာ အဘတို့အား ကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံမှတစ်ပါး မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ပေ။ တတ်နိုင်သမျှတော့ အကူအညီပေးကြ၏။ အဘတို့ ထမင်း ပန်းကန်ထဲတွင် ပါလာသည့် မကောင်းသော အသားများနှင့် ကျွန်တော်တို့ လူငယ်ပိုင်းမှ ရရှိသည့် အသားကောင်းကလေးများကို လဲလှယ်ပေးကြ၏။ အဘတို့နှုတ်မှ မည်သို့မျှ မမြည်ရဘဲ သူ့ထက်ငါ့ဦးအောင် လဲပေးကြပေသည်။

ဤကား လူသားချင်း ထားရှိအပ်သည့် ကြင်နာမှုဆိုသည်ကို မည်သူ၏ တိုက်တွန်းချက်မျှ မပါရှိပဲ ကိုယ်အသိနှင့် ကိုယ်လုပ်ဆောင်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဝတ်ရသည်ကား အစုတ်အနုတ် စားရသည်ကား တလုတ်တဆုတ်၊ နေရသည်ကား တဲပုတ်ဆိုသည့် စကားပုံမှာ ကျွန်တော်တို့အဖြစ်မျိုးကို တင်စားပြောလျှင် ပို၍မှန်ကန်မည်သာ ဖြစ်၏။ နေရသည့်ကား တိုက်ဟု ဆိုစကားရှိသော်လည်း တဲပုတ်နှင့် နေရခြင်းလောက်မျှ မကောင်းပေ။ မသေရုံ စားရသော ထမင်းဖြင့် အဟုတ်စောင့်သော ရုပ်ကို တတ်နိုင်သမျှ ထိန်းသိမ်းနေရ၏။ ထောင်က ကျွေးသော ထမင်းဟင်းမှာလည်း မည်မျှပင်ညံ့စေကာမူ မည်မျှပင် မကောင်းစေကာမူ ထမင်းဆွဲ ဆိုသည့်အသံကို ကြားလိုက်ရသည့် အခါတွင်မူ ဝမ်းသာအားရ ရွှင်မြူးသွားကြသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

တနေ့နှစ်ကြိမ် မှန်မှန်ကြားနေရသည့် ထမင်းဆွဲဆိုသည့် အသံကိုမူ ကြိုဆိုလျက်သာပင်။ ထမင်းဆွဲခေါ်သံကြားတိုင်း မောင်မောင်လားမယ်ဆိုလို့ ကော်ဖီရေတွေဖျော်လို့ ဆိုသော သီချင်းသံကလေးကို ကြားယောင်နေမိပါသည်။

အသားလွတ် ရိုက်နှက်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့အား လက်မှတ်ထိုးထွက်လိုသလားဟု တလ တကြိမ်ခန့် မေးတတ်၏။ လက်မှတ်ထိုး ထွက်လိုသလား ဆို သည်မှာ ကျွန်တော်တို့သည် နောက်နောင် မည်သည့် နိုင်ငံ ရေးပါတီတွင်ရင်း၊ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင်ရင်း ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုရန် ခံဝန်ကတိပေးရပါသည်။ ယခုပြုမူ ခဲ့သည့်အမှားကိုလည်း ဝန်ချတောင်းပန်ပါသည် ဟူသော အချက်များပါဝင်သည်။ ခံဝန်ချက်ကိုအစိုးရထံ လျှောက်လွှာ တင်ခြင်းဟု ခေါ်ပါသည်။ ခံဝန်ချက်ဖြင့် ထွက်မည် ဟု လျှောက်လွှာ တင်သည့်အခါ သက်ဆိုင်ရာရဲစခန်းကို ပြန်၍ မေး၏။

“မောင်...အား လွတ်လိုက်လျှင် ထိန်းသိမ်း ကြည့်ရှုရန် အခက်အခဲရှိမည်လော၊ ကန့်ကွက်ချက် ရှိ မရှိ မေးမြန်းပြီး ကန့်ကွက်ချက်မရှိလျှင် လွတ်ပေး၏။ မည်သို့ပင် လက်မှတ် ထိုး၍ ဝန်ခံချက်ပြုစေကာမူ သက်ဆိုင်ရာရဲစခန်းမှ ကန့်ကွက် လျှင် လွတ်မပေးပေ။ ဤသို့ မကန့်ကွက်ရန်အတွက် ရဲစခန်း တာဝန်ခံအား ငွေပေးရ၏။

လက်မှတ်ထိုးထွက်လိုသလားဟုမေးသည့်အခါ လက်မှတ် ထိုး၍ မထွက်လိုပါဟု ပြောသူများအား တဦးချင်း ခေါ်၍ အသားလွတ်ရိုက်ကြပြန်၏။ သူတို့အမြင်ကတော့ ခေါင်းမာ တဲ့အကောင်တွေဟု ယူဆကာ ထပ်ဆော်ပေးသည့် သဘော ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့မှာ မှားသည် မှန်သည်အချက်

ကို အပသား၍ လူတိုင်းတွင် ရှိနေသည့် ပြင်းထန်သော ယုံ ကြည်ချက်နှင့် တက်ကြွသော စိတ်ဓာတ်ကား လက်မှတ်ထိုးဖို့ ဆိုလာတိုင်း ခေါင်းခါကြပါသည်။ အာဏာပိုင်များဖက်က လည်း သူတို့အမြင်မှန်သလို ကျွန်တော်တို့ ဖက်ကလည်း အ မြင်မှန်သောအချိန် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့က ချွင်းချက်ထားပေး၏။ မမာ မကျန်းဖြစ်နေသူများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများကိုမူ လက်မှတ် ထိုး ထွက်ရန် တိုက်တွန်းခွင့်ပြုခဲ့ပါသည်။ ပါတီခေါင်းဆောင် ပိုင်းနှင့် ပါတီဝင်များကိုမူ မည်သို့သော အခြေအနေရောက် နေစေကာမူ လက်မှတ်ထိုးထွက်ရန် ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် တားဆီးခဲ့၍ လက်မှတ်ထိုးထွက်သူများမား သစ္စာ ဖောက်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ပေသည်။

အနေကလည်းကြာလာ ဗေထုအထောင်းကလည်း ခံရဖန် များလွန်းသဖြင့် အကြောင်းရှာပြီးဘဲရိုက်ရိုက်၊ အကြောင်း မဲ့ဘဲ ရိုက်ရိုက် ကျွန်တော်တို့အဖို့ ကျင့်သားရနေပြီ ဖြစ်၏။ ထူး၍မမာနီးတော့ပါ။ အရိုက်ခံနိုင်သည့်နည်းသစ်များ ခိုသာ ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။

အရိုက်ခံနိုင်သည့် နည်းဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ ရိုက်တော့မည်ဆိုလျှင် ရှိသူများအားကိုညှစ်ထုတ်၍ ကျောကုန်း ပေါ်သို့ စုပို့ လိုက်ပြီး ကျောကုန်းကိုအားစိုက်၍ တင်းထား လိုက်သဖြင့် ရိုက်လိုက်သောတုတ်က အသားထန်စင်မသွား တော့ပဲ ခုန်၍ထွက်သွားပါသည်။ မနာတော့ မဟုတ်ပါ။ နာတော့နာပါသည်။ အနာသက်သာသည့်နည်းများ ဖြစ် ပေသည်။

ဤသည်မှာ အရိုက်ခံရလွန်းသဖြင့် တုတ်ကသင်ပေးသော ပညာဖြစ်ပေ၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ထောင်ထဲတွင် သတင်းစာလည်း မှန်မှန်မဖတ်ရ။ ပြက္ခဒိန်ကလည်း မရှိသဖြင့် မည်သည့်နေ့၊ မည်သည့်ရက်၊ မည်သည့်လရောက်နေသည်ကို မည်သည့် အမှတ်အသားကမှ မပြမိကြပါ။ ဤသို့သော အခြေအနေတွင် “ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲ”၊ ဘယ်နှစ်ရက်လဲ”၊ “ဘယ်နေ့ဝါဆိုလပြည့်နေ့လဲ” စသည်ဖြင့် မေးတတ်ပြီး မဖြေနိုင်သည့် အခါလည်း အရိုက်ခံရပြန်ပါသည်။

သူတို့အလုပ်က မည်သည့်နည်း နှင့် ရိုက်ရပါမည်လဲ ဟု စဉ်းစားရသည့် အလုပ်ဖြင့်၍ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဘယ်နှစ်ချက် အရိုက်ခံရအံ့မလဲဟု တွက်ရသောအလုပ် ဖြစ်၏။ မည်သို့သော ဘဝဝဋ်ကြွေးကြော်ငှာ မပြောတတ်တော့ပါ။ ဤအကြောင်းလေးပေါ် စဉ်းစားလျှင်မူ တမင်သက်သက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုမျိုးလုပ်ချန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိမရှိထင်ရှား သိသာလောက်ပေမည်။

“အပျင်းပြေရိုက်သည်” ဆိုသော ဝေါဟာရကိုစာဖတ်သူများ တသက်ကြားဘူးသည်မဟုတ်ပါ။ မိဖ ဆရာ မည်သူကမျှ အပျင်းပြေ ရိုက်မည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာကား အပျင်းပြေရိုက်သည်ဆိုသည့် စကားကိုလည်း ကြားဘူး၍ ကြံလည်း ကြံဘူးခဲရ ခံလည်း ခံခံရဘူး၏။

တခါတရံတော့လည်း စဉ်းစားမိ၏။ ရိုက်သူကဘဲ လွန်လေသလား၊ အရိုက်ခံရသူကဘဲ လွန်လေသလားဟူ၍ တည်း။ “အပြစ်ရှာသူရွှေတွင် ဆင်ခြေလဲခြင်းသည် အချည်းနှီးသာတည်း” ဟူသော စကားလည်း ရှိသည်မဟုတ်ပါလော။

ကျွန်တော်တို့ ပုဒ်မ ၅ များထဲတွင် အများစုမှာ အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများ ဖြစ်ကြရာ သူတို့အနေဖြင့် ဘီကလပ် ခေင် “ခ” တန်း လျှောက်နိုင်သူများ မဟုတ်ပါ။ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကလူများကမူ ဘီကလပ် ခေင် “ခ” တန်း လျှောက်၍ ရနိုင်သူများဖြစ်ကြ၏။ ထောင်ထဲတွင် “ခ” တန်း လျှောက်သင့် မလျှောက်သင့် ပြဿနာများ ပေါ်လာခဲ့၏။ အမျိုးမျိုး စဉ်းစားဆွေးနွေးကြပြီးနောက်အောက်ပါအဖြေတခု ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ အကျဉ်းအကြပ်ထဲရောက်နေသောအခြေအနေတွင် “ခ” တန်း မရနိုင်သူများကို ပါတီ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက ဝန်ခံခွာမသွားပဲ သူတို့ကိုပစ်မထားပဲ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းသည် သူတို့နှင့် အေးအတူပူအမျှ နေကြရမည်။ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှာ မည်မျှ အကျဉ်းအကြပ်ထဲ ရောက်နေစေကာမူ မည်မျှ အခွင့်အလမ်း ပေးစေကာမူ “ခ” တန်း မလျှောက်ရ။ လက်မှတ်ထိုးထွက်ရန် မကြိုးစားရ။ စံပြအဖြစ်နေရမည်ဟုဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့၏။ သို့သော် ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှ အချို့လည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လက်မခံသံယောင်ပြုပြီး လက် တလုံးကြား လျှံကွက် ထွင်ခဲ့ကြပေသည်။

ရဲဘော်များရှေ့တွင်မူ သူရဲကောင်း ကြီးများပမာ ဝင့်ကြားပြီးလေ့ခွက်ချည့်ကျန် အလံမလွဲကြဟု ကြွေးကြော်၏။ ဖတ်ကြွေးကြော်၏။ အိမ်မှ ထောင်ဝင်စာလာသည့် အခါတွင်မူ ပြင်ပမှနေ၍ “ခ” တန်းရရန် ကြိုးစားခိုင်းခြင်း၊ ဝ. ရားလွတ်တော်သို့ စာချန်တော် တင်သွင်းလျှောက်ထားခိုင်းခြင်းများ ပြုလုပ်စေ၏။

အချို့ဆိုလျှင် အိမ်ကထောင်ဝင်စာလာသည့်အခါ တိတ်တဆိတ် ခံဝန်ချက်လက်မှတ်များ ထိုးပေးခဲ့ကြ၏။ အပြင်ကမိဖုသားချင်းများက သူတို့သဘောနှင့် သူတို့ လုပ်သယောင်တင်ပြတတ်ကြပေသည်။ ကွန်မြူနစ်တို့ အကျင့်ကား ကောက်ကျစ်၏။ စဉ်းလဲ၏။ မလိမ့်တပတ်လုပ်တတ်၏ဆိုသော အချို့သော ဝေဖန်ချက်များသည်လည်း မမှားလှပါချေ။

ဤသို့ မလိမ့်တပတ်လုပ်သူများအကြောင်းကို သိပင် သိငြားသော်လည်း ရဲဘော်များအတွင်းပွင့်ချလိုက်လျှင် ရဲဘော်အများစုစိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမည်စိုးသဖြင့် မသိဟန်ပြု၍ သူတို့၏ စဉ်းလဲမှု၊ ကောက်ကျစ်မှုများကို မျက်ကွယ်ပြုခဲ့ကြရပေသည်။ ဖုံးဖိတန် ဖုံးဖိခဲ့ကြရသည်။

ယခုကဲ့သို့ ကျွန်တော်ထုတ်ဖော်ရေးသားရာတွင် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် နောင်တရခြင်းသာ ရောပြွန်းနေ၏။ အမှန်ကိုဝန်ခံချလျှင် ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်လာလေ ပို၍ကောက်ကျစ်လေ၊ ပို၍စဉ်းလဲလေ၊ ပို၍သစ္စာမဲ့လေသည်ကို ထိုအချိန်ကပင် ဝမ်းနည်းစွာ ထိတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း ယုံကြည်ချက်မျက်နှာဖုံးကြီးကြောင့် ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် မမြင်ခဲ့ပါလေ။

ထို့ကြောင့် ယနေ့ယောတုန်းကွန်မြူနစ်အမည်ခံသူများ၏ အချင်းချင်း ညစ်ပတ်မှု၊ လက်ဘလုံးကြား လှည့်ကွက်များ ဖန်တီးမှု၊ သတ်ဖြတ်မှုလုပ်ရပ်များတို့ကား ဆန်းလှသည်တော့ပေသိနိုင်ပါ။ ဗီဇနဂိုအရင်းခံကိုကပင်ရှိခဲ့သောဇာတိရုပ်အကျင့်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

ဘီလူးသည် မင်းသားရုပ်ဆောင်းနေစဉ် မင်းသားကလေးဖြစ်နေမည်ဖြစ်သော်လည်း မင်းသားရုပ်ကွာကျသောနေ့တွင်

သူ၏ဇာတိရုပ်ဖြစ်သော ဘီလူးရုပ်သာလျှင် ပေါ်လာရမည်မှာ မလွဲမှားနိုင်သော သဘာဝတရားပင် ဖြစ်ပေသည်။

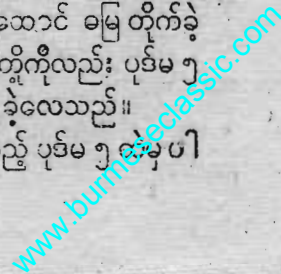
သာယာဝတီထောင်မှမွေးထုတ်လိုက်သော ကွန်မြူနစ်များ

သာယာဝတီ ထောင်သို့ တံပြည်လုံးမှ ဖမ်းဆီးခဲ့သည့် ပုဒ်မ ၅ အကျဉ်းသား ၃၀၀၀ ကျော်အနက် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် စစ်စစ်မှာ ၆၀၀ ကျော်ခန့်ရှိ၏။ ကွန်မြူနစ်ဖြူ၄၀၀ကျော်နှင့် အလံနီကွန်မြူနစ် ၂၀၀နီးပါးခန့်ရှိပေသည်။ ဒေါင်ဒေါင်မြည် ပါတီဝင်များကို ဆိုလိုပါသည်။

ကျန်ပုဒ်မ ၅အကျဉ်းသား ၂၃၀၀ကျော်မှာ အလုပ်သမားသပိတ်တိုက်ပွဲများတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် အလုပ်သမားများ၊ လယ်သမားလှုပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် လယ်သမားသမဂ္ဂစင်များကတစ်ပါး၊ လယ်သမားသမဂ္ဂထံသို့ပင်မဝင်ဘူးပဲ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရင်းနှီးမှုအရ ထမင်းကျွေးဘူးသူ၊ ကွန်မြူနစ်များ နယ်ဆင်းသည့်အခါ လမ်းကြို၍ ဝင်နားသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဖြင့် ညှော်ခံခဲ့ဘူးသူ၊ ဖက်ရုံတရုလုံး သပိတ်မှောက်ကြသဖြင့် အလိုအလျောက် သပိတ်မှောက်တပ်သားဖြစ်ခဲ့ရသူတို့အား သိမ်းကြုံးဖမ်းဆီး၍ ပုဒ်မ ၅ဘွဲ့ထူးနှင့် သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက် ခဲ့ရသူ များမှာ အများစုဖြစ်ပေသည်။

အချို့မှာ အရက်ပုံးရောင်း ဘိန်းခန်းထောင် ဓမြ တိုက်ခဲ့ကြသည့် လူဆိုးကျော်ဇောများဖြစ်၍ သူတို့ကိုလည်း ပုဒ်မ ၅ဘွဲ့ထူးဖြင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းထောင်သို့ ပို့ခဲ့လေသည်။

သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက်ကြခဲ့သည့် ပုဒ်မ ၅ တံမူပါ

၁၀၂ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

တီဝင် ၆၀၀ ကျော်မှ လွဲ၍ ကျန်လူများမှာ မာက် (၈) ဝါဒ၊
လီနင်ဝါဒ၊ ဗကပ ဝါဒများကို ကြားပင် ကြားဘူးသူများ
မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံရေးကိုလည်း နားလည်ကြသူများမဟုတ်ချေ။

ကွန်မြူနစ်များက အတင်းအကြပ်သပိတ်မှောက်ခိုင်းသဖြင့်
သပိတ်မှောက်ခံရသည့် အလုပ်သမားများ၊ အမေတော်ကြေး
မပေးရေး၊ သီးစားခမပေးရေး၊ လယ်ခွန် မြေခွန်မပေးရေး
တိုက်ပွဲများတွင် ဘုမသိ-ဘမသိ ပါဝင်ခဲ့ဘူးသည့် လယ်သမား
များက အများစု ဖြစ်ပေသည်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်ဖြစ်နိုင်ရန်
အလားအလာရှိသည်ဟု သတ်မှတ်လိုက်သူမှာ အလွန်အလွန်
နည်းသော လူနည်းစုများသာ ဖြစ်၏။

အလုပ်သမား လယ်သမားတို့၏ ဘဝမှာ သူ့ဘီနှင့် လက်
ပွန်းတတီး ရင်းရင်းနှီးနှီး အိုးအတူနှိုက်၊ ခွက်အတူသောက်
နေထိုင်သူများကို ခင်မင်ရင်းနှီးတတ်ကြ၏။ ယုံယုံကြည်ကြည်
ဆက်ဆံတတ်ကြ၏။ လေးလည်း လေးစားစားတတ်ကြ၏။ ဤ
ကားသူတို့၏ ရိုးသားသော သဘာဝပင်ဖြစ်ရာ ကွန်မြူနစ်ဆိုသူ
များက ထိုသို့ပင် နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

အိုးအတူနှိုက်ပြီး ခွက်အတူသောက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည့်
အတိုင်း ကွန်မြူနစ်တို့ခိုင်းသည်ကို နားလည်သည်ဖြစ်စေ၊ နား
မလည်သည်ဖြစ်စေ၊ ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ
လုပ်ကြ၏။ ဆန္ဒပြမည်ဆိုလည်း လိုက်၏။ ဆီဂီဒေါင် ဖေါက်
မည်ဆိုလည်း လိုက်၏။ အမေတော်ကြေးမပေးရေး ကန့်ကွက်
ပွဲ လုပ်မည်ဆိုလည်း ကိုယ့်ထမင်းထုပ်ကိုယ်ပိုက်ပြီး လိုက်တတ်
ကြ၏။

ယခုပုဒ်မ ၅ နှင့် ဆွဲခံရသူ လူအများစုကြီးမှာ ထိုသို့သော
ပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့ကား သာယာဝတီထောင်ကို ရောက်လာသည် အထိ
ကွန်မြူနစ်သဘောတရားများကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူများ နား
လည်သူများ မဟုတ်ပေ။

“ဒီမိုကရေစီ” ဆိုသည့်စကားလုံးကိုလည်း “ဒီမိုကရေစီ”
ဟု ဆိုကြ၏။ “ကျုပ်တို့ ဆရာတွေကသော့ မိုး ရေ စီး တာ
တောင် အကြီးအကျယ် ပြောတတ်တဲ့လူတွေ၊ ကျုပ်တို့ လဲ
မိုးရေ စီးမိတာကြောင့် ထောင်ထဲပါလာတာဘဲ” ဟု ရယ်စရာ
ပင် ပြောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကား တကယ်သနားဖွယ်ကောင်း
လောက်အောင် ရိုးသားသူများသာတည်း။

သို့သော် ပြင်းထန်သော ရက်စက်ညှဉ်းပန်းသည့် ဒဏ်ကို
ခံစားလာရသည့်အခါတွင် အစိုးရဆန့်ကျင်ရေး၊ အစိုးရမှန်း
တီးရေးစိတ်ဓါတ်များ အလိုအလျောက် ကိန်းအောင်းလာကြ
၏။ သူတို့ကား ဖမ်းဆီးစဉ်ကလည်း ပုလိပ်များက နှိပ်စက်
ကြသေးရာ ထိုစဉ်မှ ပါလာသည့် အစိုးရဆန့်ကျင်ရေး၊ မုန်း
တီးရေးစိတ်ဓါတ်များသည် သာယာဝတီထောင်ရောက်သည့်
အခါ ပို၍ရင့်မာလာကြပါသည်။

သူတို့အသိတွင် ကိန်းအောင်းလာသည့် အစိုးရဆန့်ကျင်
ရေးကိစ္စကို ကုန်မြူနစ်တို့က လိမ်မာ ပါးနပ်စွာ အသုံးချ၍
စည်းရုံးခဲ့ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

သာယာဝတီထောင်၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများကား ကွန်
မြူနစ်မဖြစ်သေးသူ မဖြစ်ချင်သူများကို ဖြစ်အောင် တွန်းပို့

၁၀၄ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ခဲ့တော့၏။ ဤတွင် နိုင်ငံရေးအရ ကွန်မြူနစ်များ၏အကြိမ်
ဖြစ်သွားတော့၏။

ကွန်မြူနစ်စည်းရုံးရေးကျော့ကွင်းထဲသို့တိုးဝင်လာသူများ
ကို မက်(စ်) ဝါဒအခြေခံများ ဗကပ ဝါဒ လမ်းစဉ်များကို
နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပူးပူးကပ်ကပ် ရိုက်သွင်းပေးခဲ့ကြ၏။ အပြင်
တွင်ကား ဤလူများသည် တဦးနှင့်တဦး ဆုံစည်းခွင့်လည်း
မရ။ ဆုံစည်းခွင့်ရသည့်တိုင် ပူးပူး ကပ်ကပ် ဟောပြော
အချိန်ကလည်း မရ။ အချိန်ရသည့်တိုင် သူတို့၏ လမ်းစဉ်ကို
လွယ်လွယ်ကူကူ ချောချော မွေ့ မွေ့ လိုလိုလားလား လက်ခံ
ကြမည်မဟုတ်ပေ။

ယခုမူ အုပ်စိုးသူများ၏ မှားယွင်းဖောက်ပြန်သော လုပ်
ရပ်များကြောင့် လက်ရှိအခြေအနေကို သရုပ်ပြဖော် ထုတ်စရာ
မလိုပဲ ကိုယ်တိုင် ခံစားချက်ပေါ်တွင် သူတို့သဘောတရား
ကို အသာသွန်းလောင်းပေးလိုက်ရုံအပြင် သွန်းလောင်းခံရသူ
ကလည်းနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီးလက်ခံလိုက်ကြတော့သည်သာ။

ကွန်မြူနစ်တို့၏ အဘိဓမ္မာတရပ်မှာ ထောင်ကိုပါတီ၏ သ
ဘောတရားရေးရာ သင်တန်းကျောင်းကြီး အဖြစ် သဘော
ထားရမည်ဟု ဆိုထားချက်များလည်း ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကွန်မြူနစ် မဟုတ်သော လူ ၂၀၀၀
ကျော်သည် အထူးလေ့ကျင့်ပြီးသား တက်ကြွသော ကေဒါ
များဖြစ်လာကြရာ ထောင်ကလွတ်သည့်အခါ တောတွင်းဆို
တပါတည်း ပါသွားခဲ့ကြတော့၏။

လူဆိုး ကျော်ဇောများပင် ကွန်မြူနစ် ဖြစ်လာကာ တော
တွင်းသောင်းကျန်းသူတို့၏ အားအကိုး ရဆုံးသော တပ်မှူး

များ ဖြစ်လာကြ၏။ ဖိလှန်းလျှင် ကြောက်ဆိုသည်မှာ အထင်
သာပြစ်၍ ဖိလှန်းလျှင် ခုခံတက်ကြွ လာတတ်၏။ ဆန့်ကျင်
ဘက်ဆင်အားစုများဖြစ်လာခဲ့ရသည်ကို သာယာဝတီအကျဉ်း
ထောင်က လက်တွေ့ပြသခဲ့ပေသည်။

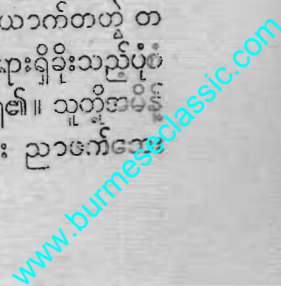
ကွန်မြူနစ်များ အထူးခံစည်းရုံးရပဲ သောင်းကျန်းသူ အင်
အားစုများ အတွက် လူ ၂၀၀၀ ကို သာယာဝတီထောင်မှ မွေး
တတ်ခဲ့ပေသည်။ သာယာဝတီထောင်တွင် နိုင်ငံရေး သမား
များကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်ငြိမ်းရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့
တွင်မူ နိုင်ငံရေးသမားများ (အထူးသဖြင့် ကွန်မြူနစ်များ)
ကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့ရာ ဌာနကြီးဖြစ်ခဲ့သည်ကို သခန်းစာ ယူ
အပ်လှပေသည်။

သက်ကြီးရွယ်အိုများကို ညှဉ်းပန်းပုံ

သက်ကြီးရွယ်အိုများသည် သူတို့စိတ်ထင်သလို ရိုက်နှက်
သည့်ဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် ဗိတ်ဂေါ်တချိုးနှိမ်သည့် နှိပ်စက်
နည်းတရပ်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း တီဆင့်ခဲ့ကြ၏။ တနည်းအား
ဖြင့် ပညာရှိနှိပ်စက်နည်း တနည်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုနည်းကား ဩကာသ ယိမ်းကခိုင်းခြင်းနှင့် ထိုင်ထလှော်
ခိုင်းသည့် နှိပ်စက်နည်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

အသက် ၆၀ ကျော်သူများအား ရွေးထုတ်ပြီး ဘုရားလေး
တဆူရှိရာ ဖိုကြီးရှေ့ရှိ ကွက်လပ်ဘုံ လေးယောက်တဖွဲ့ တ
ဘောင်ကွာစီထား၍ တန်းစီစေပါသည်။ ဘုရားရှိခိုးသည့်ပုံစံ
အတိုင်း မတ်ပတ်ရပ်လျက် လက်အုပ်ချီထားရ၏။ သူတို့အမိန့်
ပေးသည့်အခါ တညီတညွတ်တည်း ပထမဆုံး ညာဖက်ဘေး

သို့ လက်ထိုး၍ ဩကာသတကြိမ်၊ ဒုတိယ အလယ်တည့်တည့် လက်ထိုး၍ ဩကာသတကြိမ်၊ တတိယဘယ်ဖက်ဘေးသို့ လက် ထိုး၍ ဩကာသတကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ပဏာမကန်တော့ခန်း ပြု လုပ်ရပေသည်။ ပါးစပ်ကလည်း အသံပြိုင်ဆို၍ လက်ကလည်း ယိမ်းကသလို ညီညီညာညာ ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပဏာမ ကန်တော့ယိမ်းပြီးသည့်အခါ လက်အုပ် ချီထား သောလက်ကို ဘယ်ညာယိမ်းလျက် ငါးပါးသီလကို သံပြိုင် ဆိုရ၏။ ဩကာသယိမ်းလိုပင် ညီညီညာညာ ကရ၍ ကိုယ်ကို လည်း ဘယ်တလှည့် ညာတလှည့်လှည့်ပေးရပေသည်။

နေ့စဉ်တော့မခိုင်းပါ။ သူတို့ စိတ်မထင်သည့်အခါ ပျင်း သည့်အခါ ခေါ်၍ခိုင်းကြ၏။ ခရစ်ယံဘာသာဝင် ထောင် ပိုင်ကြီးက စီစဉ်ပေးသော အစီအစဉ် ဖြစ်ကြောင်း နောက် ပိုင်းတွင် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ယိမ်းအဖွဲ့သားများ ထွက်ကြ ထွက်ကြဆိုသည့် အော်သံ ကြားတိုင်း အဘအိုများမှာ မျက်ရည်တစမ်းစမ်းဖြင့် ထွက် လိုက်သွားကြရ၏။

ထိုယိမ်းအဖွဲ့တွင် ဆရာစံ သူပုန်ထစဉ်က ဓားတလက်ဆွဲ၍ နယ်ချဲ့စစ်ဘင်္ဂါများကို ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူများ ပါဝင်ကြရာ တောက်တခေါက်ခေါက် လက်မောင်း တဆန့် ဆန့်ဖြစ်နေသဖြင့် ကျန်တော်ထိုက် အတော်ပင် ချော့ မော့ ဖြောင်းဖျ၍ နားချခဲ့ရပါသည်။

“သေနတ်နဲ့အကောင်တွေတောင် ဒို့က ဓားနဲ့ တုတ်နဲ့ တိုက်ခဲ့သေးတာ ဒီခွေးသားတွေလောက်တော့ နပမ်းလုံးပြီး ချရဲတယ်၊ ဘာသာစော်ကားတာဟော့ မခံနိုင်ဘူးဟေ့” ဟု

အမြဲတန်း ကြုံးဝါးကြ၏။ ချမယ် နှက်မယ် တက်ကဲ ဖြစ်နေ သဖြင့် အခြေအနေကို မှိုင်းပြကာ အခြေအနေ မပေးသမျှ ကိုယ်ကခံဖက်ကဖြစ်နေ၍ သည်းခံနေကြပါရန်နှင့် တနေ့တွင် အဘတိစိတ်ကြိုက် ဂလဲစားချေခွင့် ပေါ်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ကြိုက်လုံးပြော၍ ပြေရှင်းမေတ္တာ ရပ်ခံခဲ့ရ၏။ “ဒီကောင် တွေကို ဆုံးမရတဲ့အချိန်ရောက်မင် ဒို့လက်နှင့် ဆုံးမခွင့်ပေး ကြစမ်းပါကွာ” ဟု မချီတင်ကဲ ပြောဆိုကြပါသည်။

ဘာသာရေးကို အလေးအမြတ် ထားကြသော ဘအိုတို့ အရွယ်ကြီးများအား ဩကာသယိမ်း ကစေပြီး ညှင်းပန်းနှိပ် စက်ခဲ့သည်မှာ ကြေကွဲစရာလည်းကောင်း၍ ခံပြင်းစရာလည်း ကောင်းလှပေသည်။ နှိပ်စက်မှု မျိုးစုံတို့တွင် လူမဆန်သော နှိပ်စက်မှုအဖြစ် မှတ်တမ်းပြုထားသင့်ပေသည်။

ရာဇဝတ်အုပ်တဦးအားညှင်းပန်းနှိပ်စက်ပုံ

မည်သည့်ထောင်တွင်မဆို ရဲဖက် (ပုလိပ်ဖက်) မှ လူများ သည် အကြောင်းတခုခုကြောင့် ထောင်ထဲသို့ရောက်လာသည့် အခါ ထိုသူအား သီးခြားခွဲထားရ၏။ ခွဲမထားပဲ ရဲဖက်က မှန်းသိလျှင် ဆဲဒိုကြသည်ကမမျိုး၊ ဝိုင်းလှောင်ကြသည်က တသွယ်၊ ဝိုင်းရိုက်ကြသည်ကတပို့ဖြင့် အနှောက်အရှက်ပေး တတ်ကြ၏။ အသက်ကို ရန်ရှာသည်အထိ ကျူးလွန်ကြ၏။

လူဆိုးနှင့်ရဲဆိုသည်မှာ ညှိုးသူ ရန်ဖက်များဖြစ်ကြရာ မည် သည့်အချိန်အခါတွင်မှ တည့်ကြသူများမဟုတ်ပေ။ တဦးကို တဦး အမြဲချောင်းနေ၍ တဦးနယ်တဦးရောက်လျှင် လက်ညှိုး အောင် ဆော်ကြသူများဖြစ်၏။

ရဲနယ်သို့ လူဆိုးရောက်လျှင် ရဲလက်သံလူဆိုးခံရ၍ လူဆိုးနယ်ထဲ ရဲရောက်လျှင် လူဆိုးလက်သံ ရဲခံရသည်မှာ သဘာဝတရားလိုပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဂူတရထဲ နယ်တနယ်ထဲ အိမ်တအိမ်ထဲတွင် အတူထား၍ အတူနေ၍ မဖြစ်ကြသူများပင်။ ခရိုင်ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်ကြီး သခင်ဘဒအားအား ဖမ်းဆီးရမည့် အစား တောခိုမည့် နယ်ထဲသို့ ပို့ဆောင် ပေးခဲ့သဖြင့် ပုဒ်မ ၅ ဖြင့် ဖမ်းဆီးခံရသူ ဖြစ်၏။ ရောက်မည့် ရောက်လာတော့လည်း လူဆိုးကို အာဏာပေး၍ အုပ်ချုပ်စေသည့် သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက်လာခဲ့ရရှာပေသည်။

သူသည် ပုဒ်မ ၅ များထဲတွင် ကံအဆိုးဆုံး လူတယောက်ဟု ဆိုရပါမည်။

သူ့အား ရဲအုပ်မှန်းသိသည့်နှင့် တပြိုင်နက် အုပ်လိုက် တေလိုက်ကြသည်မှာ စိန်ဗေဒါကြီးဆိုင်းလက်ပင် လက်သံပြောင်လှ၏။ တကိုယ်လုံး နေရာလပ် မရှိအောင် ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်များ ပြည့်သွားပါသည်။

စိတ်ရှိသလို အားရပါးရ ရိုက်မှုမက သူ့အတွက် ညနေစားရမည့် ဝက်သားဟင်းကို သူ့အား မစားစေပဲ တန်းစီလုပ်သူက အမြဲ သိမ်းပိုက်ယူငင်ခဲ့သဖြင့် သူ၏ဝမ်းကို ငပိတကော်ဖြင့် ဖြည့်သွင်းခဲ့ရပေ၏။ တေးကလေးများကလည်း အကူအညီမပေးရဲကြပါ။ အကူအညီပေးသည်ကိုတွေ့လျှင် အရိုးကွဲအောင် အဆော်ခံရတော့မည်ဖြစ်ပါသည်။

ထောင်ရောက်သည့်နေ့မှစ၍ တန်းစီးများက သူ့နာမည်ရင်းကို မခေါ်ကြတော့ပေ။ အက်စ်အိုင်ဟုခေါ်လျှင် သူက ပီရာထူးရ၏။ အက်စ်အိုင်ပီကိုခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တခါ

တရံ အဝေးမှ သို့မဟုတ် အောက်ကိုရောက်နေချိန် အက်စ်အိုင်ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်လျှင် ပီဟူသောအသံ နှည့်ကို မပြက်အောင် အော်လာရပြီး တန်းစီခရူ ကြမ္မပီသံကို အဆုံးသတ်လိုက်ရ၏။

ဤကား သူ့အမြဲလိုက်နာရန် ထုတ်ဆင့် ထားသည့် ညွှန်ကြားချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ညှင်းပန်းခြင်းတမျိုးပေ။

ပီထူးသံမှာ တိုးတိုးမထူးရပါ။ ကျယ်ကျယ်ကြီး ထူးရ၍ တန်းစီရှေ့မရောက်မချင်း ပီသံ မပြတ်ရပေ။ သူ့ခမြာအဆောင်ပြောင်းတိုင်း ခါးစီး ခံရရှာ၏။ “ပုလိပ်အသား၊ ရဲအသား စားမယ်ဟေ့” ဟု ကြုံးဝါးပြီးမှ ရိုက်ကြနက်ကြရာ သူတို့ဆော်သမျှ နှက်သမျှ အပြင်းထန်ဆုံး ခံရသူလည်း ဖြစ်ရှာ၏။

နံပါတ် ၂ အဆောင်သို့ ရောက်သည့် အခါတွင် တန်းစီလုပ်သူက ကြံကြံဖန်ဖန် အကြောင်းတခုရှာပြီး နှိပ်စက်ခဲ့ပါသည်။ နှာခေါင်းသုတေသန လုပ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်၏။ နိုင်ငံခြားတွင် အနံ့ သုတေသနလုပ်နေသည့် နှာခေါင်းထူးချွန်သူများသည် ဝင်ငွေကောင်းလှသဖြင့် သန်းကြွယ်သူဌေးများ ဖြစ်နေကြ၏။ သူ့ခမြာတော့ အနံ့ခံ ကောင်းသဖြင့် တုတ်အချက်ပေါင်းများစွာကိုသာ ဆုအဖြစ် ခံစားခဲ့ရရပါသည်။

အနံ့ သုတေသနလုပ်ခိုင်းပုံကလေးမှာ ကြက်တွင်းကိုအနံ့ခံရ၏။ “ဘာနံ့ ရသလဲ” ဟု မေး၏။ ကြက်တွင်း အနမ်းခိုင်းပြီး ဘာနံ့ ရသလဲဟု မေးသည့်အခါ ကြက်နံ့ ရပါသည်ဟု ဖြေစရာအဖြေမှလွဲ၍ အခြားဖြေစရာ မရှိပေ။ ထပ်မံအနံ့ခံခိုင်းပြီး ကြက်တွင်းဝကို နှာခေါင်းကပ်၍ အကြာကြီးနေရ၏။ ကြက်အနံ့ပင် ရပါသည်ဟု ဖြေပြန်ပါသည်။

ထိုရာအခါ ပထမတုတ်လေးငါးချက်ပေးပြီးမှ “ဒါပွေး
 တွင်းကွ၊ ဒါ သေသေချာချာ အနံ့ခံဦးကွ” ဟု ပြော၏။
 ကြွက်တွင်းကြီးတွေလျက် ပွေးတွင်းကွဟု ပြောသည်ကိုလည်း
 ခေါင်းညိတ်ရရှာပါသည်။ နောက်တခါ ဘာနံ့ ရသလဲဟု
 မေးသည့်အခါ သူတို့ပြောသံသယအတိုင်းပွေးနံ့ ရပါသည်
 ဟု ဖြေပြန်ရာ ကြွက်တွင်းတွေလျက်နဲ့ ပွေးတွင်းပြောရမလား
 ဟု ရိုက်ပြန်၏။ ဤသို့လျှင် အကြောင်းရှာ၍ ရိုက်နှက်ပြီးမှ
 ကြွက်တွင်းကို အစမှစ၍ အဆုံးအထိ တူးခိုင်း၏။ တူးစရာဆွ
 စရာကိုရိယာဖြင့် တူးရခြင်းမဟုတ်ပါ။ လက်နှင့်တူးရခြင်းဖြစ်
 ၏။ တွင်းဆုံး၍ ကြွက်မတွေ့လျှင်လည်း ရိုက်ပြန်၏။ ကြွက်
 တွေပြန်သောအခါ ပွေးမတွေ့ကောင်းလားဟု ပြော၍ ရိုက်
 ပြန်၏။

ကြွက်တွင်းတူးရသည်မှာ မသက်သာလှပါ။ တခါတရံ
 နေကုန်ပင်တူးရ၏။

သူသည် ဘယ်တော့မှ စိတ်ချလက်ချမနေရ၊ မအိပ်ရရှာ
 ပေ။ အက်စ်အိုင်ဆိုသည့် အသံကို အမြဲနားစွင့်နေရသည်။
 ခေါ်သံကြားသည်နှင့် ပီထူးရန်အဆင်သင့်ဖြစ်နေ၏။ အဆင်
 သင့်မဖြစ်၍ ပီထူးနောက်ကျလျှင် ကျောပေါ် တုတ်ရောက်
 လာမည်မှာ ဗေဒင်မေးစရာပင်မလိုပေ။ အနီးကပ်ခေါ်လျှင်
 ပီအဲတိုသံထူး၍ အဝေးမှခေါ်လျှင် ပီအဲသံရှည်ထူးရမည်မှာ
 သူထောင်မှမလွတ်မခြင်း ပြုလုပ်ရမည့် ဝတ္တရားတခုပင်။ သို့
 သော်ကံထောက်မရှာသဖြင့် သက်သာခွင့်ရသွား၏။ ခြောက်
 လခန့်အကြာတွင် သာယာဝတီထောင်သို့လွတ်ဝရမ်း ရောက်
 လာသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ဇိမ်ဇာနှင့် ရေဝေ

အက်စ် အိုင် ပီ ကဲ့သို့ပင် သူတို့ အညှိုးတကြီးထားသူများရှိ
 သေး၏။ သာယာဝတီထောင်အနီးရှိဇိမ်ဇာနှင့် ရေဝေရွာများ
 မှအဖမ်းခံရ၍ သာယာဝတီထောင်ရောက်လာသူများကိုလည်း
 အလွန်ပင် မျက်မုန်းကျိုးကြ၏။ အကြောင်းမှာသာယာဝတီ
 ထောင်သားများ ထောင်မှ ထွက်ပြေးသည့်အခါ (နိုင်ငံရေး
 ထောင်မလုပ်မီက ထွက်ပြေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်) ထိုရွာမှ ရွာ
 သားများက ဖမ်းပေးခဲ့သောရာဇဝင်ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုရွာမှ လူများကိုလည်း အက်စ်အိုင်ပီကဲ့သို့ပင် နှာမည်
 မခေါ်ပဲ ‘ဇိမ်’ ဟုခေါ်လျှင် ‘ဇာ’ ဟု ထူးရ၏။ အတို ခေါ်
 လျှင် အတိုထူးရ၏။ ‘ဇိမ်’ ဟု အသံရှည် ‘ဇိမ်’ ဟုခေါ်လျှင်
 ‘ဇာ’ ဟု အသံကိုမပြတ်စေရပဲ တန်းစီရွှေရောက်မှ အသံ ရပ်
 လိုက်ရ၏။ သူတို့ကျတော့ နှိပ်စက်နည်းတမျိုးဖြစ်၏။

ဇိမ်ဇာရွာကလူများ၊ ရေဝေရွာကလူများ ရွေးထုတ်ပြီး
 ကြက်ဖခွတ်ခိုင်းပါသည်။ အချိန်အကန့်အသတ်မရှိ ခွတ်ခိုင်း
 ပြီး နောက်ဆုံးနှစ်ဦးစလုံးပင် အရိုက်ခံရတော့၏။ သို့မဟုတ်
 မော့၍နားသူ၊ လဲကျသွားသူအား ရိုက်၏။

ကြက်ဖနှစ်ကောင်မော့ဖမ်းပြီးသည့်ဆိုသည့်ပုံပမာပင်။

ကျွန်တော်အနေဖြင့် ယနေ့အထိ စဉ်းစား၍ အဖြေ
 မပေါ်နိုင်သော ပြဿနာတရပ် ရှိပါသည်။ အခြား မဟုတ်
 ပါ။ ယခုဖော်ပြခဲ့သမျှသောနှိပ်စက်နည်းများမှာပြောမယ့်နိုင်
 လောက်အောင် ဆန်းပြား၏။ လက်တွေ့မခံရသူများအပိုမူ

မယုံရင်ပုံပြင်လို့မှတ်ပါဟု ပြောစမှတ်ပြုလောက်သော ဖြစ်ရပ်များပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဤနှိပ်စက်နည်းများကို ဘယ်ကရကြသနည်း။ ဘယ်လိုစိတ်ကူးပေါက်လာကြသနည်း။ ဘယ်သူကများ ဒီလောက်ကြံကြံဖန်ဖန်တီထွင်ပေးခဲ့သနည်းဆိုသည်ကိုမူ ယခုဤစာရေးနေသည်အထိပင် စဉ်းစား၍အဖြေမပေါ်ခဲ့ပါ။

သာယာဝတီထောင် ရက်စက်မှုများကား ရေးမယုံ ကြံတူးမှသိမည်ဟု ဆိုရလောက်အောက်ပင် ထူးထွေသည့်အရာသော်များ ဖြစ်ခဲ့သည်ကိုမူ ၁၉၄၇ ခုမှ ၁၉၄၉ ခုနှစ် ပြေလအထိ သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက်ခဲ့ဘူးသူများထံ စုံစမ်းလေ့လာကြည့်စမ်းပါဟု တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

အခန်း . ၃

ငရဲဘုံမှ လွတ်မြောက်ရေး

သာယာဝတီထောင်ရောက်ပြီး ငါးလမျှအကြာတွင် ပြင်ပပါတီနှင့် တောင်တွင်း ကွန်မြူနစ်များ အဆက်အသွယ်ရလာ၏။ ငွေကိုသုံး၍ ထောင်ကြပ်များအားစည်းရုံးပြီး အတွင်းရှိ ကွန်မြူနစ်များနှင့် ဆက်သွယ်ရေး ကြိုးစားခဲ့ကြသည့်အတိုင်း အောင်မြင်လာသည့်အခါ ပါတီ စာတန်းများ ညွှန်ကြားချက်များ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါသည်။

ပါတီဖွဲ့ကြပြီ

ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီညွှန်ကြားချက်အရ ထောင်တွင်းပါတီကို စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ ကလာပ်စည်းများ၊ အခန်းခွဲကော်မတီများ၊ အစောင်ကော်မတီများကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြ၏။ ထောင်တွင်းပါတီ တာဝန်ခံမှာ ရဲဘော်မြ (လက်နက်ချ ဗဟိုကော်မတီဖြစ်သူ)ဖြစ်ပါသည်။

အခင်းကြီးသွားလျှင် အသုံးပြုသည့် ကျွေးပေး ကလေးများပေါ်တွင် အလွန်သေးငယ်သောလက်ရေးများဖြင့် ရေးထားသည့် ပါတီသဘောတရား စာစောင်များ၊ ညွှန်ကြားချက်များ၊ ပြင်ပအခြေအနေ သတင်းများ၊ အဆက် မပြတ်ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုရောက်လာသမျှသောစာများကို ထောင်တွင်း ပါတီကော်မတီမှတစ်ဆင့် ဖြန့်ချိခဲ့ပါသည်။

ငွေပေး စည်းရုံးခဲ့သည့် ထောင်ကြပ်များမှ တဆင့်၎င်း၊ တောတွင်းဆက်သားများယူဆောင်လာသည့် ထောင်ဝင်စာပစ္စည်းများမှ၎င်း၊ စာရွက် စာတန်းများ အဆက်မပြတ် ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ဝမ်းနှုတ်ဆေး၊ ဘေဆေး အထုပ်များတွင် ထည့်၍တမုျိုး၊ မုန့်ထုပ်များတွင် ထည့်၍တဖု၊ ဆေးပေါလိပ်များအတွင်းတွင် ထည့်၍တနည်းဖြင့် စာရွက် စာတန်းများ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲဖြစ်နေ၏။

အရေးကြီးသော ညွှန်ကြားချက်များ ပေးပို့သည့်အခါ တွင်မူ နည်းတနည်းကို အသုံးပြုပါသည်။ ဘာသာရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသောစာအုပ်များတွင် လိုချင်သော စာလုံးကလေးများ အောက်တည့်တည့်တွင် ပင်အပ်ကလေးနှင့် အပေါက်ကလေးများ ဖောက်ထား၏။ ထောင်မှလည်း ဘာသာရေးစာအုပ်များ ပို့ခြင်းကိုမူ တားမြစ်ခြင်းမရှိပေ။ ထိုစာအုပ်များ အထဲရောက်လာသည့်အခါတွင် ပင်အပ် ဖောက်ထားသောစာများ အစဉ်လိုက် ရှေးထုတ် လိုက်သည့် အခါ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံသော စာကြောင်းများ ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။ ဤလျှို့ဝှက်နည်းမှာ ထောင်အာဏာပိုင်များ မရှိမိစေပဲ အအောင်မြင်ဆုံးသောနည်းတရပ်အဖြစ် သာယာဝတီထောင်တွင် အသုံးပြုခဲ့ကြပေသည်။

ထောင်တွင်းပါတီ တာဝန်ခံများက ဖြန့်ချိ လိုက်သည့် စာရွက်စာတန်းများ အဆောင်သို့ ရောက် လာသည့်အခါ အခန်းကော်မီတီများက ခွဲဝေအလွတ်ဖတ်ပြီး ဘုခန်းမှတခန်း တဆောင်မှတဆောင် အဆင့်ဆင့် ပေးပို့ရ၏။ အလွတ်ဖတ်

ထားသည်များကို အခန်းကော်မီတီများက နှစ်ယောက်တတွဲ သုံးယောက်တတွဲ ခေါ်ယူဆွေးနွေး တင်ပြရ၏။

ထိုသို့ ဆွေးနွေးသည့်အခါ ဘေးပတ်လည်တွင် ၁၀ ယောက်ခန့် ကင်းချထားပြီး တန်းစီ သို့မဟုတ် ထောင်ကြပ်များလာလျှင် သတ်မှတ်ထားသော အချက်ပေးနည်းဖြင့် အချက်ပေးကြပါသည်။ ထောင်တွင်း ပါတီ စည်းရုံးရေးကို ဤသို့လျှင် အကျဉ်းအကြပ်ကြားထဲမှ စည်းရုံးခဲ့ကြပေသည်။ ထောင်တွင်းသို့ ပေးပို့ခဲ့သည့် စာတန်းများ အနက်မှ အောက်ပါစာတန်းများကို အထူးပြုလေ့လာခဲ့ကြရ၏။

- ၁။ တွေ့ရာသင်းချိုင်း ဓားမဆိုင်းနွဲ့၊ သိန်းဖေဝါဒ ချေခွန်းကြ။
- ၂။ သိန်းတန်၊ ရဲထွဋ်၊ ဇေယျအယူအဆ တိုက်ဖျက်ကြ။
- ၃။ ဗိုလ်ကျော်ဇော (ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း ကျော်ဇော) အယူအဆ တိုက်ဖျက်ကြ။
- ၄။ တရုတ်ပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အခြေခံလမ်းစဉ်။
- ၅။ တရုတ်ပြည် ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော် သားများလိုက်နာရန် ထုတ်ပြန်ထားသည့် အချက်ကြီး ၁၀ ချက် (လူတိုင်း အလွတ်ကျက်ထားရန် ညွှန်ကြားပါသည်။)
- ၆။ အနုပဋိလောမရုပ်ဝါဒတို့ ဖြစ်ပါသည်။
- ၁၉၄၈ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ကျင်းပခဲ့သည့် တိုးချဲ့ ဘူကော်မီတီစည်းဝေးမှ ချမှတ်ခဲ့သည့် မြေယာသမ်းစဉ်နှင့် မြေယာတော်လှန်ရေးပြဿနာကို အထူးအသေးအနက်ထား၍ ကြေကြေညက်ညက် လေ့လာသင် ယူကြရန် ညွှန်ကြားခဲ့ပါသည်။

ပါတီကို စနစ်ကျ ဖွဲ့စည်းလိုက်သည့်အခါ မူလပါတီ ဝင်များမဟုတ်ကြသော လယ်သမားများ၊ အလုပ်သမားများ နှင့် ဘသီးပုဂ္ဂလများသည် ပါတီဝင်များ ဖြစ်လာကြ၏။ အကြောင်းမှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း နှိပ်စက်မှု ဒဏ်ကြောင့် အစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဖဆပလ ဆန့်ကျင်ရေး ဖြစ်လာပြီး ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ အလိုအလျောက် ဝင်ရောက် ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ဖြင့်ပါတီကိုဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီးနောက် အချိန်အားရတိုင် သဘောတရားရေးရာ ဆွေးနွေးပွဲများကို ထပ်မံနား လှုပ်ခဲ့ ကြရာ ပါတီ၏ အခြေခံအင်အား ကေဒါများ၏ နိုင်ငံရေး ခံယူချက်များမှာ အားရကျေနပ်စရာအဆင့်သို့ ရောက်လာခဲ့ ပေသည်။

အပြင်တွင်ဆိုလျှင် ဤလူထုကို အမြဲတမ်းစုဝေးဖို့ အခက် အခဲရှိမည် အမှန်ဖြစ်သော်လည်း ထောင်တွင်းတွင်မူ အလို အလျောက် စုဝေးပြီးသား ဖြစ်နေသဖြင့် ဆွေးနွေးပွဲဆိုသည် မှာ အချိန်မခွဲလှ လုပ်နိုင်ခွင့်ရနေ၏။ နှိပ်စက်မှု ပိုမိုပြင်းထန် လေ ဆွေးနွေးမှု ပိုမိုချောမွေ့လေ ဖြစ်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ပင် “ထောင်ဆိုသည်မှာ ပါတီဝင် များ အတွက် နိုင်ငံရေး တက္ကသိုလ်ကဲ့သို့ သဘောထားရမည်” ဟု ကွန်မြူနစ် များက ဖွင့်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထောင်ဖောက်ရန် စီစဉ်ခြင်း

သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက်စမှစ၍ အဆက်မပြတ်လုပ် ခဲ့ကြသည့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများမှာ လျော့နည်းသွားသည်

မရှိပဲ ပို၍သာဆိုးလာခဲ့၏။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု ဒဏ်ကိုလည်း ခံတော်အများစုသည် အလူးအလိမ့် ခံနေကြရလေပြီ။

ရိုက်နှက်မှုများကလည်း လျော့မသွားပဲ ပိုလာ၏။ အလုပ် ကိုလည်း ပို၍ခိုင်းလာ၏။ ဤအခြေအနေတွင် ငါတို့ဘာလုပ် ကြမလဲ ဟူသော ပြဿနာတရပ်ကိုတင်၍ စဉ်းစားလာကြ၏။

ငါတို့ဘာလုပ်ကြမလဲ၊ ခံချမလား၊ ဆန္ဒပြသပိတ်မှောက် မလား၊ အစာငတ်ခံ တိုက်ပွဲ လုပ်မလား၊ ထောင်ဖောက် မလား၊

ဤမေးခွန်းများပေါ်တွင် စဉ်းစား၍ အဖြေရှာကြ၏။ ခံချလျှင် သူတို့ကို ပြန်ရိုက်ရရုံက လွဲ၍ အကြောင်း မထူး၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ချောင်ပိတ်မိနေသူများဖြစ်ရာ သွေးဆာနေ သူရွှေ့သို့ လည်စင်းပေးသော သိုးငယ်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ပေမည်။

ဆန္ဒပြ သပိတ်မှောက်လျှင် အော်ဟစ်လား၊ ကြွေးကြော် လားပြုကာဆန္ဒပြလျှင် သာယာဝတီမြို့လောက်ကသာ သိပေ မည်။ ရန်ကုန်ထုတ်သတင်းစာများတွင် သာယာဝတီ ထောင် သတင်း မှောင်ချထားသဖြင့် ဆန္ဒပြသတင်း ပါမည်မဟုတ်။ ပြည်သူများမသိနိုင်။ ဖိနှိပ်မှုသာပို၍ပြင်းထန်လာမည်။ ယခု ရရှိနေသည့် စည်းရုံးမှုအခွင့်အရေးများ ပိတ်သွားမည်။ အ ကျိုးထူးစရာ အကြောင်းမရှိ။ အစာငတ်ခံလျှင် အကုန်လုံး တထောင်လုံးအစာငတ်ခံတိုက်ပွဲ ပါလာနိုင်ပါ့မလား။ မလား နိုင်ရင် တိုက်ပွဲရှုံးမည်။ အကုန်လုံးပါအောင် စည်းရုံး သိမ်း သွင်းရေးမှာလည်း မအောင်မြင်နိုင်။ အခြေအနေ အလွန် ကောင်းသည့်အချိန်တွင်ပင် အစာငတ်ခံတိုက်ပွဲကို ဖောင်ခဲ့ကြ

၁၁၈ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ပေသည်။ ယခုအခြေအနေမျိုးတွင် ပို၍ ရှောင်သင့်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြပါသည်။

ထောင်ဖောက်ရေးသည်သာ သေ မြေ ကြီး ရှင် ရွှေထီး သဘောရှိသည်။ ထောင်ဖောက်ရေးကို ဦးတည်ချက်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ၏။

သာယာဝတီထောင်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသော အခြေအနေ များကို အပြည့်အစုံတင်ပြ၍ ပြင်ပပါတီမှသာယာဝတီထောင် ကို အမြန်ဆုံးဖွင့်နိုင်အောင် ကြိုးစားပေးရန် သဘောထား တရပ် တင်ပြခဲ့ကြ၏။ ပြင်ပပါတီ၏ အကူအညီ မပါပဲ ထောင်ဖောက်ရေးဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသောကိစ္စတရပ်မဟုတ် ပေ။ နောက်ဆုံးတွင်ထောင်ကို လာမဖောက်ပေးနိုင်သည့်တိုင် ပါတီမှပေးလာမည့် အကူအညီများကို မြော်လင့် ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် မြော်လင့်ချက်ကား မြော်လင့်ချက်သာဖြစ်၍ ပါတီ မှ ပြန်ကြားချက်မှာမူ အားရ ကျေနပ်လောက်ဖွယ် မရှိပေ။ အောက်ခြေပါတီဝင်များ စိတ်ဓာတ် ကျကျန်မည် စိုးသဖြင့် ပါတီပြန်ကြားချက်ကို အောက်ခြေသို့ ချမပြခဲ့ပါ။

ပါတီပြန်ကြားချက်မှာ ထောင်ကို လာရောက် ခွင့်ပေးနိုင် လှောက်သည့် အခြေအနေမရှိသေး။ လောလောဆယ် အား ဖြင့် မည်သို့မျှမဖြစ်နိုင်သေး။ တချိန်တွင် ဖြစ်မည်မှာ မချဖြစ် သည်။ ယခု အခြေအနေတွင်မူ ထောင်ပတ်ဝန်းကျင်တွင်သာ မကြာခဏ လှုပ်ရှားမှုကို အကြောင်းပြု၍ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှု များကို မကြာမီ ထောင်ဖွင့်တော့မည်ဟူသော မက်လုံးပေး၍ ဆွဲဆောင် ညှင်းရုံးရန် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ရပ်သွားအောင်

အပေးအယူ လုပ်ခြင်းဖြင့် အချို့ သပ်ထားရန် ပြန်ကြားခဲ့ ပေသည်။

ထောင်တွင်းပါတီကိစ္စများအတွက် လိုအပ်သလို သုံးစွဲရန် ရန်ပုံငွေများကိုကား ပေးပို့ ခဲ့ပါသည်။

အပြင်သဘောထားပေါ် မူတည်၍ စဉ်းစားကြသည့်အခါ အပြင်မှ ထောင်ဖွင့်ပေးနိုင်သည့် အခြေအနေမှာ အကန့် အသတ်မရှိကြောင်း၊ အချိန်ကြာလေ နှိပ်စက် ညှင်းပန်းမှု ဒဏ်ကိုပို၍ ခံစားရလေလေဖြစ်မည်။ ထို့ပြင် သောင်းကျန်းမှု အတွက် အသုံးပြုရမည့် အား များ ထောင်ထဲတွင် စုနေခြင်း သည်မကောင်း။ ထို့ကြောင့် ထောင်ဖွင့်ရေးကို မိမိတို့ဘာ သာ ကြိုးစားသင့်မသင့် စဉ်းစားရန် အဖြေထွက်လာ၏။ ထောင်တွင်း ပါတီ စည်းရုံးရေးအင်အားကိုပြန်လည်ဆန်းစစ် ကြည့်သည့်အခါ အားရကျေနပ်စရာ အခြေအနေတွင် ရှိနေ သဖြင့် ထောင်ဖောက်ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ထောင်ဖောက်ထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ လွယ်ကူ ချော မေ့ သလောက် လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ရမည့် အခြေအနေကို စဉ်းစားကြည့်သည့်အခါ မလွယ်ကူမချောမေ့ ခဲ့ပေ။ အလွန် ပင် ကြမ်းတမ်းသော လမ်းပေါ်ထင် အသက်ပေါင်းများစွာ စတေးမှသာလျှင် အောင်မြင်နိုင်မည့် နည်းလမ်းတလမ်းသာ ရှိပေတော့သည်။

လူပေါင်း ၃၀၀၀ အနက် အနည်းဆုံး ၁၅၀၀ ခန့် အကျ အဆုံးခံပြီးမှသာ သာယာဝတီထောင်ကို ဖွင့်နိုင်မည့် အခြေ အနေကို တွက်ချက်ရပါသည်။ ညှင်းပန်း နှိပ်စက်မှုများကို ခါးစီးခံနေရပြီး ပါတီအတွက် အကျိုးမပြုနိုင်ပဲ နေကြမည့်

အစား ၁၅၀၀ ကျဆုံးပြီး ၁၅၀၀ အပြင်သို့ရောက်၍ ပါတီနှင့် တော်လှန်ရေးအတွက် ကြီးမားသော အမြတ်ကို ရရှိမည်ဟု တွက်ကြ၏။

အမြတ်လိုချင်လျှင် အရှုံးခံရမည်။ သေလျှင်မြေကြီး၊ ရှင်လျှင် ရွှေထီးဆိုသည့် ခံယူချက်သဘောထားများကို ရဲဘော်များအတွင်း ချပြခဲ့ကြ၏။ ထိုသဘောထားကို ချပြီးသည့် အခါရဲဘော်အားလုံးကပင်လက်ခံကြရုံမက အမြန်ဆုံးလုပ်ငန်းအတွင်း အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆန္ဒပေးခဲ့ကြပေသည်။

တာဝန်ရှိသူများက ထောင်ဖောက်ရေးအစီအစဉ်ကိုအပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်းစားဆွေးနွေးကြပြီးနောက် အသေးစိတ်အစီအစဉ် မရေးဆွဲနိုင်သေးမီ အခြေခံပြင်ဆင်ရေးအစီအစဉ် တချပ်ကို သတ်မှတ်ခဲ့ကြ၏။

၁။ ယင်းတို့မှာ ငွေကိုအသုံးပြု၍ အသေးစား လက်နက်များဖြစ်သော လက်ပစ်ဗုံး၊ ခြောက်လုံးပြူး စသည့် လက်နက်ငယ်များကို ရနိုင်သလောက် စုဆောင်းရန်ထောင်ထဲ သွင်းနိုင်ရေးအထိ ကြိုးစားရန်။

၂။ ထောင်တွင်း ယခုလက်ရှိ ဖွဲ့စည်းထားသည့် ပါတီပုံစံကို တပ်အသွင် တပ်ပုံစံဖြင့် ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းရန်။ (စစ်အတွေ့အကြုံရှိခဲ့သူများကို တပ်ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ထားရှိရေး)

၃။ ရရှိနိုင်သမျှသော သံချွန်၊ သံချောင်း၊ တုတ်၊ အုတ်ခဲကျိုးများကို ရှာဖွေပြီး အလွယ်တကူယူနိုင်၍ အာဏာပိုင်များရှာဖွေမလွယ်သည့် နေရာမျိုးတွင် သိုဝှက်ထားရန်။

၄။ အသက်ကြီးသူများကို သယ်ယူမည့် တပ်ဖွဲ့ သီးသန့်ဖွဲ့စည်းရန် (ထိုတပ်ဖွဲ့၌ တိုက်ခိုက်ရေးဖက်တွင် အသုံးပြုမပေး

နိုင်သူများကို ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းပေးရန်) သံမဏိကေဒါများ ထိုတပ်ဖွဲ့တွင် မပါဝင်စေရ။

၅။ ဆေးဝါးပစ္စည်းများ (အင်္ဂလိပ်ဆေး မြန်မာဆေး) ရနိုင်သမျှ စုဆောင်း၍ သူ့နာပြုစုရေးအတွက် ကျွမ်းကျင်သူများအား ဆေးတပ်ဖွဲ့ သီးခြားဖွဲ့စည်းပေးရန်။

၆။ တိုက်ခိုက်ရေး တပ်ဖွဲ့တွင် ကျန်းမာရေး ကောင်းပြီး ပါတီအတွက် အသက်ပေးမည့် ကေဒါများကို ရွေးချယ်ရန်။ (တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ ရွေးချယ်ရာတွင် ထိုတပ်ဖွဲ့တွင် ပါဝင်ရန်အတွက် ကိုယ်တိုင် ဆန္ဒပေးသူများ ဖြစ်စေရမည်။ တိုက်ခိုက်ရေး တပ်ဖွဲ့ဝင်များအတွက် ပျောက်ကြားစစ်ပွဲ သဘောတရားရေးများကို ကြိုတင်လေ့လာစေရန်)

၇။ စုဆောင်း၍ ရသမျှသော စည်းရုံးရေးအရ ယုံကြည်စိတ်ချရလော့ ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများကို သီးခြားတပ်ဖွဲ့ စည်းပေးရန် (ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများ တပ်ဖွဲ့ စည်းရုံးမှုကို နောက်ဆုံးအချိန်ရောက်မှ ဖွဲ့စည်းရန်နှင့် ယခုကစ၍ စာရင်းဝင်နိုင်သည့် ကြိုတင်ရာထားချက်ကို ပါတီခေါင်းဆောင်များက ပြုစုထားရန်)

အကြမ်းဖျဉ်း အစီအစဉ် သတ်မှတ်ချက်အရ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းအရပ်ရပ်ကို ပါတီခေါင်းဆောင်များ၏ ထိုးထွင်းဥာဏ်ဖြင့် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်ပေသည်။

ညွှန်ကြားချက်ရရှိပြီးနောက် ညွှန်ကြားချက်ပါ အချက်များအတွက် တာဝန်ရှိသူများက အင်ပင်ထပ်အခါခါ ဆွေးနွေးခြင်း၊ နည်းလမ်းရှာဖွေခြင်း၊ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း စသောလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေကြစဉ်

မည်သို့မျှ မြော်လင့်မထားသော ပြဿနာတရပ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။

ဇာတ်တူသားချင်း စားသည့် အဖြစ်အပျက် တရပ်ပင်။ အိမ်ကြက်ချင်း အိုးမဲသုတ်၍ ခွပ်စေသည့် ထောင်အာဏာပိုင်များ၏ ပရိယာယ်ကျော့ကွင်းထဲသို့ တိုးဝင်သွားခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်ပေတည်း။ လက်သည်တရားခံကား အလံနီများပင် ဖြစ်ပေသည်။

အလံနီတို့ သစ္စာဖောက်ခြင်း

သာယာဝတီထောင်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည့် ပုဒ်မ ၅ များတွင် သခင်သန်းထွန်း၏အလံဖြူကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များက အများစုဖြစ်၍ သခင်စိုး၏အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များက အနည်းစုဖြစ်ပေသည်။ ယင်းတို့သည် အပြင်တွင်လွတ်လပ်စွာ နိုင်ငံရေးလုပ်နေသည့် ကာလတွင်မူ တဦးကိုတဦး အချောင် သမားစသည်ဖြင့် နဖူးစီးဆိုးဘုတ်အမျိုးမျိုးတပ်လျက် အပြန်ပြန် အလှန်လှန် လက်ညှိုးထိုးစွပ်စွဲပြီး ငါးစိမ်းသည် ရန်တွေ့သလို ရန်တွေ့ ရန်ထောင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သာယာဝတီထောင် ရောက်သည့်အခါ တဦးကိုတဦး ခပ်တင်းတင်းပင်။ အတူတူ အနှိပ်အဖက်ခံရ၍ အတူတူပင် မလှန်ရဲကြသူများ ဖြစ်နေကြရာ အလံနီသွေးကရဲသည်။ အလံဖြူသွေးက ပန်းရောင်ဘဲဆိုသည့်ပြဿနာ မပေါ်တော့ပေ။

ထောင်တွင်း ရောက်နေသည့်ကာလတလျှောက်လုံးမှာပင် အလံဖြူ အလံနီကွန်မြူနစ်တို့၏ နှစ်ပါတီ ညီညွတ်ရေးရအောင်

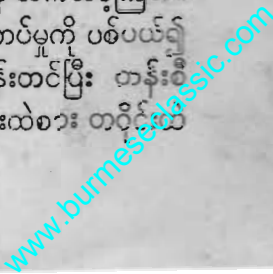
နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြီးပမ်းခဲ့ကြ၏။ ညီညွတ်ရေး ကြီးပမ်းချက်ကား အကောင်အထည်မပေါ်ခဲ့ပါ။ အထက်ပိုင်းတွင် ညီညွတ်ရေးရသယောင် ဟန်အဖြစ်ရှိခဲ့သော်လည်း အောက်ပိုင်းတွင်မူ ထိုညီညွတ်သယောင် ဟန်ကိုပင် မရခဲ့ကြပါ။ မညီညွတ်ခဲ့ကြပါ။ နိုင်ငံရေးအရ ညီညွတ်မှုကို ထားဘိဦး။ လူပုဂ္ဂိုလ်ချင်း ရင်းနှီးမှု အခြေခံ ကလေးပင် မရခဲ့ကြပေ။ သီးခြားနေကြ၏။ သီးခြားမြင်ကြ၏။ သီးခြားစဉ်းစားကြ၏။ မတည့်အတူနေများဖြစ်ကြ၏။

ကွန်မြူနစ်အဖြူက အဖွဲ့အစည်းဆုံးဖြတ်ချက်အရ လုပ်၏။ အဖွဲ့အစည်းခေါင်းဆောင်မှုကိုအသိအမှတ်ပြု၏။ အဖွဲ့အစည်းဆုံးဖြတ်ချက်မှ ကင်းလွတ်၍ မလုပ်ကြ။ ဘောင်သဘောကို လိုက်နာကြ၏။

ကွန်မြူနစ်အနီများက စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုမရှိ။ အဖွဲ့အစည်း ခေါင်းဆောင်မှုသဘောထက် မိမိဆန္ဒ မိမိသဘောဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြ၏။ အဖွဲ့အစည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မလေးစားကြပေ။ ဘောင်သဘောကို ဆန့်ကျင်ကြ၏။

ထောင်တွင်း ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်မှု များတွင် အာဏာပိုင် ဖက်တော်သား ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများကို ကွန်မြူနစ်အဖြူများက နိုင်ငံရေးစည်းရုံးပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အလွန်အကျွန် မလိုက်လျော့ပဲ သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်း၍ ပုံမှန် ဆက်ဆံခဲ့ကြ၏။

အလံနီက နိုင်ငံရေးအရ စည်းရုံးချဉ်းကပ်မှုကို ပစ်ပယ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ရင်းနှီးမှုဆက်ဆံရေးကို ရွှေတန်းတင်ပြီး တန်းစီများအလိုကျ လိုက်လျောဆက်ဆံ၍ တဝိုင်းထဲစား တဝိုင်းထဲအိပ် နေထိုင်ဆက်ဆံ၏။ စည်းရုံးခဲ့ကြ၏။

သိက္ခာကိုမထိန်းသိမ်းပဲ ဆဲသမျှ ဆိုသမျှခံကြ၏။ ခေါင်းပုတ် နားရွက်ဆွဲ ခံကြ၏။ ခိုင်းသမျှလုပ်ပေးပြီး အခိုင်းအစေခံကြ၏။ ထောင်ကျအကျဉ်းသားများ စည်းရုံးရေးအင်အားတွင် အလံနီက သာပေသည်။

နိုင်ငံရေးအရ စည်းရုံးမှုတွင် အလံဖြူက အလံနီကုန်မြို့နစ်ဖက် ကူးပြောင်းမှုမရှိပဲ အလံနီကသာ အလံဖြူဖက်သို့ကူးပြောင်းခဲ့ပေသည်။

ယခု လမ်းစဉ်ပေါ်တီဌာနချုပ် သခင်တင်မြ၊ အလံနီကုန်မြို့နစ် ဗဟိုကော်မတီပင်လျှင် အလံနီပါတီမှ အလံဖြူ ပါတီသို့ သာယာဝတီထောင်တွင်းမှာပင် ကူးပြောင်းခဲ့ ပေသည်။

အလံနီနှင့် အလံဖြူများမှာ ထောင် တွင်းတွင် သီးခြားနေရသည်မဟုတ်ပဲ မရာ နေရာ နေထိုင် ရ သည့် အလျောက် အလံဖြူကုန်မြို့နစ်တို့၏ ထောင်တွင်းပါတီစည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများကို မည်မျှပင် လျှို့ဝှက်စွာ ထိန်းသိမ်း လုပ်ဆောင်စေခဲ့ကာမူ မြေမြေချင်း ခြေမြင်ဆိုတိသကဲ့သို့ သိနေကြသည်သာ ဖြစ်၏။

ထောင်အာဏာပိုင်များကိုယ်တိုင်ကလည်း နိုင်ငံရေး နေရာကြေ နေသူများဖြစ်ရာ ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွတ် မခံပဲ ရရှိလာသော အခွင့်အရေးကို လည်လည်ပတ်ပတ် အသုံးချခဲ့ကြ၏။ သူတို့ လေ့ကျင့်ပေးထားသည့် ထောင်ကျ အကျဉ်းသားများကို အလံနီများနှင့် အရောစာဝင် ဆက်ဆံစေ၍ အလံဖြူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုသတင်းများကို မရအောင် ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။

ထောင်ကျ အကျဉ်းသားများနှင့် တရင်းသနီး ဆက်ဆံ

နေသည့် အလံနီများကို မသိမသာ အခွင့်အရေးများ ပေးခဲ့ကြ၏။ အလံနီတို့ကိုသူတို့လိုသလိုကိုင်နိုင်လာသည့်အခြေအနေသို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ပေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထောင်ဖောက်မည့်အစီအစဉ် တစွန်းတစကို အလံနီတို့သိရှိသွားရာမှ ထောင်အာဏာပိုင်တို့နားသို့ ပေါက်ကြားသွားခဲ့ပါသည်။- အပြည့်အစုံမသိခဲ့ရသဖြင့် ခေါင်းဆောင်ဟု ထင်သူများ ထိုအရေးအခင်းတွင် ပါဝင်မည်ဟု ထင်သူများကို ရွေးထုတ်ပြီး ရိုက်နှက် စစ်ဆေးကြပါသည်။

ဤတကြိမ် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်မှုများကား စံတင်လောက်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများဖြစ်ပေသည်။ ပုံမှန် ရိုက်နှက်ခြင်းများအပြင် ဂျပန်တို့၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သည့် နည်းများကိုပင် အသုံးပြုခဲ့၏။

- ၁။ ကျင့်စက်နှင့်တို၍ စစ်ဆေးခြင်း။
- ၂။ ခြေထလုံးပေါ်တွင် တုတ်လုံးနှင့် လှိမ့်ခြင်း။
- ၃။ တဦးကိုတဦး အပြန်အလှန် ပါးရိုက်ခိုင်းခြင်း။
- ၄။ နှာခေါင်းထဲ ရေလောင်းခြင်း။
- ၅။ တုတ်နှစ်ချောင်းထိပ်တွင် ကြိုးဖြင့် ဂူသဏ္ဍာန် လုပ်၍ နံရိုးများဖား ညစ်ခြင်း (အလူတွင် ဒယ်အိုးကြိုးများအောက် ချာညှပ်အခါ အသုံးပြုသည့် ကြိုးညှပ်တုတ် သဘောပင်ဖြစ်ပါသည်။)
- ၆။ သွားများကို သံတူဖြင့် ခေါက်ခြင်း။
- ၇။ စီးကရက်မီးဖြင့် အသားကို ထိုးခြင်း အစရှိသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများကို အသုံးပြု၍ စစ်ဆေးလာခဲ့၏။

မည်မျှပင် ညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်စေကာမူ သစ္စာဖောက်သူ

တဦးမျှမရှိပဲ နှိပ်စက်ဒဏ်ကို ကြိတ်မှိတ်ခံခဲ့ကြသဖြင့် ထောင် အာဏာပိုင်တို့ လိုချင်သောအဖြေကိုမရပဲ တိုက်ပိတ် အပြစ် ပေးခြင်းဖြင့်သာ စစ်ဆေးမှုကို အဆုံးသတ်ခဲ့ရပေသည်။

ဤသို့ အလံနီအချို့၏ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် ထောင် တွင်းပါတီစည်းရုံးရေးနှင့် ထောင်ဖောက်ရေးအစီအစဉ်များ ခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားခဲ့ရပေသည်။

(ဤအခန်းမှာ အလံဖြူများကို သိဒ္ဓိတင်၍ အလံနီများကို တဘက်သက် ရှုံ့ချလိုသည့်သဘောဖြင့် တင်ပြခြင်း မဟုတ်ပဲ ဖြစ်ရပ်အမှန်ကိုသာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စကားချပဲ)

ဤပြဿနာပေါ်ပြီးနောက် ထောင် စည်းကမ်းကိုလည်း ယခင်ထက် ပိုမိုတင်းကြပ်စွာ ချုပ်ကိုင်လာ၏။ အရိုက်အနှက် များလည်း ပိုများလာ၍ ဘာမျှ အကြောင်းပြစရာမရှိပဲ အ အသားလွတ်ရိုက်သည့် အကြိမ်များပို၍များလာပါသည်။ မူလ ထောင်ရောက်စလောက် မဆိုးသော အနည်းငယ် လျော့ရဲရဲ လေး ဖြစ်လာသည့်ပုံစံ ဝံ့နစ်ကိုမှ ပြန်လည် တင်းကြပ် လာရုံ မကစည်းကမ်းချက်အသစ်များပါ ထုတ်ပြန်လာ၏။

လှနစ်ယောက်ထက်ပို၍ မစုခဝးရ၊ စုဝေးပြီး စကားဝိုင်းဖွဲ့ မပြောရ၊ မိမိအိပ်ခုံမှအခြားအိပ်ခုံပေါ်သွားမထိုင်ရ၊ ပြောင်း ရွှေ့မအိပ်ရ၊ ည ၉ နာရီ သံချောင်း ခေါက်ပြီးလျှင် လုံးဝ စကားမပြောရ ဟူသော အမိန့်သစ်များ ထွက်လာခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့အဖို့ကား ထူး၍မဆန်းတော့ပါ။ တုန်လှုပ် မှုလည်း မဖြစ်တော့ပါ။ သေခါနီးထတောက်လာသည့် မီး ရှိန်အဖြစ် သဘောထားလိုက်ကြပါသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် တလခွဲခန့်အချိန်ထိ အရှိန်သတ်

၍ ပြိုင်သက်နေရ၏။ ကျွန်တော်တို့ကို ရန်သူက လင်းယုန် မျက်စေ့ကဲ့သို့ အလစ်မပေးပဲ ကြည့်နေရာ ခေတ္တအရှိန်သတ် ထားသည့်ပုံဖြင့် လင်းယုန်မျက်စိအား ပြန်လှည့်စားလိုက်ခြင်း သာ ဖြစ်ပါသည်။ တိုးမည့်ဆင် နောက်တလှမ်းဆုတ်၍ အရှိန် ယူလိုက်သည့်သဘောပင်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့လုပ်ငန်းကိုမူကား ကြာရှည်ရပ်ထား၍ မဖြစ် ပါ။ ဓားသည် သွေးနေလျှင် ထက်၍ မသွေးလျှင် သံချေး ထက်သည့် သဘောရှိသကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းကို ကြာရှည်စွာ ရပ်ဆိုင်းထားလျှင် ရဲဘော်များ သွေးအေးသွား မည်ကို စိုးရိမ်ရပါသည်။ တနည်းအားဖြင့် အရှိန်ရနေ ဓား ဘီးသည် အလှည့်ရလွယ်၍ အရှိန်သေနေသေးဘီးကို ပြန်ဆည် ရန် မလွယ်ကူသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် တလမ်းတည်းသော နည်းမှာ ဤလောက ငရဲဘုံကြီးမှ ရုန်း ထွက်ရေးသာ လျှင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်ပင် တင်းကြပ်သော ဥပဒေများ နှိပ်စက်မှုများကြားမှပင် လုပ်ငန်း ပြန်လည်စဉ် အောင် နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြပါသည်။

စစ်တပ်အသွင်ဖွဲ့ခြင်း

ထောင်တွင်းရှိ ရဲဘော်များ၏ စည်းရုံးမှုနှင့် စိတ်ဓာတ်မှာ ကျဆင်းမသွားပဲ ပို၍ ကောင်းလာပြီး ပို၍ ခိုင်မာလာ၏။ ထောင်ဖောက်ရေး အစီအစဉ်ကို ပြန်ကိုင်ကြပါသည်။ နိုင်ငံ ရေးပုံစံအရဖွဲ့စည်းထားသည့် ထောင်တွင်းပါတီ ဖွဲ့စည်းပုံကို တပ်အသွင်ပြောင်းလဲ၍ ဖွဲ့စည်းလိုက်ပြီး အဆင့်ပေါင်းခုနစ် ဆင့် သတ်မှတ်ထား၏။

ပထမဆင့်

ဤအဆင့်တွင် တပ်ရင်းမှူး၊ တပ်ခွဲမှူး၊ တပ် စိတ် မှူး များ ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ တပ်ဖွဲ့ အနေအားဖြင့် တိုက်ခိုက် ရေး တပ်ဖွဲ့၊ အသက်ကြီးသူများနှင့် ထိုသူတို့အား စောင့်ရှောက် ရမည့် တပ်ဖွဲ့၊ လူနာရဲဘော်များနှင့် ဆေးတပ်ဖွဲ့၊ အကျဉ်း သွားတပ်ဖွဲ့ (ရာထားချက်ပြုလုပ်ခြင်း) များစံနှုန်းတကျဖွဲ့စည်း ခဲ့၏။

ဒုတိယဆင့်

ဤအဆင့်တွင် (၁) လက်နက် ရှာဖွေစုဆောင်းခြင်း၊ ပြင် ဆင်စေခြင်း၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လက်နက်များမဟုတ်ပါ။ အလုပ်ထွက်လုပ်ရင်းတွေ့သမျှ တုတ်၊ သံချောင်း၊ အုတ်ခဲကျိုး စသည်များ ကောက်ယူလာပြီး အဆောင်ဝင်းအတွင်း လွယ် ကူစွာယူနိုင်မည့်နေရာ (မြက်တောများအတွင်း) များ တွင် အမှတ်တမဲ့သဘောဖြင့် ပစ်စေခြင်း၊ (၂) အိပ်ထောင်မောက် နံရံ အောက်ပိုင်းရှိ ကုတင်များ ကွယ်နေသောနေရာတွင် အင် တေများကို သံချွန်များနှင့် ခြစ်ထုတ်ပြီး အုတ်ခဲများကို အခဲ လိုက်ဆွဲထုတ်ပြီး နေရာမပျက် ပြန်သွင်းထားစေခြင်း။

အုတ်ခဲကိုထုတ်ယူရာတွင် ပထမအစသောလျှင် အခက်အခဲ ရှိ၍ နောက်အုတ်ခဲများကိုမူ အလွယ်တကူ ထုတ်ယူရရှိခဲ့ပါ သည်။ အခန်းတွင်းရှိ လူစေ့ တယောက်တလုံးကျ ထုတ်ယူ၍ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားစေခြင်း၊ အုတ်ခဲ အလုံးပေါင်း ၄၀ ကျော် ရရှိရေးအတွက် ကင်းအထပ်ထပ်ချပြီး တလခွဲခန့် အချိန်ယူ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရပါသည်။ ဤသည်တို့ကို အဆောင်

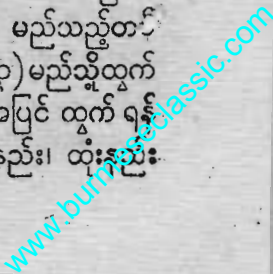
တွင်းရှိ အခန်းတိုင်းတွင် ထိုနည်းအတိုင်းပင် အဆင်သင့်လုပ် ကိုင် ထားရှိစေခဲ့ပါသည်။

တတိယဆင့်

ဤအဆင့်တွင် (၁) အင်္ဂလိပ် မြန်မာ ဆေးများ တတ်နိုင် သမျှ သွင်းယူစေခြင်း၊ (၂) ထောင်ကြပ်များ ငွေပေးခိုင်း၍ ရအောင်လုပ်စေခြင်း၊ (၃) သွင်းယူရရှိသောဆေးဝါးများကို အချိုးကျခွဲဝေပေး၍ တလာစီသည့်အခါတွင်လည်း မတွေ့ နိုင်။ လိုချင်သည့်အခါ အလွယ်တကူ ယူနိုင်မည့် နေရာတွင် သိုဝှက်ထားစေခြင်း၊ (၄) လုံချည်စုံတံများကို ပတ်တီးအရွယ် ဆုတ်ဖြဲ၍ ပတ်တီးလိပ်သဏ္ဍာန် အလိပ်ကလေးများ ပြုလုပ် ပြင်ဆင်ထားစေခြင်း၊ (၅) ဆေးနှင့်ပတ်တီးလိပ်များကို ယူ ဆောင်ရမည့်လူ သတ်မှတ်ပေးစေခြင်း၊ (၆) ဆေးတပ်ဖွဲ့တွင် ပါဝင်မည့်သူများအား အခြေခံရွေးချီးသူနာပြုအတတ် သင် ကြား ပေးစေခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

တေတ္ထအဆင့်

(၁) သက်ကြီးရွယ်အိုများ နှင့် မကျန်းမာသူ များအား အခြေခံအားဖြင့် မည်သူက စောင့်ရှောက်သည်ပိုး ယူဆောင် ရမည်ကိုအဖွဲ့ကလေးများဖွဲ့၍ ရွေးချယ်သတ်မှတ်ပေးစေခြင်း၊ (၂) ဆေးတပ်ဖွဲ့အနေဖြင့် မည်သည့်ထောင်မှ မည်သည့်တံ ခွဲထွက်ရမည်ကို ရွေးချယ်သတ်မှတ်စေခြင်း၊ (၃) မည်သို့ထွက် ရမည်ကို အသေးစိတ်ညွှန်ပြစေခြင်း၊ (၄) အပြင် ထွက် ရန် အသုံးပြုမည့် ကြိုးအတွက် စောင်များ ဆက်နည်း၊ ထုံးနည်း များကို သင်ပြစေခြင်းများ လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ပဉ္စမဆင့်

(၁) တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့များ စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းစေခြင်း၊
 (၂) ရွှေဆုံးမှ တိုက်ခိုက်ရမည့် တပ်ဖွဲ့များနှင့် အကူတပ်ဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း သတ်မှတ်ပေးခြင်း၊ (၃) တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များ အတွက် ပျောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးသဘောတရား ပို့ချပေး စေခြင်းနှင့် လက်တွေ့တိုက်ပွဲကို စာတွေ့ သင် ပေး စေခြင်း၊
 (၄) ဖောက်ထွက်မည့် ထောင်မြေပုံအညွှန်းကိုအလွတ်ရသည် အထိ လေ့လာစေခြင်း၊ (၅) တပ်ခွဲလိုက် ချီတက် တိုက်ခိုက် ရမည့်တာဝန်ယူရမည့်နေရာ သတ်မှတ်ပေးခြင်း၊ တပ်ခွဲများ ဖောက်ထွက်ရမည့် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်နေရာ များ သတ်မှတ်ပေးခြင်း၊ (၆) ထောင်တွင်းရှိရန်သူ၏လက်နက် အင်အား၊ လူအင်အားနှင့် နေ့၊ ည ကင်းချထားသည့်နေရာ များ လေ့လာစေခြင်း၊ ထောင်ဖောက်ထွက်ရေးအသေးစိတ် အစီအစဉ်ကို အဖန်တလဲလဲ ထပ်ကာထပ်ကာ အလွတ် ရနေ သည်အထိ လေ့လာစေခဲ့ပါသည်။

ဆဋ္ဌမအဆင့်

ဤအဆင့်တွင် (၁) အပြင်သို့ အောင်မြင်စွာဖောက်ထွက် ပြီးသည့်အခါ တပ်ခွဲလိုက် ဦးတည်ချီတက်ရမည့် ပထမစခန်း၊ ဒုတိယစခန်းများ ရွေးချယ်သတ်မှတ်ပေးခြင်း၊ (၂) တပ်ရင်း အားလုံးဆုံရမည့် ပထမစခန်းနှင့် ဒုတိယစခန်းများရွေးချယ် သတ်မှတ်ပေးခြင်း၊ (၃) ဘတ်မှတ်ထားသော စခန်းများသို့ မြေပုံအညွှန်း ရေးဆွဲပေးခြင်း၊ (၄) သတ်မှတ်ပေးထားသော စခန်းများသို့ ချီတက်ရာတွင် ရှိသည့် ဖြတ်လမ်း၊ ရိုးရိုးလမ်း၊

လူသွားလမ်း၊ လှည်းလမ်းများ၊ မြေပုံအညွှန်းနှင့်လေ့လာစေ ခြင်းများ လုပ်ခဲ့ပါသည်။

သတ္တမအဆင့်

ဤအဆင့်တွင် (၁) ထောင်တွင်းတပ်ဖွဲ့အတွက် စကားဝှက် သတ်မှတ်ခြင်း၊ စကားဝှက်ငါးခုသတ်မှတ်၍ နောက်ဆုံးအသုံး ပြုရမည့် စကားဝှက်ကို ထောင်ဖောက်ချိန်နီးမှပေးရန် သတ် မှတ်ပါသည်။ (၂) အပြင်လာလာ၍ ကူညီမည့် လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့နှင့်တွေ့သည့်အခါ အသုံးပြုရမည့်စကားဝှက်များ သတ် မှတ်ခြင်း၊ (စကားဝှက်သုံးမျိုးအနက် ကြိုက်ရာစကားဝှက်ကို အသုံးပြုရန် ဖြစ်ပါသည်။) (၃) တိုက်ခိုက်ရေး တပ်မှူးချုပ် ရွေးချယ်သတ်မှတ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါအစီအစဉ်အရ တိုက်ပွဲတခုလုံးကို ဦးစီးကွပ်ကဲ ရန်၊ ဦးစီးတိုက်ခိုက်ရန် တပ်မှူးချုပ် အဖြစ် ဗိုလ်ကျော်ဇော (ရခိုင်ဗိုလ်ကျော်ဇောဟု၎င်း၊ ပဲခူး ဗိုလ်ကျော်ဇောဟု ၎င်း ခေါ်ပါသည်။) အား တာဝန်ပေးခဲ့၏။

တပ်ဖွဲ့ အားလုံး နောက်ဆုံးဆုံရမည့်စခန်းသို့ ရောက်သည် အထိ ဗိုလ်ကျော်ဇော၏ အခိန်ပေးအုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲမှု အောက် တွင် ရှိစေရမည်ဟု ညွှန်ကြားခဲ့၏။ တိုက်ခိုက်ရေး အတွက် တာဝန်ခွဲဝေခြင်းဖြစ်၍ ထောင်ဖောက်ရေး အစီအစဉ် တရပ် လုံးကိုမူ ထောင်တွင်း ပါတီ ကော်မတီက ဦးစီး ကွပ်ကဲသွား ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ ထောင်ဖောက်ရေးအစီအစဉ်အသေး စိတ်ကို ပြင်ပပါတီသို့ တင်ပြခဲ့ပါသည်။ တတ်နိုင်သမျှသော ငွေ၊ လက်နက်အကူအညီများပေးရန် တောင်းခံခဲ့၏။

၁၃၂ သာယာဝတီသောင်မှ ရဲခန်းများ

ဖော်ပြပါအစီအစဉ်အတွက် ပြင်ဆင်မှုများကို သုံးလခန့် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပြီးနောက် ထောင်ဖောက်အမိန့်ပေး အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေးအစီအစဉ်ကိုလေ့ကျင့်စေခဲ့၏။ ထောင်ဖောက် ရေးအစီအစဉ်တခုလုံးတွင် အရေးကြီးဆုံးနှင့် အတိအကျ ဖြစ်စေရမည့် ကိစ္စမှာ အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေး ကိစ္စပင် ဖြစ် ပေသည်။

ကြိုတင်ပြီး ရက်နှင့် အချိန်သတ်မှတ်၍လည်း မဖြစ်ပါ။ အကြောင်း တစ်တရာကြောင့် ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့ရသည် ရှိသော် အဆောင်တခုနှင့်တခု ချက်ခြင်း အကြောင်းမကြားနိုင်ပါ။ တဆောင်နှင့်တဆောင် မိုးရိုး ဆက်သွယ်ရေးကိုပင် အနည်း ဆုံး သုံးရက်ခန့်အချိန်ယူရသည့် အခြေအနေတွင် အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေးကိစ္စကိုသာ အားကိုးရမည်ဖြစ်၏။

အချက်ပြဆက်သွယ်ရေး အစီအစဉ် မတိုက်ခွဲသော် တိုက် သူကတိုက်ပြီး မတိုက်သူကမတိုက်နှင့် အစီအစဉ်ကြီးတခုလုံး ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားနိုင်ပေရာ အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေးကိစ္စကို အ ထူးအလေးပေး လေ့ကျင့်စေခဲ့ရပါသည်။

အချက်ပြဆက်သွယ်ရေး

အိပ်ဆောင်တိုင်းတွင် အိပ်ဆောင်တခုနှင့်တခု လှမ်းမြင် နိုင်သည့်အပေါက်များ၌ သတ်မှတ်ပေးထားသော အပေါက် တခုကို ၂၄ နာရီ နေ့ကင်း၊ ညကင်းချ၍ စောင့်ကြည့်စေခဲ့ရာ နေ့ကင်းကို အသက်ကြီးသူများက တာဝန်ယူ၍ ညကင်းကို တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များက တာဝန်ယူကြရ၏။

တိုက်ခိုက်ရေးဌာနချုပ် အမိန့်ပေးအဖွဲ့ရှိရာ အထူးတန်း

အဆောင်၏သတ်မှတ်ထားသော မြူးတင်းပေါက်တွင် အဝတ် ဖြူပြထားလျှင် အသင့်ပြင်ဆင်ရန် ပေးသည့် အမိန့်အချက်ပြ ဖြစ်၍ အဝတ်နီပြုထားလျှင် ထောင်မှ ခေါက်သည့်သံချောင်း နောက်ထပ်နှစ်မောင်း ခေါက်လျှင် (တမောင်း၁၅ မိနစ်၊ နှစ် မောင်း မိနစ် ၃၀ ဖြစ်ပါသည်) တိုက်ခိုက်ရေး စတင်ခတု မည့်အမိန့် အချက်ပြအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးထား၏။

အဝတ်နီပြုပြီးနောက် အနီနေရာတွင် အဝတ်အဝါတင်ပြ လျှင်အစီအစဉ် ရွှေ့ဆိုင်းကြောင်း အမိန့်ပေးအချက်ပြ အ ဖြစ် နားလည်စေရမည် ဖြစ်ပေသည်။

တိုက်ခိုက်ရေး ဌာနချုပ်မှ အချက်ပြချက်ကို ရရှိလျှင် ရရှိကြောင်း အချက်ပြ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် အဖြူပြလျှင် အဖြူပြန်ပြု၍ အနီပြလျှင် အနီပြန်ပြစေပြီး အဝါပြလျှင် အဝါ ပြန်ပြပေးသည့် သတ်မှတ်ချက်ဖြစ်၏။ အဆောင်တဆောင်နှင့် တဆောင် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ အချက်ပြ ဆက်သွယ်ပြီးနောက် အားလုံး အပြည့်အစုံ အချက်ပြချက်ကို လက်ခံရရှိပြီးကြောင်း အကြောင်းပြန်ကြားချက်ကို အဝတ်အစိမ်း တင်ပြခြင်းဖြင့် ဌာနချုပ်သို့ ပြန်လည်သတင်းပို့ စေသည့်နည်းကို တီထွင် အ သုံးပြုခဲ့၏။

ဤကား နေ့ဖက်တွင် ထောင်ဖောက်ရေး အစီအစဉ်ကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သော အသုံးပြုရမည့်အချက်ပြ ဆက် သွယ်ရေး သင်္ကေတများပင် ဖြစ်ပေသည်။

ညဖက် အချက်ပြ ဆက်သွယ်နည်းမှာ တိုက်ခိုက်ရေးဌာန ချုပ်ရှိရာ အဆောင်၏သတ်မှတ်ထားသော ပြတင်းပေါက်တွင် ဆေးလိပ်မီးဖြင့် အပေါ် အောက် သုံးချက်ဆွဲပြလျှင် အဆင်

၁၃၄ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

သင့်ပြင်ဆင်ရမည့်အမိန့်ပေး အချက်ပြဖြစ်၏။ ဆေးလိပ်မီးကို သုံးချက်ပိုင်းပြလျှင် နှစ်မောင် (မိနစ် ၃၀ အလိုတွင်) ထောင်ဖောက်မည့်အစီအစဉ် အမိန့်ပေး အချက်ပြဖြစ်၏။

ထောင်ဖောက်မည့် အမိန့်ပေးအချက်ပြပြီးနောက် ဆေးလိပ်မီးကို ကြက်ခြေခတ် သုံးခါထပ်ပြလျှင် အစီအစဉ် ရွှေဆိုင်းသည့် အထိမ်းအမှတ် အချက်ပြအဖြစ် နားလည်ရမည်ဖြစ်၏။

ဤအချက်ပြချက်များကို လက်ခံရရှိကြောင်း အမိန့်ပေးဌာနချုပ်သို့ ပြန်ကြားရာတွင်မူ ဘယ်ဖက်မှ ညာဖက်သို့ အလျားလိုက် နှစ်ခါဆွဲပြရမည့် အချက်ပြ အထိန်းအမှတ်သတ်မှတ်ပေးထားခဲ့ပေသည်။

သတ်မှတ်ထားသော အချက်ပြ ဆက် သွယ် ရေး များ ကို တဆောင်မှတဆောင်သို့ လှမ်းပြဆက်သွယ်ရမည် ဖြစ်သဖြင့် ၂၄ နာရီ နေ့ကင်း ညှက်ကင်းချ၍ လေ့ကျင့်စေခဲ့၏။ ကင်းချိန် တချိန်လျှင် သုံးနာရီ၊ နေ့နှစ်ယောက်၊ ည သုံးယောက်စီ ချထားရ၏။ တယောက်လစ်သည့်အခါ တယောက် မြင်နိုင်ရန်အတွက် ဖြစ်ပေသည်။

တပတ်လျှင် နှစ်ရက်ကျမှ တလခန့် မှန်မှန်လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီးနောက် အစီအစဉ်အားလုံးချောမောအောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြောင်းဖြင့် ထောင်ဖောက်မည့်ရက်ကို သတ်မှတ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလဒုတိယပတ်ကို ထောင်ဖောက်မည့်ရက်အဖြစ် သတ်မှတ်ဆုံးဖြတ် ပါသည်။ ထောင်ဖောက် ရေး အစီအစဉ် အသေးစိတ်ကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာ အဆက်အသွယ်များမှတစ်ဆင့် ပါတီဗဟိုဌာနချုပ်သို့ တင်ပြခဲ့

ကြ၏။ မဝေးတော့သည့် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်ကား ငရဲခန်းမှ အသက်ပေါင်းများစွာကို စွန့်လွှတ်၍ ရုန်း ထွက် ကြမည့် အချိန်တည်း။

လူပေါင်း ၁၅၀၀ ကျော်၏ သွေး ဖြင့် စ တေး ချ လွှတ် မြောက်ရေးလမ်းကို လျှောက်ကြမည့် သာယာဝတီ ထောင် ဖောက်ပွဲကြီး၏ သက်တွေ့အဖြေကို ရင်တမမဖြင့် စောင့်မြှော် ခနကြရပါသည်။

ပုဒ်မ ၅ အဖြစ် အကျဉ်း ခံရသော လူ ၃၁၀၀ ကျော် မှာ အချက်အနှက် အနိပ်ဒဏ် အညှဉ်းပန်းများကြားမှ တိုက်ပွဲ ခေါ်သံကို နှာခံလျက်ရှိကြပေပြီ။ ယခု ကျွန်တော်တို့ ထောင် ဖောက်ထွက်ရေးနှင့် ထောင်ဖောက်ထွက်မည့် အစီအစဉ်မှာ အင်္ဂလိပ် ရုပ်ရှင်ကားများ၌ ရံဖန်ရံခါ ကြည့်ရှု ခဲ့ကြရသည့် သဲထိတ်ရင်ဖိုဖွယ် ပြကွက်ပြခန်းများကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း ရုပ်ရှင် ကား များ ၌ ကား တကယ် မဟုတ်၊ သဏ္ဍာန်ပြ ရုပ် လောက်သာဖြစ်၏။ ယခု ကျွန်တော်တို့၏ ထောင်ဖောက် အစီအစဉ်မှာကား အသက်ပေါင်း များစွာကို စတေး လုပ် ဆောင်ရမည့် တကယ်စွန့်စားခန်းကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

သေနတ်သံများ ကြားစပြုခြင်း

ကျွန်တော်တို့ သာယာဝတီထောင် ရောက် ပြီး ကိုးလ ကျော်ကြာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သောညများဖြင့်သာ အချိန် ကုန်ခဲ့ရ၏။ ၁၅ မိနစ် တကြိမ်ကျ မှန်မှန်ကြီးခေါက်နေသည့် ထောင်နာရီ သံချောင်းခေါက်သံများသာလျှင် အကျယ်ဆုံး ကြားခဲ့ရဘူး၏။ အိပ်၍မရသော ညများတွင် ကျွန်တော်တို့

အား သံချောင်းခေါက်သံများက ချောက်လှန့်လျက်ရှိပေ၏။

ထောင်သံချောင်းသံမှလွဲ၍ အခြား မည်သည့် အသံ မျှ မကြားဘူးသော လွတ်လမ်းမြော်ပုဒ်မ ၅ များ အဖို့ ည၏ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ပြုခွင့် ထွက်လာသည့် ရိုင်ဖယ်သံ၊ စက် သေနတ်သံ၊ ဗရင်းဂန်းသံများ စတင်ကြားလာခဲ့ရ၏။

ထွက်ပေါ်လာသည့်အသံများမှာ သာယာဝတီထောင်နှင့် မဝေးသော နေရာမှဖြစ်ရုံမက ထောင်ဗူးမကြီးနှင့် ပတ်ပတ် လည် ဗူးကလေးများပေါ်မှ ပြန်လှန်ပစ်ခတ်သည့် အသံများ ကြားနေရာ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အထုပ်အပိုးကလေးများပင် ပြင်ဆင်ပြီး အသင့်ဖြစ်နေကြ၏။

အနိပ်အစက် အမျိုးမျိုးခံ၍ လောကငရဲခန်းတွင် ကျင် လည်နေရသူများအတွက် ဤကြားလိုက်ရသည့် သေနတ်သံ များသည် ကျွန်တော်တို့၏ဘဝကို မည်မျှရွှင်မြူးသွားစေခဲ့ သည်ကိုမူ စာအားဖြင့် မဖော်ပြတတ်တော့ပါ။ အစား ဆင်းရဲမှု၊ အနေဆင်းရဲမှု၊ အရိုက်အနှက် ညှဉ်းပန်း ခံရမှုတို့ ကြောင့် ကုန်ခမ်းနေသည့်အင်အားများ တမဟုတ်ချင်း ပြန် လည် ပြည့်ဖြိုးခဲ့ပါသည်။ လက်သီးများကို မသိမသာ ဆုပ်မိ ပါသည်။ အံသွားများကို တင်းကြပ်စွာ ကြိတ်ခဲမိပါသည်။ သက်ပြင်းရှည်များကိုလည်း အသီးသီးချမိပါသည်။

သို့သော် ထောင်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ စတင်ကြားလာရ သည့် သေနတ်သံများမှာ တဖြည်းဖြည်းနီးမလာပဲ ဝေး၍ ဝေး၍သွားခဲ့ရာမှ ငြိမ်သက်သွားပါတော့သည်။ ကျွန်တော် တို့၏ မျက်စိများမှာလည်း ပြူးကျယ်နေရာမှ ပြန်လည် မှေး မှိတ်၍ ငိုက်မည်းလာခဲ့ပါသည်။ ထိုနေ့ညမှာမူ ပြန်၍အိပ်မရ

ကြတော့ပါ။ တိုးတိုး တိုးတိုးနှင့် သေနတ်သံအကြောင်းကို ဝေဖန်နေကြ၏။ တန်းစီ များကလည်း ကျွန်တော်တို့အား လွတ်လပ်ခွင့် ပေးထားကြ၏။

မကြာမီ အပြင်မှထောင်လာဖွင့်တော့မည်ဟူသော ကျွန် တော်တို့ လွှင့်ထားသည့် ကောဠဟာဠသဟင်းနှင့် ထိုနေ့ညက ကြားလိုက်ရသည့်သေနတ်သံကကျွန်တော်တို့အား ချော့မော့ ပေါင်းသင်း လာစေခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့၏ အလိုသို့ မသိ မသာ လိုက်လျောလာပြီး သူတို့ထင်မြင်ချက်များပင်ပြောဆို လာကြ၏။ ထိုညအဖို့ နားကစဉ်စဉ်နှင့် သေနတ်သံများ ဆက်လက်စောင့်မြော်ခဲ့ပါသော်လည်း ဆန္ဒမပြည့်တော့ပါ။ နောက်တနေ့ ဝါဒါများထံမှ ကြားနေရသည့် သတင်းအရမူ သာယာဝတီမြို့အနီး ဖားရွှေကျော်ရွာတွင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ ကြောင်းသိရပေသည်။

ကျွန်းတော်တို့ ဆင်နွှဲတော့မည့် ဖေဖော်ဝါရီလ ထောင် ဖောက်ပွဲကြီးအတွက် ရဲဘေးတခွက်လည်း ဖြစ်ပေပါသည်။ တိုက်ပွဲ တခါးခေါက်သံအဖြစ် ခံယူကြပြီး အလွန် အမင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်နေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့၏ မျက်နှာ များကား ရှုတ်ပျလန်းဆန်းနေကြ၏။

ညဖက်ကကြားခဲ့ရသောသေနတ်သံများကား ကျွန်တော် တို့အား ထောင်မှ မလွတ်မြောက်သေးစေကာမူ တဒန်အား ဖြင့် လက်ဝင်း အကျိုးရှိစေခဲ့ပါသည်။ နောက် တနေ့ တွင် ကျွန်တော်တို့အား နိပ်စက် ခဲ့သည့် ထောင် ကျ များ သည် ကျွန်တော်တို့အပေါ်တွင် အတော်ပင်လိုက်လျောလာခဲ့ကြ၏။ အလုပ်အကိုင် များကိုလည်း ယခင်ကလို အော်ဟစ် ဆဲဆို

ငေါက်ငန်း၍မခိုင်းတော့ပဲ သက်သာသလိုကြည့်နေကြရန်ပင် ပြောလာကြပေသည်။

နံနက်ဝတ်စားဆွဲတင်မှု ပို၍အံ့သြရပြန်၏။ အမြဲတမ်း ဆီ မပါသည့် ငပိတွင် ဆီပါလာ၍ ခါတိုင်းရနေကျ ရေလုံပြုတ် ဟင်းတွင် အဆီလေးဝေလှ၏။ ဖားရွှေကျော် တိုက်ပွဲ၏ သေနတ်သံကား တန်ဖိုးထက်လှပေစွာတကား။

သေနတ်သံကြားပြီး ၁၀ ရက်လောက်အထိ ကျွန်တော် တို့မှာ အနေအထိုင် အလုပ်အကိုင် ကလေးများ သက်သာ ချောင်ချိုစွာနေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။ နောက်ထပ်သေနတ်သံများ ကြားရခြင်းဖြင့် စောင့်မြှောက်နားထောင်ခဲ့သော်လည်း သေနတ်သံများမကြားရတော့ပါ။ တုတ်သံများသာ ပြန်၍ကြား လာရပါသည်။ သေနတ်သံစသွားသည်နှင့် လိုက်လျောမှုများ အစား တင်းမာမှုများ အလုပ်ခွင်တွင် ဆဲသံ၊ ဆိုသံ၊ ငေါက်သံ များမှာ ဒုရင်းအတိုင်း ပြန်ကြားလာရ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဘဝကား ဆန်းကျယ်လှပါတာကား။

အရက်စက်ဆုံးနှင့် အဆိုးဝါးဆုံး နှိပ်စက်မှု

ယခု ရေးသား တင်ပြမည့် အကြောင်းမှာ ထောင်ဘွင်း ရက်စက်မှုများအနက် အဆိုးဝါးဆုံး သာလုပ်ရပ်တခုဖြစ်၏။ လူမဆံဆိုးသော လုပ်ရပ်လည်းဖြစ်၏။

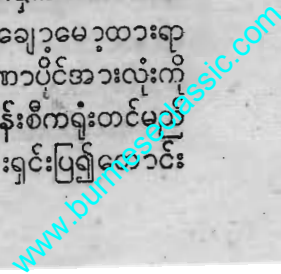
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက နာမည်ကျော် ကြားခွဲ သည့် အော့စဝစ် အကျဉ်းစခန်းကြီးနှင့် လူသားချင်း၊ ညှဉ်း ပန်းနှိပ်စက်ရာတွင် နာမည်ကြီးလှသည့် အိုက်ခမန်းဘိုင်

လျှင် ဤနည်းကို အသုံးမပြုခဲ့ကြပေ။ ဤနည်းမျိုး အသုံးပြု ခဲ့သည်ဟုလည်း သူတို့စာအုပ်များတွင် မတွေ့ခဲ့ရဘူးပေ။

တိုက်ပိတ်ခံနေရသော ရဲဘော် အချို့အား ကျင့်ကြီး၊ ကျင့်ငယ်များရောနှောဖျော်ထားသည့်အရေကို ထောင်ကာဖီ ဟု ထွင်ပြီး တိုက်ကြရာ ရဲဘော်များက မသောက်နိုင်ဟု ငြင်းဆန်ကြသဖြင့် ရိုက်နှက်ခဲ့ရာတွင် ဒဏ်ရာပြင်းထန်လွန်း၍ ရဲဘော်နှစ်ယောက် သေဆုံးသွားခဲ့ပေသည်။ (ထောင်အာဏာ ပိုင်များကမူ ရောဂါဖြင့်သေဆုံးကြသည်ဟု အကြောင်းပြ ခဲ့၏။)

ဤသတင်းကိုကြားရသည့် ရဲဘော်တိုင်းသည် ကိုယ့်နှုတ် ခမ်းကိုသာ ဖိကိုက်ရင်း ဒေါသကို မြို့သိမ်းခဲ့ရ၏။ ဘာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ချတော့မည်ဟူသော စိတ်ဓာတ်များဖြင့် ဆွေးနွေး တင်ပြလာကြရာ ထောင်ဖောက်ရေး အစီအစဉ်ကြီးတခုလုံးကို ထိခိုက် သွားမည်ဖြစ်သဖြင့် တာဝန်ရှိသူများက အတော်ပင် ထိန်းသိမ်းယူခဲ့ရပါသည်။ လက်စားခြေရေး စိတ်ဓာတ်များ လည်း တိုးတက်ရင့်သန်လာခဲ့ကြ၏။

အသက် ၇၀ ကျော်ရှိ ဖားရွှေကျော်ရွာမှ ဆရာစံလက်ထက် သူပုန်ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်ခဲ့သော အဘမဲ့ဆိုသူ ဘအိုကြီး မှာ ခတောင်းမြောင်အောင်ကြိုက်၍ ချမယ်၊ နှက်မယ်တက်ကဲ ဖြစ်နေသဖြင့် အားလုံးဝိုင်း၍ ဖြောင့်ဖျ ချော့မော့တားရာ မကျေနိုင် မချမ်းနိုင်ဖြစ်နေပြီး ထောင်အာဏာပိုင်အားလုံးကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဆဲဆိုနေပြန်သဖြင့် တန်းစီကရုံးတင်မည့် လုပ်နေသဖြင့် တန်းစီကို အကျိုးအကြောင်းရှင်းပြ၍သောင်း ပန်ခဲ့ရ၏။

အဘမဲ့မှာ စိတ်အလွန်ကြီးသူဖြစ်ရာ ထိုသဘင်းကို ကြားပြီးနောက် နှစ်ရက်တိတိ ထမင်းမစားခဲ့ပေ။ တောက်တခေါက်ခေါက်နှင့် မကျေနိုင် မချမ်းနိုင် ဖြစ်နေရှာပါသည်။

ကျပ်ကြီးကျပ်ငယ်ရေကို ထောင်ကော်ဖီအဖြစ် တိုက်သည့် ကိစ္စမှာ မျက်မြင်မဟုတ်သော်လည်း တကယ်ပင်လုပ်မည်ကိုမူ ချွင်းချက်မရှိ ယုံကြည်မိပါသည်။ ယုံကြည်လောက်သည့် အကြောင်းကလည်း ဤသို့ရှိခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်ကလူများ သာယာဝတီထောင် ရောက်ခဲ့စဉ်က ပူးကြီးထဲတွင် အရိုက်ခံနေလျှင် ထောင်မှူးတဦးက တန်းစီတဦးအား “ဒီကောင်တွေ ရန်ကုန်က ခေါင်းဆောင်ပိုင်းမှာပါတဲ့ အကောင်တွေဟဲ့။ ဒီကောင်တွေကို မနက်ကျရင် ထောင်ကော်ဖီ ဖျော်တိုက်လိုက်” ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်တို့က ထောင်ကော်ဖီအကြောင်း နားမလည်သဖြင့် “အလဲ မဆိုးဘူး” ဟု စိတ်ဆဲမှမှတ်ချက်ချမိပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ကား ထောင်ကော်ဖီကို မသောက်ခဲ့ရပါ။ တိုက်လျှင်လည်း ထိုအကြောင်းသာသိလျှင် အသေသာခံကြပါမည်။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သောက်မည်တော့မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ မသောက်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းမှာလည်း နောက်တနေ့နံနက် လူလာဖစ်သည့် အခါ ပါလာသည့် ထောင်မှူး ဦးသန်း (ဂျပန် တော်လှန်ရေး ကာလက သမ္မတဟောင်း မန်းဝင်းမောင်တို့၏ လေထီးအဖွဲ့တွင်ပါခဲ့သည့် လေထီးဆင်းရဲဘော်ဟောင်းတဦးဟု သိရပါသည်) ဆိုသူနှင့် ကျွန်တော်တို့ထဲမှရဲဘော်စိန်လွင် (ကန်ကော်ကလေး) တို့မှာ အလွန်ခင်မင်သည့် နိုင်ငံရေး လုပ်ပေက်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်နေသဖြင့်

ကိုစိန်လွင်တို့နှင့် ပါလာသူများကို တတ်နိုင်သမျှ ကြည့်ရှုရန် တန်းစီလုပ်သူအားမှာခဲ့သဖြင့် ထောင်ကော်ဖီ မသောက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အရင် ရောက်ခဲ့သည့် ပဲခူးခရိုင်မှရဲဘော်များကိုမူ ထောင်မှူးမကြီးထဲတွင် ထောင်မှူးကြီးကိုယ်တိုင်ထောင်ကော်ဖီတိုက်ခဲ့ဘူးပါသည်။ ရဲဘော်များက မသောက်ဟုငြင်းသဖြင့် သေလုမြောပါး အရိုက်ခံခဲ့ရဘူး၏။ ပဲခူး ခရိုင်မှ ရဲဘော်များအနက် သုံးယောက်ခေါင်းကွ၍ နှစ်ယောက်မှာ လက်သွင်သွင်ကျိုးအောင် အရိုက်ခံခဲ့ရပေသည်။

လက်ကျိုးသူနှစ်ယောက်အနက် တယောက်မှာ ထောင်ပွင့်သည့်အချိန်ထိ လက်ပြန်မကောင်းတော့ပေ။

ယခုလည်း တိုက်ပိတ်ခံနေရသည့် ရဲဘော်များကို တမင်နှိပ်စက်ခြင်းဖြစ်ရာ ထောင်ကော်ဖီကိစ္စကြုံလာတိုင်း ရဲဘော်များ၏ အဓိဋ္ဌာန်မှာ အသေသာခံမည် မသောက်ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသာယာဝတီထောင်ကားဖိကိစ္စမှာ သဘင်းစာတစောင်တွင် ပါရှိလာခဲ့ရာမှ လွတ်တော်အထိ ရောက်အောင် ပွက်လော ရိုက်ခဲ့ပေသည်။

စစ်၏ အနိဋ္ဌာရုံတခုအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်သည့်သဘော ရှိပေး၏။

ယခု ကျွန်တော် တင်ပြနေသည့် သာယာဝတီ ထောင်၏ ငရဲခန်းများအကြောင်းမှာ နယ်ချဲ့အုပ်စိုးစဉ်ကအဖြစ်အပျက်လည်းမဟုတ်၊ ဂျပန်ခေတ် ဖက်ဆစ် အုပ်စိုးမှု ကာလလည်း မဟုတ်ပါ။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်ပိုင်းခေတ်တွင် ဖြစ်ခဲ့ရ

၁၄၂ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

သည်မှာ ရင်နာဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ပို၍ ရင်နာဖွယ် ကောင်းသည်မှာ နှိပ်စက်သူကလည်း မြန်မာ အမျိုးသား၊ အနှိပ်စက်ခံရသူမှာလည်း မြန်မာအမျိုးသားများဖြစ်နေခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုထက် ပို၍ ရင်နာဖွယ် ကောင်းသည်မှာ ကမ္ဘာကျော် အကျဉ်းစခန်းကြီးများတွင်ပင်မကျင့်သုံးခဲ့သည့် လုံးဝလူသား မဆန်သည့် လူစိတ်ကင်းမဲ့သည့်နည်းများကို တီထွင်ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကမ္ဘာကျော် သို့ပန်းအကျဉ်းစခန်းကြီးများတွင် လူများကို သန်းဂဏန်းထိအောင် သတ်ဖြတ်ခဲ့သော်လည်း သာယာဝတီ ထောင်တွင် ကျူးလွန် ခဲ့သည့် ညှဉ်းပန်းနည်းမျိုးလောက် မစုံလင်လှပေ။ ဂျပန်တို့၏ ယိုးဒယားလမ်း ဖောက်လုပ်ရေး သံဖြူဇရပ် သိုးပန်းစခန်းတွင် ကျူးလွန်ခဲ့သည့် နှိပ်စက်မှု၊ ရက်စက်မှုများပြီးလျှင် သာယာဝတီထောင်၏ ရက်စက်မှုသည် အဆိုးရွားဆုံးသော ရက်စက်မှုကြီးတရပ်အဖြစ် မှတ်တမ်းပြုရလျှင် မှားအံ့မထင်မိပေ။ ဤသို့မှတ်တမ်းပြုနိုင်ရန်လည်း အသေးစိတ်အဖြစ်အပျက်များ ရေးသားတင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာတွင် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်သဖြင့် လက် ရှိ ဗမာ့ တပ်မတော်၏ ကွန်မြူနစ်များအပေါ် ကျင့်သုံးခဲ့သော စံနမူနာယူထိုက်သည့် သက်ညှာမှုတခုကို သာဓက ဆောင်ပြလိုပါသည်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီ အစိုးရ လက်ထက်တွင် လက်နက် စွဲကိုင် တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသော ကွန်မြူနစ်များကို ဗမာ့တပ်မတော်က အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေသည့် ခြေမှန်းရေးတိုက်

ပွဲများတွင် ကိုင်းတောကြီးများ ကျူတောကြီးများ အတွင်း ချောင်ပိတ်နေသည့် ကွန်မြူနစ်များကို အပေါ်စီးရနေသော ဗမာ့တပ်မတော်သည် ရက်ရက် စက်စက် မချေမှုန်းခဲ့ချေ။ တိုက်ပွဲကာလဖြစ်နေသဖြင့် ရက်ရက်စက်စက် ခြေမှန်း တိုက်ခိုက်ခြင်းပြုသည့်တိုင် အပြစ်ဆိုဖွယ်ရာမရှိနိုင်ပေ။ ဤသို့သော အခြေအနေတွင်ပင် ကွန်မြူနစ်တို့အား လက်နက်ချထွက်ခဲ့ရန် အကြိမ်ကြိမ်သတိပေးမေတ္တာရပ်ခံ၍ အချိန်ပေးခဲ့၏။ ဤသို့ အကြိမ်ကြိမ်သတိပေး မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်မှုမပြုခဲ့လျှင်သာ ခြေမှန်းရေး တိုက်ပွဲအဆင့်ကို မလွှဲမရှောင် သာသည့်အခနအားဖြင့် တိုးမြှင့်ခဲ့သည့် သာဓက တရပ်ကို ထင်ရှားစွာပြခဲ့ပေသည်။

ဤသည်မှာဗမာ့တပ်မတော်၏သဘောထားကြီးမှုအမျိုးသားအချင်းချင်း အပေါ် ရန်သူလိုသဘောမထားပဲ မေတ္တာ ရွေ့ရွှေမှု၊ ညှာတာမှု၊ လူသားဆန်မှုများကို ထုတ်လွှတ်ပြသခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အထူးစံနမူနာအဖြစ် သတ်မှတ်၍ မှတ်တမ်းတင်ထား အပ်လှပေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်က ဖြစ်ရပ်နှင့် ယနေ့ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်သော် လူလူချင်းအပေါ် ထားရှိအပ်သည့် ထားရှိရန် လို ခပ်လှသည့် မေတ္တာဘုရား၏ တိုးတက်သာမှုအတိုင်းအတာ မှာ ဝမ်းမြောက် ဂုဏ်ယူချီးကျူးစရာ ကောင်းလှပေ၏။ မရှုတွင်လည်း ဤထက်နောက်မဆုတ်ပဲ ဤထက် တိုးတက်ပါစေဟု ဆုတောင်းမိပေသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်ဖြစ်ရပ်မှာကြေကွဲဖွယ်ရာကောင်းလှပေရာ လူလူချင်း ထားရှိအပ်သည့် တွန်း

မူတသော လူ့အခွင့်အရေး အဆောက်အအုံကြီးတခု တည်ဆောက်ရေးတွင် သင်္ခန်းစာယူစရာ မှတ်တမ်း မှတ်တိုင် အဖြစ် အဖြစ် ရှုမြင်နိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် ယခုစာတမ်းကို ရေးသားပြုစုတင်ပြရကျိုး နပ်ပါပြီဟု စာရေးသူက ခံယူထားပေသည်။

အိုးစားဆွဲခြင်း

သာယာဝတီထောင်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် လူ သား မ ဆန်သော အခြားကျူးလွန်မှုတခုမှာ “အိုးစားဆွဲ”သည့် ကိစ္စပင်ဖြစ်၏။ အိုးစားဆွဲ ဆိုသည်မှာ လိင်တူချင်း၊ သံဝါယုဂ်ခြင်းကို အိုးစားဆွဲသည်ဟု ထောင်၏ ဝေါဟာရအားဖြင့် ခေါ်ဆိုပါသည်။

လူစိတ်ကင်းမဲ့ပြီး ဘီလူးသရဲ စိတ်ဝင်နေသူများ ကြီးစိုးရာ သာယာဝတီထောင်တွင် အလွန်တရာ အော့နွလုံးနာစရာ အကောင်းဆုံးနှင့် အယုတ်မာဆုံးသော အလုပ်ဖြစ်သည့် အိုးစားဆွဲသည့်ကိစ္စမှာ အများဆုံး ဖြစ်ပွားခဲ့ပေသည်။ မည်မျှဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဟူမူ ခြောက်ထောင်ပိုင် သံတေ၊ ဦးထုပ်ပြာ၊ ဦးထုပ်ဖြူရသည့် အကျဉ်းသားအရာရှိခေါ် အကျဉ်းသားလူကြီးများ အားလုံးတွင် အိုးစားကညာတယောက်စီ ရှိကြ၏။ အချို့ နှစ်ဒေယာက် သိုးယောက်ပင် ထားကြ၏။

ခြောက်ထောင်ပိုင် သံတေ၊ ဦးထုပ်ပြာ (၁၂ မှတ်)၊ ဦးထုပ်ဖြူ (၈ မှတ်) များမှာ အကျဉ်းသားများထဲမှ အကျဉ်းသားများကို ထိန်းရန်ရွေးချယ်ခန့်ထားသည့် ထောင်အကျဉ်းသားအရာရှိများဖြစ်ရာ အခြားထောင်အကျဉ်းသားများတွင်

အကျဉ်းသား အရာရှိများမှာ လျော့ရက်ရခြင်း၊ ရေပေါ်ဆဲစားရခြင်း စသော အခွင့်အရေးလောက်သာ ခံစားရသော်လည်း သာယာဝတီထောင်တွင်မူ ဘုရင်တဆူအလား မင်းမူနေကြ၏။ သူတို့နှုတ်မှ “ဖြစ်စေ” ဟုဆိုလျှင် ဖြစ်၍ သူတို့လက်ညှိုးညွှန်သမျှ ဖြစ်ရသည့် “ဖြစ်စေ” ဆရာကြီးများ ဖြစ်နေကြ၏။

အိုးစားမယ်များမှာ ညဖက်ကျလျှင် မိန်း မ များ ကဲ့ သို့ သနပ်ခါးများလိမ်းလျက် အိုးစားမောင်အား ဘိန်းရှုလျှင် ဘိန်းမီးတိုပေးရ၏။ ဆေးခြောက်ရှုလျှင် ဆေးခြောက် နယ်ပေးရသော ဖျော်ဖြေမှုဖြင့် အသုံးတော်ခံကြရ၏။ တန်းစီမောင်နှင့် အိုးစားမယ်တို့ ဆေးခြောက်မိန်း၍ အချစ်ပလူးနေသော အချိန်မျိုးတွင် ကျွန်တော်တို့က ထောင်ထုံးစံအတိုင်း သေးပေါက် ချေးပေါက်ကိစ္စများကို တိုင်ကြားခွင့် ပန်ရန် အော်မိလျှင် တုတ်တိုနှင့်ထ၍ ဆော်တတ်၏။

သူတို့ဇိမ်ယူစဉ် လာရောက် နောက်ယက်ရပါမည်လားဟု ရိုက်တတ်ကြရာ သေးပေါက် ချေးပေါက်ခွင့် တောင်းရန် အော်ခါနီးလျှင် တစေ တစောင်း သူတို့အကဲကို ခတ်ရသေး၏။ တိုသို့အကဲခတ်၍မှ အခွင့်သာပုံ မပေါက်လျှင် ကိုယ်အချင်းချင်း လက်တို့၍ ပထမလူက နောက်လူကို အိုးအပ်နိုင်အောင် နောက်လူက ပထမလူထံ တိုးတိုးတိတ်တိတ် သတင်းပို့၍ ကိစ္စပြီးကြပေပါသည်။

အကျဉ်းသား အရာရှိများတွင် ဦးထုပ်ပြာ၊ ဦးထုပ်ဖြူ ဆောင်းရခြင်းတူသော်လည်း တုတ်ကိုင်ရသူ၊ တုတ်မကိုင်ရသူဟူ၍ ပါဝါချင်း၊ အဆင့်ချင်းကွဲပါသေးသည်။ ဦးထုပ်

ဆောင်းချပြီး တုတ်မကိုင်ရသူကို ရိုးရိုးဘာယာခေါ်၍ တုတ်ကိုင်ရသူကို တုတ်ကိုင်ဘာယာဟု ခေါ်ပါသည်။

အိုးစားကိစ္စမှာ ပထမပိုင်းတွင် သူတို့အချင်းချင်းအတွင်းလှည့်စားခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင်မူ ပုဒ်မ ၅ များဖက်ဦးလှည့်လာခဲ့၏။ ပုဒ်မ ၅ များထဲမှ အရွယ်ငယ်၍ ရုပ်ရေအသင့်အတင့် ရှိသူများကို အိုးစားဆွဲရန် ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။ အခွင့်အရေး အမျိုးမျိုးပြု၍ တန်းစီများ အခန်းတွင်းသို့ အတင်းအကြပ်ခေါ်သိပ်ခြင်းဖြင့်၎င်း အိုးစားမယ် မွေးရန်ကြိုးစားကြ၏။

ကျွန်တော်တို့မှာ ရဲဘော်များအတွက် အမျိုးမျိုး ကြိုးစား၍ ကာကွယ်ခဲ့ရပါ၏။ ရုပ်ရေ အသင့်အတင့်ရှိသူများကို တန်းစီများနှင့် ပလူးပလဲမဆက်ဆံရန် သူတို့ကျွေးသောအစာများ မစားရန်၊ သူတို့ပေးသည်များ မယူရန် သတိပေးတားမြစ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း အချို့မှာ အကြပ်အတည်း အမျိုးမျိုး၊ နှိပ်စက်မှု အမျိုးမျိုး၊ အစားအနေ ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးဒဏ် မခံနိုင်ရှာသည့်အတွက် သူတို့ကျေးဇူးကင်း အတွင်း ဝင်ရောက်သွားရသူလည်း ရှိခဲ့ကြ၏။ သို့သော် မပြောပသောက်သော အရေအတွက်သာလျှင် ဖြစ်၏။

ကိုယ်တိုင် သဘောတူညီချက်မပါပဲ အတင်းအကြပ် ကြိုးစားလာသည်ကိစ္စများကိုမူ လျှော့မပေးကြပါ။ အ ရိုက် အနှက်အဆူအထောင်းခံ၍ ကာကွယ်ခဲ့ကြ၏။ သူတို့ လိုဘ မပြည့်သည့်အခါ တခန်းလုံးရှိ ရဲဘော်များကို ရိုက်တတ်ရာ ကျွန်တော်တို့ကလည်း အလျှော့မပေးပဲ ခါးစီး၍ခံခဲ့ကြ၏။

သာယာဝတီထောင်တွင် ရာဇဝတ်ပြစ်မှု အမျိုးမျိုးဖြင့်

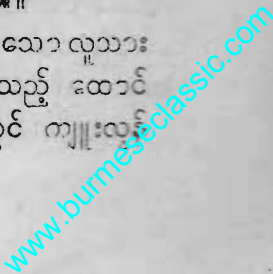
ထောင်ကျနေသူ အကျဉ်းသား၄၀၀ကျော်ရှိရာ ၃၀၀ ခန့်မှာ ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ပင်အညှဉ်းဆဲခံ အနှိပ်စက်ခံများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အား “ကတိန်း”ဟု ခေါ်ကြ၏။

“ကတိန်း”ဆိုသည်မှာ ဦးထုပ်မရသော ရိုးရိုး အကျဉ်းသားများအား ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်၍ “ကတုံး”ကို သူတို့ထောင်အသံဖြင့် “ကတိန်း”ဟုခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ အဓိကထား၍ စည်းရုံးခဲ့သည့် အင်အားစုလည်းဖြစ်၏။ သူတို့ကား အညှဉ်းဆဲခံများ ဖြစ်နေရာ ကျွန်တော်တို့နှင့် ဘဝတူသဖြင့် စည်းရုံးရလွယ်၍ အလွယ်တကူပင် ပါတီလမ်းစဉ်ကို လက်ခံကြသူများဖြစ်၏။ သူတို့လက်ခံပုံမှာ ပါတီလမ်းစဉ် အောင်မြင်ရေးအတွက် လုပ်မည့်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လက်ခံပုံမျိုးမဟုတ်ပဲ သူတို့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဦးတည်ချက်ထားသည့်လက်ခံပုံမျိုးဖြစ်ပါသည်။ အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ထောင်ဖောက်ရေးကိစ္စတွင် ပါဝင်မည့်ထောင်ကျတပ်ရင်းဆိုသည်မှာ သူတို့ပင်ဖြစ်ပေသည်။

သာယာဝတီထောင်တွင် အိုးစားဆွဲသည့်ကိစ္စမှာ ထောင်အာဏာပိုင်များကိုယ်တိုင် သိရှိသော မျက်မြင်ကိစ္စလည်းဖြစ်၏။ မကြာခဏစကားများသဖြင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် ဝင်းရက်ပြေရှင်းပေးရသည့် ကိစ္စလည်းဖြစ်၏။ သို့သော် အရေးယူမှုများ မရှိခဲ့ပေ။ သူတို့၏ ပါးကွက်အာဏာသားများအတွက် သူတို့ကိုယ်တိုင်က ခွင့်ပြုထားခဲ့သော ကိစ္စဖြစ်၏။

အလွန်တရာညစ်ညမ်း၍ အလွန်တရာစုတ်ပဲ့သော လူသားအသန်သည့် ဖြစ်ရပ်တခုကို လစ်လျူ ရှုနိုင်ခဲ့သည့် ထောင်အာဏာပိုင်များသည် ကျွန်တော်တို့အပေါ်တွင် ကျူးလွန်ခဲ့သော

နေသည့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို ပြုံးပြုံးကလေး လှစ်လျှို့ဝှက်၍ ချစ်မြတ်နိုးစွာ မဆန်းလှတော့ပေ။

အပြင်လောကတွင် မကောင်းသော အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းမှုဖြင့် စီးပွားရှာခနသော အမျိုးသမီးများကို မိန်းမထိန်းသက်သို့ တဦးမှတဦး ပြောင်းလဲပြီး အရောင်းအဝယ်ပြုကြသကဲ့သို့ပင် သာယာဝတီထောင်တွင်လည်း အိုးစားအရောင်းအဝယ် ခေတ်စားခဲ့ပါ၏။

ခြောက်ထောင်ပိုင်သံတေတို့အကျကို ဦးထုပ်ပြာ၊ ဦးထုပ်ဖြူတို့က ဝယ်ယူကြ၏။ တဦးလက်မှ တဦးလက်သို့ ပြောင်းလဲရောင်းဝေးကြ၏။ ဦးထုပ်ပြာ၊ ဦးထုပ်ဖြူတို့ မွေးထားသည့် အိုးစားမယ်များကို ခြောက်ထောင်ပိုင် သံတေတို့က အလိုရှိလျှင် အသားလွတ် သိမ်းပိုက်ကြ၏။ ဖားဖားချင်းငါးငါးချင်းစားသည့် နိုင်ငံ့စားလောကကြီး ထူထောင် နေကြပေသည်။

တချိန်ထဲတွင် အိုးစားနှစ်ယောက်ထားသဖြင့် မယားကြီး မယားငယ် ရန်ဖြစ်သလို ရန်ဖြစ်ကြသဖြင့် ရိုက်ကြ နှက်ကြသည့်ကိစ္စသည် မကြာခဏပေါ်တတ်၏။ ဤကဲ့သို့ ဆူညံဆူညံ ဖြစ်၍ ရိုက်ကြနှက်ကြပြီး မိန်းမလေးထောင်မှူးထံ ရောက်သွားခဲ့သော် ထောင်မှူးက အရေးမယူပဲ စားဖောက်ပွင့်ပြန်၏။ တခါတရံတွင် ထောင်မှူးကိုယ်တိုင်က သံတေများလက်သို့ အိုးစားတယောက်ကို ပြောင်းလဲပေးခဲ့ရာ သံတေများက ထောင်မှူးကို ပြန်၍ ကျေးဇူးဆပ်ခဲ့၏။

ညီညွတ်ရေး နှင့် စည်းလုံးရေး အင်အားကိုကား သူတို့အနိုင်မယူနိုင်ခဲ့ကြပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤညစ်ပတ်စုတ်ပဲ လှသည့် ယုတ်မာမှုကို

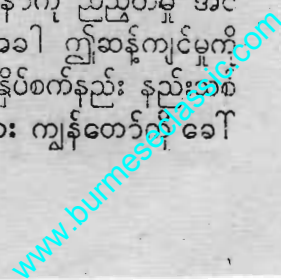
ကျူးလွန်သူ မကျူးလွန်နိုင်ရန်အတွက် အာဏာပိုင်လောကမှ ခွင့်ပြုထားသည်ကိုမူ သံသယဖြစ်စရာမလိုပါ။

အခြားထောင်များတွင် အိုးစားကိစ္စဆိုသည်မှာ အလွန်လျှို့ဝှက်သိပ်သည်းစွာဖြင့်ကျင့်ရ၍ ပေါက်ကြားသွားခဲ့သည်ရှိသော် တိုက်ပိတ် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကို ခံရသော်လည်း သာယာဝတီထောင်တွင်မူ ဤကိစ္စကို အတိအလင်း လူသိရှင်ကြားလုပ်နေကြ၏။ ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းကြီး လုပ်နေကြရာ တားဆီးမည့်သူကား မရှိခဲ့ပေ။

စစ်အတွင်းလည်းမဟုတ်၊ လူမျိုးအားဖြင့်လည်းမကွဲပြားပါ။ မြန်မာလူမျိုးချင်းပေါ် တွင်ကျွန်ုပ်တို့မျှညစ်ပတ်စုတ်ပဲ၍ ယုတ်မာရိုင်းပြသောအပြုအကျင့်များကို သာယာဝတီထောင်ကြီးတွင်ကျူးလွန်ခဲ့ကြပေရာ ဤကဲ့သို့ရိုင်းပြစုတ်ပဲ ယုတ်မာမှုမှန်သမျှမှာ ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ်သူ ထောင်မှူး ထောင်ပိုင် အကြီးအကဲများ၏ ဖာဝန်များ လုံးလုံးသာ ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက်ချရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပေ။ ယခုလို ယဉ်ကျေးလုံးတက်နေသော ခေတ်မျိုးတွင် ဤကဲ့သို့ လူမဆန်သော အောက်တန်းကျ ယုတ်မာလှသည့် ရိုင်းစိုင်းမှု အမဲကွက်ကြီးမျိုးကို အစတိုး ချေမှုန်းပစ်ရန် လိုအပ်လှပေသည်။

ရှင်ထူးခိုင်းခြင်း

ဆောင်တွင်း အိုးစားဆွဲသည့်ပြဿနာကို ညီညွတ်မှု အင်အားဖြင့် ဝိုင်းဝန်းဆန့်ကျင်လာသည့်အခါ ဤဆန့်ကျင်မှုကို တုံ့ပြန်သောအားဖြင့် လူမဆန်သော နှိပ်စက်နည်း နည်းသစ်တရပ် ထပ်၍ တွင်လာပြန်၏။ ဤကား ကျွန်တော်တို့ ခေါ်

သည့်အခါတွင် ‘ဗျာ’ ထူးသည်ကို ‘ဗျာ’ အစား ‘ရှင်’ ထူး
ခိုင်းသည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ဖြူဟုခေါ်လျှင် ‘ဗျာ’ ထူးရမည့် အစား ‘ရှင်’ ထူး
ခိုင်း၏။ ယင်းအမိန့်မှာ သံတေးနှင့် တန်းစီများက ထုတ်ပြန်ခဲ့
သော လူမဆန်သည့်အမိန့်များဖြစ်ပေသည်။

သူတို့က နာမည်ခေါ်၏။ ကျွန်တော်တို့က ‘ဗျာ’ ထူး၏။
သူတို့က ရိုက်၏။ ထပ်တလဲလဲခေါ်၏။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း
တပ်တလဲလဲ ‘ဗျာ’ ထူး၏။ သူတို့က ထပ်တလဲလဲရိုက်၏။ ကျွန်
တော်တို့က အရိုက်ခံ၏။ ‘ရှင်’ မထူး။ ဂျာအေး သိချင်းကဲ့သို့
အဖ အဆုံးမရှိပဲ အရိုက်သံသရာထဲတွင် လည်နေခဲ့၏။ ဤကိစ္စ
နှင့် ပတ်သက်၍ ပုဒ်မဂ္ဂများအတွင်း ပြဿနာ ပေါ်လာခဲ့
ပါသည်။

‘ရှင်’ ထူးရတာ ဘာဖြစ်သွားသလဲ။ အသား ပနာရင်
ပြီးရောပေါ့။ ‘ထူးသာထူးလိုက်ပါ’ ဟူသည့် အယူအဆရှိသူက
တပိုင်း။

အိုးစားဆဲ့သည့်ကိစ္စကိုဆန့်ကျင်လို့ရှင်ထူးခိုင်းတာမထူးနဲ့။
ထူးရင် သူတို့ကို ဒူးထောင်တာနဲ့အတူတူဘဲ အရိုက်သာခံကြ။
ညီညွတ်မှုအားနဲ့ ခုခံရင် ဒီကောင်တွေ လျှော့ရမှာဘဲ။

“အခုလျှော့ပေးရင် ရှင်ထူးတာ အစဉ်အလာကြီး ဖြစ်
သွားမယ်” ဟုသောအယူအဆရှိသူတပိုင်း ဖြစ်ရသဖြင့် အပြန်
အလှန် ပညာပေးဆွေးနွေးပြီး ညှိနှိုင်းကြရပြန်ပါသည်။

နောက်ဆုံးထွက်လာသည့် အဖြေမှာ “ရှင်ထူးလို့ကော ဒီ
ကောင်တွေက မရိုက်ဘဲနေသလား၊ ရိုက်ချင် ရိုက်တာဘဲ။
ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘဲလည်း ရိုက်တာဘဲ။ ရိုက် တာ ချင်း

အတူတူ ရှင် မထူးပဲ အရိုက်ခံရတာက အရိုက်ခံရကျိုး နပ်
တယ်” ဟူသော သဘောထားဖြင့် တညီတညွတ်ဆန့်ကျင်လိုက်
ပါသည်။

ပထမတော့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးရိုက်ကြပြီး နောက်ပိုင်း
ကျွန်တော်တို့က တင်းခံလာသည့်အခါ သူတို့က တားပြီးဖြေး
လျှော့ပေးလာ၏။ မသိကျိုးချင်ပြုလာ၏။

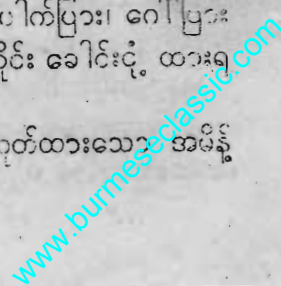
ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူတို့ ခေါ်သည့် အခါ “ဗျာ”
လည်းမထူး။ “ရှင်” လည်းမထူးပဲ “ဟုတ်ကဲ့” ဟူသော အသုံး
အနှုန်းဖြင့် သူတို့ကို ပြန်လှည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုအချိန်အခါက ကျွန်တော်တို့၏သဘောထားမှာ နိုင်ငံ
ရေးလမ်းစဉ်နှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ သိက္ခာအတွက် အထူး
တလည်မထိခိုက်လျှင် လျှော့ပေးမည်။ အထူးတလည် ထိခိုက်
စေမည့်ပြဿနာမျိုးကိုမူ ဆန့်ကျင်မည်ဟူသော သဘောထား
ချမှတ်ထားပါသည်။

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို ထိခိုက်စေသော်လည်း ဥပဒေ
စည်းကမ်းဖြင့် ထောင်ဒဏ်ပိုင်တို့က သတ်မှတ် ထားသည့်
ကိစ္စမျိုးတွင်မူ တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်၍ မဖြစ်သဖြင့် သွယ်ဝိုက်၍
ဆန့်ကျင်ရသည်များလည်း ရှိ၏။

ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်နေစဉ် ထောင်မှူး ဖြစ်စေ၊
ထောင်မှူးကြီးဖြစ်စေ လာနေသည်ကိုမြင်လျှင် မိမိတို့လက်ထဲ
တွင် ကိုင်ထား သည့် ပေါက်တူး၊ ပေါက်ပြား၊ ဂေါ်ပြား
စသည့်ပစ္စည်းများကိုချထား၍ ပုံစံအတိုင်း ခေါင်းငုံ့ ထားရ
မည်ဟု အမိန့်ထုတ်ထားခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့အနေဖြင့် တရားဝင်ထုတ်ထားသော အမိန့်

များကိုတိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်၍မရပါ။ သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြ၏။ ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးကြီးတို့လာသည့်အခါ မရှောင် မလှဲသာ၍ ပုံစံထိုင်ရလျှင် သူတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင် မထိုင်ပဲ ကျောပေး၍ထိုင်ခြင်း၊ သူတို့ အနားရောက်လာသည့် အခါ တံတေးခွေးခြင်း၊ ချောင်းဟတ်ခြင်း စသော မနှစ်မြို့သည့် အမူအယာများပြု၍ ဆန့်ကျင်ကြပေသည်။

သူတို့လာနေသည်ကို အဝေးမှမြင်ရသည့်အခါ သူတို့လာ မည့်လမ်းနှင့် ဝေးစေရန် ရှောင်ထွက်ခြင်း၊ အလုပ်ကို မဲလုပ် နေဟန် ဟန်ဆောင်၍ မမြင်အောင်ပြုခြင်း။

အနားရောက်၍ သူတို့ဘာယာများက အမိန့်ပေးမှ ရုတ် တရက် နောက်ပြန်ထိုင်ချခြင်းစသည့်နည်းများဖြင့်လည်းသွယ် ဝိုက် ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြပေသည်။

အမှန်အားဖြင့် ဤအမိန့်မှာ နိုင်ငံရေးသမားများအပေါ် တွင် တမင်သက်သက်နှိပ်ကွပ်ရန် တီထွင်ထားခြင်း ဖြစ်သည် သာ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်တို့က ဒဏ်ခတ် နိုင် ဆုံး ပြန်လည် ဆန့်ကျင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

လက်ကောက်ဖြစ်လာကြပြီ

ထောင်တွင် အနေကြာလာသည့်အလျောက် ကလိန်ကျ နည်းများ လူနတ်ချမ်းသာ (လူပါးနပ်လျှင် ချမ်းသာသည်) အလုပ်များ၊ လက်တလုံးခြင်း လှည့်ကွက်များ တတ်လာကြ ၏။ အနေကြာတော့ လက်ကောက်ဖြစ်လာကြပါသည်။

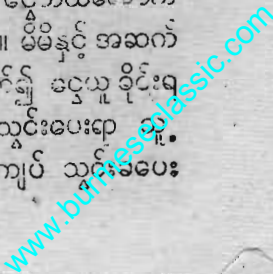
လက်ကောက်ဆိုသည့်စကားမှာ ထောင်တကြိမ်ထက်ပိုကျ

ဘူးသူများကိုလက်ကောက်ဟုခေါ်ပါသည်။ လက်ကောက်၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်အမှန်မှာ လူလယ်ဟူ၍ဖြစ်သည်။

လက်ကောက်တဦး ဖြစ်လာသောအခါ ထောင်တွင်းသို့ ခွေခိုးသွင်းနည်းနှင့် သုံးစွဲနည်း၊ ဂျော့ဂါမရိပ် အလုပ်နားရက် ခုအောင်ပန်တီးနည်း၊ အကြောတက်ရောဂါလုပ်နည်း၊ အရေး ကြီးသည့် အစီအစဉ်ရှိသည့်အခါ တန်းစီကို ငြိမ်အောင်လုပ် နည်း၊ ဆေးလိပ်ကို ပစ္စည်းဖြစ်အောင် လုပ်နည်း၊ နောက် တကြောင်း အရပ်သားဖွဲ့နည်း၊ အလုပ်ခိုနည်း၊ နို့စားရ အောင် မျက်နှာထားနည်း၊ တန်းစီအပေါ်လိမ်နည်းစသည့် လက်ကောက်တို့တတ်အပ်သည့်အတတ်ပညာများ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်လာကြပြီ ဖြစ်၏။

ထိုလိမ်နည်းများကို ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်ကြသော် လည်း မိမိတစ်ယောက်သက်သာ၍ ရဲဘော်အများစုထိခိုက်မည် ဆိုလျှင်ကား ထိုလိမ်နည်းများကိုအသုံးမပြုကြပေ။ ရဲဘော် အချင်းချင်းအပေါ်တွင်မထိခိုက်မှသာလိမ်နည်းများကိုအသုံး ပြုခဲ့ကြပေသည်။

ထောင်တွင်းသို့ ခွေခိုးသွင်းနည်းမှာ ထောင်ကြပ် ခေါ် ထောင်ပုလိပ်များနှင့်ဆက်သွယ်၍ ထောင်တွင်းသို့ခွေခိုးသွင်း ရ၏။ အိမ်ကလူများ ထောင်ဝင်စာလာသည့်အခါ တည်းခို သည့်အိမ်သို့ ဘယ်သူ့အားလုံးတတ်လိုက်မည်။ ငွေဘယ်လောက် ပေးလိုက်ပါ။ တိုးတိုးတိတ်တိတ်မှာလိုက်ရ၏။ မိမိနှင့် အဆက် အသွယ်ယူထားသည့် ထောင်ဝါဒါအားလွှတ်၍ ငွေယူခိုင်းရ ၏။ ဝါဒါက ငွေကိုအထဲရောက်အောင် သွင်းပေးရာ သူ့ အတွက် ငွေ ၁၀ ကျပ် သွင်းပေးလျှင် သုံးကျပ် သွင်းပေး

ရ၏။ ဤနည်းဖြင့် ထောင်တွင်းသို့ ငွေများ လိုသလို ရောက်လာခဲ့၏။ မိမိလက်ထဲသို့ငွေရောက်လာသည့်အခါ ထိုငွေကို ထိန်းသိမ်းရန်နှင့် ထောင်မှူးများ၊ တန်းစီများ၊ တလာစီသည့်အခါ မတွေ့အောင်ဝှက်ရ၏။

ဝှက်နည်းမှာ ဆေးပေါလိပ် ဖင်စီခံကို ထုတ်ယူလိုက်၍ ဆေးရိုးအချို့ကို ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် ငွေကို အလိပ်ကလေးပြုလုပ်ပြီး ဆေးလိပ်ထဲသွင်းထားရ၏။ ဆေးလိပ်ထိပ်ဖက်ကို အနည်းငယ်မီးညှိပြီး ကိုယ်နှင့်မကွာ သိမ်းထားရပြီး တလာစီလာသည့်အခါ ထိုဆေးလိပ်ကို ပါးစပ်တွင် ကောက်ကိုက်ထားလိုက်ရ၏။ တခါတရံမီးညှိ၍ထားလိုက်ရ၏။ မီးညှိထားသော ဆေးလိပ်တို့ဖြစ်နေသဖြင့် မသင်္ကာလည်း မဖြစ်ပါ။ ဆေးလိပ်ကိုလည်း တလာမစီပါ။ (မရှာဖွေပါ)။

အလုံခြုံဆုံးနှင့် စိတ်အချဆုံးသောနည်းဖြစ်၍ ငွေလိုသည့်အခါ ဖင်စီခံကိုထုတ်၍ လိုသလောက်ထုတ်ယူပြီး ကျန်ငွေကို ပြန်သွင်းထားလိုက်ရုံ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုငွေဖြင့် မိမိလိုသော ပစ္စည်းကလေးများကို ဝါဒါသို့ ပြန်မှာရ၏။ မှာသည့်အခါ သူတို့အတွက်လည်း အမြတ်ပေးရ၍ ငါးမူးတန်ပစ္စည်းကို တကျပ်ပေးမှာရ၏။ တခါတရံ ဖိုကြီးအလုပ်သမားများထံမှ ဆီ၊ ငြုတ်သီး စသည်များ အသုံးစိမ်းများကို (ကျွန်တော်တို့အတွက်ရသည့် ပစ္စည်းများထဲမှ သုံးထားသည့်ပစ္စည်းများ) ပြန်ဝယ်ရပါသည်။

လိုအပ်သည့်အခါများတွင် ထောင်တွင်း ပါတီစည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းအတွက် ထိုငွေကို အသုံးပြုရန် ထည့်ဝင်ရပေသည်။ ရောဂါမရှိပဲ အလုပ်နားရက် ရအောင်ဖန်တီးနည်းမှာ

ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းအတွက် အကြောင်းကြီးငယ် ရှိသည့်အခါတွင်၎င်း၊ အလုပ်ဆင်း မလိုက်လိုသည့် အခါတွင်၎င်း၊ ဗိုက်ကိုနှိပ်၍ “အမေးလေး”၊ “အဘလေး” နှင်းကန် အော်ပစ်လိုက်ရ၏။ တန်းစီကမေးသည့်အခါ ဗိုက်ထဲကအရမ်းအောင်နေကြောင်း၊ မခံမရပ်နိုင်အောင် နာနေကြောင်း ပြောပြလျှင် တန်းစီက လူမမာစာရင်း ပြပေးပါသည်။ ထိုအခါ တရက်တစ်ရက်စွာငြိမ်းသွား၏။ ထို့နောက် တန်းစီနှင့်ဆေးရုံလိုက်သွားပြီး မနေနိုင် မထိုင်နိုင်လောက်အောင် အောင့်နေကြောင်း ညည်းညူပြောသည့်အခါ နားရက်ခွင့်သုံးရက်မှ ငါးရက်အထိ ပေးလိုက်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုက်ထဲကနာနေသည်ကို သူတို့လည်းမသိပါ။ စမ်းသပ်၍လည်းမရပါ။ လူနာ၏ဟန်ကို ကြည့်၍သာ အဆိုးအပြတ်ပေးရသော ကိစ္စဖြစ်ပါသည်။

ဤနည်းကို ကျွန်တော်တို့တွေ့မည်ဆိုလျှင် ပထမကိုယ်ရဲတော်အချင်းချင်းအားခွင့်ပန်ရ၏။ သဘောတူညီချက်ယူရ၏။ အကြောင်းမှာ အခြားရဲတော်များအား မထိခိုက်စေလိုသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့ကတော့ ဆေးကုသ ပေးရိုးဆေးထိုးပေးရိုးထိုးစံမရှိပါ။ နားရက်ခွင့်သာ သင့်သလိုကြည့်ပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။

အကြောတက်ရောဂါလုပ်နည်းမှာလည်း ခြေထောက်ကြီးတန်းလိုက်၍၎င်း ကလိန်ကျလိုက်လျှင် ၎င်းနားရက်သုံးရက်မှ ခုနစ်ရက်အထိရငြိမ့်သေချာပါသည်။ ဤသို့ရောဂါမရှိပဲ ရောဂါပြုလိမ်နည်းများမှာ ဆရာမရှိပဲ ထောင်အတွေ့အကြုံကပေးသောနည်းဖြစ်၏။ “အကြံအဖန်” လုပ်နည်းတတ်လာသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

“အကြံအဖန်”ဆိုသည့် စကားလုံးမှာ ထောင်ထဲတွင် ခေတ်အစားဆုံးသော ဝေါဟာရစကားလုံးဖြစ်၍ ဘာလေး လုပ်လုပ် အကြံအဖန်ဆိုသည့်စကားလုံးကိုလုံးကြ၏။ ဗိုက်နာ ပြုသည်ကိုလည်း အကြံအဖန်၊ ဟင်းချက်စားသည် ကိုလည်း အကြံအဖန်၊ နောက်ဖေးခိုးသွားသည်၊ ရေခိုးချိုးသည်၊ ဟင်း ချင်း လဲစားသည် စသည့်လုပ်သမျှ အလုပ်တွင် အကြံအဖန် ဆိုသည့်ဝေါဟာရပါရစမြဲပင်။ ထောင်ထဲတွင် အလွန် လှည့် ပတ်၍ အမျိုးမျိုးလုပ်ထုတ်သူများကို “အကြံအဖန်သမား”ဟု အမည်ပေးတတ်ကြပါသည်။ သို့သော် ကိုယ့်အချင်းချင်း ထိ ခိုက်မည့်ကိစ္စမျိုးဆိုလျှင် အတတ်နိုင်ဆုံးရှောင်၍ မထိခိုက်နိုင် လျှင် တတ်နိုင်သမျှ အကြံအဖန်လုပ်ကြရ၏။

တန်းစီကို ငြိမ်အောင်လုပ်နည်းမှာ အရေးကြီးသောဆူး ခန္ဓာပွဲများ လုပ်ရန်ရှိသည့်အခါတွင်၎င်း၊ ထောင်ဖောက်ရန် အုတ်ခဲများထုတ်ယူရန်ကိစ္စရှိသည့်အခါတွင်သော်၎င်း တန်းစီ ကို သူ့ အခန်းမှထွက်နိုင်အောင်လုပ်ထားရန်လိုအပ်ပါသည်။ ဤအခါမျိုးတွင် ဘိန်း၊ သို့မဟုတ် ဆေးခြောက် ဝယ်ယူ၍ တန်းစီအား ပေး ကမ်း ထား လိုက် လျှင် ကျွန်တော်တို့ မှာ သဘော့ရှိ ကခရာဟိနိုင်ကြပါသည်။

ဘိန်း နှင့် ဆေးခြောက် ဝယ်မရသည့်အခါတွင်မူ တန်းစီ နှင့် ဆေးလိပ်ကြေးကြွေ(ပဆစ်)ပစ်ပြီးအရှုံးခံကစားနေသည့် အခါ တန်းစီအပြင်သို့ ထွက်မကြည့်တော့ပါ။ အခန်းကြီးထဲ တွင် ကျွန်တော်တို့အဖို့ လုပ်ချင်ရာလုပ်နိုင်သည့် အခွင့်အရေး ရပါသည်။

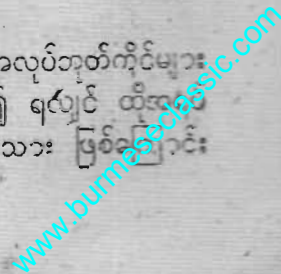
တန်းစီအတွက် ဘိန်းနှင့် ဆေးခြောက် ဝယ်ပေးရန် အ

ကြောင်းရှိလာသည့်အခါ လူတယောက် သွင် တနေ့တွက် ဆေးလိပ်လေးလိပ်ရရှိသည်ကို စုပေါင်း၍ အလိပ်၁၅၀ကျော် ရောင်းချလိုက်ခြင်းဖြင့်လိုသောပစ္စည်းဝယ်ယူရရှိ၏။ ထိုနေ့မျိုး တွင် ကျွန်တော်တို့အတွက် ဆေးလိပ်မှာ “ပွတ်ချွန်”ခေါ် ဆေးရွက်အမျိုးကို ကြွေဖြင့် လိပ်သောက်သည့် ဆေးလိပ်ဖြင့် အာလာဖြေလိုက်ကြရ၏။

ထောင်တွင် ဆေးလိပ်မှာ တန်ဖိုးအရှိဆုံး ပစ္စည်းဖြစ်၏။ ဆေးလိပ်ကို ငွေအဖြစ်သုံးစွဲ၍ရ၏။ ဆေးလိပ်နှင့် ဝယ်လျှင် ကွမ်းယာမှအစ ဘိန်းအဆုံးအကုန်လုံးဝယ်၍ရနိုင်၏။ ဆေးလိပ် လေးလိပ်၏တန်ဖိုးကို တမတ်ထားရာ ဝက်ဆီတခွက်၏ တန်ဖိုး မှာ ငါးမူးဖြစ်သော်လည်း ငွေဖြင့်ဝယ်လျှင် ငါးမူးဒေပရ၍ ဆေးလိပ်ဖြင့်ဝယ်လျှင် ခြောက်လိပ်သာပေးရ၏။ ငွေ၏တန်ဖိုး ထက် ဆေးလိပ်၏တန်ဖိုးက မြင့်နေသည့်သဘော ဖြစ်၏။

“အရပ်သား”ဖွဲ့နည်းမှာဤသို့ဖြစ်၏။ အရပ်သားဆိုသည့် စကားမှာ ထောင်ထဲတွင် အကြံအဖန်ဆိုသော စကားကဲ့သို့ ခေတ်စား၍ အရေးပါသော ဝေါဟာရတခုဖြစ်၏။ ထောင် ထဲတွင် အကျဉ်းသားများရှိသည့်အနက် အကျဉ်းသားအရာရှိ အကြီးဆုံးဖြစ်သူ ခြောက်ထောင်ပိုင်မှာ နတ္တလင်းသား ဖြစ် လျှင် နတ္တလင်းကလူများကောင်းစား၍ ပဲခူးသား ဖြစ်လျှင် ပဲခူးကလူများ ကောင်းစားကြပေသည်။ အရပ်သား ချင်း ကြည့်ရှုစေင်မသည့်သဘော ဖြစ်၏။

သတေများ၊ ဦးထုပ်ပြာတန်းစီများ၊ အလုပ်ဘုတ်ကိုင်များ မည်သည့် အရပ်သားဖြစ်သည်ကို စုံစမ်း၍ ရလျှင် ထိုအရပ် သ်အကြောင်းလေ့လာ၍ မိမိလည်းထိုအရပ်သား ဖြစ်အကြောင်း

ခပ်တည်တည်ဖိန်းတတ်လျှင် အခွင့်အခရပေးပေးရုံမက ခဏခဏ လာ၍ စောင်မကြည့်ရှုတတ်လေ၏။ ဒေသအစွဲဖြင့် အရပ်သား ချင်းကို လူကြီးဖြစ်နေသကဲ့သို့ ဘာသာသည့်သဘောဖြင့် ကူညီခြင်းမျိုးဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့လည်း အရပ်သားဆိုသည့် ဝေါဟာရကို လယ်သလို အသုံးချခဲ့ကြပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ပင်လျှင် ရန်ကုန်သား ထောင် မှူးကြီးတယောက်နှင့် တွေ့ခဲ့၍ ထောင်ကော်မီနီနှင့်ဖူးစာမဆိုခဲ့ရပေ။

အလုပ်ခိုနည်းမှာ ထောင်ကြပ် အလုပ်တုတ်ကိုင်နှင့် တွေ့လျှင် ရန်ကုန်မြို့အကြောင်းကို ဟုတ်တာရော မဟုတ်တာရော ပိုကြီးခဲ့၍ စိတ်ဝင်စားအောင် သုံးလေးယောက်က ဝိုင်း၍ အချက်ပေးလိုက်လျှင် အလုပ်မလုပ်ရပဲ ညာဝါးပြီးတနေတာ အချိန်ကုန်စေခဲ့၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် စကားပြော ကောင်း၍ အခြံအဖြန်း ကောင်းသူများကို ရွှေတန်းတင်ပေးလိုက်လျှင် ထောင်ကြပ်တော်မှာ ပါးစပ်ကြီးဟပြီး ငေးသွားတော့၏။

မိန်းမအကြောင်းပြောလျှင် ထောင် ကျ များ သဘော အကျဆုံးဖြစ်ရာ မိန်းမနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လန်ကျပ် ငိုကာ ဖွင့်တတ်သူများ ပါလာလျှင် ကျန်လူများမှာ အလုပ် မလုပ်ရတော့ပဲ ခွေးနှိုးပြီးတိုင်နေရုံသာရှိတော့၏။ နောက်နေ့များတွင် ထိုအုပ်စုကိုရအောင် အလုပ်တုတ်ကိုင်က ရွေး၍ စောင့်ခေါ်တတ်ပေ၏။

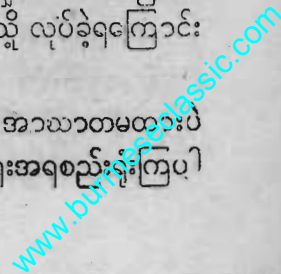
အချို့ထောင်ကျများမှာ ရုပ်ရှင်လုံးဝမကြည့်ဘူးသူများ ဖြစ်ရာ ထိုထောင်ကျမျိုးနှင့်တွေ့သည့်အခါ ရုပ်ရှင်အကြောင်း ပြောလျှင် အလွန် သဘောကျပြီး အလုပ် မခိုင်းတော့ပေ။ ဤနည်းများဖြင့် သူတို့အပေါ် ပြန်၍ ထိပ်ကွက်ခဲ့ရပေသည်။

သေနတ်သံများ ထပ်မံကြားရပြီ

ကျွန်တော်တို့သည် ထောင်ဖောက်ရေး လုပ်ငန်း အတွက် ပြင်ဆင်မှုများကို မျက်ခြေပြတ်မခံပဲ ပို၍သိပ်သည်း ပိတ်ဆို့ ပြင်ဆင်လှုပ်ရှားခဲ့ကြ၏။ လိုအပ်သည့် လေ့ကျင့်ခန်း များ ထပ်ထပ်လဲလဲပြုလုပ်နေကြ၏။ ဤသို့ပြင်ဆင်နေသည့် အချိန် အတွင်းမှာပင် ညဖက်များ၌ သေနတ်သံများ တဖြောက်ဖြောက် ကြားလာရ၏။ သေနတ်သံများမှာ ရက်ခြား တခါလခါ မျက်ဆက် ကြားနေရ၏။

သာယာဝတီ ခရိုင် အတွင်း သူပုန် တို့၏ ပျောက်ကြားလှုပ်ရှားမှုများ နေရာအနှံ့ ဖြစ်နေသည့် သတင်းများလည်း ပျောက်လာ၏။ ကျွန်တော်တို့အား ရိုက်နှက်ခဲ့သည့် အကျဉ်းသားများသည်လည်း ကျွန်တော်တို့အား ပလူးပလဲလုပ်လာ၍ မျက်နှာပျိုသွေးလာကြပေသည်။ အချို့ဆိုလျှင် သူတို့အများကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝန်ချတောင်းပန်လာ၍ သူပုန်ကဘောင် လာဖောက်သည့်အခါ သူတို့ကိုသာ ခေါ်ယူပါမည် အကြောင်း ချန်မထားခဲ့ရန်အကြောင်း မျက်နှာငယ်ကလေးများဖြင့် အသနားခံလာကြ၏။ သူတို့မှာထောင်အာဏာပိုင်များ၏အမိန့်အရ ဤသို့ရက်စက်ရကြောင်းနှင့် ထောင်အာဏာပိုင်များ အမိန့်အတိုင်း မလိုက်နာခဲ့လျှင် ထောင်ပြောင်းခြင်း၊ ဦးထုပ်ဖြုတ်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်၍ ဤသို့ လုပ်ခဲ့ရကြောင်း ခံဝန်ချက်များ ဖွင့်ဟလာကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း သူတို့အပေါ် အာသာတမထားပဲ လိုက်လိုက်လျှောလျှောဆက်ဆံ၍ နိုင်ငံရေးအရစည်းရုံးကြပါ

သည်။ ထိုအခါတွင် သူတို့ကပင် ထောင်ဖွင့်ရေးလမ်းပြလာကြ၏။ အိပ်ဆောင်း၏ ပြုတင်းပေါက်များကို မည်ကဲ့သို့ဖျက်လျှင် ရမည့်အကြောင်းနှင့် ဖျက်ရန်ကိရိယာများ ရှာဖွေထားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးလာကြပါသည်။ (အိပ်ထောင်ပြုတင်းပေါက်များကို သံဇကာအထူစားများ တတ်ထားကြပါသည်။)

သူတို့ကတိပေးသည့်အတိုင်း သံဆောက်သွားနှင့် တူများထောင်တွင်း ပန်းဘဲဖိုတွင်လုပ်၍ ယူလာပြီး ကျွန်တော်တို့အား ပြသကြပါသည်။ အချို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့နှင့် မပူးပေါင်းပဲ ဆိုးမြဲဆိုး၍ ရိုက်မြဲရိုက်နေကြပေသည်။ ထိုသူမျိုးကို မူမလွဲမရှောင်သွားပဲ လူဆိုးစာရင်းထဲ သွင်း ဟား လိုက် ရပါသည်။ ထောင်ဖောက်ရေးအတွက် အတော်ပင် လမ်းပွင့်လာ၍ အခြေအနေကောင်းများဖြင့် အထောက်အကူ ရရှိလာခဲ့၏။

ပြည်မြို့ကို သူပုန်ကသိမ်းလိုက်၍ ဗမာ့တပ်မတော်မှ တာဝန်ခံခဲ့သူ ဗိုလ်ရဲထွဋ် (ဗိုလ်မှူးရဲထွဋ် ယခုလမ်းစဉ်ပါတီဌာနချုပ်)၊ ဗိုလ်စိန်ဘင် (ဗိုလ်မှူးစိန်ဘင်၊ ယခုကုန်သွယ်ရေး ၁) တို့ တပ်များသည် ပြည်မှရန်ကုန်ဖက်သို့ ဆင်းလာပြီဟူသော သတင်းများလည်း ထောင်တွင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။

အဆက်မပြတ် ကြားနေရသည့် ယေနက် သံများနှင့် ဗိုလ်မှူး ရဲထွဋ်တို့၏တိုက်ပွဲသတင်းများမှာ ထောင်ဖောက်ရေးအတွက် ဘာစုနေကြသည်။ ကျွန်တော်တို့အဖို့အားမာန်တက်စွာ ဖြစ်နေကြ၏။

ဤသို့ မြော်လင့်နေသည့် သတင်းကောင်းများဖြင့် အားတက် မာန်တက်ဖြစ်နေကြသော အချိန်တွင် မမြော်လင့်သော

သတင်းဆိုးတခု ရရှိကြရာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး တုန်လှုပ်ခြောက်များ သွားခဲ့ကြပေသည်။ မအိပ်နိုင် မစားနိုင်သည့် အခြေသို့ ရောက်အောင်ပင် ထိုသတင်းဆိုးက ကျွန်တော်တို့အပေါ် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့၏။

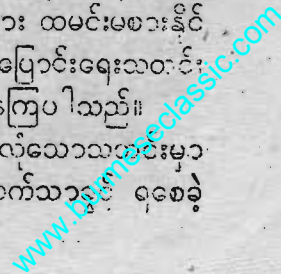
အင်းစိန်ထောင်သို့ ရွှေ့မည့်ကောဠာဟဋ္ဌ

၀၆၆ ၅ များကို သာယာဝတီ ထောင်တွင် မထားတော့ပဲ အင်းစိန်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထားရန် အမိန့်ရောက်လာပြီ ဟူသော သတင်းဆိုးကြီးတခုက ကျွန်တော်တို့အား ခြိမ်းခြောက်လာခဲ့ပေပြီ။

ထိုသတင်းမှာ အတိအကျမဟုတ်ပဲ ကောဠာဟဋ္ဌ သတင်းဖြစ်စေကာမူ ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိသော သတင်းဖြစ်၏။ သာယာဝတီတိုက်တွင် သူပုန်များ လှုပ်ရှားလာခြင်းနှင့် ပြည်မြို့ကို သူပုန်ကသိမ်း၍ ထိုးဖတ်ဆင်လာပြီဟူသော ခိုင်လုံသည့် သတင်းများကို အခြေခံပြီး တွက်ချက်ကြည့်သည့်အခါ မှန်ကန်သောသတင်း ဖြစ်လာပါသည်။

အင်းစိန်ထောင်သို့ ပြောင်းရမည့်သတင်းသာ အမှန်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ကျွန်တော်တို့၏ လွတ်မြောက်ရေးကား လုံးဝမြော်လင့် ဟော့မရှိတော့ပေ။ ဤသတင်းမမှန်ပါစေနှင့်ဟုသာ ရင်တမမပြင် ထုတောင်းနေရ၏။ ကျွန်တော်တို့ကား ထမင်းမစားနိုင်ကြပါ။ အချိန်ရှိသရွေ့ အင်းစိန်ထောင်ပြောင်းရေးသတင်းကိုသာ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ဆွေးနွေးနေကြပါသည်။

နောက်ပိုင်းဘဝခံရရှိသည့် သေချာခိုင်လုံသောသတင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ ပုပန်နေမှုကို အနည်းငယ်သက်သာခွင့် ရစေခဲ့

ပါသည်။ ထောင်ပြောင်းရေးအမိန့်မှာ အထက်ကလာသည့် အမိန့်မဟုတ်သေးပဲ မရိုင်ဝန်နှင့် ထောင် အာဏာပိုင် များ နယ်မြေအခြေအနေအရ ပုဒ်မ ၅ များအား သယံဇာတ ထောင်တွင် ဆက်လက် မသားသင့်ပဲ အင်းစိန်၊ သို့မဟုတ် ရန်ကုန်ထောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထားသင့်ကြောင်း တင်ပြအစီရင်ခံစာများကြောင်း သတင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤသတင်းကို ထပ်မံ ရရှိသော်လည်း စိတ်အေး လက်အေး မနေနိုင်ကြပါ။ ထောင်ပြောင်းရေးကိစ္စ အတည်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ရုတ်တရက်ပင် ပြောင်းရွှေ့ကြမည်ဖြစ်ရာ ဖြစ်လာမည့် အခြေအနေကို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စောင့်နေကြရ၏။

ယခင်က သေနတ်သံကြားလျှင် အလွန်ဝမ်းသာ ရွှင်မြူး၍ ထပ်ခါ တလဲလဲ ကြားပါရစေဟု ဆုတောင်းခဲ့ရသူ များသည် ယခုသေနတ်သံကို မကြားလိုတော့ပါ။

ကမ္ဘာဦးသူတို့သည် နေနှင့် လကို ဟောင့်တခွဲကြသလို သေနတ်သံကိုတောင့်တခွဲကြသူများမှာ သေနတ်သံ မကြားပါရစေနှင့်တော့ဟု ဆုတောင်း လာကြရပေသည်။ ဤသို့ ပြောင်းလဲလာခြင်းမှာ သေနတ်သံများကြားလျှင် သို့မဟုတ် မကြာခဏကြားလျှင် နယ်မြေအေးချမ်းမှုကို စိုးရိမ်ပြီး အင်းစိန်ထောင် ပြောင်းရွှေ့ရေး အမြန်လုပ်လာသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ တာဝန်ရှိသူများအပိုင်းက အမျိုးမျိုးသော စိုးရိမ်သောကများဖြင့် အခြေအနေအရလုံးကို သုံးသပ်၍ ရွှေ့ရေး ပြဿနာကို စဉ်းစားနေစဉ် နောက်ပိုင်းက ပြဿနာ တရပ်ပေါ်လာ၏။

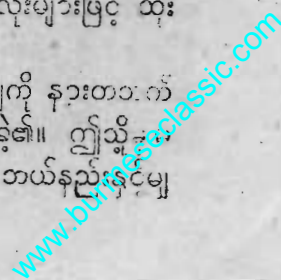
ထောင်ဖောက်ရေး အစီအစဉ်ကို သတ်မှတ်ထားသည့် အ

ချိန်ထက်စော၍ လုပ်သင့်ကြောင်း၊ အင်းစိန်ထောင် ပြောင်းရွှေ့ရေးမလာမီ လက်ဦးအောင် စော၍ လုပ်သင့်ကြောင်း တင်ပြလာချက်များ ဖြစ်၏။ အမှန်မှာ ဆန္ဒစောမူအယူအဆ တရပ် ဝင်လာခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဆန္ဒစောတိုင်း အရင်စလို လုပ်ခဲ့လျှင် အများကို အများဆုံး တွေ့ကြရမည်မှာ မေ့တာဖြစ်ရာ ဆန္ဒစောမှုကို ထိန်းသိမ်းကြရန်နှင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အခြေအနေကို ကြိုကြိုနားလည်စဉ် ခေါင်းအေးအေးထား၍ ရင်ဆိုင်ပြီး လုပ်ငန်းစာရပ်ကို အကောင်အထည်ဖော်သင့်ကြောင်း ပြန်လည်ဆွေးနွေးကြ၏။ ပြေလည်မှုကား မယုသေး၊ ခေါင်းဆောင်မှုပေါ် အထင်အမှတ် သည့် ဝေဖန်ချက်များ၊ ထင်မြင်ချက်များ တင်ပြလာကြပါသည်။

သည့်ကြားထဲ အလံနီများက တစခန်းထလာပြန်၏။ ကျွန်တော်တို့ကို အချောင်သမားများ မတိုက်ရဲသူများအဖြစ် ငွပ်စွဲပြီး လက်ဦးထိုးတိုက်ခိုက်လာ၏။ မီးလောင်ရာလေပင် လုပ်ပေးလာကြ၏။ အလံနီများနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြေရှင်းခဲ့ရ၏။ ထိုအထဲတွင် ရခိုင်ဘက်မှ အလံနီများမှာ အဆိုးဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ စကားလုံးသုံးပုံ ဆက်ဆံပုံများမှာ ရင့်သီးလှ၏။ ရန်သူအပေါ် ဆက်ဆံသည်ထက်ပင် ကျွန်တော်တို့အပေါ် ဆက်ဆံပုံက တင်းမာ၏။ အရိုင်းဆုံးစကားလုံးများဖြင့် ထိုးနှက်ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့က သူတို့ပြောသမျှ ဆီသမျှကို နားတားကာ မှ နားထောင်၍ နားတဘက်မှ ပြန်ထုတ်ပစ်ခဲ့၏။ ဤသို့ နားထပ်ခဲ့သော် သူတို့နှင့် ဆက်လက်ဆွေးနွေး၍ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ

မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ အချို့သာဆုံးသော စကားလုံးများဖြင့် ခေါင်းအေးအေးထား၍ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းခဲ့ရ၏။ ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ကို တခုတထောက်ပြခဲ့ပါသည်။

စိတ်အားဖြင့် စေတနာအားဖြင့် ရန်သူတို့တိုက်ခိုက်ခြင်း သဘော သက်ရောက်သော်လည်း လက်ခံတွဲအားဖြင့် မျန်သူအားပေးသည့်သဘောဖြစ်တတ်သည့်အလုပ်မျိုး ရန်သူကျော့ကားထဲသို့ တိုးဝင်သွားစေသော သဘောထားများကို နှင့် ဘက်စလုံးက အထူးသတိထား၍ ရှောင်ရှားကြရန် မေတ္တာရပ်ခံချက်ထပ်ပြခဲ့ပါသည်။

ဤပြဿနာကား မသေးပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲဘော်များအား ခင်းမှပင် အလံနီတို့၏ လှုံ့ဆော်ချက်ကို လက်ခံသူများလည်း ခေါင်းဆောင်မှုအခန်းကို တိုက်လာကြ၏။ ခေါင်းဆောင်လုပ်နေသူအများစုမှာ (ဘီကလပ်) ခေါ် အလူးတန်းသောင်းသမားဖြစ်ရာ သူတို့အဖို့ အနေချောင် အစားချောင် နေသဖြင့် တိုက်ပွဲကို လက်ရှုံ့နေကြ၏။ လက်တွေ့ခေါင်းဆောင်မှုကို ကြောက်နေကြသည်။ အောက်ပိုင်းက ရဲဘော်အများစု၏ခံစားချက်ကို မျက်ကွယ်ပြုနေကြသည့် စသည့်ပြင် ထန်သော ငွေစွဲချက်များဖြင့် တိုက်ခိုက်လာကြ၏။

အမှန်ကတော့လည်း ဤပြဿနာတွင် ရဲဘော်များ တင်ချက်မှာ ပျက်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တာဝန်ရှိသူများအတွက် မှာပင် ခေါင်းဆောင်မှုပေါ် အားမရကြပါ။ သို့သော် ရဲဘော်များအတွင်း စိတ်ဓါတ်ကျကျန်မည်ဖြစ်သဖြင့် ပြဿနာကို မဖော်ပဲ ထိန်းသိမ်းထားခဲ့၏။

ဤကိစ္စအတွက် ဘေးကြပ်နံ့ကြပ်ဖြင့် မရှုနိုင် မကယ်နိုင်

ဖြစ်နေစဉ် ကျွန်တော်တို့ကို ဖေးမမည့်သဘင်းတခု ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုသဘင်းမှာ အင်းစိန်ထောင် ပြောင်းရွှေ့ရေးနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းဖြစ်၏။

အင်းစိန်နှင့်ဥက္ကံကြား သောင်းကျန်းသူများ လှုပ်ရှားမှုပြင်းထန်နေသဖြင့်၎င်း၊ ပြည်ဖက်မှ ဆင်းလာသည့် သူပုန်များကို တိုက်ရန် တပ်များ အစုလိုက် ပို့ထားရသဖြင့်၎င်း အင်းစိန်နှင့် ဥက္ကံကြား လုံခြုံမှုအပြည့်အဝမပေးနိုင်။ ပုန်မ ၅ များကို အစုလိုက်အဖွဲ့လိုက်ပို့လျှင် လမ်းမှဆီးတိုက်လာမည်။ ထိုအခြေအနေကြောင့် ပုန်မ ၅ များ အင်းစိန်ထောင် ပြောင်းရွှေ့ရေးအစီအစဉ်ကို ရွှေ့ဆိုင်းထားသည်ဟူသော သဘောပါသည့်စာသည် ထောင် အာဏာပိုင်တို့ လက်တွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ထောင်ပိုင်ရုံး ဘာယာထံမှ ရရှိလာသော ထိုသတင်းကြောင့် မရှုနိုင် မကယ်နိုင်ဖြစ်နေသော ပြဿနာအတွက် ယာယီပြေလည်မှုရရှိစေခဲ့၏။ အလံနီတို့၏ လှုံ့ဆော်ချက်များလည်း ငြိမ်သက်သွားခဲ့ပေသည်။

ထောင်ခွဲဖောက်ရေးပြင်ဆင်ချက်ဖက်သို့ ခေါင်းအေးအေးဖြင့် ဦးလှည့်နိုင်ပြီဖြစ်ရာ ရွှေလုပ်ငန်းအတွက် ပိပိပြားပြား ဆက်လုပ်ရန်သာ ကျန်ပါတော့သည်။

လွတ်လပ်ရေးရိုက်ပွဲကြီး

၁၉၄၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလသို့ ရောက်လာပါသည်။ ပထမအကြိမ်မြောက် လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲသဘင်ကြီးကို ခြံမြို့နှိမ့်သဲသဲ ဆင်နွဲ့ကျင်းပမည့် သဘင်းများ သတင်းစာများတွင်

ဖတ်ခဲ့ရ၏။ ကျွန်တော်တို့ထံပေးသော သတင်းစာမှာ အဖြတ်
ရာပေါင်းများစွာဖြင့် ပေးသော သတင်းစာဖြစ်၏။ မည်မျှ
အဖြတ်ရာများသနည်းဟူမူ သတင်းစာကို လက်ဖြင့် ကိုင်ဖတ်
မရပါ။ အဖြတ်ရာ များလွန်းသဖြင့် စာရွက်များ ရုပ်ပျက်
ဆင်းပျက် ရွဲ့တိရွဲ့ စောင်း ဖြစ်နေပါသည်။

အညှင်းဆဲ အနိပ်စက်ခံ ပုဒ်မ ၅ များအတွက် ကလည်း
လောကငရဲမှ ရုန်းထွက်ရန်အချိန်မှာ တလခန့်သာ လိုတော့
၏။ သွေးမြေကျတိုက်ပွဲကြီးကား တရက်ထက် တရက် တချိန်
ထက်တချိန် ပို၍ပို၍ နီးကပ်လာပြီဖြစ်၏။

အပြင်တွင် လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲကြီးကို ခြိမ်းခြံမဲ့ သဲသဲ
ဆင်နွှဲရန် ပြင်ဆင်နေကြသလို သာယာဝတီ အကျဉ်းထောင်
ကြီးတွင်လည်း လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲ ကျင်းပ ရန် ပြင်ဆင်
နေကြ၏။ အပြင်ဖက်မှ အစိုးရအရာရှိကြီးများ၊ ဇနီးသား
သမီးများ၊ မြို့မိမြို့မ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ဖစ်ဖက် ရဲဖက်ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးများအား ဖိတ်ကြား၍ ပုဒ်မ ၅ များ ပါဝင် ဆင်နွှဲသည့်
ပြေးခုန်ပစ်ပိုင်ပွဲကြီးကို ရှုစားရန်နှင့် ဆုပေးပွဲကြီး ကျင်းပ
ပေးရန် ထောင်အာဏာပိုင်များက စီစဉ်ပြင်ဆင်ထားကြ၏။

ထိုအစီအစဉ်အရ လွတ်လပ်ရေးနေ့ မတိုင်မီ ၁၅ ရက်ခန့်
အလိုကစ၍ လွတ်လပ်ရေး အားကစားပွဲကြီးတွင် ပါဝင်ဆင်
နွှဲမည့် ပုဒ်မ ၅ များ စာရင်းကို ကောက်ယူရေး လုပ်ငန်း
စလား၏။

ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အတု အယောင်
လွတ်လပ်ရေးဟု ကြွေးကြော်ခဲ့သည့် ကွန်မြူနစ်များ၊ လွတ်
လပ်ရေးကိုအကြောင်းပြု၍ ဖ-ဆ-ပ-လ ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သော

ကွန်မြူနစ်များ တောခိုရန်ကြိုတင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးပါ လျက်
လွတ်လပ်ရေးကိုမကျေနပ်၍ တောခိုရပါသည်ဟု ပြည်သူတို့
အား တင်ပြခဲ့သည့် ကွန်မြူနစ်များနှင့် လွတ်လပ်ရေးပွဲတော်
အား ထိပ်တိုက်လာတိုးချေပြီ။

အစိုးရအရာရှိကြီးများနှင့် ထောင် အာဏာ ပိုင် များက
ထောင်ထဲတွင်ရှိနေသည့် ကွန်မြူနစ် ၃၀၀၀ ကျော်မှာ လွတ်
လပ်ရေးအောင်ပွဲသတင်တွင် ပျော်ရွှင်လှိုက်လှဲစွာပါဝင်ဆင်နွှဲ
နေကြသည်ဟု သတင်းစာများတွင် သတင်း ဓာတ်ပုံများ၊
သတင်းများ ဝေဝေဆာဆာထည့်သွင်းပေးပြရန် စီစဉ်ထား
ကြ၏။ သတင်းထောက် များကိုလည်း ဖိတ်ကြားထား၏။

ထောင်တွင်းရှိ ကွန်မြူနစ်များကလည်း လွတ်လပ်ရေးပွဲ
တော်တွင် ကွန်မြူနစ်များပါဝင်ဆင်နွှဲနေသည်ဆိုသည့်သတင်း
ကိုသော်၎င်း၊ သတင်းဓာတ်ပုံကိုသော်၎င်းမည်သည့်နည်းနှင့်မျှ
သတင်းစာများတွင် အပါအဝင်ခံနိုင်ချေ။ ထိုပြဿနာကား နိုင်ငံ
ရေးပြဿနာဖြစ်နေသဖြင့်ဘာဘဲလုပ်လုပ်ဆန့်ကျင်ရပေတော့
မည်။ လုံးဝလျော့မပေးနိုင်ပါ။ အစိုးရ အရာရှိကြီးများနှင့်
သူတို့၏ဇနီးများ ရှုစားမည့်ညွှန်ခံပွဲတွင် ဖျော်ဖြေသူ အဖြစ်
မပါဝင်လိုပေ။ ဆန့်ကျင်ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ နိုင်ငံရေး
လွန်ပွဲကြီးကား စလေပြီဖြစ်၏။ မည်သူတော့လဲ၍ မည်သူဟော့
ကွဲကြမည်မသိပေ။ သူတို့ စာရင်း လာ ကောက် သည့် အခါ
ကျွန်တော်တို့က စာရင်းမပေးကြပါ။ လွတ်လပ်ရေး အား
ကစားပွဲတွင်ပါဝင်မည်မဟုတ်ကြောင်း အကြောင်းပြန်ကြား
လိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ စာရင်းမပေးကြောင်း။ ကစားပွဲတွင် ပါ

ဝင် ဆင်နွဲ့မည်မဟုတ်ကြောင်း။ ထောင်အာဏာပိုင်တို့သိသွား သည့်အခါ ရှူးရှူးရှားရှားဖြစ်၍ ဒေါသယမ်းအိုးကြီးပေါက် ကွဲသွားတော့၏။ ဤကိစ္စတွင် မည်သူခေါင်းဆောင်သည်ကို ချက်ချင်း စုံမေးခိုင်းခဲ့၏။

ခေါင်းဆောင်မရှိ။ အားလုံး၏သဘောထားဖြစ်ကြောင်း သိသွားသည့်အခါ သူတို့လက်စွဲပါးကွက်အာဏာသားများ ကို ခေါ်၍ မီးကုန်ယမ်းကုန်ရိုက်ရန် အမိန့် ပေး တော့ ၏။ ကွဲလျှင်ကွဲ၊ ကျိုးရင်ကျိုး၊ သေ ရင်သေ မင်းတို့ လက်စွမ်းရှိ သလောက် ဆော်ပေတော့ဟု အာဏာကုန် ပေးလိုက်၏။ လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲတွင် ပါဝင်လာသည်အထိ မည်သို့ပင် လုပ်လုပ် လုပ်ချင်သလိုလုပ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သေး၏။

အကျဉ်းသားများကလည်း တိုက်ပွဲ သတင်းများကြောင့် ကျွန်တော်တို့အား ချော့ ပေါင်း နေကြရာ သူတို့ အနေဖြင့် လည်း အရင်ကလို မရိုက်လိုတော့ကြပါ။ မ ရိုက် ၍ လည်း မဖြစ်ပါ။ ဒီတချို့တွင် ကျွန်တော်တို့အား တောင်းပန်ပြီးမှ ရိုက်ကြ၏။ လက်ကိုတအားမြောက်ပြီး အသားနှင့်တုတ် ထိ တော့မည့်အခါ အရှိန်ကို လျော့ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် သက်သာ အောင် လုပ်ပေးရှာပါသည်။ မထင် အာဏာပိုင် များက လည်း ဤအကြောင်းကို ရိပ်မိဟန်တူ၏။ လွတ်လပ်ရေး ရိုက် ပွဲကြီးကို အကျဉ်းသားများနှင့်သာ လွဲမပေးတော့ပဲ ထောင် မှူးကြီးကိုယ်တိုင် ဦးစီး၍ ထောင်မှူးလေးများ မထင်ကြပ် များ ကိုယ်တိုင်ပင် ပါဝင်ဆင်နွဲ့စေခဲ့၏။ ရိုက်ပွဲကြီး တချို့ ပြီးသွားပြီးနောက် ဖေဖော်ဝါရီလပင်ကောက်၏။ ကျွန်တော် တို့က စာရင်းမပေးတင်းခံခဲ့ကြ၏။

ရိုက်ပွဲကား တချို့ ပြီးတချို့ တလှည့်ပြီးတလှည့် ဆက်နေ ၏။ ပျော်စရာကြီးပါပေ။ ရိုက်ရင်းကတိတောင်းရင်း၊ ကတိမ ပေးရင်း ရိုက်ရင်းဖြင့် ဇန္ဒဝါရီလ ၃ ရက်နေ့သို့ ရောက်လာမှ ပင် အရိုက်ရပ်သွားခဲ့ပေသည်။

လွတ်လပ်ရေးရိုက်ပွဲကြီးမှာ သာယာဝတီထောင် အာဏာ ပိုင်များ၏ နေ့ခက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ပွဲ ရိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်ကို သူ တို့ကိုယ်တိုင် သိရှိရှာကြမည်မဟုတ်ပေ။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း နောက်ဆုံးခံချခြင်းအဖြစ် သဘောထား၍အပြုံးမပျက်အရိုက် ပြကြ၏။ ထောင်သို့ရောက်စက အပြင်းထန်ဆုံးရိုက်ခဲ့သည်မှာ သာယာဝတီငရဲစခန်း၏အဖွင့်ဖြစ်၍ လွတ်လပ်ရေး ရိုက်ပွဲကြီး ငရဲခန်း၏အပိတ်ဖြစ်ရမည်ဟု သဘောပိုက်ခဲ့ကြပေသည်။

လွတ်လပ်ရေး ပွဲတော်ကိုမူ ပြင်ဆင်ထားသည့် အတိုင်း ချင်းပပြုလုပ်ခဲ့ရာ ရိုးရိုးရာဇာတ်အကျဉ်းသားများနှင့် သူတို့ နောက်တော်ပါ ပုဒ်မ ၅ အချို့ လူ ပေါင်း ၃၀ ခန့် ဖြင့် ထောင်တွင်းလွတ်လပ်ရေး ပြေး ခုန် ပင် ပွဲတော်ကြီးကို ကျင်း ခဲ့၏။ ကျန်ပုဒ်မ ၅ များကိုမူ အိပ်ဆောင်များတွင် မနေရ ကစားပွဲကျင်းပနေရာသို့ မောင်းထုတ်ပြီး ပွဲကြည့်ပရိသတ် အဖြစ် ကြည့်ရှုစေခဲ့၏။

အကျဉ်းသားများ၏ အားပေးအော်ဟစ်သံ ထောင်အာ ဏာပိုင်များနှင့်အပြင်မှ လာကြမသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏လက်ခုပ် သံများ ဆူညံနေသော်လည်း ကျွန်တော်တို့မှာ ငြိမ်သက်စွာ ခိုခင်းနေကြ၏။ လွတ်လပ်ရေး ပြေးခုန်ပစ် ပွဲကြီး ကျင်းပပြီး နောက် အပြင်မှ ကြွရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်များအား နန်က ဝါယမင်းဖြင့် ခြေခံ၍ ပုဒ်မ ၅ များ အား လည်း ဝေထာပုဂ္ဂိုလ်များ

ထမင်း၊ ကြက်သားဟင်းဖြင့် ကျွေးမွေးခဲ့၏။ ထောင်
ရောက်သည်မှာ ထောင်ပြင် လွတ်မြောက်ခဲ့သည့်အထိ အ
ကောင်းဆိုးအစာကို တကြိမ်တည်းသော ထမင်းပဲအဖြစ် ယူ
မဆုံးနှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ် စားခဲ့ရပေသည်။

ဤနေရာတွင် အထူးတင်ပြလိုသည်မှာ ထိုအချိန်က ကျွန်
တော်တို့လုပ်ခဲ့သော အလုပ်များကိုမှန်ကန်သည်ဟုဆိုလိုခြင်း
မဟုတ်ပါ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ကုန်မြို့နှစ်ပါတီဝင်များအဖြစ် ရ
တည်ခဲ့စဉ်က ကုန်မြို့နှစ် မျက်နှာပိုးကြီးက ကာဆီးဟန်တား
မှုကြောင့်လွတ်လပ်ရေးအပေါ်တွင် အမှန် အတိုင်း မမြင်နိုင်
ကြပေ။ ပါတီခေါင်းဆောင်များ၏ အတု အယောင် လွတ်
လပ် ရေးဟူသော ဟစ်အော်သံနောက်သို့နောက်လိုက်ကော်
များ ပီသစွာ သံယောင်လိုက်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏လွတ်လပ်ရေးသည် အတုအယောင်မဟုတ်
သခင်သန်းထွန်းခေါင်းဆောင်သည့် ဗဟိုကော်မတီများသည်
သာ အတုအယောင်ဖြစ်နေကြောင်း နောက်ပိုင်းတွင် အမြင်
မှန်မြင်လာပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်တို့သည် ပြည်
ထောင်စုအလံအောက်သို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြပေသည်။
(ဤကားစကားချပ်)

လွတ်လပ်ရေးအောင်ပွဲကြီး ပြီးဆုံးပြီးနောက် သူပုန်တို့၏
ချီတက် လာမှုများမှာလည်း သာယာဝတီနားသို့ တဖြည်း
ဖြည်း နီးကပ်လာနေပြီဖြစ်ရာ ကြိုပင်ကောက်သို့ပင် ရောက်
လာပြီဟု ကြားရပေ၏။ အောက်ဖက်မှတိုက်နေသည့် သူပုန်
များမှာလည်း ဥက္ကံဝင်တိုက်လိုက်၊ သုံးဆယ်ဝင်တိုက်လိုက်ပြီ
သာယာဝတီအနီး ရစ်ဝဲပြီး တိုက်နေကြ၏။ တိုက်ပွဲ သတင်း

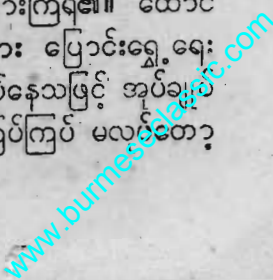
များကား ထောင်တွင်းသို့ အဆက်မပြတ် ရောက်ရှိနေရာ
တန်းစီများ၊ ထောင်ကျများမှာလည်း ထိုအချိန်တွင် ပုန်မ ၅
များအပေါ်၌ အပြည့်အဝ လိုက်လျောမှုများ ပြကြသည်ကို
တွေ့ရ၏။

ချောက်ထောင်ပိုင်၊ သံတေ စသူများပင်လျှင် ခေါင်း
ဆောင်ဟု အထင်ရှိသူများအား ချော့မော့ ပေါင်းသင်းလာ
ကြ၏။ အစားအသောက်များလည်း အသင့်အစင့် ကောင်း
လာရာ ဆီကလေး ပျားကလေးများ မြင်လာရရုံမက ဝက်
သားတုံးငယ်ကလေးများပင် မသိမသာ ကြီးလာသယောင်
ထင်ရ၏။

ထောင်တွင်းဈေးတန်းကလေး

သူပုန်များ၏ လှုပ်ရှားမှု ပြင်းထန်လာသည့် အလျောက်
အုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိပိုင်းမှာ ရန်ကုန်နှင့်သာယာဝတီ ကူးချီ
သန်းချီ လုပ်နေကြောင်း ဝါဒါများထံမှ သတင်းရရှိခဲ့၏။
ထောင်အာဏာပိုင်များမှာလည်း သားမယားများကို ရန်ကုန်
သို့ ပို့ရေး ပြင်ဆင်နေခြင်း၊ မြို့ကာကွယ်ရေး အုပ်ချုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများတွင် ဝင်ရောက်ကူညီနေခြင်းတို့ကြောင့် ထောင်
တွင်းသို့ ယခင်ကဲ့သို့ မလာနိုင်ကြတော့ပဲပါ။

ထောင်မှူးကလေးများနှင့်သာ လွဲထားကြရ၏။ ထောင်
မှူးကလေးများမှာလည်း သားမယားများ ပြောင်းရွှေ့ရေး
စသော သူတို့ပြဿနာများနှင့် သူတို့ရှုပ်နေသဖြင့် အုပ်ချုပ်
ရေးကိစ္စကို အခါဘိုင်းလို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် မလုပ်တော့
ပဲ ရော့ရဲရဲလုပ်နေကြ၏။

ခြောက်ထောင်ပိုင် သံတေး၊ တန်းစီ စသည်များမှာလည်း ထောင်ဖွင့်မည့် အချိန်သာ စိတ်စောနေကြရာ အုပ်ချုပ်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် စိတ်ရောက်ပါ ဝင်မစွက်မက်သောပေ။

ထိုအခွင့်အရေးကို အကြောင်း ပြု၍ ထောင်တွင်းဈေး တန်းကလေးတခုပင် ပေါ်လာ၏။ ဈေးတန်းတွင် ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ ဆီ၊ ငရုပ်၊ ကြက်သွန်ကစစ အသားစိုများအထိ ရောင်းချ၍ ဘယာကျော်ကိုမူ တနေ့လုံးပင် ရောင်းပါသည်။

ထောင်ကျများက ရောင်းချခြင်းဖြစ်၍ ဆေးလိပ်ဖြင့်၎င်း ပိုက်ဆံဖြင့်၎င်း ဝယ်ယူနိုင်ကြ၏။ နေ့စဉ်လိပ် ထောင်ကပေး သည့်ဟင်းကိုအသားအရွက် ပဲစသည်များဖြင့် ရော၍ပြန်ချက် စားကြ၏။ တန်းစီများကလည်းမသိဟန်ပြုနေကြပေသည်။

ထောင်တွင်းဈေးတန်းကလေးပေါ်သည်အထိ လွတ်လပ် ခွင့်ရလာရာ ကွန်မြူနစ်များက ထိုအခွင့်အရေးကို ပိုင်နိုင်စွာ အသုံးချခဲ့ကြ၏။ အခန်းထဲတွင် ထောင်ဖောက်ရန် လေ့ကျင့် ခန်းများ လက်တွေ့ လေ့ကျင့်ခြင်း၊ ပြေပုံများချ၍ အညွှန်း များဝိုင်းဖွဲ့လေ့လာခြင်း၊ အချက်ပြ ဆက်သွယ်ရေး လုပ်ငန်း များ လေ့ကျင့်ခြင်းစသည့်လုပ်ငန်းများကိုလုပ်ခဲ့ကြပေသည်။

ထို့ပြင် ထောင်ဖောက်ရေးအတွက် ထောင်ပြု တင်း ပေါက်များရှိ ထောင်များကို ဆားပုံ၍ ကျင့်ငယ်ရေဖြင့် မကြာခဏ ပက်ပေးရ၏။ ဆားနှင့်ကျင့်ငယ်ရေကို ပက်ဖြန်း ပေးလျှင် သံဇကာများ၊ သံချေးစား၍ ထောင်ဖွင့်မည့် အချိန်တွင် အလွယ်တကူ ဖြုတ်ယူရရှိရန် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအတွင်း သူပုန်များ၏တိုက်အားမှာလည်းကျွန်းကလေး အထိ ရောက်လာသဖြင့် သာယာဝတီထောင် ဖွင့်ရေးမှာ နေ့

စား၊ ညလားဖြစ်နေ၏။ ကျွန်းကလေးမှာ သာယာဝတီနှင့် ဘာ မိုင်ခန့်သာ ဝေးသဖြင့် တိတ်ဆိတ်သောညဉ့်အချိန်ကိုလည်း ဖောက်လာသည့် မော်ဘာသံ၊ အမြောက်သံများကိုပင် ခံသွ ကြားနေရ၏။ လေယာဉ်ပျံ များသည်လည်း ထောင်အမိုး ပေါ်မှကပ်လျက် နိမ့်နိမ့်ကလေးပျံ၍ တိုက်ပွဲကို အကူအညီ ပေးနေ၏။ မြေပြင်မှလည်း မိုလ်မူးစိန်မုန် ကိုပင်တိုင် ဦးစီး ကွပ်ကဲလျက် အပြင်းအထန် ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်နေကြောင်း သိရ၏။

ပထမအချိန်တိုက်ပွဲတွင် သူပုန်များ တပ်လန်ပြီး ကျွန်း ကလေးမှ ဆုတ်ပြန်သွားရကြောင်းနှင့် သာယာဝတီမြို့သို့ စစ် ကူတပ်များ၊ ဘုရင်ကယ်ရီများနှင့် သံချပ်ကာ ကားများ ရောက်လာကြောင်း သတင်းများရရှိခဲ့သဖြင့် စိတ်အားလျော့ သွားရပြန်ပါသည်။

ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသော ဗလား ကငရဲခန်းမှ လွတ်မြောက်ရန်ကို တောင့်တ မျှော်လင့်နေသူ များအတွက် သတင်းလေးတပုဒ်သည် တမဟုတ်ချင်း အား ဘက်စေနိုင်၍ တမဟုတ်ချင်းပင် စိတ်ပျက် မောပန်းသွားစေ ပါသည်။

ထောင်အာဏာပိုင်များကလည်း ထောင်အုပ်ချုပ်ရေးကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပြန်လည်အုပ်ချုပ်လာ၏။ ယခင်ကထက် ပိုစံကျရေးနှင့် ပုဒ်မ ၅ များ၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မျက်ခြေ မပြတ် ဖောင်ကြည့်လာ၏။ နေ့ဖက်ရော ညဖက်ပါ အလစ တွင် မကြာခဏသာ၍ စစ်ဆေးကြပြီး အထူးသဖြင့် ညဖက် များတွင် လေးကြိမ် ငါးကြိမ်လောက် အမှတ်မဲ့ဝင်ပြီး ဆီ

ဆေးလာသဖြင့် ဝါဒါများနှင့် တန်းစီများသည် ယခင်ကလို ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေရဲကြတော့ပဲ ပြန်လည်ကြပ်မတ်လာ၏။

ကျွန်တော်တို့ကိုစည်းကမ်းတကျ ပုံစံအတိုင်း နေရန်နှင့် စုဝေးခြင်း စကားပြောခြင်း စသည်တို့မလုပ်ရန် သတိပေးပါသည်။ သူတို့ကို ထိခိုက်အောင် လုပ်လျှင် သည်းခံမည်မဟုတ်ပဲ ရိုက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောလာ၏။ ထောင်တွင်း ဈေးတန်းလည်း ပျောက်၍ ပုံစံပြန်ရောက်လာခဲ့တော့၏။

ထိုအတောအတွင်း ပါတီမှ ညွှန်ကြားချက် ရောက်လာ၏။ ထောင်ဖောက်ရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသော ညွှန်ကြားချက်လည်းဖြစ်၏။ အမိန့်ပေးချက်လည်း ဖြစ်ပေသည်။

ထောင်ဖွင့်ရေးလုပ်ငန်းကို သူပုန်တပ်ပေါင်းစုက မကြာမီစတင်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ နောက်ထပ် ညွှန်ကြားချက်မလာမီအထိ ထောင်ဖောက်ထွက်ခွင့်အစီအစဉ်များကို ရပ်ဆိုင်းထားရမည်။ ထောင်တွင်း ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ တွင်ပါဝင်သည့် အစိုးရအမှုထမ်းများ၏ စာရင်းနှင့် ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများ၏ စာရင်းကို ပြုစုထားရန် ညွှန်ကြားချက် ဖြစ်ပါသည်။

သူပုန်တို့၏လှုပ်ရှားမှု ပြင်းထန်လာရုံမက သာယာဝတီနှင့် မဝေးသော နေရာတွင် အခိုင်အမာ တပ်စွဲထားသည့် သတင်းများအရ ထောင်ဖောက်ရေး ရပ်စဲထားရမည့် ညွှန်ကြားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြဿနာ မပေါ်တော့ပါ။

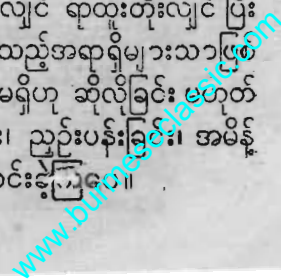
သို့သော် အပြင်မှ တပ်ပေါင်းစုသူပုန်များ မြို့သိမ်း တိုက်ပွဲဆင်နွှဲသည့်အခါ အခြေအနေအရ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုး၍ ထောင်ဖောက်ထွက်သင့်က ထွက် ရမည်။ ထို့ကြောင့် မူလ

သတ်မှတ်ထားသော အစီအစဉ်များကို ဖျက်ပဲ ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းများကို ယခင် ညွှန်ကြားထားသည့် အတိုင်း ဆက်လက်လှုပ်ရှားရန် ထောင်တွင်းပါတီမှ ထပ်ဆင့် ညွှန်ကြားခဲ့၏။

ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများတွင် ပါဝင်၍ နောက် ဆုံး အချိန်အထိ ပြုပြင်စည်းရုံးမရသူများ စာရင်းကို တင်ပြရန် ညွှန်ကြားချက်အရ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုများ ပြုပြင်ဆွေးနွေးကြပြီး နောက် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ ပြုပြင်၍လည်း မရ၊ စည်းရုံး၍လည်းမရသည့် အကျဉ်းသားများ စာရင်းကို ပို့လိုက်၏။

စင်စစ်သာယာဝတီထောင်တွင် ရှိနေသည့် နှိပ်စက်မှုတွင် ပါဝင်နေကြသော အကျဉ်းသားများမှာ 'က' ကြီး ပုတ်လောက်ရေးပြု၍မှ တတ်သူများမဟုတ်ပေ။ အသိဉာဏ် ချို့တဲ့သူများဖြစ်ရာ သူတို့ ထောင်ဒဏ်ခံနေရစဉ်အတွင်း အနေချောင်၍ အစားချောင်ရေးအတွက် အာဏာပိုင်ကို အလိုကျ လုပ်ကိုင်ခဲ့သူများဖြစ်၏။ ခမြတိုက်၊ လူသတ်စသော ရက်စက်မှုများကို ကျူးလွန်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ရာ အမှန်စင်စစ် လက်သယ်တရားခံမှာ အထက်အာဏာပိုင်များသာ ဖြစ်ကြ၏။

ထောင်အာဏာပိုင်တို့အပိုင်းကိုကြည့်ပြန်သော်အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝသော်လည်း ပညာတတ်လူတန်းစားတို့ ညဉ့် အတိုင်း မိမိတို့အိုးတအိမ်ထောင် ဝမ်းဝခါးလှလျှင် ရာထူးတိုးလျှင် ပြီးရောသဘောရှိသော ကိုလိုနီသွေးပါသည့်အရာရှိများသာဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့တွင် လုံးဝအပြစ်မရှိဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပဲ လိုအပ်သည်ထက် ပို၍နှိပ်စက်ခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းခြင်း၊ အမိန့်ပေးခဲ့ခြင်းများတွင်ကား အပြစ်မကင်းခဲ့ကြပေ။

၁၇၆ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ဗိုလ်ချင်းတစ်ဦးထံပြီ

သာယာဝတီ ထောင်အတွင်းရှိ ပုဒ်မ ၅ များအား စိတ်နှလုံး ညှိုးနွမ်းတုန်လှုပ် ချောက်ချား သွားစေသော မြို့တွင်းမှ သတင်းတခု ထောင်တွင်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ထိုသတင်းမှာ ဗိုလ်ချင်းဆိုသည့် စစ်ဖက် တာဝန်ခံတစ်ဦး၏ ပြောစကားပင် ဖြစ်၏။ ဗိုလ်ချင်းမှာ ထိုစဉ်က သာယာဝတီမြို့တွင် ထပ်စွဲထားသည့် ယူအမ်ပီ တပ်ရင်း ၂၂ ၏ တာဝန်ရှိသူများတွင် တဦးအပါအဝင်ဖြစ်၏။ သာယာဝတီမြို့တွင်မတ်လ ၂၇ ရက် တော်လှန်ရေးနေ့က ပြောကြားခဲ့သည့် ဗိုလ်ချင်း၏ မိန့်ခွန်းထဲတွင် သာယာဝတီထောင်၌ ဖြစ်နေသည့် ပုဒ်မ ၅ များနှင့် စပ်လျဉ်းသော ကိစ္စများပါဝင်သည်။

“သာယာဝတီမြို့ကို သူပုန်လက်ထဲ တလက်မမှ အကျ မခံဘူးဟော့ဒီ သာယာဝတီထောင်ထဲမှာရှိတဲ့ ကျွန်မြို့နစ်တွေကို စတေးပြီးမှ ဒီမြို့အကျခံမယ်။ သာယာဝတီ မြို့သူမြို့သားတွေ ဘာမှမပူနဲ့။ လက်ပံတန်းဒီဖက် သူပုန်ရောက်လာရင် ထောင်ထဲကလူတွေကို ထုတ်ပြီး မျှော့တန်းကတင် စတေးသွားမယ်။ ဗိုလ်ချင်း မသေသမျှ သာယာဝတီမြို့ရန်သူ လက်ကို မကျစေရဘူးဆိုတာ အတိအလင်း ကြေညာပါတယ်” ဟူ၍ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချင်းပြောသည့်စကားမှာ သာယာဝတီထောင်တွင်းရှိ ပုဒ်မ ၅ များကို ၃၀၀ စီ၊ ၄၀၀ စီထုတ်၍ ရွှေတန်း စစ်မျက်နှာတွင် နောက်က သေနတ်ချိန်ရပ်ခိုင်းပြီး သူပုန်များကို ပစ်ကြစမ်းဟု စိမ်ခေါ်မည့်အစီအစဉ်ဖြစ်၏။ ထိုစကားနှင့် အစီ

အစဉ်များကိုပြောဆိုသည်မှာ မြို့လူထု စိတ်ဓါတ် တက်ကြွအောင် ပြောလေသလား။ တကယ်ဘဲ လုပ်မည့် အစီအစဉ်လားဆိုသည်ကိုမူ မည်သူမှ မပြောနိုင်ပါ။

စစ်ပွဲကာလဖြစ်နေသဖြင့် မသုပ်ဘူးဟူ၍လည်း မပြောနိုင်ပါ။ တဖက်က ထိုးစစ်ဆင်နေသည့်သူပုန်များကို ခြိမ်းချောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ ထိုသတင်း ရောက်လာသည့်အခါ ထောင်တွင်းရှိ ပုဒ်မ ၅ များ ခေါင်းချင်း ဆိုင်ရိုက်ကုန်ကြတော့၏။ ပါတီကလည်း ထောင်ဖောက်ရေးအစီအစဉ် ရပ်ဆိုင်းထားရန် အမိန့်ပေးထားရာ ဘာဆက်လုပ်ကြရမှန်း မသိဘဲ ဖြစ်လာမည့်အခြေအနေကို ကြည့်၍ မီးစင် ကြည့်ကကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကံကြမ္မာကိုပုံချပြီး ဖြစ်လိမ့်သာဖြစ်စေ တော့ဟု သဘောထားလိုက်ရပေ၏။

ကျွန်တော်တို့အဖြစ်ကား ဆိုးလှ၏။ တနှစ်ကျော်ခန့် အသေအလဲ ရိုက်နှက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို ခံရပြီးနောက် ကိုယ်အလောင်းမြှုပ်ရမည့်တွင်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တူးရမည့်အဖြစ် မျိုးနှင့် ရင်ဆိုင် တိုးနေရပေသည်။ ကျွန်းကလေး တိုက်ပွဲအပြင်းအထန်ဖြစ်နေရာ အစိုးရတပ်များပင် ဆုတ်ခွါရတော့မည့် အခြေအနေရောက်နေကြောင်း သတင်းများ ရရှိခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ အားရဝမ်းသာ မဖြစ်ပါကြတော့ပါ။ သူပုန်က အောင်ပွဲရလာလေ ကျွန်တော်တို့ သေရင်နီးသာလေ ဖြစ်ပေတော့မည်။

“ဗိုလ်ချင်း ပြောသလိုသာ လုပ်ရင်ပြင်” ဟု တွေး၍ အစီအစဉ်အားငယ်နေကြပေပါသည်။ အပြင်ဖက်တွင်လည်း အစီအစဉ်

တွေပြင်းထန်စွာ တိုက်နေရင်း ထောင်ထဲတွင်လည်း အဆက်မပြတ် ရိုက်ပွဲ ပြုလုပ်နေရင်းဖြင့် မတ်လကုန်ဆုံးသော နေ့ရက်သို့ ရောက်လာခဲ့ကြပေပြီ။

တပေါင်းနှစ်၏ ပူပြင်းသော နေ့ရိုက်အောက်တွင် ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် အလုပ်ခွင်ဝင်နေရသူ ပုဒ်မ ၅ များမှာ အလုပ်ပင်ပန်းမှုဒဏ်ကတမျိုး သဘာဝနေရိုက်၏ နှိပ်စက်မှုဒဏ်က တဖုံဖြင့် အလူးအလဲခံနေကြရ၏။ ဗိုလ်ချင်း၏စကားကို ကြားပြီး ကတည်းက စိတ်မရွှင်ကြသော ပုဒ်မ ၅ များမှာ သာယာဝတီခရဲခန်းမှ လွတ်မြောက်မည့်အချိန်ကိုသာ စောင့် မြော် နေကြရပါသည်။

ဝဲယာ တောင်မြောက် လှမ်းကျော် ကြည့်ပါသော်လည်း ကယ်တင်မည့်သူများ၏ အရိပ်အရောင်များကို မတွေ့ရပဲလေးဖက်လေးတန် ကာရံထားသည့် အုတ်ရိုး နီနီလေးများကိုသာ တွေ့ရသည့်အခါ ပို၍ အားငယ်မိကြ၏။

ထောင်ဖောက်ရေးအစီအစဉ် ရှိစဉ်အခါက ဖေဖော်ဝါရီလကို ငရဲခန်းမှ လွတ်မြောက်မည့် လအဖြစ် စောင့်ကြိုရင်း တက်ကြွနေခဲ့ကြသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ မည်သည့်နေ့၊ မည်သည့်လ၊ မည်သည့်နှစ်တွင်မှ လွတ်မြောက်မည်ကိုမသိပဲ စိတ်တစောတစောဖြင့် စောင့်နေရသည်မှာ ပို၍ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။ အကယ်၍များ ကျွန်းကလေးတိုက်ပွဲတွင် အစိုးရတပ်ကအောင်ပွဲရ၍ သူပုန်တပ်များ အရေးနိမ့်ခဲ့သော် ကျွန်းကလေးမှသူပုန်များ ဆုတ်ခွာခဲ့ရသော် ကျွန်တော်တို့၏ လွတ်မြောက်ရေးကား ဝေးလေတော့မည်ဟုဖွဲ့တူးရင်း ဆွေးနေမိကြ၏။ ငရဲခန်းမှကယ်မည့်သူများ အရင်ရောက်မသပဲ

ဗိုလ်ချင်းသာ အရင်လာထုတ်ခဲ့သော် နှစ်ဖက် ကျည်ဆံများ ကြား၌ သေရတော့မည့်အဖြစ်ကိုလည်းဆက်၍မတွေးရဲတော့ပါ။ ဗိုလ်ချင်းအကြောင်း စုံစမ်းကြည့်သည့်အခါ စစ်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ရဲရင့်သလောက် စိတ်ကြမ်း ကိုယ်ကြမ်းနှင့် ပြောသလိုလုပ်တတ်သူအဖြစ်နာမည်ကြီးနေရာ သူ၏ကြီးစားချက်အတိုင်း အကောင်အထည်မဖော်ဟုမပြောနိုင်ပေ။ ဗိုလ်ချင်းသာယာဝတီတွင်ရှိနေသမျှ သာယာဝတီမြို့မကျစေရဟု ရဲရဲကြီး အာမခံချက်ပေးနေသူဖြစ်ရာ မြို့မကျရေးအတွက်ပုဒ်မ ၅ များကို ဓားစာခံလုပ်မလားဟူသော ခြိမ်းချောက်မှုက ကျွန်တော်တို့အား ထာဝစဉ်ချောက်လှန့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အရိုက်အနှက်များ ဖွတ်ဖွတ်ခကျအောင် ခံနေရသည့် ကြားမှ ဗိုလ်ချင်းပြောစကားကြောင့် ထပ်ဆင့် ဝှုပ်နှံမှုများကြောင့် သောကပင်လယ်ဝေနေကြပေသည်။

ဗိုလ်ချင်းလာပြီ

ထိုသို့လျှင် သောကဗျာပါဒ တောက်လောင် နေကြသည့် ပုဒ်မ ၅ များသည် ဟိုမြော်ဒီမြော်ဖြစ်နေကြစဉ် မြော်သူက မလာပဲ မမြော်သူကား ပေါ်လာခဲ့၏။

တနေ့တွင် ထောင် အာဏာပိုင်များနှင့် အတူ စစ်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တဦး လာရောက်၍ ထောင်တွင်းအနှံ့ လျှောက်ကြည့်နေ၏။ ထောင် အုတ်ရိုးအတိုင်း တပတ် လျှောက်ကြည့်ပြီးနောက် ပုဒ်မ ၅ များ နေထိုင်ရာ အဆောင် အချို့သို့ နှံ့နှံ့စပ်စပ်ဝင်ကြည့်ခဲ့ရာ ပထမတော့မည့်သူများမသိပါ။ နောက်ထပ်ရသည်မှာ ကျွန်တော်တို့အား စိတ်ဓာတ်စင်ဆင်သည့်နည်း

ဖြင့် ဒုက္ခပေးနေသူဗိုလ်ချင်းဆိုသူဖြစ်ကြောင်းသိခဲ့ရပေသည်။ ထောင်ထဲ ဘာကြောင့်ဝင်သည်ကို မသိကြပါ။ သူ့စီမံ ကိန်းကို အခကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ဝင်ကြည့်လေ သလား။ တာဝန်ရှိသူ စစ်ဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဘဦး အနေဖြင့် အကျဉ်းထောင် ကာကွယ်ရေးကိစ္စများအတွက်စီစဉ်ရန် ဝင်ကြည့်လေသလား။ မတွေးတတ်ပေ။

ကျွန်တော်တို့ရင်ကိုမလဲစီးစေသည့် ဗိုလ်ချင်းအကြောင်း ကို သို့လော၊ သို့လော လောပေါင်း များစွာဖြင့် အတွေး ချော့ချာသည်နေကြ၏။ စိုးရိမ်မှု၊ ကြောင့်ကြမှု၊ ပူပန်မှုများ ကား ပို၍ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။ ဒီကြားထဲ ထောင် အာဏာပိုင် များက ချောက်လှန့်ပါသေး၏။

“မင်းအိုနေဘိ အေးမအေးနေကြ၊ ရှုပ်ရှုပ်ရက်ရှက်ခတ္တ လုပ် လာရင် ထောင်ဆူဖို့၊ ထောင်ဖောက်ဖို့ စီစဉ်သံ ကြားရင် မိဘီချင်းလက်ထဲအပ်လိုက်မယ်” ဟု ဆိုပြန်ပါသည်။

ကြောက်သူကိုဖြိုချောက်၍ လှန့်သူကို မျက်လုံးပြူးပြုသည့် သဘောပင် ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း ထောင် အာဏာပိုင်များ နားသို့ ပေါက်စေမည့် အကျဉ်းသားများမှ တဆင့် သဘောတရား ချော့ပေးခဲ့၍ လန့်ပင်လန့်ငြားသော်လည်း ဟန်ကိုယ့်ဘို့ မာန်သူ တို့ဆိုသည်စကားနယ်ကျင့်သုံးခဲ့ရတော့၏။ “ဗိုလ်ချင်း မကလို့ ဗိုလ်ချင်းအဖေဘဲလာလာ ဒို့ကိုထောင်က ထုတ်ပြီး ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာတင်လိုက်ရင် ဒီအတိုင်းတော့ အသေမခံ ဟေ့။ သူတို့သေနတ်ကဲပြန်လုပြီး သူတို့ကိုသတ်ပြီးမှ အသေခံ

မယ်။ ဒို့ကသေလူဘဲ၊ စမ်းရဲစမ်းကြည့်စမ်းပါစေ” ဟု ပြန်၍ ဖိမ်ခေါ်လိုက်၏။

ဤသို့ဆိုလျှင် စိုးရိမ်ချက် အထွေထွေ၊ သောကအဖိုဖို ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့်အန္တရာယ်ကို မည်သို့မည်ပုံကျော်လွှား ရမည်ကို စဉ်းစားရင်း အတွေးနယ်ချဲ့ခဲ့ကြသော ပုဒ်မ ၅ များ အား ၁၉၄၉ ခုနှစ် ဧပြီလ ၇ ရက် ည ၁၀ နာရီခန့်တွင်အိပ်ရာ ထက်မှ ငေါက်ခနဲထိုင်စေသည့် အဖြစ်အပျက်တရပ် ဖြစ်ပွား ခဲ့ပါသည်။

သာယာဝတီထောင်နှင့်ကပ်နေသော မြို့တွင်းမှ အော်လီ ဂန်းအသံ၊ ဘရင်းဂန်းအသံ၊ စတင်းဂန်းအသံ၊ ခိုင်ဖယ်သံများ မှာ ဝက်ဝက်ကဲ့မျှဆူညံစွာတုန်ဟီးထွက်ပေါ်လာ၏။ မြို့တွင်းမှ ပစ်ခတ်လိုက်သည့် သေနတ်သံများမှာ ထောင်ခေါင်မိုးပေါ်မှ တစ်ခွီခွီမြည်၍ ဖြတ်သန်းနေ၏။ ပစ်လိုက်ခတ်လိုက်သည့် အသံ များမှာလည်း ကျောက်ခမန်းလိလိများပြားလှပေသည်။ ကျွန် တော်တို့သည် အင်တောကုတင်လေးများကြားတွင်ဆင်း၍ ဝပ် နေမိကြသည်အထိပြင်းထန်လှ၏။ သာယာဝတီမြို့ကြီးကိုသူပုန် ဝင်စီး၍ မြို့တွင်းတိုက်ပွဲဖြစ်နေဟန်ရှိသည်ဟု ယူဆရပါသည်။ ဘာ တွဲဖြစ်နေသည်ကိုမူ အသေအချာမသိနိုင်ကြပါ။

ကြားရသည့် သေနတ်သံများမှာ ပြင်းထန်လှ၍ တိုက်ပွဲ ဖြစ်လျှင်လည်း အသေးစားတိုက်ပွဲ မဟုတ်နိုင်၊ အကြီးစား တိုက်ပွဲကြီးတခုဖြစ်မည်ဟုသာ ရော်ရမ်းမှန်းဆနေရ၏။ ကျွန်း ကလေးမှသူပုန်များ ညတွင်းချင်း ချီတက်လာ ၍ မြို့သိမ်း တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေခြင်းပေလောဟုလည်းတွက်ဆရပြန်ပါသည်။ သေနတ်သံများကိုကား ည ၂ နာရီ ကျော်သည်အထိပင်

၁၈၂ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ကြားနေရ၏။ ၁၂ နာရီနောက်ပိုင်းတွင်မူ ပထမပိုင်းလောက် မပြင်းထန်တော့ပဲ ခပ်ကြဲကြဲသာ ကြားနေရတော့၏။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း ချက်ခြင်းပင် တင်းများချ၍ ဌာနချုပ် အဆောင်များပည့်အမိန့်ကိုစောင့်ကြည့်ခဲ့ရာတွင် အဆင်သင့် ပြင်လားရန် အချက်ပြချက်ရရှိပြီးနောက် နောက်ထပ် အမိန့် သစ် အချက်ပြချက် မရရှိတော့ပါ။

သေနတ်သံ ကြဲသွားသည့်အချိန်တွင် ထောင်ပိုင်ကြီး၊ ထောင်မှူးကြီး၊ ထောင်မှူးများ၊ ဝါဒါများ၊ မီးကုန်လုံး ဝင်ရောက်သာကြပြီး ထောင်ပွင်း အိပ်ဆောင်များသို့ လှည့်လည်၍ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလည်း ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် နေထိုင်ရန်နှင့် မိမိအိပ်ရာကုတင်များပေါ်တွင်သာ နေကြရန်၊ ဟိုကူး၊ ဒီကူးမလုပ်ကြရန်နှင့်စကားမဝေးမပြောကြရန် အမိန့်ပေးသွားပါသည်။ အစောင့်ဝါဒါများကိုလည်း ခါတိုင်းနေ့များထက် ပို၍ချသွား၏။

ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်တို့ကား ပြန်မအိပ်ကြတော့ပါ။ အားလုံး အဆင်သင့်ပြင်ဆင်၍ ထောင် ဖောက် သည့် အခါ အသုံးပြုရမည့် အုတ်ခဲများကိုပင် အဆင်သင့် ထုတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထောင်အာဏာပိုင် မည်သို့အမိန့်ပေးစေကာမူ ကျွန်တော်တို့ကား စုဝေးလျက် ထင်မြင်ချက်များ ပြောဆိုဝေဖန်ရင်း အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေခဲ့၏။ တန်းစီများကလည်းဘာမျှမပြောပါ။ မပြောရုံသာမဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ထံချဉ်းကပ်၍ မျက်ရည်ခံထိုးပြီး သူတို့ကို ပစ်ခတ်ပေးပါရန် ဆောင်ပွင့်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ခေါ်သွားပါရန် ဆောင်ဆောင်ထိုင်၍ ရှိခိုးတောင်းပန်ကြ၏။

ဤပုံစံကို မြင်လိုက်သည့်အခါတွင် ကျွန်တော်တို့အပေါ် နှိပ်စက်ထားခဲ့သမျှစက်များ မေ့ပျောက်ကျန်ကာသနားသွားမိပါသည်။ ကြင်နာမှုနှင့် မေတ္တာတရားကား စူးရှလှ၏။ ကျွန်တော်တို့အား မညီညွတ်နိုင်စေကာမူ ယခုကဲ့သို့ မှီခို၍ တောင်းပန်ခြင်း မရှိခဲ့ဘူးပါ။ မရိုက်နှာင့် မုန်လည်း မတောင်းပန်ခြင်း မပြုခဲ့ပါ။ ယခု ဆောင့်ဆောင်လေး ပါပုံ၍ ရှိခိုးတောင်းပန်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့အား တနစ်သုံးရိုက်လာသည့် ထိုသို့အပေါ်တွင် တဖက်ခြမ်း ကြောအေးခွင့်လွတ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ ဤကား လူသားဆန်သည့်စိတ်စေတနာများပင် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန်ကား ၁၉၄၉ ခုနှစ် ပြေလ အစပိုင်းလောက် ဖြစ်၏။ တညလုံး မအိပ်နိုင်ကြပါ။ ဌာနချုပ်ရုံရာ အဆောင်မှ နောက်ထပ် ရောက်လားမည့် အချက်ပြ အဆက် အသွယ် ညွှန်ကြားချက်အမိန့်ကို စောင့်၍ နေပါသည်။ နံနက်မိုးသင်းသည့်အခါ ဘုရားရှိခိုးရန် အမိန့်ပေးသည့် ဗြူ ကယ်မှတ် သံလည်း မကြားရ။ အိပ်ဆောင်အခန်းများကိုလည်း ခါတိုင်း ဖွင့်နေကျအချိန် လာမဖွင့်သဖြင့် ထူးခြားနေပါသည်။ ဌာနချုပ်မှ အချက်ပြဆက်သွယ်ရေး အမိန့်မှာလည်း အဆင်သင့်ပြင်ကြဟူသည့် အချက်ပြထက် ပို၍ မထူးခြားသေးပါ။ တညလုံးစောင့်နေသည့် ဝါဒါများလည်း ပြန်ထွက်ကြရခြင်း မရှိသေးပါ။ အခြေအနေမှာ ယခုခေတ်ကလေးများ ပြောကြသည့် “ဘာမှန်းလဲမသိဘူး” ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

နံနက် ၈ နာရီ ကျော်သည့်အခါ ထောင်အာဏာပိုင်အား လုံးဝင်လာ၍ အိပ်ဆောင်အခန်းဘဲခါများ လာပန်ပေးအ

၁၈၄ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

အပေါ့သွားခြင်း၊ မျက်နှာသစ်ခြင်း ကိစ္စများတွင် ခါတိုင်း လိုပင် ပုံစံလုပ်ခိုင်းနေပါသည်။ သို့သော် အလုပ်များ လုပ်ခိုင်းခြင်း မပြုတော့ပါ။ ကိစ္စအားလုံးပြီးလျှင် အခန်းထဲ ပြန်ဝင်နေကြရန် အမိန့်ပေး၍ ထောင်မှူးကလေးများအားလုံး တာဝန်ကျပါဒါမှအပ ဝါဒါအားလုံး မိန့်ဂျေးတွင် စုဝေးအဆင်သင့်နေကြရန် အမိန့်ပေး၍ပြန်ထွက်သွားကြ၏။

အပြင်မှ နံနက်ပိုင်းဝင်လာသည့် ပါဒါများထံ အခြေအနေစုံစမ်းကြည့်ရာ ညကမြို့တွင်းဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် အပစ်အခတ်များမှာ သူပုန်နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ခြင်းမဟုတ်။ အစိုးရ တပ်ချင်း တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဟုသာ ပြောကြ၏။ မြို့ကိုမူ အစိုးရတပ်ကပင် ဆက်လက် အုပ်ချုပ်ထားကြောင်း၊ ထောင်အုပ်ချုပ်ရေးကိုမူ ထောင်အာဏာပိုင်များထံ အပ်ထားကြောင်း စုံစမ်းသိရှိခဲ့ရပေသည်။

ခါတိုင်းဆိုလျှင် ထမင်းချက်ဖိုကြီးတွင် အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရမည့်အကျဉ်းသားများကို နံနက် ၄ နာရီတွင် ထုတ်ပေးခဲ့သော်လည်း ဧပြီလ ၈ ရက်နေ့ တွင်မူ နံနက် ၈ နာရီကျော်မှ ထုတ်ပေးသဖြင့် ခါတိုင်း နံနက်စောစောရနေကျ တန်းစီလည်း မရတော့ပါ။ ထိုနေ့အဘို့ နံနက်စောမှာလည်း နေ့ခင်း ၁ နာရီကျော်မှ စားရဘို့ သေချာသွားပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် အခြေအနေ အရပ်ရပ်များ မအိမလည်ကြီး ဖြစ်နေစဉ် နံနက် ၁၁ နာရီခန့်တွင် ထောင်တွင်းပါတီကော်မီတီပေးပို့လိုက်သည့် သတင်းတခု ရောက်ရှိလာ၏။ သတင်းအဆိုမှာ ယမန်နေ့ညက သာယာဝတီမြို့တွင် တပ်စုံထားသည့် ယူ-အမ်-ပီ တပ်ရင်း ၂၂ ရှိ တပ်မှူးများဖြစ်သော ဗိုလ်အောင်

မြင့်၊ ဗိုလ်နေဝင်း (ယခုတောခိုကျဆုံး) တို့က ဗိုလ်ချင်းအား ဖမ်းဆီး၍ အစိုးရကို ပုန်ကန်တော်လှန်ပြီး မြို့ကိုသိမ်းပိုက်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲဘော်များ အပြင်သို့ ထွက်သည့်အခါ စည်းကမ်းတကျ ဖြစ်ရေးအတွက် လိုအပ်သည်များ ပြင်ဆင်ထားရန် သတင်းဖြစ်၏။

ထိုသတင်းကို ကြားရပြီးနောက် တာဝန်ရှိသည့် ရဲဘော်များမှာ ရဲဘော်အားလုံးသို့ ရုတ်တရက် မကြေညာနိုင်ပဲ ဝမ်းသာစိတ်နှင့် မျက်ရည်များပင် ယိုစီးကျလာ၏။ တုန့်ရင်သော အသံများဖြင့် သတင်းအစအဆုံးကို ရဲဘော်များထံ ကြေညာလိုက်ရာတွင် “ဝေး...ဟေး...ဟေး” ဟူသော အသံကြီးမှာ အဆောင်တိုင်းဆီမှ တခဲနက် တုန်ဟီးထွက်ပေါ်ခဲ့၏။ အချို့ ရဲဘော်များဆိုလျှင် ဝမ်းသာအားရဖြင့် တဦးကို တဦး ပွေ့ဖက်ထားကြသည်များမှာ ပွေ့ဖက်ထားသည့်လက်များကိုပြန်၍ မဖြုတ်မိကြတော့ပေ။ အိမ်သူသက်ထား ချစ်ဇနီးမယားနှင့်အတူလျှင်ပင် ယခုလောက် ဖက်ထားမိကြမည် မထင်ပေ။

ဤသို့လျှင် ရဲဘော်များမှာ အပျော်ကြီးပျော်၍ အမော်ကြီးမော်နေကြချိန်တွင် ဩကာသယိမ်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ရသည့် အဆို နှစ်ယောက်မှာ တန်းစီ နှစ်ယောက်ကို မြင်လုပ် စီး၍ အခန်းတွင်း ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် မောင်းနေကျပါသည်။

တန်းစီများမှာ အဆိုများ၏ နားရွက်ဆွဲ၍ အမိန့်ပေး၊ စေခိုင်းရာသို့သွားနေရရှာ၏။ သစ်ငုတ်မြင့်တုံ့- မြက်မြင့်တုံ့၊ ချိုလုံတလှည့်- ငါးပုံတလှည့်စကားပုံကားမှန်လှပေစွာစကား။

ခမျာ်လင့်သလို ဖြစ်မလာပဲ လုံးဝ မမျှော်လင့်သည်များ

ဖြစ်လာသည့် အခြေအနေကြောင့် ပို၍ပို၍ ဝမ်းသာ ရှင်မြူး သွားကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ ပျော်ရွှင်နေရုံဖြင့် မပြီးသေးပါ။ အပြင်ထွက်ရေး အတွက် လုပ်စရာများ လုပ်ရပါဦးမည်။ ထို့ကြောင့် တာဝန်ရှိသော ရဲဘော်များအနေဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော တပ်ခွဲအလိုက် ကန်းစီစေ၍ အပြင်သို့ ထွက်သည့်အခါ ဧည့်ကမ်း တကျဖြစ်ပေးရန် တပ်စုမှူး၊ တပ်စိတ်မှူးများ၏ အမိန့်အတိုင်း နာခံရန် ညွှန်ကြားရ၏။ ပြည်သူလူထုနှင့် ဆက်ဆံသည့်အခါ အယဉ်ကျေးဆုံး ဆက်ဆံရန်နှင့် ပြည်သူတို့က ခွင့်မပြုသော ပစ္စည်းများကိုဖက်ရွက်တရွက်ကအစ မယူရန် အမိန့်ပေးရ၏။

ထောင်ကွင်းတွင်သင်ကြားပေးထားသည့် တရုတ်ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်သား များလိုက်နာရန် အချက်ကြီး ၁၀ ချက်ကို စာသွေဖတ်မိမိ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် သတိပေးရ၏။

ထိုသို့ ဝမ်းသာရွှင်မြူး ကြည်နူးနေကြစဉ် ထောင်အာဏာပိုင်များ ရောက်ရှိလာပြီး အားလုံးအထဲပြန်ဝင်ခိုင်း၏။ အခန်းထဲဝင်ရန် နှုတ်မှလည်း အမိန့်ပေးရင်းလက်ထဲတွင်ပါလာသော ကြိမ်တုတ်များဖြင့်လည်း မိရာလူ၊ နီးရာလူများကို ရှိုက်နှက်ကြပါသည်။ ဤတွင်အခြေအနေမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွားပြီး ဖာချို ရဲဘော်များမှာ တောင်အာဏာပိုင်များကို ခုခံ တွန်းကုန်နေကြရာ တာဝန်ရှိရဲဘော်များက ဝင်ရောက်ထိန်းသိမ်းပေးခဲ့ရ၏။

အခန်းထဲ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ခေါင်းဆောင်ဟု သိသူ

များကို ရွေးထုတ်ခေါ်ဝင်၍ ကျန်လူများကို အခန်းတံခါးပိတ်ပြီး သေခတ်ထားခဲ့ပေသည်။

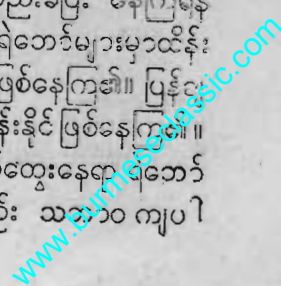
ခေါ်သွားသည့်ခေါင်းဆောင်များကို တိုက်ပိတ်လိုက်၏။ သူပုန် ထောက်ခံသည့် အင်အားစုက မြို့ကို သိမ်းလိုက်ပြီဆိုသော်လည်း ထောင်အုပ်ချုပ်မှုကိုမူ မူလထောင်အာဏာပိုင် လက်အောက်သို့ ယခုထက်တိုင်ပြန်လည်အပ်နှံထားခဲ့သည်ကို မတွေးတတ်တော့ပါ။ “ဘယ်လိုလဲ” ဆိုသည့် အမေးကိုကိုယ်ကိုယ်ကို အဖြေမဖော်တတ်သဖြင့် တဦးကိုတဦး ပေးငေါ့၍သာ ပေးနေကြရ၏။

“အချိုးရတပ်မှူးချင်း အဆင်မပြေလို့ မြို့သိမ်းပေးမိမိမင်းကို သူပုန်တွေလက်ထဲ မြို့မအပ်ဘူးကွ။ ဗိုလ်စိန်မှန် ရောက်လာင်ဒီပြဿနာပြီးသွားမယ်။ သွေးကြီး မွေးကြီး ဖြစ်မနေကြနဲ့။ အားလုံး သကုန်မယ်”ဟု ထောင်မှူးများက ပြောလာပြန်ပါသည်။ အခြေအနေကား ပြန်လည်ရှုပ်ထွေးလာပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှာကား သိန်းထိပေါက်ပြီးမှ လက်တံပျောက်နေသူပမာ ရှူးရတော့မလို၊ ဝမ်းသာရတော့မလို နေမထိ ထိုင်မသာဖြစ်နေကြ၏။

ဌာနချုပ်မှလည်း အတိအကျ ညွှန်ကြားချက်မပေးနိုင်ပါ။ အေးဆေးငြိမ်သက်စွာ ယနေ့တရက် သည်းခံပြီး နေကြရန် မေတ္တာရပ်ခံချက်ပေးလာ၏။ သို့သော် ရဲဘော်များမှာထိန်းမရတော့ပါ။ “ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်ချမယ်”ဟုဖြစ်နေကြ၏။ ပြန်လည်ဖွဲ့အတွက် တောင်းဆိုနေကြ၏။ စိတ်မထိန်းနိုင် ဖြစ်နေကြ၏။

ဖြစ်လာသည့် အခြေအနေကလည်းရှုပ်ထွေးနေရာ ရဲဘော်များအနေဖြင့် ဤသို့ဖြစ်ကြသည်မှာလည်း သဘာဝ ကျပါ

သည်။ နောက်ဆုံးတွင်ရဲဘော်များအား ယနေ့တရက် အခြေအနေအရ စောင့်ကြည့်ပါ။ နောက်တနေ့ ၁၂ နာရီထိုး၍ မှအကြောင်းမထူးလျှင် ရဲဘော်တို့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေရပါမည်ဟု နှစ်သိမ့်ကတိပေးခဲ့ရ၏။ ပြေလင် ရက်နေ့တွင် ထမင်းဆွဲချိန် နှစ်ချိန် ဖွင့်ပေးသည်မှအပ တနေ့လုံး တံခါးများ သေခတ်ပိတ်ထားခဲ့၏။ ထမင်း ဆွဲရာတွင်လည်း ခါးတိုင်းလို ပုံစံအတိုင်း ဆွဲရ၏။ ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးများမှာ ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံ ရှိုးအပြည့်ဖြင့် လူးလားဆန်ခတ် သွားလာနေကြ၏။

ဤသို့နှင့် ညနေပိုင်းရောက်လာခဲ့ရာ မည်သို့မှမဆိုပိုင်ကြပါ။ စကားလည်းမပြောကြပါ။ အိပ်ရာပေါ်လှဲ၍ တွေးချင်တိုင်း တွေးနေကြပေသည်။ ထိုစဉ် ဆရာစံသုပုန်တွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် သာယာဝတီနယ်မှ ခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်ခဲ့သူ အဘမဲ့က သူ့အိပ်ရာထက်တွင် လှဲနေရာမှတလာပြီး ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကို လက်ညှိုးထိုး၍ ဤသို့ဆိုခဲ့၏။

“ဟေ့ မင်းတို့က အပြော သမားတွေ ဘဲကွ။ သဘောတရားတွေ၊ သဘောသယက်တွေနဲ့ လေများ နေကြတာဘဲ။ သတ္တိတော့ နဲ့နဲ့မှမရှိဘူးဟေ့။ သတ္တိမရှိလို့ မင်းတို့ဒီလိုဖြစ်နေကြတာကွ။ ဒို့တို့က သဘောတွေ၊ သဘက်တွေ မရှိဘူး။ လူချင်းခဏတွေ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတအိုးလောက်လဲကုန်ရော ထချတာဘဲ။ မင်းတို့နဲ့ ငါနဲ့ မဖြစ်ဘူးဟေ့” ဟု အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဒေါပူနေပါသည်။

“လက်ထဲသေနတ်ရှိမှတိုက်ရဲတယ်ဆိုတာ မှန်းမတွေ့တောင် လုပ်တတ်တယ်၊ ပြောတော့ မိုးလား - ကဲလား၊ ထိုးတော့ဖြင့် မြေကြီးဆိုတာ မင်းတို့ကောင်တွေဘဲ။ ဆရာစံဟာ စကား

၁၀ ခွန်းပြည့်အောင် မပြောဘူးဘူးကွ သိလား။ ဒီညဘယ်ကို တိုက်မယ်ဆိုရင် တိုက်မဲ့နေရနဲ့ အချိန်ဘဲပြောတယ်”။

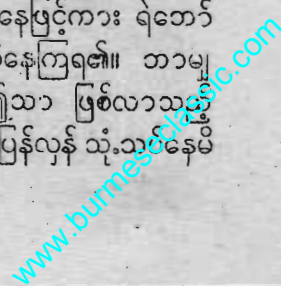
“မင်းကံ ဖားရွှေကျော်တိုက်ပွဲဆိုတာ ကြားဘူးရဲ့လား။ သေနတ်ကိုင် စစ်ဘာရီတွေကို ဒါးနဲ့တုတ်ကိုင်ပြီး ဝင်တိုက်ခိုက်တဲ့တိုက်ပွဲကွ။ သေနတ်ကိုင်စစ်ဘာရီတွေရဲ့ လည်ချောင်း သွေးတွေကို ဒါးနဲ့သောက်ခဲ့တဲ့ ဖားရွှေကျော် တိုက်ပွဲဝင်ကွ။ နားလည်လား။ ထောင်လေးတခါဖောက်မဲ့အရေး လုပ်လိုက်ရတာ၊ နောက်ဆုံး ကျတော့ အခြေအနေ၊ အခြေအနေနဲ့ ဘာအခြေအနေလဲ၊ သတ္တိကြောင်တိုင်း အခြေအနေတွေလွဲချနေတဲ့ အကောင်တွေ”

“မင်းတို့ဟာ သိပေါ့မို့တော့ဘဲ”

“သိပေါ့မို့တော့များခဲ့လို့ ဗမာပြည်ရေတိမ်နှစ်ခဲ့တာကွ။ အပြင်က ထောင်လာဖွင့်ပေးမှ ထွက်ရမယ်ဆိုရင် ငါမထွက်ဘူးကွ” စသည်ဖြင့် အဘမဲ့သည် သူရင်တွင်းရှိသမျှ သဘောတွေကို ဖွင့်ချနေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အပေါ် ရက်ရက်စက်စက် ပြောဆိုခဲ့၏။ အဘမဲ့ ဘယ်လိုပင် ပြောသော်လည်း စိတ်မဆိုးကြပါ။ အမှန်ကလဲ အဘမဲ့ပြောသလို ဟုတ်သလောက်ဟုတ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းအနေဖြင့်ကား ရဲဘော်များပြောသမျှ၊ ဝေဖန်သမျှ ခေါင်းငုံ့ ခံနေကြရ၏။ ဘာမျှ ပြန်မရှင်းနိုင်တော့ပါ။ အိပ်ရာပေါ်လှဲ၍သာ ဖြစ်လာသည့် အခြေအနေနှင့် အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လှန် သုံးသပ်နေမိပါသည်။

ဒီကြားထဲ အခင်းလေး၊ အခင်းကြီးပြဿနာ ပေါ်လာ ပြန်ရာ ထိုကိစ္စအတွက် မည်သို့လုပ်ရမည်ကိုတိုင်ပင်ရန် ပါးစပ် အကျင့်ပါနေသဖြင့် ဆွေးနွေးရအောင်ဟု ပြောဆိုကာရှိသေး “လာပြန်ပလား၊ ဒီဆွေးနွေး၊ ငါ့လခွီး... ဆွေးနွေး” ဟုအဘမဲ့ က အော်ပြန်ရာ အဘမဲ့က စိတ်မဆိုးနိုင်ပဲ ငိုအားထက်ရယ်အား သန်ဆိုသလို တဝေါဝေါပွဲကျသွားကြ၏။

ထိုနေ့ကနေ့လုံး နောက်ဖေးအိုး၊ သေးအိုးများ မထွန် ခဲ့ကြသဖြင့် အိုးများပြည့်ဝနေပြီဖြစ်ရာ အခင်းလေး၊ အခင်းကြီး သွားရန် အခက်အခဲဖြစ်နေကြ၏။ ထိုပြဿနာအတွက် အ နည်းငယ် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြပြီးနောက် ဆီးအိုးကြီးကို အိမ် သာ အခန်းတွင်းမှာပင် သွန်ချလိုက်ပြီး ထိုအိုးထဲတွင် နောက် ဖေးသွားကြ၍ အပေါ်သွားရန်ကိုမူ ပြုတင်းပေါက်မှ အ ပြင်သို့ ပန်းချရန်ဖြစ်ပေသည်။ နောက်ဖေးအိုးလုပ်သားသည့် စဉ်အိုးမှာ ရေသုံးပုံးဝင် အဝကျယ်စဉ်အိုးကြီးဖြစ်၍ ယာယီ နောက်ဖေးအိုးဖြစ်သော်လည်း နောက်ဖေးသွားဖို့ များစွာ ပင် ခက်ခဲလှပေ၏။ အိုးအဝပေါ် ထိုင်သွား၍လည်း မရ၊ ကုန်း၍သွားရန်လည်းမဖြစ်၊ အိုးကိုခွလျက် မတ်တတ်ရပ်သွား ရပေသည်။

ပြေလစုရက်နေ့ နံနက် ၅ နာရီတွင် ကြားနေကျ ဘုရား ရှိခိုး အမိန့်ဒေသည့် ဗြူကယ်မှတ်သံ ပေါ်လာပါသည်။ သို့လော် မည်သူမှဘုရားမရှိခိုးကြပါ။ ပုံစံကို စတင်ဆန့်ကျင် ကြပါသည်။ တဖက်ခန်းရှိ ရခိုင်မဗိုလ်ရွှေဘ (ခြေတဖက်ပြတ် နေသူ) ဆိုလျှင် ယနေ့ ၁၀ နာရီထိုး၍မှ ထောင်ထဲကမထွက်ရ သော် သူရွှေကခေါင်းဆောင်၍ တိုက်ထွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

သူနှင့် အတူ တိုက်ပွဲဝင်လိုသူများရှိက လိုက်နိုင် ကြောင်း ကြေငြာနေပါသည်။ ရဲဘော် များ ၏ အခြေ အနေ ကား ကသောင်းကနင်း ဖြစ်နေကြ၏။ တာဝန်ရှိသူများ အနေဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ချောမော့ မေတ္တာရပ်ခံနေရပေသည်။

ပုဂံမ ၅ အားလုံးမှာ ထောင်တံခါးပွင့်မည့် အချိန်ကိုသာ စောင့်မြှော်နေကြ၏။ တံခါးများ လာဖွင့်မပေးသေးပေ။ ထိုစဉ်ထောင်တွင်းပါ တီမုပေးပို့ လိုက်သည့် သတင်းစာရ ရရှိခဲ့ ပါသည်။ “ထောင်ဗူးမကြီးထဲတွင် ထောင်တွင်းပါတီ ကော် မီတီမှ ကော်မီတီအချို့ ဆရာတော် ဦးစိန္တာ၊ သခင်စိုးစသည့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များနှင့် သူပုန်တပ်ပေါင်းစုမှ ခေါင်း ဆောင်များ ဆွေးနွေးနေကြသည်” ဟူသော သတင်းဖြစ်၏။ ရဲဘော်များကိုကား ဗြူးကနဲမပြောရဲပါ။ ကျွန်တော်တို့ပင် သံသယဝင်နေပါသည်။ အချင်းချင်းညှိနှိုင်းပြီး၍ ဖြစ်နိုင်သည် ဟု ကွက်ဆပြီးမှ ချပြလိုက်ရ၏။

ကျားကျားဆိုတုန်းကမကျားလိုက်ရသဖြင့် တကယ်ကျား လာသောအခါ မကျားချင်တော့ပါ။ ထိုသတင်းကို ကြားရ သည့်အခါ ရဲဘော်များမှာ မနေ့ကကဲ့သို့ ဝမ်းမသာနိုင်ကြ တော့ပါ။ သံသယဝင်နေကြ၏။ ကိုယ့်ဟာကို ဖောက်ထွက် ဘို့သာပင် စိတ်စောနေကြ၏။ အချို့ ရဲဘော်များ ဆိုလျှင် အပြင်ရောက်မှ နောက်ထပ်ရသည့်သတင်းကို ပြောကြပါဟု လှောင်သံပေးလာကြပေသည်။

ရဲဘော်များကို အပြစ်မဆိုသာပါ။ ဖြစ်လာသည့် အဖြစ် က မကောင်းခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အခန်း ၄

ထောင်ကြီးပွင့်ခြင်း

ရဲဘော်ဗိုလ်ရွှေဘ၏ ဆန္ဒ၊ သူ၏ကြေညာချက် ပြည့်ဝသွား ပါသည်။ နံနက် ၉ နာရီခွဲခန့်တွင်မူ ထောင်မှ ထွက်ကြရန် အတွက် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်၍ စုရုံးနေကြဖို့ အမိန့်ရောက်လာ သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒီတခါတော့ တကယ်တော့ ငရဲခန်းက ထွက်ရတော့မည်ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တမ်းထွက်ဖို့ သေချာ သည့်အခါတွင် အလွန်အကျွံ အားရဝမ်းသာမှု မရှိတော့ပဲ အိန္ဒြေရနေကြ၏။ ဝမ်းမသာ၍ မဟုတ်ပါ။ သို့သယကလျမ်း မိုးမူရုံနေသဖြင့် ဝမ်းသာမှုကို လှစ်မပြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထောင်တွင်းရှိ တံခါးအားလုံးမှာ ဟင်းလင်း ပွင့်နေပါ သည်။ ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူး၊ ဝါဒါ၊ စသည်များ၏ အရိပ် အရောင်ကိုပင် မမြင်ရတော့ပါ။ ရဲဘော်များ အိန္ဒြေရနေ ကြသလောက် ယောက် ရက် ခတ် လှုပ်ရှားနေကြသူများမှာ ထောင်ကျများဖြစ်ပါသည်။ ဟိုလူ့ လိုက်ကပ်လိုက်၊ ဒီလူ့ လိုက်ကပ်လိုက် ဖြစ်နေကြ၏။ မျက်ရေလေးတစမ်းစမ်း၊ လက် အုပ်လေး တချီချီနှင့် အသနားခံနေကြ၏။ သူတို့အဖြစ် မြင် ရတော့လည်း ကိုယ်ချင်းစာမိ၏။ သနားမိကြ၏။

သို့သော် စိတ်ကြီးသူ အဘမဲ့ကြီးကမူ မသနားပါ။ တန်းစီ ဆောင်းသည့် ဦးထုပ်ပြာကြီးကို ဆောင်းပြီး တန်းစီကိုင်သည့်

တုတ်ကြီးကိုကိုင်လျက် တန်းစီ များ၊ ဘာယာများကို တ ယောက်လျှင် လေးငါးချက် ရှောက်နှက်နေပါသည်။ နာသ လားဟု ပါးစပ်မှ မေးပြီး နာသည်ဟု ဖြေလျှင် ထပ်ရိုက်၍ မနားဘူးဟုပြောမှ အရိုက်ရပ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကား အဘမဲ့ကိုကြည့်၍ ရယ်ကြရတော့၏။

တော့သမျှ တန်းစီ ဘာယာများကို ခေါ်၍ သူ့ရွှေတွင် ဆောင့်ဆောင့်ထိုင်ခိုင်းလျက် လက်အုပ်ချီစေပြီး 'ကျွန်တော့ အမေယောက်ျား အဖေမဲ့ခင်ဗျား၊ သားမောင် ငကျင်၊ အဖေ မဲ့အား ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ခင်ဗျား' ဟု ပြောပြီး ကန်တော့ ခိုင်းနေပါသည်။ အကယ်၍များ အဘမဲ့နှင့် ထောင်ကျများ လွတ်ပေးလိုက်ရလျှင် ဘယ်လို ဖြစ်ကုန်မည်မသိပါ။ အဘမဲ့ ကား အလွန်စိတ်ကြီး၍ လက်စားချေရန် ဆန္ဒပြင်းထန်သူ ဖြစ် ပေသည်။

ငရဲခန်းကို စွန့်ခွာရတော့မည်

ကျွန်တော်တို့ ထောင်ပြင်သို့ထွက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ကြ ၏။ ထောင်ကထုတ်ပေးခဲ့သော အင်္ကျီကျားကြီးကို ဆေးရုံ လူ နာဝတ်အင်္ကျီမျိုး ဆင်တူပတ်လျက် ခါးတွင် ရရာကြီးများကို ခါးပတ်အဖြစ်ပတ်၍ ဒန်ပန်းကန်ပြားနှင့် ဒန်ခွက်ကို ကြီးတွင် ပူးတွဲချိတ်ဆွဲထား၏။ ရှိစု မဲ့စု အဝတ်အစား ကလေးများကို ထောင်မှထုတ်ပေးထားသော အဝင်းနှင့် ချည်နှောင်ပတ်ရစ် လျက် လက်တဖက်က ပိုက်ပြီး လေးယောက်တတ် တန်းစီ ထွက်ရန် ပြင်ဆင်ထားကြ၏။

ထို့ကြောင့် ပြင်ဆင်ထားသည့် ပုံစံကိုကြည့်လျှင် ထောင်က ထွက်လာသူများဟု မပြောဘဲနှင့် သိနိုင်သည့် ပုံစံဖြစ်နေပေသည်။

နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် ငရဲခန်းမှထွက်ရန်အတွက် ငရဲခန်းတံခါးမကြီးဆီသို့ ချီတက်ခဲ့ကြ၏။ တံခါးဝတွင်ဆိုင်ရာခေါင်းဆောင်များက လူစစ်ဆေးရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် (ထိုစဉ်က ရာဇဝတ်အကျဉ်းသားများကို တပါတည်းလွှတ်သဖြင့် ပုခံမ ၅ များနှင့် ဖော့ကေး ပါမသွားစေရန် စစ်ဆေးခြင်းဖြစ်၏) ထောင်တံခါးမကြီး ပွင့်သွားပြီး ယူနီဖောင်းဝတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ ငှက်စီးစီလျက်ဝင်လာကြ၏။

သူတို့ကား ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးကြီး၊ ထောင်မှူးကလေးများနှင့် ဝါဒါများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အား ကျွန်တော်တို့နေခဲ့သည့်နေရာများတွင် ဆက်လက် ချုပ်နှောင်ထားရန် အတွက် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကား သာယာဝတီငရဲခန်းကြီးကို ကျောခိုင်းလျက် ယောင်သို့ ဝင်ရန် လမ်းမပေါ်တွင် သံပြိုင်တေးသီချင်းများ သီဆိုလျက် စစ်သားကြီးများဟန်ဖြင့် ချီတက်နေကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ချီတက်ရန်လမ်းဘေးရှိ ထောင်အမှုထမ်းများ၏ ရိပ်သာအတွင်းမှ အချိုးသမီးများ၊ ကလေးငယ်များကား မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ငေးမောကြည့်ရှုနေကြ၏။ ယခုအချိန်ကလေးအတွင်းပင် သူတို့၏ ခင်ပွန်းသည်များ၊ ဖခင်များကို ကျွန်တော်တို့ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ရေဝေရပ်ကြီးသို့

ယခုမှပင် အားရပါးရ ရှုလိုက်ရသော ပြင်ပလေများ၏ အချိန်ကြောင့် အားတွေမာန်တွေ တက်လာကြ၏။ အနှိပ်အက်အညှဉ်းအဆဲပေါင်းစုံဖြင့် လေကိုဝဝမရှုချ၊ ရေကို ဝဝ ပသောက်ရ၊ အစားကိုဝဝမစားရပဲ တနစ်ကျော်နေထိုင်ခဲ့ရသည့် သာယာဝတီထောင် ငရဲခန်းကြီးကို နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် စခန်းတထောက်နားရမည့် ရေဝေရပ်ကြီးဆီသို့ ချီတက်ခဲ့ကြ၏။

“တိုက်ပွဲသံများ ကြားရပြီ... ဒို့ တတွေချီတက်မည်။ လုံးတီးဆန်ကို စားသည်...အားမာန်တွေလဲ ပြည့်နေပြီ။ ချီတက်ဖို့လဲပြင်ခဲ့မည်...အောင်ပဲ့လက်တကမ်းဆီ ရိုက်လို့ မသွေ - ဒို့ တတွေ - ပြည်သူ့ဆီကို သွားတော့မလေ... ညီစေ ချီမလေ...ရဲရဲတောက်...”

အောင်လံနီကို လွှင့်ထူကာ...ဆိုသည့် ထောင်တွင်းဝိုက်ပဲ့ခေါ်သံသီချင်းကို အားရပါးရ ဟစ်အော်သီဆိုရင်း ချီတက်နေကြ၏။ အချို့ကလည်း ကြေးကြော်သံများ ဟစ်အော်ကြေးကြော် ချီတက်နေကြပါသည်။

သီချင်းသံကလည်းတည့်ည့်၊ ခါးတွေချီထားသည့်ခွက်တွေကလည်း တဂွမ်ဂွမ်ဖြင့်ချီတက်လာနေသည့်ငရဲခန်းပြန်များကို သာယာဝတီမြို့ရှိ ကလေးငယ်များက ဘေးကစိုင်းလျက်လိက်နေကြ၏။ ရယ်မောအပျော်ရွှင်နေကြ၏။

ကျက်သရေ မင်္ဂလာ အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောနေ့ ဝမ်းသာဆုံးနေ့ ပီတိအဖြစ်ဆုံးသောနေ့ကား ဤနေ့ပင်ဖြစ်ပေ၏။

ရှင်လိန်ပြန်သောနေ့လည်း မဟုတ်ပါ။ မိမိချစ်သူနှင့် ရွှေလက်
တွဲ၍ ဂဟေဆက်ပွဲဝင်ရသောနေ့လည်းမဟုတ်ပါ။ သာယာဝတီ
ခရစ်နှစ်မှ ပြန်လာသောနေ့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရေဝေဇရပ်ကြီးသို့ ရောက်သည့်အခါ ကျွန်တော်တို့ အ
တွက် ထမင်းထုပ်များ ဝေငှပေးပြီးနောက် ဖိနပ်မရှိသူများ
အတွက် ဖိနပ်နှင့် ခါးပတ် ဦးထုပ်များ ရသလောက်ဝယ်ယူ၍
ခရီးဝေးသွားရမည့်သူများအား ဝေငှပေးပါသည်။ နေ့လယ်
ဖက်တွင် ရဲဘော်တဦးလျှင် ငွေ ၁၀ ကျပ် အသုံးစရိတ်ထုတ်
ပေးခဲ့ရာ ပယ်လိုက်ကြသည်မှာ တမြို့လုံး စားစရာ ပစ္စည်း
ဟူသရွေ့ ပြောင်တလင်းခါသွား၏။ ငှက်ပျောသီး၊ မြေပယ်
ကအစ ခေါက်ဆွဲကြော်အထိ ဘာမျှဝယ်၍မရတော့ပါ။

သာယာဝတီ တမြို့လုံး အင်္ကျီကျားများ လွမ်း သွား ပ
သည်။ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် အင်္ကျီကျားနှင့်လွတ်သည့်နေရာ
မရှိပေ။ သနားကြင်နာမှုရှိကြသည့် အချို့ မြို့သူ မြို့သားများ
သည် အင်္ကျီကျားများကိုခေါ်၍ မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်များ
တိုက်ကျွေးကြ၏။

သခင်စိုးနှင့် ဦးစိန္တာ

သာယာဝတီခရစ်နှစ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့သူများအနက် က
အကောင်းဆုံးသူကို လက်ညှိုးထိုးပြပါဆိုလျှင် သခင်စိုးကိုသာ
လက်ညှိုးထိုး ပြရပေမည်။ သူကား ကံကောင်း သူတည်း။
သာယာဝတီထောင်ဖွင့်ကာနီးမှ သာယာဝတီထောင်သို့ရောက်
ခဲ့ပြီး လွတ်မြောက်ခဲ့သူဖြစ်ပေသည်။ ထောင်ထဲတွင် သခင်စိုး

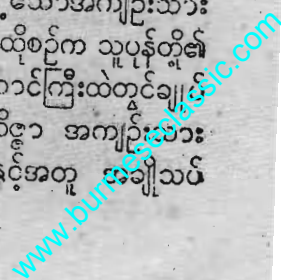
နှင့် သူ့ တပည့်များလုံးဝမတွေ့ခဲ့ရပေ။ သခင်စိုးအား သီးခြား
ထား၏။

အလံနီ ရဲဘော်များမှာ သူတို့ဆရာကြီးအား အပြင်တွင်
တွေ့ကြရသည့်အခါ အားကိုးတကြီးဖြင့် ခြေဦး ဒူးတုပ်လျက်
ခစားကြ၏။ ဆရာကြီးအတွက် အကောင်းဆုံး အမွန်မြတ်
ဆုံးသော အစားအစာများကို မြို့ထဲမှရှာပေးကြ၍ ဆရာကြီး
အိပ်ရန်အတွက် အိပ်ရာ အိပ်ခင်း အပြည့်အစုံကိုလည်း မရမက
ရှာဖွေ ယူဆောင် ပေးခဲ့ကြပေသည်။

တနေ့ကုန် အနားကမခွာပဲ ဆရာကြီးအနားတွင် ရိုကျိုး
ခစားလျက် အမိန့်တော်မြတ်ကြွဝါဒကို နာခံမှတ်ထားလျက်
ရှိကြ၏။ သို့သော် သခင်စိုးကြီးကား သူ့ တပည့်များကို အ
ပြန်အလှန် ကျွေးဇူးမပြုခဲ့ပါ။ ဧပြီလ ၁၀ ရက်နေ့ မိုးမလင်းမီ
တွင် သခင်စိုးကြီးသည်မြေလျှိုးမိုးပျံ့သွားသည့်အလား သူတို့
ရွှေမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပေသည်။ သူ၏အလံနီရဲဘော်များ
အတွက် ဘာမျှစီစဉ်မပေးခဲ့ရှာပဲ ဆရာတော် ဦးစိန္တာနှင့်အတူ
တချိုးထဲသုတ်ခြေတင်၍ သစ်ထွက်သွားခဲ့၏။

ထောင်အာဏာပိုင်များကို ပြည်မြို့သို့ပို့ပြ

ထောင်ပိုင်၊ ထောင်မှူးများနှင့် အချို့ သောအကျဉ်းသား
များကို သူပုန်တပ်ပေါင်းစုကဖမ်းဆီး၍ ထိုစဉ်က သူပုန်တို့၏
မြို့တော် ပြည်မြို့သို့ပို့ပြီး ပြည်အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲတွင်ချုပ်
နှောင် ထားခဲ့၏။ အချို့ သော အရိုက်ဝိဇ္ဇာ အကျဉ်းသား
များကိုမူ ပုဗ်မ ၅ ရဲဘော်များက သူတို့နှင့်အတူ အချို့သပ်

၁၉၈

သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲခန်းများ

ခေါ်ထုတ်သွားကြပြီး လမ်းတွင်ပင် ကိစ္စတုံးစီရင်လိုက်ကြ၏။ ထောင်အရာရှိများနှင့် အခြား အကျဉ်းသားများ ကိုကား ပြည်မြို့ထောင်ကြီးထဲတွင် ချုပ်နှောင်ထားပြီးနောက် သူတို့၏ အမှုကိုစစ်ဆေးရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြပေသည်။ အမှုကို စစ်ဆေး ပြီးနောက် စီရင်ချက် ချမှတ်လိုက်သည်ကား....

“သာယာဝတီ ထောင်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှုများတွင် ပါဝင်ခဲ့သည့် ခုံရုံးရှေ့ရှိ တရားခံများ အပေါ်တွင် စွဲချက်တင်ထားသည့် စွဲချက်များမှာ ယုံမှား သံသယမရှိအောင်ပင် တိကျခိုင်လုံလှပေသည်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သော အဖြစ်အပျက်များမှာလည်း အမှန်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ တရားခံများကိုယ်တိုင်ညွှန်ကြားအမိန့်ပေးခဲ့ခြင်း၊ ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ပါဝင် ကျူးလွန် ခြင်း မှာ ထင်ရှား၏။ တရားခံများမှာ အစိုးရ အမှုထမ်းများ ဖြစ်၍ အထက်မှ အမိန့်ပေး၍လုပ်ခဲ့ရပါသည်ဆိုသော အကြောင်းပြချက်ကို ခုံရုံးက လုံးဝလက်မခံနိုင်ပေ။ ဤကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ တရားခံများအပေါ်တွင် လုံးဝအပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံကြည် သည်။ ယောင်မှူး ဦးကြင်နှင့် ရေကန်ဘာယာ မောင် ကျင်မောင်တို့နှစ်ဦးမှလွဲ၍ ကျန်တရားခံ အားလုံးတို့အား သေဒဏ်ပေးလိုက်သည်။ အယူခံဝင်ခွင့်မရှိ” ။

“ထောင်မှူး ဦးကြင်နှင့် ရေကန်ဘာယာ မောင်ကျင် မောင်တို့အား ထောင်ဒဏ် ၁၀ နှစ်ကျခံ စေရမည်” ။ ဟု စီရင်ချက် ဖတ်ကြားပြီးနောက် ခုံအဖွဲ့ကို ရုပ်သိမ်းလိုက် လေသည်။

ယခု စီရင်ချက်မှာ မူလစကားလုံးများကဲ့သို့ တိတိ ကျကျ မဟုတ်ပဲ စီရင်ချက် သဘောသွားကိုသာ ရေးသား ပေးပြ လိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။

တရားခံများက ဇနီး၊ သားသမီးများနှင့်တွေ့ဆုံတောင်း သည်ကို ခုံရုံးကခွင့်ပြု၍ မနက်ဖြန် ပြည်မြို့အကျဉ်းထောင်၌ တွေ့ဆုံနိုင်ကြောင်း အမိန့်ချပေးခဲ့၏။

အပြင်တွင် စောင့်နေရသူများကား ခုံရုံး စီရင်ချက် ကို ကြားသိနေကြပြီဖြစ်ရာ တရားခံများ ပြန်ခေါ်လာသည့် အ ခိုက်တွင် ဆီးကြိုငိုယိုလိုက်ကြသည့်အသံမှာ မြေကြီး တုန်ဟီး မတတ် ပွက်လောရိုက်သွားခဲ့တော့၏။ တကယ်တော့ စိတ် မချမ်းသာဖွယ်၊ ရင်နှင့်ဖွယ်ရှုခင်း ဖြစ်ရပ်ကြီးတရပ် ပါပေ။

နောက်ဆုံးတွင် သာယာဝတီထောင်အာဏာပိုင်များအား ပေါက်ခေါင်းမြို့နှင့် ပေါင်းတလည်ကြားရှိ တောင်းစင်းဝ တောင်ကြားပေါ်တွင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ် အဆုံးစီရင်ခဲ့ ပေသည်။

ဤတွင် “အစွယ်လိုသူကမိဖုရား၊ အသွားစေခိုင်းသူ မင်း ကေရာဇ်၊ လေးပစ်သူ ဘုရားကျွန်တော်၊ ကြံပော် ကြံဖက် သုံးယောက်သားအနက်မှ ကံကွက်ကြား၍ ငမိုက်သားမုဆိုး လေး နှင်ချဉ့်သာသေပေတော့” ဟူသော ဦးပုည၏ ဘုရား အလောင်းတော် ဆဒ္ဒါန်ဆင်မင်းဝတ္ထုမှ သောနုတ္တိမုဆိုး၏ လင်္ကာစကားနှင့် ကိုက်ညီနေပေသည်။ ဆင်မင်းကြီးဝတ္ထုတွင် ကား အလောင်းတော်၏အနုတ္တမေတ္တာတရားကြီးမားသည်ခံ မှုကြောင့်သာ သောနုတ္တိအား အသက်ဘေးမှ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်ပေးခဲ့သော်လည်း ယခုကုန်ပြုနစ်တရားပိုင် ခုံအဖွဲ့

မင်းတရားများကမူ ဘုရားအလောင်းတော်ကြီးကဲ့သို့ သဘောထားမကြီးခဲ့ကြသဖြင့် နောက်ဆုံးကံဆိုးသူ ထောင်အာဏာပိုင်များသာ သွားမြဲလမ်း သွားကြရှာပေသည်။ သက်ဆိုင်သူများအဖို့ကား အမှန်ရင်ကျိုးဖွယ်၊ ကြေကွဲဖွယ်၊ တရားရဖွယ်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဆန္ဒမုန်

စာရေးသူကမူ ခုံရုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို မှားသည်၊ မှန်သည်ဟူ၍ မဝေဖန်လိုပါ။ ဝေဖန်ရန်လည်း တာဝန်မရှိပါ။ သို့သော် အထက်ပါငရဲခန်းကဲ့သို့ အဖြစ်မျိုး မကြုံရစေလိုပါ။ အစွယ်လိုသူ မိဖုရားနှင့် အသွားစေခိုင်းသူ မင်း ဧကရာဇ် တို့ကား ဘာမှမဖြစ်ကြပဲ ကံဆိုးသူ လေးပစ်ရသည့်မုဆိုးများ ဖြစ်ကြသော ထောင်အာဏာပိုင်များသည်သာလျှင် ယခုကဲ့သို့ ဒဏ်ခံသွားခဲ့ရပေသည်။ နိဂုံးချုပ်အဖြစ်ဖြင့် တင်ပြလိုသည်မှာ အုပ်ချုပ်သူအစိုးရအဖွဲ့၊ သို့မဟုတ် အာဏာလက်ကိုင်ရရှိသော အဖွဲ့တဖွဲ့၏ အစိုးရလက်ထက်တွင် ထိုအုပ်ချုပ်သူ အစိုးရ၏ နိုင်ငံရေးလမ်းစဉ်၊ အုပ်ချုပ်ရေး လမ်းစဉ်များကို အနှောက်အယှက်ပေးမည့်သူများ၊ (၁)ဆန့်ကျင်သူများ၊ ပေါက်ဆိန်ရိုး လုပ်မည့်သူများကို ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းထားရမည့် တာဝန်ရှိပေသည်။ ထိုတာဝန်ကား မလွှဲမသွေ လုပ်ဆောင်ရမည့် တာဝန်ဖြစ်၏။ သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ထိန်းသိမ်းခံရမည့် သူများအား ရန်သူ ဘဖွယ်လက်စားချေသည့်သဘောဖြင့် အာသာတတရားထားလျက် ရိုက်နှက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်ဖက်ခြင်း၊ လူ့အခွင့်

အရေးများ ရုပ်သိမ်းထားခြင်းကိုမူ လုံးဝမလုပ်ထိုက်၊ မလုပ်သင့်ပေ။

တဦးနှင့်တဦး ဤသို့ အတုံ့အလှည့် လက်စား ချေ သည့် သဘောဖြင့် လုပ်ကြံစတမ်းဆိုလျှင် အဆုံးလမ်းသို့ မရောက်ပဲ ဗုံလုံတလှည့် ငါးပုံတလှည့် မီးခိုးမဆိုး ခိုးမဆိုးဖြင့်သာ အမှန်းသံသရာကြီး လည်နေတော့မည်မှာ မုချဖြစ်ပေသည်။

ဟိသစ္စံ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို ယနေ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခေဝင်း၏ တော်လှန်ရေးအစိုးရ လုပ်ရပ်များက လက်ဆုပ်လက်ကိုင် အထင်အရှား ပြလျက်ရှိပေ၏။ ယနေ့ တော်လှန်ရေးအစိုးရ လက်ထက်တွင် လိုအပ်၍ ထိန်းသိမ်းရမည့် သူများကို ထိန်းသိမ်း၍ လွှတ်ရမည့် သူများအား လွှတ်ပစ်ခဲ့၏။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှု၊ လူ့အခွင့်အရေး ရုပ်သိမ်းထားမှုများကို လုံးဝခွင့်မပြုတော့ပဲ အတန်းအစားမခွဲသည့် လူ့အခွင့်အရေး ခံစားမှုများ ပေးထားခြင်းသည် အလက်ပါ စကားရပ် မှန်ကန်ကြောင်း ထင်ရှားသော သာဓကတရပ်ဖြစ်၍ လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံ ကြိုဆို သင့်သော လုပ်ဟန်တခု ဖြစ်ပေသည်။

ဤလုပ်ဟန်မျိုးကို အစဉ်တစိုက် ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထားကြမည်ဆိုလျှင် ပြည်ထောင်စုသားတိုင်းအတွက် အလွန်ဝမ်းသာစရာ ကောင်းသည့် သင်ခန်းစာ ယူထိုက်လှသော အစဉ်အလာကောင်းကြီးတခု ဖြစ်ပေသည်။ ဤအစဉ်အလာကို ကျွန်တော်တို့ ခိုင်ခိုင်မာမာတည်ဆောက်လျက် ဆက်လက်ကျင့်သုံးသွားနိုင်ကြပါစေဟု အူလိုက်သံလိုက် ဆုတောင်းရပေသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် ဤ သာယာဝတီထောင်မှ ငရဲ
 ခန်းအဖြစ်မျိုး ဘယ်ခေတ် ဘယ်လက်ထက် ဘယ်သော အ
 ခါမှ မပေါ်ပေါက်ပါစေနှင့်ဟူ၍၎င်း၊ ဘယ်သောအခါမှ
 ပေါ်ပေါက်တော့မည်မဟုတ်ဟူ၍၎င်း၊ ခိုင်မာသော ယုံကြည်
 ချက်ဖြင့် ဤစာအုပ်ကို ရေးသားကာ ဆန္ဒ ပြု လိုက် ရ ဝေ
 သတည်း။

